

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

59. årgang

5. februar 2016

Indhold

EUROPA-PARLAMENTET

SESSIONEN 2013-2014

Mødeperioden fra den 15. til 18. april 2013

Protokollen fra denne mødeperiode er offentliggjort i EUT C 242 E af 23.8.2013.

VEDTAGNE TEKSTER

I Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

Europa-Parlamentet

Tirsdag den 16. april 2013

2016/C 045/01 Europa-Parlamentets beslutning af 16. april 2013 om gennemførelse og anvendelse af Rådets direktiv 2004/113/EF om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med adgang til og levering af varer og tjenesteydelser (2010/2043(INI)) 2

2016/C 045/02 Europa-Parlamentets beslutning af 16. april 2013 om fremme af udviklingen via handel (2012/2224 (INI)) 5

2016/C 045/03 Europa-Parlamentets beslutning af 16. april 2013 om vækst i udviklingslande via handel og investeringer (2012/2225(INI)) 15

Onsdag den 17. april 2013

2016/C 045/04 Europa-Parlamentets beslutning af 17. april 2013 om udkast til Rådets forordning om indførelse af en facilitet for finansiel støtte til medlemsstater, der ikke har euroen som valuta (COM(2012)0336 — 2012/0164(APP)) 24

2016/C 045/05 Europa-Parlamentets beslutning af 17. april 2013 om Den Europæiske Centralbanks årsberetning for 2011 (2012/2304(INI)) 29

Torsdag den 18. april 2013

2016/C 045/06	Europa-Parlamentets beslutning af 18. april 2013 om den finansielle og økonomiske krisens konsekvenser for menneskerettighederne (2012/2136(INI))	36
2016/C 045/07	Europa-Parlamentets beslutning af 18. april 2013 om den samlede overvågningsrapport om Kroatien 2012 (2012/2871(RSP))	44
2016/C 045/08	Europa-Parlamentets beslutning af 18. april 2013 om statusrapport 2012 for Tyrkiet (2012/2870(RSP))	48
2016/C 045/09	Europa-Parlamentets beslutning af 18. april 2013 om statusrapport 2012 for Montenegro (2012/2860 (RSP))	57
2016/C 045/10	Europa-Parlamentets beslutning af 18. april 2013 om Statusrapport 2012 for Serbien (2012/2868 (RSP))	62
2016/C 045/11	Europa-Parlamentets beslutning af 18. april 2013 om den europæiske integrationsproces for Kosovo (2012/2867(RSP))	73
2016/C 045/12	Europa-Parlamentets beslutning af 18. april 2013 om fuldførelse af resultatavlen for proceduren i forbindelse med makroøkonomiske ubalancer (2013/2582(RSP))	80
2016/C 045/13	Europa-Parlamentets beslutning af 18. april 2013 om Vietnam, navnlig for så vidt angår ytringsfrihed (2013/2599(RSP))	82
2016/C 045/14	Europa-Parlamentets beslutning af 18. april 2013 om menneskerettighedssituationen i Kasakhstan (2013/2600(RSP))	85

HENSTILLINGER

Europa-Parlamentet

Torsdag den 18. april 2013

2016/C 045/15	Europa-Parlamentets henstilling til Rådet af 18. april 2013 om FN-princippet »Responsibility to Protect« (pligt til beskyttelse) (R2P) (2012/2143(INI))	89
---------------	---	----

II *Meddelelser*

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Europa-Parlamentet

Tirsdag den 16. april 2013

2016/C 045/16	Europa-Parlamentets afgørelse af 16. april 2013 om anmodning om ophævelse af Hans-Peter Martins immunitet (2012/2326(IMM))	97
2016/C 045/17	Europa-Parlamentets afgørelse af 16. april 2013 om anmodning om ophævelse af Jürgen Creutzmanns immunitet (2013/2016(IMM))	98
2016/C 045/18	Europa-Parlamentets afgørelse af 16. april 2013 om anmodning om ophævelse af Ewald Stadlers immunitet (2012/2239(IMM))	99

2016/C 045/19	Europa-Parlamentets afgørelse af 16. april 2013 om stemmelighed ved en afstemning vedrørende indtrædelse i retssager (fortolkning af forretningsordenens artikel 159, stk. 3)	100
---------------	---	-----

III *Forberedende retsakter*

EUROPA-PARLAMENTET

Tirsdag den 16. april 2013

2016/C 045/20	P7_TA(2013)0103 Det Europæiske Agentur for Net- og Informationssikkerhed (ENISA) ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 16. april 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om Det Europæiske Agentur for Net- og Informationssikkerhed (ENISA) (COM(2010)0521 — C7-0302/2010 — 2010/0275(COD)) P7_TC1-COD(2010)0275 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 16. april 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2013 om Den Europæiske Unions Agentur for Net- og Informationssikkerhed (ENISA) og om ophævelse af forordning (EF) nr. 460/2004	102
2016/C 045/21	P7_TA(2013)0104 Utilsigtede fangster af hvaler ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 16. april 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 812/2004 om foranstaltninger vedrørende utilsigtede fangster af hvaler ved fiskeri og om ændring af forordning (EF) nr. 88/98 (COM(2012)0447 — C7-0213/2012 — 2012/0216(COD)) P7_TC1-COD(2012)0216 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 16. april 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2013 forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 812/2004 om foranstaltninger vedrørende utilsigtede fangster af hvaler ved fiskeri og om ændring af forordning (EF) nr. 88/98	103
2016/C 045/22	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 16. april 2013 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelsen af fiskeripartnerskabsaftalen mellem Den Europæiske Union og Republikken Mauritius og protokollen om fastsættelse af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i partnerskabsaftalen (13501/2012 — C7-0007/2013 — 2012/0215(NLE))	106
2016/C 045/23	Europa-Parlamentets beslutning af 16. april 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen i henhold til punkt 28 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning (ansøgning EGF/2011/023 IT/Antonio Merloni SpA, Italien) (COM(2013)0090 — C7-0046/2013 — 2013/2032(BUD))	106
2016/C 045/24	Europa-Parlamentets beslutning af 16. april 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen i henhold til punkt 28 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning (ansøgning EGF/2011/016 IT/Agile, Italien) (COM(2013)0120 — C7-0060/2013 — 2013/2049(BUD))	110

2016/C 045/25 Europa-Parlamentets beslutning af 16. april 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen i henhold til punkt 28 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning (ansøgning EGF/2011/010 AT/Austria Tabak, Østrig) (COM(2013)0119 — C7-0059/2013 — 2013/2048(BUD)) 113

2016/C 045/26 P7_TA(2013)0112
EU/AVS-landenes økonomiske partnerskabsaftaler: udelukkelse af visse lande fra handelspræferencer ***II
Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 16. april 2013 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af bilag I til Rådets forordning (EF) nr. 1528/2007 for så vidt angår udelukkelse af en række lande fra listen over regioner eller stater, der har afsluttet forhandlinger (15519/1/2012 — C7-0006/2013 — 2011/0260 (COD))
P7_TC2-COD(2011)0260
Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved andenbehandlingen den 16. april 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2013 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1528/2007 for så vidt angår udelukkelse af en række lande fra listen over regioner eller stater, der har afsluttet forhandlinger 116

2016/C 045/27 P7_TA(2013)0113
Ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner ***I
Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 16. april 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om midlertidig fravigelse fra Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet (COM(2012) 0697 — C7-0385/2012 — 2012/0328(COD))
P7_TC1-COD(2012)0328
Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 16. april 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. .../2012/EU om midlertidig fravigelse fra direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet . . 116

2016/C 045/28 P7_TA(2013)0114
Kreditinstitutter og tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber ***I
Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 16. april 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat (COM(2011)0453 — C7-0210/2011 — 2011/0203(COD))
P7_TC1-COD(2011)0203
Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 16. april 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/.../EU om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF 118

2016/C 045/29	<p>P7_TA(2013)0115</p> <p>Tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber ***I</p> <p>Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 16. april 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber (COM(2011)0452 — C7-0417/2011 — 2011/0202(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2011)0202</p> <p>Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 16. april 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 . . . . . 119</p>
2016/C 045/30	<p>P7_TA(2013)0116</p> <p>Groundhandling-ydelser i EU's lufthavne ***I</p> <p>Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 16. april 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om groundhandling-ydelser i EU's lufthavne og om ophævelse af Rådets direktiv 96/67/EF (COM(2011)0824 — C7-0457/2011 — 2011/0397(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2011)0397</p> <p>Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 16. april 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2013 om groundhandling-ydelser i Unionens lufthavne og om ophævelse af Rådets direktiv 96/67/EF⁽¹⁾ . . . . . 120</p>
2016/C 045/31	<p>P7_TA(2013)0117</p> <p>Tekniske foranstaltninger og kontrolforanstaltninger i Skagerrak ***I</p> <p>Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 16. april 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om visse tekniske foranstaltninger og kontrolforanstaltninger i Skagerrak og om ændring af forordning (EF) nr. 850/98 og forordning (EF) nr. 1342/2008 (COM(2012) 0471 — C7-0234/2012 — 2012/0232(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2012)0232</p> <p>Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 16. april 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2013 om visse tekniske foranstaltninger og kontrolforanstaltninger i Skagerrak og om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 850/98 og (EF) nr. 1342/2008 . . . . . 154</p>
Onsdag den 17. april 2013	
2016/C 045/32	<p>Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 17. april 2013 om forslag til Rådets afgørelse om ændring af bilag II og III til Rådets afgørelse af 9. juni 2011 om godkendelse på Den Europæiske Unions vegne af Haagerkonventionen af 23. november 2007 om international inddrivelse af børnebidrag og andre former for underholdsbidrag (COM(2013)0035 — C7-0045/2013 — 2013/0019(NLE)) . . . . . 169</p>
2016/C 045/33	<p>Europa-Parlamentets beslutning af 17. april 2013 om overslag over Europa-Parlamentets indtægter og udgifter for regnskabsåret 2014 (2013/2018(BUD)) . . . . . 169</p>
2016/C 045/34	<p>Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 17. april 2013 om forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår behandlingen af vouchere (COM(2012)0206 — C7-0127/2012 — 2012/0102(CNS)) . . . . . 173</p>

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

Torsdag den 18. april 2013

2016/C 045/35	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 18. april 2013 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af aftalen mellem Den Europæiske Union og Ukraine om ændring af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Ukraine om lettelse af udstedelsen af visa (12282/2012 — C7-0200/2012 — 2012/0138(NLE))	180
2016/C 045/36	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 18. april 2013 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af aftalen mellem Den Europæiske Union og Republikken Moldova om ændring af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Moldova om lettelse af udstedelsen af visa (12012/2012 — C7-0201/2012 — 2012/0140(NLE))	180
2016/C 045/37	Europa-Parlamentets ændringer af 18. april 2013 til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om europæiske demografiske statistikker (COM(2011)0903 — C7-0518/2011 — 2011/0440(COD))	181
2016/C 045/38	Europa-Parlamentets ændringer af 18. april 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ophugning af skibe (COM(2012)0118 — C7-0082/2012 — 2012/0055(COD))	188

Tegnforklaring

- * høringsprocedure
- *** godkendelsesprocedure
- ***I almindelig lovgivningsprocedure (førstebehandling)
- ***II almindelig lovgivningsprocedure (andenbehandling)
- ***III almindelig lovgivningsprocedure (tredjebehandling)

(Den angivne procedure beror på retsgrundlaget i den foreslåede retsakt)

Parlamentets ændringer:

Ny tekst markeres med ***fede typer og kursiv***. Udeladelser markeres med symbolet **■** eller ved udstregning. Erstatning af tekst angives ved markering af den nye tekst i ***fede typer og kursiv*** og ved udeladelse eller udstregning af den tekst, der er erstattet af en ny.

EUROPA-PARLAMENTET

SESSIONEN 2013-2014

Mødeperioden fra den 15. til 18. april 2013

Protokollen fra denne mødeperiode er offentliggjort i EUT C 242 E af 23.8.2013.

VEDTAGNE TEKSTER

Tirsdag den 16. april 2013

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

EUROPA-PARLAMENTET

P7_TA(2013)0118

Ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med adgang til og levering af varer og tjenesteydelser

Europa-Parlamentets beslutning af 16. april 2013 om gennemførelse og anvendelse af Rådets direktiv 2004/113/EF om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med adgang til og levering af varer og tjenesteydelser (2010/2043(INI))

(2016/C 045/01)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 19, stk. 1, og artikel 260 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
- der henviser til Rådets direktiv 2004/113/EF af 13. december 2004 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med adgang til og levering af varer og tjenesteydelser ⁽¹⁾,
- der henviser til Kommissionens retningslinjer af 22. december 2011 for anvendelsen af Rådets direktiv 2004/113/EF på forsikringsområdet i lyset af Den Europæiske Unions Domstols dom i sag C-236/09 (Test-Achats) ⁽²⁾,
- der henviser til Den Europæiske Unions Domstols dom af 1. marts 2011 i sag C-236/09 (Test-Achats) ⁽³⁾,
- der henviser til rapporten fra december 2010 fra det europæiske netværk af juridiske eksperter på ligestillingsområdet med titlen »EU-regler vedrørende ligestilling mellem mænd og kvinder: hvordan gennemføres disse i national ret?«,
- der henviser til rapporten fra juli 2009 fra det europæiske netværk af juridiske eksperter på ligestillingsområdet med titlen »Forskelsbehandling på grund af køn i forbindelse med adgang til og levering af varer og tjenesteydelser samt gennemførelsen af direktiv 2004/113/EF i national ret«,
- der henviser til rapporten fra juni 2011 fra det europæiske netværk af juridiske eksperter på ligestillingsområdet med titlen »Transpersoner og interseksuelle: forskelsbehandling på grund af køn, kønsidentitet og kønsudtryk«,
- der henviser til sin holdning af 30. marts 2004 om forslag til Rådets direktiv om gennemførelse af princippet om ligebehandling af kvinder og mænd i forbindelse med adgang til og levering af varer og tjenesteydelser ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ EFT L 373 af 21.12.2004, s. 37.

⁽²⁾ EUT C 11 af 13.1.2012, s. 1.

⁽³⁾ EUT C 130 af 30.4.2011, s. 4.

⁽⁴⁾ EUT C 103 E af 29.4.2004, s. 405.

Tirsdag den 16. april 2013

- der henviser til sin beslutning af 17. juni 2010 om vurdering af resultaterne af køreplanen for ligestilling mellem kvinder og mænd 2006-2010 og henstillinger for fremtiden ⁽¹⁾,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
  - der henviser til betænkning fra Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (A7-0044/2013),
  - A. der henviser til, at direktivet forbyder både direkte og indirekte forskelsbehandling på grund af køn i forbindelse med adgang til og levering af varer og tjenesteydelser, der er tilgængelige for offentligheden, både inden for den offentlige og den private sektor;
  - B. der henviser til, at direktivet tager fat på aspekter vedrørende forskelsbehandling på grund af køn uden for arbejdsmarkedet;
  - C. der henviser til, at ringere behandling af kvinder på grund af graviditet og moderskab også er forbudt ligesom chikane, sexchikane og instrukser om forskelsbehandling i forbindelse med udbydelse eller levering af varer og tjenesteydelser;
  - D. der henviser til, at der efter Lissabontraktatens ikrafttræden træffes hensigtsmæssige foranstaltninger til at bekæmpe forskelsbehandling på grund af køn efter en særlig lovgivningsprocedure, der kræver enstemmighed i Rådet og godkendelse fra Parlamentets side (artikel 19, stk. 1, i TEUF);
  - E. der henviser til, at direktivet ifølge de foreliggende oplysninger er blevet gennemført i de fleste medlemsstaters nationale ret, enten gennem vedtagelse af ny lovgivning eller gennem ændringer af eksisterende lovgivning på området;
  - F. der henviser til, at gennemførelsen i visse medlemsstater var mangelfuld, eller at tidsfristen for gennemførelse blev overskredet;
  - G. der henviser til, at national lovgivning i visse tilfælde er mere vidtrækkende end krævet i direktivet, idet den også omfatter uddannelse og forskelsbehandling i medier og reklamer;
  - H. der henviser til, at undtagelsen i direktivets artikel 5, stk. 2, har skabt manglende retssikkerhed og potentielle retlige udfordringer på langt sigt;
  - I. der henviser til, at tidsfristen for Kommissionens gennemførelsesrapport, som i henhold til direktivet skulle have været forelagt i 2010, er blevet udsat til senest 2014;
  - J. der henviser til, at Den Europæiske Unions Domstols dom af 1. marts 2011 i sag C-236/09 (Test-Achats) slog fast, at den mulighed for undtagelse i forbindelse med forsikring og lignende finansielle ydelser, der er fastsat i direktivets artikel 5, stk. 2, er i strid med virkeliggørelsen af målsætningen om ligebehandling af mænd og kvinder og uforenelig med EU's charter om grundlæggende rettigheder;
  - K. der henviser til, at den pågældende bestemmelse følgelig skal anses for ugyldig efter udløbet af en passende overgangsperiode, i dette tilfælde med virkning fra den 21. december 2012;
  - L. der henviser til, at Kommissionen den 22. december 2011 offentliggjorde ikkebindende retningslinjer med det formål at skabe klarhed omkring situationen med hensyn til forsikringselskaber og lignende finansielle tjenester;
  - M. der henviser til, at forskelsbehandling af transpersoner og forskelsbehandling på grund af kønsidentitet i tråd med Den Europæiske Unions Domstols retspraksis kan udgøre forskelsbehandling på grund af køn ⁽²⁾ i forbindelse med politik og lovgivning på området for ligebehandling af kvinder og mænd;
1. beklager, at Kommissionen endnu ikke har forelagt sin rapport om gennemførelsen af Rådets direktiv 2004/113/EF eller offentliggjort ajourførte data om igangværende nationale gennemførelsesprocesser;
  2. erkender, at Test-Achats-dommen kan have påvirket medlemsstaternes gennemførelsesproces, men konstaterer, at dette ikke i sig selv kan retfærdiggøre, at den i direktivet krævede rapport ikke er blevet offentliggjort til tiden;
  3. opfordrer Kommissionen til hurtigst muligt at offentliggøre sin rapport og alle tilgængelige data;

⁽¹⁾ EUT C 236 E af 12.8.2011, s. 87.

⁽²⁾ Sag C-13/94 (P. mod S. og Cornwall County Council); sag C-117/01 (K.B. mod National Health Service Pensions Agency og Secretary of State for Health); sag C-423/04 (Sarah Margaret Richards mod Secretary of State for Work and Pensions).

Tirsdag den 16. april 2013

4. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at træffe konkrete foranstaltninger til at udbrede kendskabet til direktivet og dets indvirkning ved hjælp af konkrete eksempler for at sikre, at både kvinder og mænd gøres fuldt bekendte med dette direktiv, således at de kan bruge det efter hensigten som et effektivt middel til at sikre deres ret til ligebehandling i forbindelse med adgang til alle varer og tjenesteydelser;
5. glæder sig over Test-Achats-dommen, men mener, at den har skabt vedvarende usikkerhed på forsikringsmarkedet; forventer, at udarbejdelsen af unisexkriterier vil føre til en prissætning, der er baseret på en række forskellige risikofaktorer, og som på retfærdig vis afspejler risiciene i relation til den enkelte person uanset køn, samt til sporing af enhver form for potentiel kønsbaseret forskelsbehandling;
6. mener ikke, at de af Kommissionen offentliggjorte retningslinjer helt har formået at fjerne denne usikkerhed, da de ikke har nogen bindende eller retlig virkning;
7. opfordrer Kommissionen til at tage praktiske skridt til at imødegå dette problem ved at forelægge et nyt lovgivningsmæssigt forslag, der er i fuld overensstemmelse med retningslinjerne;
8. bemærker, at forsikringsbranchen fortsat bør bestræbe sig på at omlægge sine præmier på grundlag af unisexkriterier gennem anvendelse af aktuarberegninger foretaget på basis af andre faktorer;
9. opfordrer Kommissionen til at indlede en uformel dialog med forsikringsbranchen om risikovurdering;
10. opfordrer Kommissionen til at fremlægge den metode, den agter at bruge til at måle Test-Achats-dommens indvirkning på forsikringspriser;
11. opfordrer Kommissionen til også at analysere dette spørgsmål ud fra synsvinklen om forbrugerbeskyttelse;
12. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til nøje at følge udviklingen på forsikringsmarkedet og til, hvis der er tegn på de facto indirekte forskelsbehandling, at træffe alle fornødne foranstaltninger til at imødegå problemet og undgå uberettigede højere priser;
13. understreger, at dette direktiv ikke kun finder anvendelse på forsikringssektoren, og at der er brug for grundig oplysning om dets bredere anvendelsesområde og fremskridtspotentiale for så vidt angår adgangen til varer og tjenesteydelser i såvel den offentlige som den private sfære for at sætte både kvinder og mænd i stand til fuldt ud at forstå dets rækkevidde og formål og til følgelig at gøre hensigtsmæssig brug af dets særlige træk og muligheder;
14. konstaterer, at bestemmelsen vedrørende flytningen af bevisbyrden er blevet gennemført i national ret i de fleste medlemsstater; opfordrer Kommissionen til at føre tilsyn med anvendelsen af denne bestemmelse i samtlige medlemsstater;
15. opfordrer Kommissionen til at tage sager om forskelsbehandling på grund af graviditet, planlægning af moderskab og moderskab i betragtning, f.eks. for så vidt angår boligsektoren (leje) og vanskeligheder med at optage lån samt adgang til medicinalvarer og sundhedstjenester, navnlig adgang til lovligt tilgængelig reproduktiv sundhedspleje og kønsskiftebehandling;
16. opfordrer Kommissionen til særlig nøje at overvåge enhver form for forskelsbehandling i forbindelse med amning, herunder eventuel forskelsbehandling for så vidt angår adgangen til varer og tjenesteydelser på offentlige steder og områder;
17. opfordrer Kommissionen til at føre tilsyn med gennemførelsen og anvendelsen af direktivet for så vidt angår gravide asylansøgere, som afventer udfaldet af deres asylansøgning, for at sikre, at disse kvinder er omfattet af de aftaler og produkter, der er tale om;
18. opfordrer Kommissionen til i tråd med Den Europæiske Unions Domstols retspraksis i fuld udstrækning at medtage forskelsbehandling på grund af kønsidentitet i fremtidig politik og lovgivning på området for ligebehandling af kvinder og mænd;
19. konstaterer med skuffelse, at kvindelige iværksættere, navnlig enlige mødre, i visse medlemsstater hyppigt udsættes for forskelsbehandling, når de forsøger at skaffe sig lån eller kredit til deres virksomheder, og stadig ofte støder på forhindringer baseret på kønsstereotyper;
20. opfordrer Kommissionen til at indsamle eksempler på bedste praksis og gøre disse tilgængelige for medlemsstaterne med henblik på at stille de nødvendige ressourcer til rådighed til støtte for positiv særbehandling og sikre en bedre gennemførelse af de relevante bestemmelser på nationalt plan;

Tirsdag den 16. april 2013

21. henleder opmærksomheden på visse ligestillingsorganers manglende effektivitet som følge af manglende handlingsevne, personalemangel og mangel på tilstrækkelige finansielle ressourcer;
22. opfordrer Kommissionen til nøje at følge situationen for så vidt angår de »ligestillingsorganer«, der er etableret efter direktivets ikrafttræden, og til at undersøge, hvorvidt alle de i EU-lovgivningen opstillede betingelser er blevet opfyldt; lægger særlig vægt på, at den nuværende økonomiske krise ikke må bruges som undskyldning for, at ligestillingsorganerne ikke fungerer ordentligt;
23. understreger behovet for data og større gennemsigtighed fra Kommissionens side for så vidt angår igangværende overtrædelsesprocedurer og -foranstaltninger;
24. opfordrer Kommissionen til at etablere en offentligt tilgængelig database over lovgivning og retspraksis vedrørende forskelsbehandling på grund af køn; insisterer på, at der er behov for at forbedre beskyttelsen af ofre for forskelsbehandling på grund af køn;
25. påpeger, at der i betragtning af de nationale domstoles rolle er behov for finansiel støtte til og EU-koordinering af videreuddannelse af retsvæsenstøttere, der beskæftiger sig med kønsbaseret forskelsbehandling;
26. påpeger, at der er behov for en rettidig gennemførelse af direktivet i alle medlemsstaterne;
27. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer.

P7_TA(2013)0119

Fremme af udviklingen via handel

Europa-Parlamentets beslutning af 16. april 2013 om fremme af udviklingen via handel (2012/2224(INI))

(2016/C 045/02)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 27. januar 2012 om handel, vækst og udvikling (COM(2012)0022), som ajourfører en meddelelse af 18. september 2002 om samme emne,
- der henviser til artikel 207 og 208 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde samt artikel 3 i traktaten om Den Europæiske Union,
- der henviser til Kommissionens andre meddelelser og arbejdsdokumenter fra de seneste år, som er relevante for dette emne, herunder dem, der handler om udviklingspositiv politikkohærens (COM(2009)0458, SEC(2010)0421, SEC(2011)1627), om EU's handlingsplan om ligestilling og styrkelse af kvinders indflydelse og status i udviklings-samarbejdet 2010-2015 (SEC(2010)0265), om at øge effekten af EU's udviklingspolitik: en dagsorden for forandring (COM(2011)0637), om udviklingsfinansiering (COM(2012)0366), om Unionens strategi til styrkelse af resiliens (COM(2012)0586), om social sikring i Unionens udviklingssamarbejde (COM(2012)0446) og om Unionens engagement i civilsamfundet på området eksterne forbindelser (COM(2012)0492) samt dens meddelelse om »Aid for Trade« (COM(2007)0163) og dens årlige overvågningsrapport om denne bistand,
- der henviser til Rådets konklusioner af 16. marts 2012 om EU's tilgang til handel, vækst og udvikling de kommende ti år og til dets øvrige konklusioner af relevans for dette emne,
- der henviser til Cotonou-aftalen ⁽¹⁾,
- der henviser til forordningerne i forbindelse med instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejde (DCI) ⁽²⁾ og Den Europæiske Udviklingsfond (EDF) samt deres gennemførelse,

⁽¹⁾ Cotonou-aftalen som ændret i 2005 og 2010.

⁽²⁾ Forordning (EF) nr. 1905/2006 (EUT L 378 af 27.12.2006, s. 41).

Tirsdag den 16. april 2013

- der henviser til EU's strategiramme for menneskerettigheder og demokrati og til punkt 11 om handel i den dertil knyttede handlingsplan ⁽¹⁾,
  - der henviser til den optimerede integrerede ramme for handelsrelateret bistand til de mindst udviklede lande, som er udarbejdet under Verdensbankens ledelse,
  - der henviser til ILO's dagsorden om anstændigt arbejde og FN's initiativ vedrørende social mindstebeskyttelse,
  - der henviser til den fjerde verdenskvindekonference i Beijing i september 1995, erklæringen og det handlingsprogram, der blev vedtaget i Beijing,
  - der henviser til sine beslutninger af relevans for handel og udvikling, herunder om handel og fattigdom ⁽²⁾, støtte til handel ⁽³⁾, økonomiske partnerskabsaftaler ⁽⁴⁾, Unionens generelle toldpræferencer ⁽⁵⁾, virksomheders sociale ansvar ⁽⁶⁾, skattespørgsmål i forbindelse med udviklingslande ⁽⁷⁾, forbindelserne mellem Unionen og Afrika ⁽⁸⁾, fødevarerikkerhed ⁽⁹⁾, den generelle udvikling af Unionens udviklingspolitik ⁽¹⁰⁾ og udviklingsvenlig politikkoherens ⁽¹¹⁾,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
  - der henviser til betænkning fra Udviklingsudvalget og udtalelse fra Udvalget om International Handel (A7-0054/2013),
- A. der henviser til, at artikel 207 og 208 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde er klart forbundne; der henviser til, at artikel 207 anfører, at EU's handelspolitik skal baseres på principperne og målsætningerne for EU's udenrigspolitik; der henviser til, at EU-politikker, som kan påvirke udviklingslandene, ifølge artikel 208 skal tage hensyn til målsætningerne for udviklingssamarbejdet;
- B. der henviser til, at medlemsstaterne og Kommissionen til opfølgning af Beijingerklæringen og handlingsprogrammet har vedtaget strategien om integrering af kønsaspektet som en del af deres politik for udviklingssamarbejdet;
- C. der henviser til, at nedbringelse af fattigdom og realiseringen af 2015-målene er hjørnestenene i EU's udviklingspolitik og også bør være vejledende for EU's handelspolitik over for udviklingslande; der henviser til, at fremme af menneskerettigheder bør integreres i denne politik og bidrage til den rettighedsbaserede tilgang, som EU følger;
- D. der henviser til, at der ikke er nogen automatisk forbindelse mellem handelsliberalisering og reduktion af fattigdommen, men at handelsliberalisering kan være et af de mest effektive redskaber til at skabe økonomisk vækst og udvikling, såfremt de rette betingelser er til stede;
- E. der henviser til, at udsigterne for en vellykket handelsdrevet udvikling bl.a. afhænger af velfungerende institutioner, en effektiv bekæmpelse af korruption, en sund privat sektor og stræben efter en bredt funderet og inklusiv økonomisk udvikling, diversificering og gradvis forøgelse af værditilvæksten;
- F. der henviser til, at EU's handelspolitik over for udviklingslande har til formål at øge deres integration i det internationale handelssystem, men mangler tydeligt definerede mål for udvikling og derfor i stedet risikerer at slå den lokale produktion ud og øge afhængigheden af råvareeksport; der henviser til, at nogle udviklingslande, især de mindst udviklede lande, trods betydelige liberaliseringsbestrebelse ikke har været i stand til at diversificere produktion og eksport;

⁽¹⁾ Rådets pressedokument 11855/2012.

⁽²⁾ EUT C 298 E af 8.12.2006, s. 261.

⁽³⁾ EUT C 102 E af 24.4.2008, s. 291.

⁽⁴⁾ EUT C 102 E af 24.4.2008, s. 301, EUT C 323 E af 18.12.2008, s. 361, EUT C 117 E af 6.5.2010, s. 101, EUT C 117 E af 6.5.2010, s. 124.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster af 13. juni 2012, P7_TA(2012)0241.

⁽⁶⁾ EUT C 301 E af 13.12.2007, s. 45, EUT C 99 E af 3.4.2012, s. 101.

⁽⁷⁾ EUT C 199 E af 7.7.2012, s. 37.

⁽⁸⁾ EUT C 169 E af 15.6.2012, s. 45.

⁽⁹⁾ EUT C 56 E af 26.2.2013, s. 75.

⁽¹⁰⁾ EUT C 33 E af 5.2.2013, s. 77, vedtagne tekster af 23. oktober 2012, P7_TA(2012)0386.

⁽¹¹⁾ EUT C 161 E af 31.5.2011, s. 47, vedtagne tekster af 25. oktober 2012, P7_TA(2012)0399.

Tirsdag den 16. april 2013

- G. der henviser til, at globaliseringens indflydelse på fattigdomsbekæmpelsen er ujævn; der henviser til, at en stor del af befolkningen i udviklingslandene stadig lever under ekstrem fattigdom, navnlig i de mindst udviklede lande: i 1990 boede kun 18 % af de ekstremt fattige i de mindst udviklede lande, mens denne andel i 2007 var fordoblet til 36 %;
- H. der henviser til, at forhandlingerne om økonomiske partnerskabsaftaler er langt bagud i forhold til tidsplanen, at fremskridtene samlet set stadig er skrøbelige, at udviklingsmålene ikke er klart defineret i strategien for EU's partnerskabsaftaler, og at der snarere er brug for et nyt fokus på udvikling i forhandlingerne end for en deadline for at forbedre denne situation;
- I. der henviser til, at fattige lande har svært ved at kompensere for de faldende handelsafgifter som følge af den aktuelle globale liberalisering af handelen; der henviser til, at toldsats for forarbejdede varer, der ligger højere end toldsatserne for råvarer, risikerer at medvirke til, at udviklingslande fastholdes i en position, hvor de blot er råvareeksportører.
- J. der henviser til, at landbrugsstøttens negative indvirkning på handel og udvikling for udviklingslandene bør fjernes;
- K. der henviser til, at den øgede anvendelse af agrobrændstoffer i overvejende grad har hængt sammen med udvidelsen af en storstilet industriel monokultur og dermed har været med til at udbrede landbrugsmetoder, der er skadelige for miljøet, biodiversiteten, jordens frugtbarhed og tilgængeligheden af vand; der henviser til, at den øgede anvendelse af agrobrændstoffer kan have dramatiske konsekvenser i form af overtrædelse af jordrettigheder, tab af adgang til vitale naturressourcer, skovrydning og miljødelæggelse;
- L. der henviser til, at mellemindkomstlande i den øverste halvdel vil blive udelukket fra EU's generelle toldpræferencer fra 1. januar 2014, men at det er usikkert, i hvilket omfang dette vil åbne nye eksportmuligheder for de mindst udviklede lande;
- M. der henviser til, at handelsbistanden (»Aid for Trade«) er udformet til at hjælpe udviklingslande med bl.a. at opbygge handelskapacitet, begrænse administrative handelsbarrierer, etablere en effektiv infrastruktur til transport af varer samt styrke lokale virksomheder for at forberede dem på imødekomme den lokale efterspørgsel og konkurrence og give dem mulighed for at drage fordel af nye markedsmuligheder; der henviser til, at handelsbistand bør bidrage til at fremme forarbejdning og diversificering af produktionen, fremme regional integration og teknologioverførsel og bidrage til at fremme etablering eller udvikling af indenlandsk produktionskapacitet og mindske uligheder i indkomst;
- N. der henviser til, at regional integration er et effektivt middel til at opnå velstand, fred og sikkerhed; der henviser til, de udviklingsmæssige fordele ved en mere velfungerende intern og regional handel kan være lige så væsentlige som eller mere væsentlige end ved øget ekstern handel, navnlig i en situation med klimaændringer; der henviser til, at den regionale handel i Afrika er domineret af forarbejdede varer i modsætning den eksterne handel, der er domineret af råvarer;
- O. der henviser til, at eksport af naturressourcer ofte forbindes med korrupsion og med stagnation i andre økonomiske sektorer; der henviser til, at eksistensen af en »ressourceforbandelse« nu er alment anerkendt, og at EU's handelspolitik bør hjælpe til at forebygge og modvirke dette fænomen;
- P. der henviser til, at »konfliktressourcer« er naturressourcer, hvor den systematiske udnyttelse og handel i en konfliktsituation bidrager til, nyder godt af eller resulterer i alvorlige overtrædelser af menneskerettigheder, overtrædelser af international humanitær ret eller overtrædelser, som udgør forbrydelser i henhold til folkeretten;
- Q. der henviser til, at EU-politikker bør understøtte og aldrig skade fødevarer sikkerheden; der henviser til, at det også er helt afgørende at standse, at landbrugsjord i udviklingslande og -regioner med fødevaresikkerhed overgår til andre udnyttelsesformål end produktion af fødevarer til lokale og regionale behov (»land grab«-problemet);
- R. der henviser til, at navnlig støtte til biobrændsel har medført ændringer i arealanvendelsen og udsving i fødevarer priserne i udviklingslandene;

Tirsdag den 16. april 2013

- S. der henviser til, at sikring af ejendomsretten til jord for små landbrugere, som udgør flertallet af jordejerne i udviklingslandene, og som er de mest sårbare, er en afgørende forudsætning for at opbygge et sundt ejendomsmarked og kreditmarked, hvilket igen er afgørende for en stabil og bæredygtig udvikling;
- T. der henviser til, at investering i muligheder for kvinder, navnlig i form af mikrokreditter, er afgørende for at opnå et højt afkast i form af økonomisk og social udvikling;

Handel som en effektiv mekanisme til at skabe vækst og udvikling og nedbringe fattigdom

1. bekræfter sit standpunkt, at bæredygtig udviklingsfremme bør være hovedmålet med EU's handelspolitik over for udviklingslande; mener, at der bør formuleres konkrete og bæredygtige udviklingsmål for alle tiltag inden for rammerne af denne politik;
2. understreger, at eftersom det ikke kan tages for givet, at handelsliberalisering fører til vækst og fattigdomsreduktion, skal handel og handelsbistand altid udformes på grundlag af gennemsigtige, inkluderende og partcipatoriske processer, som inddrager alle interessenter og har særligt fokus på de dårligst stillede, navnlig kvinder;
3. påpeger, at fair handel mellem Unionen og udviklingslandene skal være baseret på fuld respekt og garanti for ILO-arbejdsstandarder og -arbejdsvilkår og skal sikre overholdelse af de højest mulige sociale og miljømæssige standarder; understreger, at dette omfatter at betale en rimelig pris for ressourcer og landbrugsprodukter fra udviklingslandene;
4. kræver, at der særligt fokuseres på at fremme lighed mellem kønnene og styrke kvindens stilling;
5. glæder sig over fokuset på erhvervs klima, regional integration og verdensmarkeder samt på social beskyttelse, sundhed, uddannelse og beskæftigelse i dagsordenen for forandring (COM(2011)0637);
6. opfordrer til fuld gennemførelse af udviklingsvenlig politikkoherens, herunder gennem et stop for enhver uretfærdig produktions- og handelspraksis, for overfiskeri og for landbrugsstøtte, der skader udviklingen og truer fødevarer sikkerheden;
7. understreger, at investeringspolitikken skaber to centrale udfordringer for udviklingslandene: på nationalt plan skal investeringspolitikken indarbejdes i udviklingsstrategien, og der skal indkorporeres bæredygtige udviklingsmål; på internationalt plan er det nødvendigt at styrke udviklingsdimensionen i internationale investeringsaftaler og afbalancere staternes og investorernes rettigheder og pligter;
8. beklager, at visse internationale investeringsaftaler, der blev indgået i 2011, ifølge Unctad's 2012-beretning om investeringer i verden holder sig til den traditionelle aftalemødel, som fokuserer på investeringsbeskyttelse som det eneste mål med aftalen; glæder sig dog over, at nogle nye internationale investeringsaftaler indeholder bestemmelser, der skal sikre, at aftalen ikke griber ind i, men snarere bidrager til landenes bæredygtige udviklingsstrategier, som fokuserer på de miljømæssige og sociale indvirkninger af investeringer;
9. bemærker med bekymring det stigende antal ISDS-sager (Investor State Dispute Settlement (bilæggelse af tvister mellem investor og stat)), der rejser i henhold til internationale investeringsaftaler, hvor investorerne sætter spørgsmålstegn ved centrale offentlige politikker med påstand om, at disse politikker har haft negativ indvirkning på deres forretningsmuligheder; påpeger i denne forbindelse, at det i Unctad's 2012-beretning om investeringer i verden anføres, at internationale investeringsaftaler i stigende grad bliver kontroversielle og politisk ømtålelige, fortrinsvis på grund af den omsiggribende brug af investeringsaftalebaserede voldgifts procedurer mellem investor og stat, hvilket skaber stigende utilfredshed (f.eks. Australiens handelspolitiske meddelelse om, at landet ikke længere vil lade ISDS-klausuler indgå i sine internationale investeringsaftaler), og som bl.a. afspejler mangler i systemet (f.eks. brede anvendelsesområder for bestemmelser om f.eks. ekspropriation, utilstrækkelige garantier i forhold til voldgiftsmændenes kvalifikationer, manglende gennemsigtighed og høje procedureomkostninger, såvel som forholdet mellem ISDS og mellemstatslige procedurer); fastholder derfor, at det i alle fremtidige EU-investeringsaftaler skal sikres, at bilæggelser af tvister mellem internationale investorer og stater ikke undergraver staternes mulighed for at lovgive til fordel for offentlige interesser;

Tirsdag den 16. april 2013

10. minder om, at det fortsat er en stor udfordring for udviklingslandene, navnlig for de mindst udviklede lande, at mobilisere investeringer i bæredygtig udvikling; fremhæver i denne forbindelse, at Unctad har udviklet en omfattende investeringspolitisk ramme for bæredygtig udvikling (IPFSD), som lægger særlig vægt på forholdet mellem udenlandske investeringer og bæredygtig udvikling;
11. opfordrer EU til aktivt at anvende de mange redskaber, den har til rådighed, til at støtte fred, respekt for menneskerettighederne, demokrati, retsstatsprincippet, god regeringsførelse, sund offentlig økonomi, investeringer i infrastruktur, de europæiske virksomheders og deres datterselskabers overholdelse af sociale normer, pålidelig ydelse af grundlæggende tjenester og fremme af inklusiv og bæredygtig vækst og nedbringelse af fattigdom i udviklingslande og derved også bidrage til at skabe gunstige vilkår for effektiv handelsbistand samt effektiv og bæredygtig handelsudvikling;
12. fremhæver, at en vellykket integration af udviklingslandene i verdenshandelen kræver mere end bedre markedsadgang og styrkede internationale handelsregler; understreger derfor, at programmer for handelsbistand bør støtte udviklingslandene i deres indenlandske bestræbelser på at fremme den lokale handel, fjerne begrænsninger på leveringssiden og afhjælpe strukturelle svagheder, hvilket kan ske gennem indenlandske reformer af de handelsrelaterede politikker, handelslettelser, forbedret toldkapacitet, opgradering af infrastrukturen, forbedring af produktionskapaciteten og opbyggelse af hjemlige og regionale markeder;
13. minder om, at forbindelsen mellem international handel og fattigdomsreduktion ikke er automatisk; bemærker i denne forbindelse, at Unctad oplyser, at gennemsnitsniveauet for de mindst udviklede landes handelsintegration målt på, hvor stor en andel af BNP eksport og import af varer og tjenesteydelser udgør, faktisk har været højere end de udviklede økonomiers siden begyndelsen af 1990'erne; mener derfor, at den fortsatte massive fattigdom i de mindst udviklede lande er en konsekvens af underudvikling og af, at disse lande ikke har formået at fremme en strukturelle ændringer, opbygge produktionskapacitet og skabe produktiv beskæftigelse på nationalt plan;
14. fremhæver desuden Unctad's synspunkt, at den præmature og hurtige handelsliberalisering, som mange lavindkomstudviklingslande blev tilskyndet til at foretage i 1980'erne og 1990'erne, har ført til afindustrialisering og en form for integration, som har forstærket deres afhængighed af og sårbarhed over for eksterne markeder, mens de lande, der har haft størst gavn af handelsliberaliseringen og har oplevet den største reduktion i den absolutte fattigdom, er de lande, som åbnede deres økonomier moderat og gradvist i takt med udviklingen af deres produktionskapacitet, og at disse lande har gjort fremskridt med strukturelle ændringer;
15. understreger, at for at vækst og velstandsskabelse kan blive inklusiv og bæredygtig og effektivt nedbringe fattigdommen, bør den fremmes i de sektorer, der i særlig grad er berørt af fattigdom, og i de sektorer, hvor fattige er beskæftiget; påpeger, at vækst også bør gavne kvinder og styrke deres position og fokuseres på at forbedre det generelle erhvervs-klima, så SMV'er kan blomstre, og så der kan opstå bæredygtige mikrofinansierings- og mikrokreditmuligheder; fremhæver, at udviklingen og handelspolitikken på dette område bør være styret af innovation, kreativitet og konkurrenceevne og have for øje at skabe beskæftigelse og styrke dårligt stillede samfundsgrupper;
16. glæder sig over Kommissionens anerkendelse af, at det er nødvendigt at støtte små producenters og virksomheders deltagelse; påpeger markedspotentialet i fairtrade-ordninger og sådanne ordningers effektivitet med hensyn til at fremme samfundsudviklingen;
17. foreslår Kommissionen at skabe et større momentum for bæredygtige offentlige indkøb på internationalt plan;
18. opfordrer Unionen, dens medlemsstater og andre bidragsydere til at anerkende kvindernes afgørende rolle i forbindelse med økonomisk udvikling og tilpasse hjælpeforanstaltninger, så de styrker kvinderne socialt og økonomisk, bl.a. ved målrettet støtte til virksomhedsudvikling og adgang til mikrofinansiering specielt for kvinder;
19. erindrer Kommissionen og medlemsstaterne om Unionens handlingsplan for ligestilling og styrkelse af kvindernes position i udviklingssamarbejdet og de aktiviteter, der foreslås i handlingsplanen;
20. gentager EU's forpligtelse til at følge en sammenhængende politik for udvikling og respekt for og fremme og beskyttelse af menneskerettigheder og lighed mellem kønnene i alle sine eksterne politikker, herunder international handel; ser frem til fuld gennemførelse af punkterne om handel i handlingsplanen vedrørende EU's strategiramme for menneskerettigheder og demokrati;

Tirsdag den 16. april 2013

21. mener, at strategier for en bæredygtig økonomisk udvikling bl.a. bør omfatte følgende elementer: den private sektors deltagelse i realøkonomien, regional samhørighed og integration af markeder gennem grænseoverskridende samarbejde og udvikling af åben og fair handel inden for regelbaserede multilaterale handelspolitiske rammer;
22. erindrer om, at det er af afgørende betydning at investere i at skabe, udvikle og styrke vigtige havne-, transport-, energi- og telekommunikationsinfrastrukturer, navnlig på tværs af grænserne;
23. opfordrer de lande, der modtager udviklingsbistand via handel, til også at mobilisere deres egne interne ressourcer, herunder budgetindtægter via en korrekt opkrævning af skat samt menneskelig kapital; opfordrer Kommissionen til at yde støtte til de lande, hvor statens indtægter stammer fra udnyttelse af naturressourcer, med henblik på en åben og bæredygtig forvaltning af disse ressourcer; understreger behovet for at sikre fuld gennemsigtighed med hensyn til de betalinger, som europæiske virksomheder foretager til regeringer; opfordrer Kommissionen til at støtte bæredygtige industrialiseringsstrategier i udviklingslandene med det formål at fremme handel med forædlede produkter;
24. anser de redskaber, som Unionen har udviklet i form af udviklingsbistand via handel og investering, især den reviderede generelle troldpræferenceordning og de økonomiske partnerskabsaftaler, for at være effektive redskaber; understreger imidlertid, at handelsbistand ikke blot består i disse instrumenter; erindrer Unionen om dens mål for sit samlede bistandsbudget på 0,7 % af BNI i 2015; opfordrer Kommissionen til at forøge det faglige bistandselement i det samlede tilbud om støtte, bl.a. hvad angår standardisering; opfordrer Unionen til at udvise større konsekvens ved gennemførelsen af sin handels-, landbrugs-, miljø-, energi- og udviklingspolitik;
25. anser det for væsentligt, at den europæiske udviklingsbistand gennem handelspolitikker indkorporerer alle aspekter af innovation — finansiel så vel som teknologisk og organisatorisk innovation — på grundlag af bedste praksis;
26. henstiller, at Kommissionen sikrer, at der i alle kommende bilaterale handels- og samarbejdsaftaler medtages menneskerettighedsbestemmelser, som kan håndhæves i praksis, for virkelig at bidrage til en rettighedsbaseret tilgang til udvikling;
27. understreger, at det er vigtigt at sikre anstændige lønninger og anstændige standarder for sikkerhed på arbejdspladsen som en forudsætning for et bæredygtigt globalt handelssystem og nye globale produktionskæder; minder i denne forbindelse Kommissionen om, at den har udsendt en meddelelse med titlen »Fremme af anstændigt arbejde for alle«;
28. håber af hensyn til konsekvensen i de politikker, som EU følger, på at se et større samarbejde mellem de forskellige tjenestegrene i Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten samt de tre institutioner, Kommissionen, Rådet og Europa-Parlamentet;
29. mener, at kriterierne for evaluering af udviklingen gennem handels- og investeringspolitikker og -programmer bør omfatte statistikker ikke kun for vækst og handel, men også for antal skabte job og forbedringer i livskvaliteten for befolkningerne i udviklingslande i henseende til menneskelig, social, kulturel og miljømæssig udvikling;

En klarere udviklingsramme for forhandlinger og aftaler om handel

30. understreger, at det er vigtigt at kombinere handelsreformer med omhyggeligt udformede offentlige politikker, navnlig hvad angår social beskyttelse; understreger i et bredere perspektiv betydningen af rettidige og velforberedte nationale udviklingsstrategier og forudgående konsekvensanalyser af den eksisterende handelspolitikks indvirkning på fattigdommen; opfordrer Kommissionen til at gennemføre vejledningen fra FN's rapportør om retten til mad, som kræver, at der anvendes konsekvensanalyser for menneskerettigheder — »Guiding Principles on Human Rights Impact Assessments of Trade and Investment Agreements« — når der indgås handels- og investeringsaftaler, for at sikre, at disse er i overensstemmelse med forpligtelser i henhold til internationale menneskerettighedsinstrumenter; opfordrer også indtrængende EU til at indarbejde klare betingelser og klausuler om menneskerettigheder og demokrati i alle sine handelsaftaler;
31. understreger, at det er vigtigt at forankre virksomhedernes sociale ansvar i frihandelsaftaler med udviklingslande for at fremme menneskerettigheder og sociale og miljømæssige standarder; foreslår, at der medtages et omfattende kapitel om menneskerettigheder samt sociale kapitler og miljøkapitler i alle fremtidige frihandelsaftaler;

Tirsdag den 16. april 2013

32. opfordrer Kommissionen til at tilskynde udviklingslandes regeringer til at gennemføre brede høringer med deltagelse af ikkestatslige og ikkeerhvervsretlige aktører i forbindelse med udarbejdelsen af deres handelspolitik; anmoder Kommissionen om også at fremme gennemsigtighed under forhandlinger med henblik på at udvirke en bred og effektiv inddragelse af aktører og at støtte arbejdet på at opnå udviklingsmæssige resultater;

33. opfordrer til, at der ud fra et klima-, køns- og bæredygtighedsperspektiv foretages dybtgående analyser af konsekvenserne af multi- og bilaterale handelsaftaler indgået mellem EU og tredjelande; opfordrer Kommissionen til at tillade en eksplicit støtte til forvaltning af klimaændringer som led i alle aftaler om handelsbistand og anden relevant udviklingsbistand;

34. mener, at der i forhandlinger om handelsaftaler bør fastsættes benchmarks for udviklingsfremskridt for at lette overvågningen og, om nødvendigt, justeringen af tidsplanerne for gennemførelsen af foranstaltninger, justeringen af ledsageforanstaltninger, som kan inkludere handelsbistand og bistand til omstilling, og forberedelsen af nye initiativer, når udviklingsmålene kræver det; fremhæver, at det er afgørende for handelsforhandlinger, at udviklingslandene får den nødvendige juridiske og øvrige ekspertise til at kunne samarbejde effektivt med WTO og lignende organisationer;

35. opfordrer EU til yderligere at mindske handelsbarrierer og handelsfordrejende støtte for at hjælpe udviklingslande med at øge deres andel af den globale handel; opfordrer til afskaffelse af landbrugseksportstøtte, som der er givet tilsagn om i forbindelse med Doha-udviklingsrunden under WTO, hvilket bør gennemføres hurtigst muligt;

36. opfordrer Kommissionen til at støtte den opfordring, som FN's særlige rapportør om retten til mad har fremsat om indførelse af en ordning med positive incitamenter, og fremme importen i Unionen af landbrugsprodukter, som opfylder visse miljømæssige, sociale og menneskerettighedsstandarder, navnlig ved at sikre producenterne en rimelig fortjeneste og landarbejderne en anstændig løn;

37. opfordrer EU til altid at sikre, at dens brede tilgang til handelsforhandlinger med inddragelse af emner som investering, begrænsning af muligheden for statslige indgreb, offentlige indkøb, konkurrence, handel med tjenesteydelser og intellektuelle ejendomsrettigheder er i overensstemmelse med partnerlandenes forskellige behov og udviklingsstrategier; opfordrer derfor indtrængende Unionen til at fastlægge sin politik under fuld hensyntagen til den »særlige og differentierede behandling«, der indrømmes udviklingslande; gentager, at regeringer og parlamenter skal bevare retten til at regulere investeringer både for at kunne forskelsbehandle til fordel for investorer, der støtter landets udvikling, og for at kunne sikre, at forpligtelser og opgaver påhviler alle investorer, herunder udenlandske, så arbejds-, miljø-, menneskerettigheds- og andre standarder overholdes;

38. glæder sig over, at kønsaspektet er blevet medtaget i bæredygtighedsvurderingerne i forbindelse med handelsforhandlingerne; opfordrer Kommissionen til at tage disse vurderinger til efterretning og sikre, at de identificerede kønsspørgsmål faktisk bliver behandlet gennem de politikforanstaltninger, som ledsager handelsaftalerne;

39. mener, at fokus i forhandlingerne om økonomiske partnerskabsaftaler i højere grad bør være rettet mod indholdet end mod tidsfristerne; fastslår, at hvis aftalerne skal kunne føre til udvikling, er der behov for en mere fleksibel holdning fra Unionens side til gavn for en diversificering af AVS-landenes økonomier med øget forarbejdning og øget regional handel;

Handelsbistand

40. støtter Kommissionens forslag om at differentiere handelsbistanden og om at koncentrere bestræbelserne omkring de lande, der har størst behov, især de mindst udviklede lande og lavindkomstlandene;

41. opfordrer til, at handelsbistandsredskaberne ikke kun rettes mod handel mellem Unionen og udviklingslande, men også mod støtte til intern, regional og syd-syd-handel samt mod tresidet handel mellem AVS-lande, og til at gøre dette ved at fremme grænseoverskridende værdikæder, gøre centrale tjenester mere effektive og mindske transportudgifterne, hvilket samtidig kan bidrage til at styrke udviklingslandenes bånd til de globale markeder;

42. tilskynder til udvikling af mere effektive støtteinstrumenter for tilpasning og diversificering af produktionen samt for ansvarlig og bæredygtig udvikling af forarbejdningsindustrien og af små og mellemstore virksomheder i udviklingslande;

Tirsdag den 16. april 2013

43. understreger, at der bør tages hensyn til ulighed mellem kønnene med hensyn til adgang til ressourcer, såsom mikrolån, kredit, information og teknologi, når der fastlægges strategier for handelsbistand og anden relevant udviklingshjælp;
44. støtter pakken til fremme af handelen for mindre virksomheder i udviklingslande, som annonceres i Kommissionens meddelelse; opfordrer Kommissionen til at fortsætte udviklingen af denne pakke og opfordrer alle donorer til at afsætte tilstrækkelige midler til at gennemføre mindre virksomheders deltagelse i handelsordninger, som sikrer merværdi for producenterne, herunder dem, som arbejder for bæredygtighed (f.eks. Fair Trade); anmoder om jævnlige opdateringer om gennemførelsen af den;
45. bemærker, at handelskapaciteten er afhængig af såvel hardware (infrastruktur) som software (ekspertise); opfordrer derfor EU til at investere sin bistand i at styrke begge dele i mange lande, ikke mindst i samarbejdet med de mindst udviklede lande;
46. opfordrer Unionen til at sikre, at handelsbistand fremmer fattigdomsbekæmpende og inkluderende instrumenter, og dens primære fokus bør derfor være på mindre virksomheders behov; understreger, at handelsbistand bør anvendes til at udvikle bæredygtige værdikæder og have fokus rettet mod de fattige for at fremme målsætningen om at opnå en bæredygtig forsyningskæde;
47. opfordrer Unionen til at fokusere på at afhjælpe problemerne i handelsbistandsprogrammerne, navnlig med hensyn til gennemførelse og kontrolkapacitet; kræver derfor et ændret perspektiv, som fokuserer på resultater i stedet for på input, men som anerkender behovet for omhyggelig og samordnet ekstern kontrol, som sikrer åbne og gennemsigtige handelsmetoder;
48. opfordrer EU til at integrere den private sektor mere effektivt i udformningen af handelsbistandsprojekter med henblik på at sætte virksomheder i udviklingslande i stand til at fremme handelen;

Udvikling og den private sektors rolle

49. mener, at det i lyset af strukturændringerne i den internationale handel og nord-syd-handelen er en afgørende forudsætning for bistandsprogrammernes effektivitet, at modtagerlandene godkender disse programmer, og at de er præget af gennemsigtighed, ansvarlighed og tilstrækkelige ressourcer, idet målet er at mindske forskellene i velstand, dele goderne og opnå regional integration; finder det endvidere afgørende, at nationale, regionale og lokale institutioner samt civilsamfundet systematisk inddrages i udformningen og overvågningen af disse programmer, og at det sikres, at donorerne fører tilsyn;
50. opfordrer Kommissionen til i højere grad at tage hensyn til de nye udfordringer, som udviklingsbistanden gennem handel medfører, såsom forskellene med hensyn til udviklingsniveauer, støtte til den lokale produktion og diversificeringen heraf samt fremme af sociale standarder og miljøstandarder;
51. opfordrer samtlige — offentlige og private — bistandsdonorer til at koordinere deres aktioner yderligere og til at afpasse dem efter det eksisterende udbud, navnlig på baggrund af den aktuelle situation med budgetnedskæringer; erindrer om, at BRIKS-landene nu både er bistandsmodtagere og bistandsdonorer; opfordrer dem til at samarbejde med Unionen med henblik på at udveksle erfaringer og optimere deres respektive aktioner og til at påtage sig mere ansvar over for de mindst udviklede lande og i samfundet af bistandsdonorer; er foruroliget over, at bunden bistand bliver stadig mere udbredt, og opfordrer industrilandene og de nye vækstlande til at undgå at benytte en sådan praksis;
52. opfordrer Kommissionen og samtlige bistandsdonorer til at finde frem til innovative finansierings- og partnerskabsformer til fordel for udvikling; erindrer i denne forbindelse om, at udlån mellem ligestillede parter også kan bidrage til at fremme udviklingen via handel; anbefaler en bedre koordination af udviklingsprojekter, der finansieres af regionale udviklingsbanker og Verdensbanken/Den Internationale Finansieringsinstitution, og en mere udbredt brug af interregionale finansieringsordninger såsom Unionens trustfond for infrastrukturer i Afrika;
53. opfordrer EU-baserede virksomheder med produktionsfaciliteter i udviklingslande til at overholde deres forpligtelser til at respektere menneske- og frihedsrettighederne, sociale og miljømæssige standarder, grundlæggende arbejdstagerrettigheder, internationale aftaler og betaling af de behørigte skatter på en gennemsigtig måde; kræver gennemførelse af retten til at være fri for tvangsarbejde og navnlig børnearbejde uden undtagelse;

Tirsdag den 16. april 2013

54. er overbevist om, at den private sektor har potentiale til at fungere som drivkraft i udviklingen; understreger, at hvis dette potentiale skal realiseres, skal processen gavne lokalsamfundene og ud fra princippet om inkluderende, fair forsyningskæder styrke alle involverede aktører fra producenten/arbejdstageren til forbrugeren;

55. glæder sig over, at en bred vifte af industrier og transnationale selskaber har vedtaget adfærdskodekser, der opstiller sociale og miljømæssige standarder, der skal efterleves i for deres globale forsyningskæder; erindrer imidlertid om, at udbredelsen af og forskelligheden i VSA (virksomhedernes sociale ansvar)-kodekser er en udfordring; bemærker, at VSA-konceptets heterogenitet, herunder det forhold, at forskellige virksomheder har udviklet forskellige standarder for social regnskabsførelse, revision og rapportering, gør det vanskeligt at sammenligne de forskellige niveauer af VSA; opfordrer derfor endnu en gang Unionen til at arbejde for en klar, international lovramme for virksomhedernes ansvar og forpligtelser med hensyn til menneskerettigheder;

56. opfordrer endvidere EU-baserede og andre virksomheder til at overholde de ti kerneprincipper i FN's Global Compact-initiativ og retningslinjer for virksomheder og menneskerettigheder;

57. opfordrer til en forstærket EU-indsats i forhold til skattely og kapitalflugt, da disse fænomener undergraver indtægterne for både EU- og udviklingslande og modarbejder fattigdomsafskaffelse og velfærdsskabelse i fattige lande; fremhæver, at ulovlig kapitalflugt fra udviklingslande udgør mellem 6 % og 8,7 % af deres BNP og 10 gange den samlede udviklingsbistand til disse lande; opfordrer Kommissionen til proaktivt at søge efter yderligere muligheder for samarbejde med udviklingslandene om dette spørgsmål; slår især til lyd for en international konvention, der skal bekæmpe skadelige skattestrukturer (efter en model med en multilateral mekanisme til automatisk udveksling af skatteoplysninger), og som skal omfatte sanktioner både for jurisdiktioner, som ikke samarbejder, og for finansielle institutioner, som opererer i skattely (f. eks. ved at se på muligheden for at inddrage banklicenser fra finansielle institutioner, som opererer med skattely, med forbillende i den amerikanske Stop Tax Haven Abuse Act);

58. tilskynder EU, andre bistandsydere, myndighederne i partnerlande samt lokale og internationale private aktører i udviklingslandene til at udforske mulige områder, hvor der kan samarbejdes om bæredygtig udvikling med henblik på at opnå det størst mulige udviklingsresultat af erhvervsaktiviteterne og inkludere civilsamfundets organisationer på alle diskussionsniveauer;

59. fremhæver, at det er afgørende at fremme offentlig-private vækstopartnerskaber i Unionens udviklingspolitikker og engagere den private sektors erfaring, ekspertise og forvaltningssystemer i partnerskaber med offentlige ressourcer; opfordrer til at fremme muligheden for, at lokale myndigheder i EU-medlemsstater med erfaring i f.eks. opbygning af infrastruktur kan danne partnerskaber med og samarbejde med lokale myndigheder i udviklingslande;

60. mener, at udenlandske direkte investeringer også er en stærk drivkraft for en holdbar økonomisk vækst, overførsel af knowhow, iværksætterånd og teknologi samt jobskabelse; opfordrer til, at udviklingsdagsordenerne fokuserer på at støtte kapacitetsopbygningen i udviklingslande med det mål at skabe et gennemsigtigt, forudsigeligt og gunstigt investeringsklima, hvor bureaukratiet for virksomhederne er reduceret til et minimum, hvor ejendomsrettighederne respekteres, konkurrence fremmes, og der føres en sund makroøkonomisk politik;

Råstoffer og udvindingsindustrien

61. bemærker, at handlen med naturressourcer uanset implementeringen af Kimberley-processen for certificering af konfliktdiamanter fortsat giver næring til oprørsbevægelser, og at der stadig foregår menneskerettighedsovertrædelser i mineområderne; understreger derfor det presserende behov for en ordening med nødvendig omhu i forbindelse med ædelstene og værdifulde mineraler, f.eks. de såkaldte konfliktmineraler; mener, at en sådan foranstaltning kunne bidrage til at bryde ressourceforbandelsen og gøre det mere fordelagtigt for udviklingslandene at handle med deres råvarer; glæder sig i denne forbindelse over, at Kommissionen vil offentliggøre en meddelelse om konfliktmineraler;

62. anerkender, at Kommissionen er partner i EITI (gennemsigtighedsinitiativet for udvindingsindustrien); opfordrer Kommissionen og de parter, der er aktive inden for udvindingsindustrien, til aktivt at tilskynde flere producentlande til at tiltræde initiativet;

63. understreger, at naturressourcer udgør to centrale udfordringer for udviklede lande og udviklingslandene: den miljømæssige udfordring i at håndtere indvirkningerne fra udnyttelsen af ressourcer i hele deres livscyklus og den samfundsøkonomiske udfordring i at håndtere menneskerettigheder og fattigdom internationalt;

Tirsdag den 16. april 2013

64. støtter stærkt lovforslaget om landerapportering som led i revisionen af regnskabs- og gennemsigtighedsdirektivet med det formål at afskrække fra korruption og forhindre skatteunddragelse; opfordrer europæiske udvindingsvirksomheder, som opererer i udviklingslande, til at foregå med et godt eksempel med hensyn til socialt ansvar og fremme af anstændigt arbejde;

65. påpeger, at forvaltningsproblemet i ressourcesektoren næsten kun er blevet håndteret gennem frivillige initiativer, og at det mest fremtrædende er gennemsigtighedsinitiativet for udvindingsindustrien, som tilstræber at gøre oplysningerne mere gennemsigtige; bemærker dog, at selv om gennemsigtighedsinitiativet er nødvendigt, er det ikke tilstrækkeligt til at håndtere det mere udstrakte problem med korruption og bestikkelse i udvindingssektoren; bemærker ligeledes, at FN's retningslinjer for erhverv og menneskerettigheder (beskyttelse, respekt, klageadgang) endnu ikke er specifikke med hensyn til udvindingsindustrien og ressourcer; mener i denne henseende, at der er behov for at tilføje specifikke bestemmelser om udvindingsindustrien til FN's retningslinjer for erhverv og menneskerettigheder, og at et første skridt kunne være under FN's Menneskerettighedsråd at udnævne en særlig rapportør for dette spørgsmål, med mandat til at vurdere og foreslå henstillinger;

66. mener, at standarderne for gennemsigtighed og certificering bør udvides på sigt for fuldt ud at kunne sætte ind over for bestikkelse og korruption i udvindingssektoren og uden for denne; opfordrer desuden Unionen til at støtte stærkere forvaltningsmekanismer for at tage fat på miljødimensionen og menneskerettigheder i forbindelse med ressourceudnyttelse; mener især, at en international konvention om bæredygtig ressourceforvaltning er afgørende for at få fastlagt nogle grundlæggende retsprincipper for bæredygtig ressourceforvaltning;

67. understreger, at bæredygtig minedrift kræver tilgange, som tager højde for ressourcernes hele livscyklus; påpeger, at kompleksiteten i de globale forsyningskæder vanskeliggør gennemsigtighed; mener derfor, at de eksisterende gennemsigtighedsinitiativer bør følges op af certificeringsbestrebelse i form af produktmærkning i hele forsyningskæden for mineraler;

68. kræver, at private aktører, der beskæftiger sig med handel med eller forarbejdning af produkter fra udvindingsindustrien, træffer foranstaltninger til at sikre, at principperne for virksomheders sociale ansvar i hele forsyningskæden efterleves effektivt, grundigt og nøje;

69. opfordrer Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til at følge den af USA's værdipapirs- og børstilsyn (Securities and Exchange Commission) for nyligt vedtagne Dodd Frank Act, hvormed der er indført et krav om, at ressourceudvindere offentligt skal indberette visse betalinger; opfordrer Kommissionen til at udvide indberetningskravene for udvindingsindustrien til andre sektorer og til at overveje, om indberetningerne bør underkastes en uafhængig revision;

70. mener, at bilaterale handels- og investeringspolitikker bør bygge på fælles principper såsom chartret om naturressourcer; mener i tråd med bestræbelserne på at sikre fornøden omhu i forsyningskæden, at dette kunne følges op af sektorbestemmelser på områder med forbindelse til smelteværker og raffinaderier, metal- og genvindingsindustrier;

71. opfordrer EU til at anerkende, at eksportrestriktioner kan være en komponent i visse landes udviklingsstrategier eller være berettiget af hensyn til miljøbeskyttelse;

Fødevarerikkerhed og biobrændstoffer

72. opfordrer indtrængende Unionen og alle andre donatorer til at undlade at fremme eller bidrage til, at frugtbar jord i lande og regioner, hvor fødevarerituationen er usikker, overgår til andre anvendelsesformål end fødevarerproduktion, og til at etablere modeller for god praksis for areal- og ressourceforvaltning for biobrændstoffer og andre salgsafgrøder;

73. understreger behovet for at fjerne incitamenter for landbrugere i lande med en usikker fødevarerituation til at udnytte deres jord til andre formål end fødevarerproduktion, f.eks. produktion af biobrændsel; mener, at forskning og innovation med støtte fra en proaktiv politik i udviklede lande såvel som i udviklingslande kan bidrage til at mindske uoverensstemmelsen mellem fødevarerikkerhed og energiinteresser;

o

o o

74. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Tirsdag den 16. april 2013

P7_TA(2013)0120

Vækst i udviklingslande via handel og investeringer**Europa-Parlamentets beslutning af 16. april 2013 om vækst i udviklingslande via handel og investeringer (2012/2225(INI))**

(2016/C 045/03)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 207 og 208 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og artikel 3 i traktaten om Den Europæiske Union,
- der henviser til Kommissionens meddelelse »Handel, vækst og udvikling — En skræddersyet handels- og investeringspolitik for de lande, der har størst behov« (COM(2012)0022),
- der henviser til Kommissionens meddelelse »Handel, vækst og verdensanliggender — Handelspolitikken som et centralt element i EU's 2020-strategi« (COM(2010)0612),
- der henviser til Kommissionens meddelelse »Forbedring af EU's støtte til udviklingslandene gennem mobilisering af udviklingsfinansiering« (COM(2012)0366),
- der henviser til Kommissionens meddelelse »En ny tilgang til nabolande i forandring« (COM(2011)0303),
- der henviser til Kommissionens meddelelse »Forbedring af virkningen af EU's udviklingspolitik: En dagsorden for forandring« (COM(2011)0637),
- der henviser til Kommissionens meddelelse »Det globale Europa: en ny strategi for finansieringen af EU's optræden udadtil« (COM(2011)0865),
- der henviser til Kommissionens meddelelse »Etablering af en samlet europæisk international investeringspolitik« (COM(2010)0343),
- der henviser til Kommissionens meddelelse »En ny EU-strategi 2011-2014 for virksomhedernes sociale ansvar« (COM(2011)0681),
- der henviser til Kommissionens meddelelse »En EU-strategi for »Aid for Trade« — Kommissionens bidrag« (COM(2007)0163),
- der henviser til Kommissionens meddelelse »Handel og udvikling — hvordan udviklingslandene kan hjælpes til at få udbytte af handel« (COM(2002)0513),
- der henviser til overvågningsrapporten fra 2012 om EU's ansvar for finansiering af udvikling, navnlig afsnittet om Aid for Trade (SWD(2012)0199),
- der henviser til partnerskabsaftalen mellem medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS) og EU, der blev undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000, og til revisionerne heraf i 2005 og 2010,
- der henviser til beslutningerne af 25. november 2010 om »menneskerettigheder, sociale og miljømæssige standarder i internationale handelsaftaler«⁽¹⁾, »international handelspolitik i lyset af de krav, som klimaændringerne medfører«⁽²⁾ og »virksomhedernes sociale ansvar i internationale handelsaftaler«⁽³⁾,

⁽¹⁾ EUT C 99 E af 3.4.2012, s. 31.⁽²⁾ EUT C 99 E af 3.4.2012, s. 94.⁽³⁾ EUT C 99 E af 3.4.2012, s. 101.

Tirsdag den 16. april 2013

- der henviser til sin beslutning af 23. maj 2007 om EU's handelsstøtte ⁽¹⁾,
- der henviser til sine beslutninger af 25. marts 2009 om de økonomiske partnerskabsaftaler med AVS-regionerne og –staterne ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 27. september 2011 om en ny handelspolitik for Europa i forbindelse med Europa 2020-strategien ⁽³⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 978/2012 af 25. oktober 2012 om anvendelse af et arrangement med generelle toldpræferencer ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin holdning af 13. september 2012 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af bilag I til Rådets forordning (EF) nr. 1528/2007 for så vidt angår udelukkelse af en række lande fra listen over regioner eller stater, der har afsluttet forhandlinger ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 6. april 2011 om den fremtidige EU-politik for internationale investeringer ⁽⁶⁾,
- der henviser til sin holdning af 11. december 2012 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om indførelse af overgangsordninger for bilaterale investeringsaftaler mellem medlemsstaterne og tredjelande ⁽⁷⁾,
- der henviser til sin beslutning af 16. februar 2012 om forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af den regionale konvention om pan-Euro-Middelhavsregler for præferenceoprindelse ⁽⁸⁾,
- der henviser til Kommissionens forordning (EU) nr. 1063/2010 af 18. november 2010 om ændring af forordning (EØF) nr. 2454/93 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks ⁽⁹⁾,
- der henviser til Rådets konklusioner af 16. marts 2012 om EU's tilgang til handel, vækst og udvikling i det kommende årti og af 15. oktober 2012 om udviklingsfinansiering,
- der henviser til sin beslutning af 25. marts 2010 om følgerne af den internationale finansielle og økonomiske krise for udviklingslande og udviklingssamarbejde ⁽¹⁰⁾,
- der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 18. september 2012 ⁽¹¹⁾,
- der henviser til WTO's arbejdsprogram vedrørende Aid for Trade for 2012-2013,
- der henviser til Fælleserklæringen fra Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, Europa-Parlamentet og Kommissionen om »den europæiske konsensus om udvikling« ⁽¹²⁾,
- der henviser til EU-strategien for Aid for Trade: Øget EU-støtte til handelsrelaterede behov i udviklingslandene, 15. maj 2007,
- der henviser til Almaty-handlingsprogrammet for udviklingslande, der er indlandsstater, 28.—29. august 2003,
- der henviser til Paris-erklæringen om bistanseffektivitet af 2. marts 2005 og Busan-partnerskabet for effektivt udviklingssamarbejde, som blev vedtaget den 1. december 2011,

⁽¹⁾ EUT C 102 E af 24.4.2008, s. 291.

⁽²⁾ EUT C 117 E af 6.5.2010, s. 101, s. 106, s. 112, s. 118, s. 124, s. 129, s. 135, s. 141.

⁽³⁾ EUT C 56 E, 26.2.2013, s. 87.

⁽⁴⁾ EUT L 303 af 31.10.2012, s. 1.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0342.

⁽⁶⁾ EUT C 296 E af 2.10.2012, s. 34.

⁽⁷⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0471.

⁽⁸⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0060.

⁽⁹⁾ EUT L 307 af 23.11.2010, s. 1.

⁽¹⁰⁾ EUT C 4 E af 7.1.2011, s. 34.

⁽¹¹⁾ EUT C 43 af 15.2.2012, s. 73.

⁽¹²⁾ EUT C 46 af 24.2.2006, s. 1.

Tirsdag den 16. april 2013

- der henviser til Istanbul-handlingsprogrammet for de mindst udviklede lande i årtiet 2011-2020 ⁽¹⁾,
  - der henviser til erklæringen fra G20-topmødet i Seoul den 11.—12. november 2010 med titlen »Seouls Udviklingskonsensus for Delt Vækst«,
  - der henviser til Unctad's 2012-beretning om investeringer i verden, FN's vejledende principper om erhvervslivet og menneskerettigheder fra 2011, FN's vejledende principper om konsekvensanalyser for menneskerettigheder i forbindelse med handels- og investeringsaftaler, Unctad/FAO/Verdensbanken/IFAD-principperne for ansvarlige landbrugsinvesteringer, revisionen fra 2011 af OECD's retningslinjer for multinationale virksomheder, Doha-mandatet vedtaget på Unctad's 13. ministerkonference i 2012 og Rio+20-konferencen i 2012,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
  - der henviser til betænkning fra Udvalget om International Handel og udtalelse fra Udviklingsudvalget (A7-0053/2013),
- A. der henviser til, at EU's handels- og investeringspolitik skal følge de generelle principper for dens optræden udadtil, som fastsat i artikel 3 og 21 i TEU, og skal bidrage til en »bæredygtig udvikling af jorden (...), fri og fair handel, udryddelse af fattigdom og beskyttelse af menneskerettighederne (...);«
- B. der henviser til, at artikel 207 og 208 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde er forbundne; der henviser til, at artikel 207 anfører, at EU's handelspolitik føres inden for rammerne af principperne og målene for Unionens optræden udadtil; der henviser til, at EU-politikker, der kan påvirke udviklingslandene, ifølge artikel 208 skal tage hensyn til målene for udviklingssamarbejdet;
- C. der henviser til, at handel og investeringer mellem EU, udviklingslandene og de mindst udviklede lande er et middel til at nå disse mål ved at stimulere en bæredygtig og inklusiv vækst for alle parter, tillade overførsel af teknologi og færdigheder og deltage i skabelsen af arbejdspladser, og således gøre det muligt at øge konkurrenceevnen og produktiviteten, samt at opnå større social samhørighed og bekæmpe ulighed;
- D. der henviser til, at handel og investeringer imidlertid ikke alene kan skabe en afgørende effekt på væksten og bæredygtig udvikling, eftersom de strukturelle svagheder (utilstrækkelig menneskelig kapital, forvaltningspraksis og infrastruktur, en svag privat sektor, stor afhængighed af eksport af råvarer, manglende diversificering af eksporten, høje handelssomkostninger osv.), som udviklingslandene, herunder de mindst udviklede lande, lider af, og som hæmmer deres fulde adgang til verdenshandelen;
- E. der henviser til, at EU's handels- og investeringspolitik til støtte af væksten i modtagerlandene bør koordineres med de udviklingsmål, der er fastsat af de kompetente myndigheder, indgå i princippet om sammenhæng i udviklingspolitikken, ledsages af teknisk og finansiel bistand samt, hvor det er hensigtsmæssigt, udvikling af offentlig-private partnerskaber (nord-syd, grænseoverskridende og syd-syd);
- F. der henviser til, at syd-syd-handelen udgjorde 23 % af verdenshandelen i 2010; der henviser til, at ifølge WTO's rapport om verdenshandelen fra 2011, udgør syd-syd-præferenceaftalerne to tredjedele af alle sådanne aftaler, mens nord-syd-aftalerne kun udgør en fjerdedel; der henviser til, at ifølge rapporten om investeringer i verden i 2012 tegner de nye vækstøkonomier sig for næsten halvdelen af de udenlandske direkte investeringer (FDI) i hele verden;
- G. der henviser til, at mange lande stadig ikke drager fuld fordel af handelen, og at de mindst udviklede landes andel af verdens BNP falder; der henviser til, at de 49 mindst udviklede lande trods en høj økonomisk vækstrate endnu kun tegner sig for 1,12 % af verdenshandelen; der henviser til, at handelen ikke har været til lige meget gavn for alle udviklingslande, og at den i nogle tilfælde har forstærket den sociale ulighed;
- H. der henviser til, at de større vækstøkonomier, som stadig kategoriseres som udviklingslande, samtidig er både donorer og modtagere af handelsstøtte; der henviser til, at EU og andre udviklede lande bør tage større hensyn til disse nye aktørers komplekse status samt deres betydning og særlige kendetegn med henblik på at tilpasse deres tilbud om handelsstøtte;

⁽¹⁾ A/CONF.219/3 af 11.5.2011.

Tirsdag den 16. april 2013

- I. der henviser til, at handels- og investeringsforanstaltninger for at fremme bæredygtig udvikling kan stamme mange steder fra og antage mange former; der henviser til, at flere programmer og tiltag kan gennemføres på et lands territorium, men at en manglende koordinering kan medføre, at deres effektivitet og relevans undermineres, og i sidste ende bidrage til at mindske borgernes tillid til denne type initiativer;
- J. der henviser til, at EU og dens medlemsstater er den største donor af handelsstøtte med 10,7 mia. EUR i 2010 (eller næsten en tredjedel af det samlede ODA-beløb); der henviser til, at den økonomiske og finansielle krise rejser spørgsmålet om nedsættelse af de midler, der afsættes til officiel udviklingsbistand, og navnlig handelsstøtte, samt effektiviteten af deres anvendelse;
- K. der henviser til, at EU har forpligtet sig til at øge sit samlede støttebudget til 0,7 % af sin BNI senest i 2015;
  1. støtter Kommissionens mål om at forbedre synergien mellem handels- og udviklingspolitikken; anbefaler, at den tager hensyn til modtagerlandenes behov og kapaciteter ved at fremme instrumenter såsom regional integration, der kan sikre, at der i højere grad drages fordel af sådanne synergier, og prioriterer foranstaltninger, der sigter på at:
    - fremme en bæredygtig og inklusiv udvikling
    - skabe arbejdspladser samt styrke færdigheder og udvikling af menneskelig kapital, samtidig med at de sociale uligheder mindskes
    - forbedre modstandsdygtigheden over for økonomiske chok
    - støtte udviklingen af den private sektor, navnlig mindre aktører, herunder mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder, med henblik på at fremme deres deltagelse i handel og investeringer på lokalt, regionalt, grænseoverskridende, bilateralt og multilateralt plan
    - forbedre den finanspolitiske styring og bekæmpelsen af korrupsion, skattesvig og skatteunddragelse, hvidvaskning af penge og skattely, herunder ved at sikre udveksling af oplysninger og tilsynsmekanismer for virksomhedstransaktioner
    - forbedre erhvervs- og investeringsklimaet, herunder gennemførelsen af handelsfremmende foranstaltninger
    - diversificere samhandel og investeringer og
    - yde den nødvendige tekniske bistand for at sikre en hensigtsmæssig udvikling af disse foranstaltninger;
  2. opfordrer Den Europæiske Union til at overholde princippet om udviklingsvenlig politikkoherens i forbindelse med udformning og gennemførelse af sin handels-, landbrugs-, miljø- og energipolitik samt at vurdere konsekvenserne af disse politikker på udviklingen i udviklingslandene og de mindst udviklede lande;
  3. understreger, at det er vigtigt at sikre anstændige lønninger og anstændige standarder for sikkerhed på arbejdspladsen som en forudsætning for et bæredygtigt globalt handelssystem og nye globale produktionskæder; minder i denne forbindelse Kommissionen om, at den har udsendt en meddelelse med titlen »Fremme af anstændigt arbejde for alle — EU's bidrag til gennemførelsen af dagsordenen for anstændigt arbejde i verden«;
  4. opfordrer indtrængende EU, de andre bistandsdonorer, myndighederne i partnerlandene og de lokale og internationale private aktører i udviklingslandene til at undersøge eventuelle nye samarbejdsområder for bæredygtig udvikling med det formål at maksimere det bidrag, som forretningsaktiviteter kan tilføre til indfrielsen af udviklingsmålene;
  5. understreger nødvendigheden af, at EU med henblik på at øge velfærds- og levestandarden blandt de fattigste målretter en del af sin handelsrelaterede støtte til ansvarlig og bæredygtig udvikling mod opbygningen af lokal og regional handelskapacitet i og mellem disse lande; glæder sig over de mål, der er opstillet under instrument til finansiering af udviklingssamarbejde, som fremhæver prioriteterne beskæftigelse og vækst i udviklingslandene;
  6. mener, at ejerskab af de programmer, der sigter mod modtagerlandenes udvikling af handel og investeringer, er en af de afgørende faktorer i deres succes; mener, at de nationale, regionale og lokale myndigheder samt civilsamfundet i overensstemmelse med retsstatsprincippet altid bør inddrages i udviklingen og overvågningen af de nationale programmer;

Tirsdag den 16. april 2013

7. tilskynder udviklingslandene til at gøre økonomisk og bæredygtig udvikling til et gennemgående nationalt politisk mål, der er fastlagt i deres relevante strategier og initiativer; opfordrer Kommissionen til, bl.a. ved at tilbyde mere bistand, at bestræbe sig på at styrke regeringernes evne til at integrere spørgsmål vedrørende en bæredygtig og inklusiv økonomisk udvikling i deres nationale handelsstrategier og -programmer;
8. bemærker, at bedre kursusuddannelse i udviklingsforhold vil muliggøre en klarere indkredsning af konkrete udviklingsbehov samt mulige måder at imødekomme dem på, med det formål at vejlede og gøre de opgaver nemmere, som handelsforhandlere og andre personer med handelsrelaterede hverv varetager;
9. mener, at det er af afgørende betydning at investere i at skabe, udvikle, styrke og bevare vigtige bæredygtige transport-, energi- og telekommunikationsinfrastrukturer, navnlig på tværs af grænserne samt intermodale knudepunkter;
10. understreger behovet for at sikre fuld gennemsigtighed med hensyn til de betalinger, som europæiske virksomheder foretager til regeringer; opfordrer Kommissionen til at støtte bæredygtige industrialiseringsstrategier i udviklingslandene med det formål at fremme handel med forædlede produkter snarere end blot handel med råstoffer;
11. er af den holdning, at når handel og investeringer anvendes som vektorer for bæredygtig vækst og økonomisk udvikling, bør de navnlig forfølge følgende målsætninger, samtidig med at der udvikles det produktionsudbud og de infrastrukturer, som er nødvendige herfor:

Landbrug:

- støtte til selvstændige landmænd og små kooperativer og udvikling af bæredygtige landbrugs-, dambrugs- og avlsmetoder, der giver dem mulighed for at skabe, styrke og diversificere forsyningskæderne
- forbedring af deres adgang til finansiering og mikrofinansiering
- støtte til udviklingslandene i deres bestræbelser på at få adgang til information og sikre overholdelse af internationale sundheds- og plantesundhedsmæssige normer for at sikre fair konkurrence og bedre adgang til markederne, herunder til de industrialiserede landes markeder, og samtidig sikre bedre beskyttelse af deres befolkninger
- udfasning af eksportrestriktionerne og foranstaltninger til bekæmpelse af spekulation og udsving i landbrugspriserne
- støtte til oprettelse og markedsføring af socialt ansvarlige og miljørigtige varer og tjenesteydelser, herunder økoturisme, med henblik på at sikre producenterne en merværdi og respekt for bæredygtighedskriterierne
- bæredygtig og gennemsigtig forvaltning af naturressourcer
- programmer for retfærdig adgang til jord for landbrugere
- etablering af adgang til kapacitetsopbygning, navnlig for så vidt angår diversificering af produkter fremme af produkters merværdi og bistand med opfyldelse af standarder og tekniske krav for lokale, regionale og internationale markeder
- indførelse af et system af positive incitamenter i underudgiftsområderne for bæredygtig udvikling i handelsaftaler for at fremme import af landbrugsprodukter til Unionen, som opfylder internationale miljømæssige, sociale og menneskerettighedsrelaterede standarder, navnlig ved at sikre rimelige indtægter for producenter og en anstændig løn til landarbejderne, i overensstemmelse med opfordringer fra FN's særlige rapportør om retten til mad
- støtte til, at udviklingslandene og de mindst udviklede lande kan udelukke visse følsomme landbrugsprodukter fra den gensidige liberalisering.

Industri:

- skabelse, styrkelse og diversificering af produktionskapaciteten og den bæredygtige industrielle udvikling, der via inkluderende og fair forsyningskæder genererer fordele for de involverede lokale aktører

Tirsdag den 16. april 2013

- forbedring af erhvervs- og investeringsklimaet for at lette den private sektors deltagelse, herunder små lokale virksomheder, og, når det er hensigtsmæssigt, udvikling af offentlig-private partnerskaber
- gradvis afskaffelse af handelsrestriktioner, idet der tages hensyn til behovet for, at udviklingslandene diversificerer deres økonomier, og behovet for at beskytte nye industrier med henblik på at opbygge et bæredygtigt indenlandsk industrielt grundlag
- beskyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder, herunder geografiske betegnelser, idet der tages hensyn til landenes udviklingsniveau, og med henblik på at fremme teknologioverførsel (herunder grøn teknologi), i overensstemmelse med Doha-erklæringen om TRIPS-aftalen og folkesundhed
- fremme af anstændige arbejdsvilkår, åbenhed og bæredygtighed; fremme af bæredygtige og retfærdige former for arbejde; styrkelse af sikkerhedsstandarder på arbejdspladsen og af socialsikringsordninger, med særlig henvisning til ILO's henstillinger om national social mindstebeskyttelse.

Tjenester:

- styrkelse af retsstaten og god regeringsførelse med henblik på at forbedre retssikkerheden, gennemsigtigheden og lovligheden af private investeringer, navnlig udenlandske direkte investeringer
- nøje undersøgelse af gældende bestemmelser om og forhandling af direktiver om finansielle tjenesteydelser i handelsaftaler, da disse ikke bør hindre tilstrækkelig finansiell regulering i Unionen og dens handelspartnere
- forbedring af betingelserne for offentlige indkøb
- effektivisering af den offentlige sektor
- fremme af tjenester, der letter handel og investeringer, især miljøvenlige tjenester, herunder turisme, logistik og grønne investeringer.

Forvaltning:

- støtte til nationale regeringer ved fastlæggelsen af deres nationale handelspolitikker og -strategier med et passende gennemsigtigheds- og deltagelsesniveau
- udvikling af fælles redskaber og ressourcer med henblik på at give de pågældende mindst udviklede lande praktiske oplysninger og metoder
- støtte til reformer af told- og skattemyndighederne samt til foranstaltninger for at begrænse den uformelle sektors andel af økonomien og genintegrere den uformelle sektor i den formelle økonomi
- forbedring af effektiviteten, styringen og organiseringen af forsendelsesprocedurerne samt af ordningerne for den fri bevægelighed for varer, personer og tjenesteydelser
- oprettelse af institutioner, der letter handel og investering samt etablering af garantifonde og risikovillig kapital, herunder startkapital og private investorer («business angels»);

12. støtter Kommissionens forslag om at differentiere sin handelsstøtte og fokusere på de lande, der har mest brug for den, navnlig de mindst udviklede lande; anbefaler den imidlertid at tage hensyn til landets generelle udviklingsniveau og dets behov, kapaciteter og interne udviklingsuligheder ud over de klassiske indikatorer (bruttonationalprodukt, menneskelig kapital og sårbarhed over for økonomiske chok); opfordrer til at tage hensyn til principperne i den styrkede integrerede ramme for de mindst udviklede lande;

13. fremhæver, at social iværksætterånd og social innovation i udviklingslandene er drivkræfterne for vækst for udvikling, som kan bidrage til at nedbringe uligheden og fremme vækst, forudsat at fortjenesterne geninvesteres i økonomien;

14. mener, at om end overførsler af finansielle midler og mikrofinansiering fortsat er relevante redskaber, kan de ikke i sig selv opfylde alle finansieringsbehov; opfordrer alle donorer til at finde og fremme innovative former for finansiering og partnerskab; støtter indførelsen af syd-syd-partnerskaber og tresidede partnerskaber; opfordrer til, at metoden med interregionale finansieringsordninger, der er gennemført inden for rammerne af EU's trustfond for infrastrukturer i Afrika, generaliseres;

Tirsdag den 16. april 2013

15. støtter pakken til fremme af handelen for mindre aktører i udviklingslande, som annonceres i Kommissionens meddelelse; opfordrer Kommissionen til at fortsætte udviklingen af denne pakke og opfordrer alle donorer til at afsætte tilstrækkelige midler til at gennemføre mindre virksomheders deltagelse i handelsordninger, som sikrer merværdi for producenter, herunder dem, som arbejder for bæredygtighed (f.eks. fairtrade); anmoder om jævnlige opdateringer om gennemførelsen;

16. hilser vedtagelsen af meddelelsen om »Forbedring af EU's støtte til udviklingslandene gennem mobilisering af udviklingsfinansiering« velkommen; opfordrer Kommissionen til at gennemføre sine forslag hurtigt med henblik på at sikre yderligere bæredygtig, forudsigelig og effektiv finansiering; bifalder OECD's retningslinjer i »værktøjskassen« for de politiske rammer for investeringer; glæder sig over resultaterne af Busan-partnerskabet for effektivt udviklingssamarbejde og Istanbulprincipperne for effektiv udvikling af civilsamfundsorganisationer;

17. er bekymret over den stigende praksis med bunden bistand; opfordrer indtrængende de udviklede lande og de større vækstøkonomier til at undgå anvendelsen af denne praksis og tværtimod at tilstræbe, at der gøres brug af regionale og lokale ressourcer, herunder menneskelig kapital, som en del af deres økonomiske udviklingsprojekter gennem handel og investeringer;

18. anerkender det arbejde, der udføres af internationale institutioner (WTO, Unctad, UNIDO, OECD, G20, Verdensbanken og de multilaterale udviklingsbanker) med hensyn til handelsstøtte; går ind for, at der som led i Aid for Trade-programmerne inddrages foranstaltninger for at hjælpe udviklingslandene med henblik på at kompensere for de tab, der er forbundet med handelsliberaliseringen; mener, at der bør etableres et system, koordineret af Unctad og WTO, for at lette det internationale, nationale og lokale samarbejde mellem donorerne; minder om EU's forpligtelse til at fremme og lette udviklingslandenes repræsentation og deltagelse i disse internationale organisationer;

19. beklager manglen på koordination af investeringspolitikkerne, herunder på internationalt plan; glæder sig over Parlamentets og Rådets aftale om overgangsordninger for bilaterale investeringsaftaler mellem medlemsstaterne og tredjelande; opfordrer Kommissionen til at udvikle en europæisk politik for international investering, der sikrer passende investeringsbeskyttelse, øger retssikkerheden, afspejler staternes muligheder for at udvikle fælles regler og standarder, og samtidig tager hensyn til specifikke sociale, økonomiske og miljømæssige behov, såsom f.eks. dem, der er anført i Unctad's investeringspolitiske ramme for bæredygtig udvikling; minder om, at udviklingslande er uforholdsmæssigt hårdt ramt af høje omkostninger til tvistbilæggelse mellem investorer og stat;

20. anser det for essentielt at reformere de internationale investeringsaftaler med henblik på at styrke deres udviklingsmæssige dimension ved at afbalancere staternes og investorernes rettigheder og pligter, sikre tilstrækkeligt politisk manøvrerfrihed til politik for bæredygtig udvikling og gøre investeringsfremmende bestemmelser mere konkrete og afstemt efter målsætningerne for bæredygtig udvikling;

21. opfordrer indtrængende Kommissionen til at udarbejde opdelte statistikker for EU's udadgående udenlandske direkte investeringer i udviklingslandene og de mindst udviklede lande og overveje følgende investeringskategorier: fusioner og overtager, omfordeling af aktiver internt i virksomheder, spekulativ investering og grønne investeringer;

22. mener, at samarbejdet også bør fokusere på kapacitets- og institutionsopbygning, således at udviklingslandene kan skabe de nødvendige rammebetingelser for investeringer, f.eks. etablering af skatteopkrævningskapacitet og forhindring af skatteunddragelse og indførelse af de bedst mulige regnskabsstandarder;

23. glæder sig over WTO's beslutning om at lette optagelsesprocedurerne for de mindst udviklede lande; opfordrer de udviklede lande og de større vækstøkonomier, der er WTO-medlemmer, til at gøre brug af undtagelsen vedrørende tjenesteydelser for de mindst udviklede lande og at give særbehandling til tjenesteydelser og leverandører af tjenesteydelser fra de mindst udviklede lande og rette særlig opmærksomhed mod leveringsmåde 4, som er en prioritet for de mindst udviklede lande;

24. håber, at EU og dets medlemsstater gør brug af deres indflydelse, især over for de store vækstøkonomier, med henblik på at opnå en hurtig indgåelse af aftalen om at lette toldprocedurerne som en del af Doha-runden;

25. glæder sig over BRICS-landenes engagement for vækst og økonomisk udvikling i udviklingslandene; beder dem om at medtage deres foranstaltninger under overholdelse af og med henblik på fremme af de demokratiske principper og god regeringsførelse; anmoder Kommissionen om fortsat at medtage en demokrati- og menneskerettighedsklausul i alle sine handelsaftaler med udviklingslande;

Tirsdag den 16. april 2013

26. opfordrer Kommissionen til at foreslå konkrete løsninger for at styrke sin støtte til en hurtigere og dybere regional integration blandt udviklingslandene med henblik på at udvikle de regionale markeder og skabe regionale værdikæder; opfordrer i denne henseende Kommissionen til at fremme regional integration i sine bilaterale og regionale handelsaftaler; anmoder den om at overveje en forenkling og harmonisering af oprindelsesreglerne samt metoder til at lette små eksportørers brug heraf; opfordrer Kommissionen til at styrke sine partnerskaber med de regionale institutioner, navnlig Den Afrikanske Udviklingsbank; påpeger den lokale private sektors afgørende rolle, for så vidt angår integration af handel og økonomisk udvikling;

27. glæder sig over reformen af oprindelsesreglerne og ikrafttrædelsen af den reviderede generelle præferenceordning (GSP); ønsker, at Kommissionen fremlægger en rapport om konsekvenserne for modtagerlandene af ændringer i ordningen, navnlig en ophævelse af præferenceordningen for de pågældende lande i overensstemmelse med den nye forordnings artikel 40;

28. noterer sig den midlertidige anvendelse af en første økonomisk partnerskabsaftale (ØPA) med en gruppe afrikanske lande; opfordrer Kommissionen til at gøre status over de manglende fremskridt indtil nu, for så vidt angår indgåelse af andre ØPA'er, der tager fuldt hensyn til udviklingslandenes udviklingsinteresser; opfordrer Kommissionen til at bygge videre på dette momentum ved at genoptage de igangværende forhandlinger om ØPA'er mellem EU og interesserede udviklingslande med henblik på gradvist at integrere deres markeder i den multilaterale handel; understreger betydningen af stabile og retfærdige retlige og kommercielle rammer for at fremme EU-investeringer i AVS-landene på en måde, som er til gensidig gavn; opfordrer Kommissionen til at tage hensyn til Parlamentets henstillinger om præferenceudhuling, fleksibilitet og omfanget af toldafvikling samt at være særlig opmærksom på gennemførelsen af de økonomiske partnerskabsaftaler;

29. mener, at de redskaber, der er udviklet af Unionen til udviklingsbistand gennem handel og investeringer, herunder GSP og økonomiske partnerskabsaftaler, er effektive, såfremt gennemførelsesbestemmelserne og -kriterierne ikke giver anledning til forskelsbehandling eller begrænsninger, der skader de potentielle modtagere; opfordrer imidlertid indtrængende Kommissionen til at integrere alle de eksisterende instrumenter i en global strategi, der også omfatter teknisk bistand vedrørende handel, kapacitetsopbygning og handelsrelaterede tilpasninger, herunder vedrørende standardisering; mener, at Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten bør udvikle synergier med henblik på yderligere at styrke Unionens handelsdiplomati på verdensplan;

30. opfordrer Kommissionen til at medtage kapitler om handel og bæredygtig udvikling i bilaterale handelsaftaler med bindende regler inden for miljø- og arbejdsmarkedsområdet og VSA-klausuler; mener desuden, at Kommissionen bør bistå udviklingslandene og de mindst udviklede lande i deres bestræbelser på at opfylde disse standarder; mener, at tæt inddragelse af civilsamfundet i kontrollen med gennemførelsen af sådanne kapitler øger kendskabet til og accepten af miljøstandarder og sociale standarder;

31. henstiller, at Kommissionen sikrer, at der i alle kommende bilaterale handels- og samarbejdsaftaler medtages bindende menneskerettighedsbestemmelser, som kan håndhæves i praksis, for at øge troværdigheden og effektiviteten af EU's konditionalitetspolitik;

32. opfordrer indtrængende EU til at udforme sine handelsaftaler med øje for at fremme ansvarlig investordfærd og efterlevelse af bedste internationale praksis for virksomheders sociale ansvar (VSA) og god selskabsledelse; understreger navnlig, at væksten, for at blive inklusiv og effektiv, for så vidt angår fattigdomsreduktion, skal efterstræbes inden for sektorer, hvor de fattigste er aktive, og den bør tilgodese og integrere kvinderne og bør være forbundet med jobskabelse såvel som med udviklingen af finansiering for mikrovirksomheder og små virksomheder;

33. opfordrer EU-baserede selskaber med produktionsanlæg i udviklingslande til at foregå med et godt eksempel ved at overholde forpligtelsen til at respektere menneske- og frihedsrettighederne, de sociale og miljømæssige normer, de grundlæggende arbejdsstandarder og internationale aftaler;

34. opfordrer EU-baserede selskaber, hvis datterselskaber eller forsyningskæder er placeret i udviklingslande, til at overholde deres nationale og internationale juridiske forpligtelser på områderne menneskerettigheder, arbejdstagerrettigheder og miljøregler;

35. glæder sig over, at en bred vifte af industrier og multinationale selskaber har vedtaget adfærdskodekser, der opstiller de sociale og miljømæssige standarder, der skal efterleves inden for deres globale forsyningskæde; minder dog om, at uensartede bogførings-, revisions og indberetningsnormer i disse kodekser gør dem vanskelige at sammenligne; understreger, at en bedre gennemførelse af FN's retningslinjer for virksomheder og menneskerettigheder vil bidrage til EU's målsætninger vedrørende specifikke menneskerettighedsaspekter og centrale arbejdsstandarder;

Tirsdag den 16. april 2013

36. understreger, at EU-støtte til tredjelands stater til gennemførelse af social- og miljølovgivning er et nødvendigt supplement til at fremme europæiske virksomheders VSA på verdensplan;

37. bemærker, at handlen med naturressourcer, trods implementeringen af Kimberley-processen til certificering af konfliktdiamanter, fortsat giver næring til oprørsbevægelser, og at der finder menneskerettighedsovertrædelser sted i mineområderne; fremhæver derfor, at der er et presserende behov for at etablere et system til behørig forudgående kontrol vedrørende udvinding af og handel med ædelstene og andre såkaldte konfliktminerale; indtager den holdning, at en sådan foranstaltning ville kunne bidrage til at imødegå den altoverskyggende udfordring, som ressourceforbandelsen udgør, og øge fordelene for udviklingslandenes handel med deres råstoffer;

38. anerkender, at Kommissionen er partner i EITI (gennemsigtighedsinitiativet for udvindingsindustrien); opfordrer Kommissionen og de parter, der er aktive inden for udvindingsindustrien, til aktivt at tilskynde flere producentlande til at tiltræde initiativet;

39. opfordrer indtrængende Kommissionen til, når den indgår handels- og investeringsaftaler, at gennemføre vejledningen fra FN's rapportør om retten til mad, som kræver, at der anvendes konsekvensanalyser for menneskerettigheder (»vejledende principper om konsekvensanalyser for menneskerettigheder i forbindelse med handels- og investeringsaftaler») for at sikre, at aftalerne er i overensstemmelse med forpligtelser i henhold til internationale menneskerettighedsinstrumenter;

o

o o

40. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og medlemsstaternes regeringer og parlamenter samt til Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU.

Onsdag den 17. april 2013

P7_TA(2013)0174

Finansiel støtte til medlemsstater, der ikke har euroen som valuta

Europa-Parlamentets beslutning af 17. april 2013 om udkast til Rådets forordning om indførelse af en facilitet for finansiel støtte til medlemsstater, der ikke har euroen som valuta (COM(2012)0336 — 2012/0164(APP))

(2016/C 045/04)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkastet til Rådets forordning (COM(2012)0336) («betalingsbalanceforslaget»),
  - der henviser til anmodningen om godkendelse, som Rådet skal indgive, jf. artikel 352 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
  - der henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), særlig artikel 143 og 352,
  - der henviser til Kommissionens forslag af 23. november 2011 til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om skærpelse af den økonomiske og budgetmæssige overvågning af medlemsstater, der har eller er truet af alvorlige vanskeligheder med hensyn til deres finansielle stabilitet i euroområdet, Parlamentets ændringsforslag hertil, som blev vedtaget den 13. juni 2012, og den foreløbige tekst til den endelige aftale med Rådet ⁽¹⁾,
  - der henviser til Kommissionens forslag af 23. november 2011 til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fælles bestemmelser om overvågning og evaluering af udkast til budgetplaner og til sikring af korrektion af uforholdsmæssigt store underskud i medlemsstaterne i euroområdet, ændringsforslagene hertil, som blev vedtaget af Parlamentet den 13. juni 2012, og den foreløbige tekst til den endelige aftale med Rådet ⁽²⁾;
  - der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 332/2002 af 18. februar 2002 om indførelse af en mekanisme for mellemfristet betalingsbalancestøtte til medlemsstaterne ⁽³⁾,
  - der henviser til sin beslutning af 20. november 2012 med henstillinger til Kommissionen om rapporten fra formændene for Det Europæiske Råd, Kommissionen, Den Europæiske Centralbank og Eurogruppen: Hen imod en egentlig økonomisk og monetær union ⁽⁴⁾,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 81, stk. 3,
  - der henviser til interimbetænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget (A7-0129/2013),
- A. der henviser til, at Rådet i medfør af artikel 352 i TEUF og i overensstemmelse med den særlige lovgivningsprocedure, ved enstemmighed og efter at have opnået Parlamentets godkendelse, vil vedtage en forordning om indførelse af en facilitet for finansiel støtte til medlemsstater, der ikke har euroen som valuta;
- B. der henviser til, at betalingsbalancemekanismen blev etableret i 2002 ved Rådets forordning (EF) nr. 332/2002, som muliggør finansiel støtte til medlemsstater, der ikke har euroen som valuta;
- C. der henviser til, at det samlede beløb, der står til rådighed under mekanismen, blev forhøjet fra de oprindelige 12 000 mio. EUR til 25 000 mio. EUR i december 2008 og til 50 000 mio. EUR i maj 2009 som reaktion på den finansielle krise; der henviser til, at der ud af disse 50 000 mio. EUR er blevet udbetalt 1 34 400 mio. EUR til Rumænien, Letland og Ungarn, foruden en foregribende hensættelse på 14 400 mio. EUR til Rumænien;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster af 12.3.2013 (P7_TA-PROV(2013)0069 (Gauzès-sagen).

⁽²⁾ Vedtagne tekster af 12.3.2013 (P7_TA-PROV(2013)0070 (Ferreira-sagen).

⁽³⁾ EFT L 53 af 23.2.2002, s. 1.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0430.

Onsdag den 17. april 2013

- D. der henviser til, at Ungarn, Rumænien og Letland var de første medlemsstater, der ansøgte om og modtog finansiel bistand fra Unionen ved begyndelsen på den finansielle og økonomiske krise gennem betalingsbalancefaciliteten; der henviser til, at den økonomiske og finansielle krise i alvorlig grad har påvirket adskillige medlemsstater uden for euroområdet;
- E. der henviser til, at den verdensomspændende økonomiske krise har haft en alvorlig indvirkning på alle EU-medlemsstaterne og frembragt en forværring af de offentlige underskud, betalingsbalancerne såvel som af den samlede gæld;
- F. der henviser til, at Den Europæiske Stabilitetsmekanisme (ESM), der blev oprettet i oktober 2012, er den primære støttemekanisme for euroområdets medlemsstater og råder over en udlånskapacitet på 500 000 mio. EUR i form af tegnet kapital; der henviser til, at ESM i fremtiden under visse betingelser vil kunne foretage direkte finansiering af banker i vanskeligheder;
- G. der henviser til, at Parlamentet i sin beslutning af 20. november 2012 anmodede om, at ESM gradvist burde overgå til forvaltning efter fællesskabsmetoden og underkastes Europa-Parlamentets demokratiske kontrol og at vigtige beslutninger, såsom ydelse af finansiel støtte til en medlemsstat og indgåelsen af aftalememoranda, blev underkastet behørig kontrol af Parlamentet;
- H. der henviser til, at det er essentielt, at faciliteten indeholder mekanismer for demokratisk ansvarlighed, såvel som at den tager hensyn til, hvordan de nationale parlamenter fungerer;
- I. der henviser til, at betalingsbalanceforslaget ikke indeholder bestemmelser om, at medlemsstater, der ikke har euroen som valuta, kan få gavn af finansielle instrumenter, der er fuldstændig sammenlignelige med dem under ESM, der står til deres rådighed;
- J. der henviser til, at opdateringen af forordning (EF) nr. 332/2002 vil bidrage til at sikre lige vilkår for både euroområdet og ikke-euromedlemsstater og vil forenkle proceduren til aktivering af betalingsbalancefaciliteten;
- K. der henviser til, at det er vigtigt at værne om arbejdsmarkedets parters rolle og om respekten for de forskellige nationale praksisser og institutioner for løndannelse i forbindelse med gennemførelsen af forordning (EF) nr. 332/2002 og af den forordning, som skal vedtages på grundlag af betalingsbalanceforslaget, navnlig under udarbejdelsen og implementeringen af makroøkonomiske tilpasningsprogrammer; der henviser til, at dette er et horisontalt spørgsmål af betydning for hele Unionen, hvorfor det er hensigtsmæssigt, at der i denne henseende er overensstemmelse mellem medlemsstaterne inden og uden for euroområdet;
- glæder sig over betalingsbalanceforslaget som et første skridt på vejen til at opnå lige vilkår for medlemsstater inden og uden for euroområdet; erkender, at dette ikke er nogen let opgave i betragtning af indretningen af de mekanismer, der på det seneste er blevet skabt til euroområdet;
  - er af den opfattelse, at betalingsbalancestøtten kan udfylde en vigtig rolle i at bistå medlemsstaterne med at forbedre deres administrative kapacitet til at absorbere EU-midler mere effektivt;
  - er imidlertid af den opfattelse, at en række af de ændringsforslag, der indgår i denne interimbetænkning, er nødvendige for, at der kan opnås et acceptabelt resultat; anmoder derfor med henblik på at tilsikre en gennemskuelig beslutningstagning om, at Rådet og Kommissionen afventer vedtagelsen af denne interimbetænkning, inden de vedtager forordningen på basis af betalingsbalanceforslaget (betalingsbalanceforordningen);
  - fremhæver, at artikel 352 i TEUF udgør et passende retsgrundlag for den forordning, som skal vedtages på grundlag af betalingsbalanceforslaget, og understreger, at dette grundlag muliggør indførelsen af nye typer EU-finansiel støtte og rammer for denne støtte, der rækker ud over anvendelsesområdet for den støtte, der er omhandlet i artikel 143 i TEUF;
  - beklager, at Kommissionen ikke gennemførte en bred høring inden sin vedtagelse af betalingsbalanceforslaget, og at den ikke har begrundet dette med, at dette var et ekstraordinært hastende tilfælde som påkrævet i artikel 2 i Protokol nr. 2 til TEUF og traktaten om Den Europæiske Union (TEU) om anvendelse af nærheds- og proportionalitetsprincipperne;
  - gør opmærksom på og beklager, at der ikke henvises til anvendelsen af nærheds- eller proportionalitetsprincipperne som påkrævet i artikel 5 i protokol nr. 2 til TEUF og TEU om anvendelse af nærheds- og proportionalitetsprincipperne; anmoder Kommissionen og Rådet om at indføje en udtrykkelig henvisning til de ovennævnte principper, inden udkastet til forordning forelægges Europa-Parlamentet til godkendelse;

Onsdag den 17. april 2013

7. opfordrer Rådet og Kommissionen til at tage følgende anmodninger i betragtning forud for, at udkastet til forordning forelægges Europa-Parlamentet til godkendelse:

- i) EU-budgettet udgør den ultimative sikkerhedsstillelse for alle støtteforanstaltninger under betalingsbalanceforslaget; Kommissionen bør på denne baggrund fremlægge passende løsningsforslag, der rækker ud over de eksisterende bestemmelser, til, hvordan Parlamentets kontrolfunktion over for EU-budgettet i mere væsentlig grad kan tages i betragtning i betalingsbalanceforslaget og gennemføres, således at ansvarligheden kan gøres konkret
- ii) Kommissionen bør afklare forholdet mellem den støtte, der vil kunne ydes til en medlemsstat uden for euroområdet i henhold til forordning (EU) nr. 407/2010 om oprettelse af en europæisk finansiel stabiliseringsmekanisme⁽¹⁾, og de forskrifter og instrumenter, der fastsættes i henhold til den forordning, der skal vedtages på grundlag af betalingsbalanceforordningen, efter at den europæiske finansielle stabiliseringsmekanisme (EFSM) er blevet nedlagt
- iii) eftersom EFSM snart vil blive nedlagt, som annonceret af EU-lederne på det Europæiske Råd i 2010, i lyset af ESM-traktatens ikrafttræden, bør den resterende bistandskapacitet i EFSM (omtrent 10 000 mio. EUR) overføres til betalingsbalancefaciliteten, hvilket vil øge dens slagkraft fra 50 000 mio. EUR til 60 000 mio. EUR; når medlemsstaterne refunderer lånene fra EFSM, vil Unionens budgetgaranti for det refunderede beløb ikke længere være nødvendig, hvilket indebærer, at der kan udstedes garantier for nye lån; efter nedlæggelsen af EFSM vil den resterende EFSM-kapacitet ikke længere blive anvendt inden for rammerne af EFSM og kan fra dette tidspunkt anvendes under betalingsbalancefaciliteten
- iv) der må ikke indføres nogen konkret forbindelse eller egentlig konditionalitet mellem betalingsbalancefaciliteten og anvendelsen af strukturfondene i betalingsbalanceforslaget; betingelser tilknyttet anvendelsen af strukturfondene bør, hvis de er nødvendige, være omhandlet i den relevante samhörighedspolitiske retsakt
- v) artikel 2, stk. 4, i betalingsbalanceforslaget vedrørende kravet om konsultation af Kommissionen i forbindelse med finansiel støtte uden for Unionen bør ikke finde anvendelse på en medlemsstat, som modtager forebyggende finansiel bistand i form af en kreditlinje, der ikke er betinget af, at den pågældende medlemsstat vedtager nye politiske foranstaltninger, så længe kreditlinjen ikke anvendes
- vi) det er nødvendigt at forbedre gennemsækeligheden og ansvarligheden inden for den udvidede tilsynsprocedure ved at tilpasse den økonomiske dialog på en måde, der gør det muligt for det pågældende nationale parlament såvel som Europa-Parlamentet at invitere Kommissionen, Rådet, Den Europæiske Centralbank (ECB) og Den Internationale Valutafond (IMF) til drøftelser
- vii) Kommissionen bør fremlægge sit udkast til henstilling om ydelse af lån til en medlemsstat sammen med udkastet til et makroøkonomisk tilpasningsprogram for Europa-Parlamentet
- viii) for så vidt angår betingelserne og procedurerne for ydelse af lån bør Den Europæiske Centralbank (ECB) i mindre grad være inddraget i udarbejdelsen af tilpasningsprogrammerne; ECB anfører i sin udtalelse (CON/2013/2) om betalingsbalanceforslaget af 7. januar 2013, at det er upassende at tillægge en medlemsstat uden for euroområdet en sådan rolle; derfor bør artikel 3, stk. 3, »der arbejder sammen med ECB«, og artikel 3, stk. 8, »sammen med ECB«, jf. ECB's forslag, erstattes med formuleringen »under hensyntagen til ECB's holdning, såfremt ECB beslutter at rådgive desangående,«
- ix) der er generelt set brug for mere klarhed og specificering til udarbejdelsen og vurderingen af det makroøkonomiske tilpasningsprogram, især hvad angår politik og proceduremæssige krav, der har til formål at genskabe »en holdbar betalingsbalancesituation og genoprette sin kapacitet til at finansiere sig selv fuldt ud på de finansielle markeder«
- x) hvad angår artikel 4, stk. 1, angående betingelserne for tilståelse af en forebyggende betinget kreditlinje, vil betalingsbalanceforslaget have gavn af en mere operationel afklaring af to begreber, hhv. »en holdbar stilling over for udlandet« og »en situation (med eller) uden banksolvensproblemer, der ville indebære systematiske trusler mod banksystemets stabilitet«; med dette formål for øje bør disse begreber specificeres direkte i artikel 4 med udtrykkelig henvisning til de hensigtsmæssige indikatorer, der er fastsat i de relevante EU-retsakter (CRD IV, ESRB, ESA-forordningerne, »sixpack'en«, rapporterne om finanspolitisk holdbarhed) eller som minimum i form af delegerede retsakter; ud fra samme betragtning bør det udtrykkeligt fremgå af artikel 4, at den foreskrevne globale vurdering skal

⁽¹⁾ EUT L 118 af 12.5.2010, s. 1.

Onsdag den 17. april 2013

foretages af Kommissionen og gøres tilgængelig for offentligheden i hensigtsmæssigt omfang; en henvisning til de vurderinger, der er fastsat inden for rammerne af den procedure for makroøkonomiske ubalancer, jf. forordning (EU) nr. 1176/2011, bør også indføres i støtteberettigelseskriterierne

- xii) der er brug for mere nøjagtige retningslinjer vedrørende artikel 4, stk. 2, om betingelserne for tilståelse af en kreditlinje med skærpede betingelser i betalingsbalanceforslaget for så vidt angår de tærskler og kriterier, hvor det anslås, at en medlemsstat ikke længere er støtteberettiget til en forebyggende betinget kreditlinje, men fortsat støtteberettiget til en kreditlinje med skærpede betingelser, såvel som afklaring af de procedurer, der fører til den vurdering, der er omhandlet i dette stykke
- xiii) der er brug for mere klarhed vedrørende artikel 6, stk. 5, i betalingsbalanceforslaget om overgangsforløbet fra en kreditlinje med skærpede betingelser til et lån i tilfælde af en forværring af den økonomiske situation, især hvad angår tidsplanlægningen og de afgørende faktorer for denne overgang
- xiii) der bør indføres et indirekte rekapitaliseringsinstrument af banker i lande uden euroen, navnlig i lyset af disse medlemsstaters potentielle deltagelse i den kommende fælles tilsynsmekanisme og af behovet for at forsyne dem med et finanspolitisk sikkerhedsnet;

årsagen til, at der foreslås et indirekte rekapitaliseringsinstrument i stedet for et direkte rekapitaliseringsinstrument er, at anvendelsen af sidstnævnte inden for rammerne af betalingsbalanceforslaget ville indebære, at Unionens budget udsættes for den risiko, som den pågældende institution under rekapitalisering udgør;

dette indirekte instrument ville blive udformet som et lån til rekapitalisering af banker side om side med de tre eksisterende instrumenter til finansiel støtte under betalingsbalancen (forebyggende betingede kreditlinjer, kreditlinjer med skærpede betingelser og lån); der står ingen juridiske udfordringer i vejen for et lån til rekapitalisering af banker, som vil blive udbetalt til regeringen i den pågældende medlemsstat under streng konditionalitet med det formål at rekapitalisere dens finansielle institutioner

- xiv) ud over det ovennævnte indirekte rekapitaliseringsinstrument af banker kunne muligheden for at ændre ESM-traktaten og tillade de ikke-euromedlemsstater, som deltager i den fælles tilsynsmekanisme, at drage nytte af ESM's redskab til rekapitalisering af banker, overvejes, under forudsætning af, at deltagelsen i den fælles tilsynsmekanisme og i ESM er permanent, og at der fastsættes samme rettigheder og forpligtelser for ikke-euromedlemsstaterne som for euromedlemsstaterne; i dette tilfælde ville medlemsstaterne skulle indbetale et kapitalbidrag direkte til ESM's rekapitaliseringsinstrument af banker; ideen med at oprette et ESM-datterselskab med ansvar for direkte rekapitalisering
  - hvilket ville begrænse de negative indvirkninger, som køb af bankaktier ville kunne have på ESM's kreditværdighed og udlånskapacitet — bør undersøges og udvikles yderligere med henblik på også at inddrage de ikke-euromedlemsstater, der deltager i den fælles tilsynsmekanisme
- xv) det bør erindres, at enhver fremtidig enkeltstående banksaneringsfond som led i rammerne for bankunionen også bør kunne omfatte ikke-euromedlemsstater
- xvi) den endelige aftale mellem Parlamentets og Rådets forhandlingshold om substansen i Gauzès-sagen hilses velkommen, men det er vigtigt, at den forordning, som skal vedtages på grundlag af betalingsbalanceforslaget, afspejler den nuværende situation, især hvad angår:
  - gennemsigtigheden i forbindelse med Kommissionens dispositioner (artikel 2, stk. 3 og 5, i Gauzès-sagen)
  - specifikationer vedrørende styrkelse af effektiviteten og virkningen af opkrævningskapaciteten og bekæmpelsen af skattesvig og skatteunddragelse med det formål at forøge skatteindtægterne (artikel 9 i Gauzès-sagen)
  - de parametre, der skal tages i betragtning, når en medlemsstat sættes under skærpet overvågning (artikel 2, stk. 1), og specifikationer for medlemsstaternes adfærd under den skærpede overvågning, herunder omhandlende en tilpasset rolle for ECB (artikel 3, stk. 1, som nævnt i underpunkt viii))

Onsdag den 17. april 2013

- gennemsigtighed og ansvarlighed over for Europa-Parlamentet og, hvor det er relevant, de nationale parlamenter, herunder forpligtelsen til at fremlægge makroøkonomiske tilpasningsprogrammer og den forventede fordeling af tilpasningsindsatsen (artikel 2, 3, 7 og 18 i Gauzès-sagen)
  - hensynet til praksisser og institutioner for løndannelse og overholdelsen af artikel 151 og 152 i TEUF samt af artikel 28 i EU's charter om grundlæggende rettigheder inden for rammerne af Unionens strategi for vækst og beskæftigelse samt specifikationer vedrørende forpligtelsen til at inddrage arbejdsmarkedets parter og civilsamfundet i overensstemmelse med national ret og nationale praksisser
  - specifikationer vedrørende evalueringen af analysen af statsgældens holdbarhed, herunder krav om offentliggørelse (artikel 6 i Gauzès-sagen)
  - yderligere specifikationer vedrørende mandatet til teknisk bistand der ydes til medlemsstater omfattet af programmet (artikel 7, stk. 8, i Gauzès-sagen)
  - behovet for realistiske, ajourførte og fremlagte prognoser (artikel 6 og artikel 7, stk. 5, i Gauzès-sagen)
  - anerkendelsen og betydningen af afsmittende virkninger (artikel 1, stk. 1, artikel 3, stk. 6, og artikel 7, stk. 5, i Gauzès-sagen)
  - omfattende revision af en medlemsstats offentlige finanser inden for rammerne af det makroøkonomiske tilpasningsprogram (artikel 7, stk. 9, i Gauzès-sagen)
  - vurdering af, hvorvidt afvigelser fra programmet ligger inden eller uden for medlemsstaternes kontrol, vurdering af de konsekvenser, som det makroøkonomiske tilpasningsprogram afstedkommer, og den eksplicite beskyttelse af sundheds- og uddannelsessektorerne (artikel 7, stk. 5 og 7, i Gauzès-sagen)
  - den støttemodtagende medlemsstat skal i tæt samarbejde med Kommissionen overveje, om det er nødvendigt at træffe alle nødvendige foranstaltninger til at tilskynde private investorer til frivilligt at fastholde deres samlede eksponering (artikel 7, stk. 6, i Gauzès-sagen)
  - økonomisk dialog med Kommissionen, ECB og IMF (artikel 3, stk. 9, i Gauzès-sagen)
  - regelmæssig underretning til det relevante udvalg i Europa-Parlamentet og det relevante parlament i den berørte medlemsstat om resultaterne af kontrolbesøg i forbindelse med overvågning efter programmets gennemførelse, herunder muligheden for at afholde politiske drøftelser (artikel 14, stk. 3 og 5, i Gauzès-sagen)
  - omvendte flertalsafstemninger i Rådet vedrørende korrigerende foranstaltninger for overvågning efter programgennemførelse (artikel 14, stk. 4, i Gauzès-sagen)
  - rapport om revisionen af den forordning, som skal vedtages på grundlag af betalingsbalanceforslaget (i overensstemmelse med artikel 19 i Gauzès-sagen)
- xvii) betalingsbalanceforslagets artikel 6, stk. 2, om skærpet overvågning indarbejder et vist antal elementer, der afspejler substansen i Ferreira-sagen; derfor skal betalingsbalanceforslaget opdateres med det formål at sikre lige vilkår og dermed afspejle aftalen mellem Parlamentets og Rådets forhandlingsdelegationer om de relevante dele af Ferreira-sagen, dvs.
- standarder og procedurer vedrørende specifikationer for rapporteringskrav, herunder delegerede retsakter for disse rapporteringskrav (artikel 10 i Ferreira-sagen)
  - tilsynskrav for tilstanden af offentlige finanser, herunder bestemmelser vedrørende indvirkningen af de planlagte budgetmæssige foranstaltninger fastsat inden for rammerne af Unionens strategi for vækst og beskæftigelse (EU 2020-målene) og de tilpasninger, som et støtteprogram medfører for de nationale reformprogrammer, såvel som en beskrivelse og kvantificering af budgetforanstaltninger, herunder planlagte skattepolitikreformer og potentielle afsmittende virkninger af planlagte foranstaltninger for andre medlemsstater (artikel 6 i Ferreira-sagen)

Onsdag den 17. april 2013

- indikationer vedrørende udbytte af ikke-forsvarsrelaterede offentlige investeringer, som har en betydelig budgetmæssig indvirkning (artikel 4, stk. 1, i Ferreira-sagen);

8. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Det Europæiske Råd, Rådet, Kommissionen, Den Europæiske Centralbank, Den Europæiske Stabilitetsmekanisme og Den Internationale Valutafond.

P7_TA(2013)0176

Den Europæiske Centralbanks årsberetning for 2011

Europa-Parlamentets beslutning af 17. april 2013 om Den Europæiske Centralbanks årsberetning for 2011 (2012/2304(INI))

(2016/C 045/05)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Den Europæiske Centralbanks årsberetning for 2011,
  - der henviser til artikel 284 i traktaten om den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
  - der henviser til artikel 15 i statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank,
  - der henviser til sin beslutning af 2. april 1998 om demokratisk ansvar i ØMU's tredje fase ⁽¹⁾,
  - der henviser til sin beslutning af 1. december 2011 om Den Europæiske Centralbanks (ECB) årsberetning for 2010 ⁽²⁾,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 119, stk. 1,
  - der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget (A7-0031/2013),
- A. der henviser til, at realvæksten i BNP i euroområdet var 1,5 % i 2011, hvilket var en tilbagegang fra 1,9 % i 2010; der henviser til, at adskillige medlemsstater har oplevet en alvorlig økonomisk afmatning i samme periode;
- B. der henviser til, at arbejdsløsheden i euroområdet steg fra 10 % ved udgangen af 2010 til 10,7 % ved udgangen af 2011; der henviser til, at ungdomsarbejdsløsheden steg betydeligt i samme periode;
- C. der henviser til, at omkring 14,4 mio. nye arbejdspladser er blevet skabt i euroområdet siden 1999, sammenlignet med ca. 10,7 mio. i USA;
- D. der henviser til, at ECB i 2011 hævede rentesatserne to gange, nemlig i april og juli (med 25 basispoint hver gang), og sænkede dem to gange sidst på året, nemlig i november og december (igen med 25 basispoint hver gang);
- E. der henviser til, at den gennemsnitlige inflationsrate i euroområdet var på 2,7 % i 2011, en stigning fra 1,6 % i 2010, og M3-væksten var på 1,5 % i 2011, et fald fra 1,7 % i 2010;
- F. der henviser til, at eurosystemets konsoliderede balance nåede 2 735 mia. EUR ved udgangen af 2011 svarende til en stigning på omkring 36 % i løbet af 2011;
- G. der henviser til, at ECB den 21. december 2011 lancerede sin første 3-årige langfristede markedsoperation (LTRO), hvorved der afsattes 489,2 mia. EUR i form af treårige lån;
- H. der henviser til, at væksten i kreditgivningen til den private sektor aftog betydeligt fra 1,6 % i 2010 til 0,4 % i 2011, og lånene til den private sektor fra 2,4 % i 2010 til 1,2 % i 2011;

⁽¹⁾ EFT C 138 af 4.5.1998, s. 177.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0530.

Onsdag den 17. april 2013

- I. der henviser til, at det brede pengemængdemål, M3, og den årlige vækstrate for udlån til den private sektor begge oplevede en skarp opbremsning i løbet af det sidste kvartal 2011;
- J. der henviser til, at beløbet for udestående obligationer, der blev afregnet i forbindelse med programmet for værdipapirmarkedene ved udgangen af 2011, var på 211,4 mia. EUR;
- K. der henviser til, at ikke-omsættelige aktiver kom til at udgøre den største del af de aktiver, der anvendtes som sikkerhed i eurosystemet i løbet af 2011, svarende til 23 % af det samlede beløb, mens ikke-omsættelige værdipapirer sammen med værdipapirer med sikkerhed i aktiver udgør mere end 40 % af de samlede aktiver, der anvendtes som sikkerhed;
- L. der henviser til, at den gennemsnitlige bruttoværdi af den offentlige gældskvotesteg fra 85,6 % til 88 % af BNP, og det samlede offentlige underskud faldt fra 6,2 % til 4,1 % af BNP; der henviser til, at nogle af euroområdet lande har oplevet stigende underskud;
- M. der henviser til, at det primære mål for ECB i henhold til artikel 282 i TEUF er at fastholde prisstabiliteten, og at ECB bør understøtte Unionens generelle økonomiske politik, uden at det berører prisstabiliteten, og endvidere henviser til, at ECB er tillagt specifikke opgaver vedrørende Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (ESRB);
- N. der henviser til, at en situation med lav inflation er det bedste bidrag, pengepolitikken kan yde til at skabe gunstige betingelser for økonomisk vækst, jobskabelse, social samhørighed og finansiell stabilitet;
- O. der henviser til, at ECB's langfristede markedsoperationer i december 2011 og februar 2012 medførte, at europæiske banker fik tildelt over 1 billion EUR — henholdsvis 489 mia. EUR og 529,5 mia. EUR — i form af lavtforrentede lån med en løbetid på 3 år og en rentesats på 1 %;
- P. der henviser til, at henstillingerne vedrørende gennemsigthed i forbindelse med afstemninger og offentliggørelse af kortfattede referater, som fremgår af Parlamentets tidligere beslutningsforslag om ECB's årsberetninger, endnu ikke er efterkommet;
- Q. der henviser til, at prisstabilitet er afgørende, hvis overdreven inflation skal forhindres;
- R. der henviser til, at opretholdelse af en strøm af kredit til små og mellemstore virksomheder er særlig vigtig, fordi de beskæftiger 72 % af euroområdet arbejdsstyrke og har en signifikant højere grad af bruttojobskabelse (og -afvikling) end store virksomheder;

Pengepolitik

1. roser ECB's proaktive holdning i 2011 og 2012 under forhold, hvor risiciene for stabiliteten i euroområdet steg betydeligt;
2. glæder sig over ECB's holdning i disse krisetider, både for så vidt angår dens pengepolitik og dens indsats for at stabilisere de finansielle markeder;
3. bemærker, at frygten for inflation på mellemlang sigt og beslutningerne i april og juli 2011 om at hæve ECB's centrale rentesatser kan have bidraget, blandt andre faktorer, til at øge de finansielle formidlers politisk fremkaldte risikopræmier og derfor til at bremse kreditvæksten og således yderligere at svække det allerede svage økonomiske opsving, der kunne iagttages i det første kvartal af 2011; forstår, at der på dette tidspunkt var et opsving i den økonomiske aktivitet og en stigning i prisniveauet, som førte til, at ECB frygtede, at inflationen ville vende tilbage på mellemlang sigt;
4. glæder sig over den efterfølgende beslutning om at omgøre disse beslutninger i slutningen af 2011 og den yderligere reduktion i 2012 samt vedtagelsen af utraditionelle foranstaltninger for at genskabe den pengepolitiske transmissionsmekanisme;
5. bemærker, at den stigning i inflationen, som blev konstateret i 2011, hovedsageligt skyldtes stigende priser på energi og i langt mindre grad som følge af stigende priser på fødevarer og andre råvarer, blandt andre faktorer;
6. anerkender ECB's bestræbelser på at stabilisere markederne, navnlig gennem programmet for værdipapirmarkedene (SMP), den 3-årige langfristede markedsoperation (LTRO) og direkte monetære transaktioner (OMT), men påpeger, at en strukturel løsning på krisen endnu ikke er i sigte;

Onsdag den 17. april 2013

7. bemærker, at SMP midlertidigt har bidraget til at lette presset på låneomkostningerne for de af euroområdet medlemsstater, der har eller er truet af alvorlige vanskeligheder med hensyn til deres finansielle stabilitet; påpeger, at de likviditetsopsugende operationer, der blev gennemført for at sterilisere disse opkøb, har reduceret niveauet af overskydende reserver, hvilket til en vis grad bidrager til formålet om at genvinde kontrollen over den gennemsnitlige dag-til-dag rente i euroområdet (Eonia);
8. erkender, at om end de to tre-årige langfristede markedsoperationer har været effektive i at undgå en kreditstramning, er det stadig et spørgsmål, om den finansielle sektors kan tilbagebetale lånene fra ECB; påpeger, at resultaterne med hensyn til kreditvæksten har været utilfredsstillende; bemærker, at beslutningen om at lancere den første tre-årige langfristede markedsoperation den 21. december 2011 faldt sammen med afviklingen af SMP-programmet, forstår, at ECB ikke betragter nogen af sine operationer som en direkte finansiering af statsgæld;
9. anmoder ECB om i sin månedlige rapport at offentliggøre tallene for omfanget af den offentlige gæld i hver medlemsstat, som de finansielle institutioner har opført som sikkerhed;
10. bemærker overførslen af risici fra nødlidende banker og regeringer til ECB's balance, hvilket nu svarer til mere end 30 % af euroområdets BNP; understreger, at de langfristede 3-årige markedsoperationer ikke udgør nogen grundlæggende løsning på krisen;
11. udtrykker dyb bekymring over de stigende niveauer for overskydende likviditet, som er konstateret i løbet af 2011, navnlig i andet halvår, hvilket skyldes en manglende tillid mellem bankerne og manglende långivning til realøkonomien, hvilket skyldes den usikkerhed, som er skabt af økonomisk stagnation og den private og den offentlige sektors for store gældsætning i nogle medlemsstater; påpeger, at denne situation, som er en indikation af risici, der kan føre til en likviditetsfælde, truer effektiviteten af de pengepolitiske bestræbelser;
12. bemærker, at swaftaler med andre centralbanker såvel som benyttelse af de primære markedsoperationer, de mellem- og langfristede markedsoperationer med fuld tildeling til fast rente, brug af den marginale udlånsfacilitet og indlånsfaciliteten alle forblev på meget høje niveauer i hele 2011, hvilket tyder på en alvorlig svækkelse af den pengepolitiske transmissionsmekanisme og lånemarkedet mellem bankerne i euroområdet;
13. er bekymret over det betragtelige omfang af likviditetsstøtte i en krisesituation, der er ydet af de nationale centralbanker i løbet af 2011 med ECB's tilladelse og anmoder om supplerende oplysninger om det præcise omfang af sådanne operationer og de hertil knyttede betingelser;
14. konstaterer, at den kredit, der er til rådighed for virksomheder og husholdninger, stadig ligger langt under niveauet fra før krisen, og at dens vækst er aftaget i 2011; understreger, at dette kombineret med, at indlånsfaciliteten var på 315 754 mio. EUR den 28. september 2012, klart begrundede ECB's beslutning om at nedsætte renterne, der anvendes til den marginale udlånsfacilitet, de primære markedsoperationer og indlånsfaciliteten;
15. bemærker de foranstaltninger, som ECB har truffet for at mindske kravene til sikkerhedsstillelse og holdningen til garantiregler for værdipapirer med sikkerhed i aktiver (ABS), da disse er tæt forbundet med udlån til husholdninger og SMV'er;
16. er dog fortsat bekymret over de betragtelige niveauer af ikke-omsættelige aktiver og værdipapirer med sikkerhed i aktiver, der er stillet som sikkerhed i Eurosystemet i forbindelse med dets markedsoperationer; anmoder ECB om at give oplysninger om, hvilke centralbanker der har accepteret disse værdipapirer, samt at give detaljerede oplysninger om værdiansættelsesmetoderne for alle aktiver, herunder for værdiforringede aktiver;
17. mener med hensyn til garantiregler, at de samme standarder bør finde anvendelse på statsobligationer og regionsobligationer, i de tilfælde hvor regioner har lovgivningsmæssige og skattemæssige beføjelser, idet begge obligationstyper har relevant indflydelse på en hensigtsmæssig transmission af ECB's pengepolitik;
18. understreger, at de institutioner, som har nydt godt af ekstraordinær støtte i form af centralbanklikviditet, bør være underlagt betingelser, herunder at de institutioner, der nyder godt af en sådan støtte, er forpligtet at gennemføre en forhøjelse af niveauet for kredit til realøkonomien, og især til SMV'er og husholdninger, idet disse skridt ellers ville vise sig at være uden virkning;

Onsdag den 17. april 2013

19. anmoder ECB om i tæt samarbejde med medlemsstaternes regeringer, kompetente nationale tilsynsmyndigheder og Kommissionen at undersøge muligheden for at gennemføre en ramme som Merlin-programmet, der er udarbejdet af Bank of England i samarbejde med det britiske finansministerium, vedrørende betingelser knyttet til adgangen til centralbankens utraditionelle faciliteter såsom mål for lån ydet til SMV'er;

20. advarer om, at der uden hensigtsmæssige betingelser er fare for, at der med utraditionelle foranstaltninger såsom 3-årige langfristede refinansieringsoperationer ikke opnås den ønskede resultater, men at de øger volatiliteten og fremmer dannelse af aktivbobler på finansielle markeder eller alternativt fremmer nedgearingsprocessen uden betydningsfulde modparter i forbindelse med kreditgivning; opfordrer derfor ECB til nøje at undersøge virkningerne, både de ønskede og uønskede af disse eller andre foranstaltninger;

21. erkender, at da den pengepolitiske transmissionsmekanisme ikke fungerer tilstrækkeligt, bør ECB finde frem til måder, hvorpå SMV'er mere direkte kan målrettes; påpeger, at SMV'er for øjeblikket fra hele euroområdet ikke har samme adgang til lån, selv om de har samme økonomiske fremtidsudsigter og risici; opfordrer ECB til at gennemføre en politik for direkte at købe securitiserede SMV-lån af høj kvalitet, navnlig fra nogle medlemsstater, hvor den pengepolitiske transmissionsmekanisme er sat ude af kraft; understreger, at denne politik bør begrænses med hensyn til beløb og tid, være fuldt steriliseret og rettet mod at mindske risikoen på ECB's balance;

22. understreger, at disse betingelser bør direkte sammenkædes med de økonomiske fordele, som bankerne gives ved hjælp af utraditionelle pengepolitiske foranstaltninger og redningsprogrammer, for at sikre, at de nye indtægter, som disse politikker giver mulighed, vil føre til øget kreditgivning;

23. minder om, at pengepolitikken har en del af ansvaret for, at der opstod aktivbobler på grund af den uholdbare kreditvækst i årene forud for krisen, selv om prisstabiliteten var sikret; understreger betydningen af udviklingen i aktivpriser og krediddynamik som indikatorer for at overvåge finansiell stabilitet;

24. minder om sin holdning i forbindelse med forhandlingsprocessen om det fjerde kapitalkravsdirektiv om, at der bør fastsættes yderligere betingelser for institutioner, der har nydt godt af likviditetsstøtte fra ECB;

25. skønner, at Target2-afregningssystemet har spillet en afgørende rolle for beskyttelsen af integriteten af euroområdet finansielle system; bemærker dog, at de betydelige Target2-ubalancer afslører en foruroligende fragmentering af de finansielle markeder inden for euroområdet samt den igangværende kapitalflugt fra de medlemsstater, der er præget eller truet af alvorlige vanskeligheder med hensyn til deres finansielle stabilitet;

26. lykønsker ECB og Eurosystemet for at gøre Target2-systemet mere gennemsigtigt i dens årsberetning for 2011; anmoder ECB og Eurosystemet om at offentliggøre månedlige statistikker over systemets udvikling;

27. mener, at Target2-systemet er af afgørende betydning for en velfungerende euro;

28. understreger, at euroområdet kan drage interessante erfaringer fra undersøgelsen af, hvordan betalingsbalancesystemerne i andre føderale monetære unioner, såsom USA, fungerer;

29. anmoder ECB og Kommissionen om at overveje, om artikel 129, stk. 3 og 4, i TEUF kan give et passende retsgrundlag for at øge den generelle åbenhed og detaljeringsgrad af Eurosystemets konsoliderede balance;

Den økonomiske krise og ECB

30. opfordrer ECB til at offentliggøre den juridiske afgørelse om OMT-programmet med henblik på at kunne foretage en dybere analyse af dets detaljer og konsekvenser;

31. glæder sig over, at ECB har forpligtet sig til at sikre en sidestillet status for aktivbeholdninger i forbindelse med eventuelle fremtidige OMT-programmer såvel som dens fremhævelse af sterilisering af OMT-køb for at opsure overskydende reserver; erkender samtidig de udfordringer, der er forbundet med disse steriliseringsforanstaltninger, og understreger behovet for nøje at overvåge og evaluere virkningerne; mener, at OMT-programmet kan passe til behovene i de lande, der er tæt på at afslutte deres redningsprogram og igen er begyndt at udstede gæld;

Onsdag den 17. april 2013

32. påpeger, at den igangværende krise giver anledning til bekymring, da den truer medlemsstaternes betydelige indsats vedrørende budgetkonsolidering og kriseberedskabsstrategier; bemærker, at den nuværende alvorlige økonomiske afmatning i adskillige medlemsstater inden for euroområdet har negative økonomiske og skattemæssige konsekvenser, såsom virkninger på skatteindtægterne og de sociale udgifter i disse lande, hvor situationen omkring den offentlige gæld bliver yderligere forværret;

33. påpeger, at statsobligationer og finansielle institutioner fortsat udviser svagheder, og at den negative gensidige kobling mellem statsobligationer og banker kun kan brydes ved hjælp af finanspolitisk konsolidering og banksektorens kapitalisering under forhold med økonomisk vækst;

34. finder, at en årsag til den uholdbare situation omkring de offentlige finanser i udkanten af euroområdet er den vedvarende økonomiske recession, som forårsager stigende arbejdsløshed og faldende skatteindtægter, fastslår derfor, at politikker til fremme af vækst og jobskabelse må være en hovedprioritet for Unionen;

35. opfordrer ECB's formand Mario Draghi til at genoptage en tradition indledt af hans forgænger Jean-Claude Trichet, som på Eurogruppens møder vedholdende rejste spørgsmålet om makroøkonomiske ubalancer, især forskelle mellem produktivitet og lønstigninger, hvilket førte til en markant forskel i konkurrenceevnen mellem medlemsstaterne;

36. mener, at ECB's tiltag bør vurderes inden for rammerne af den nuværende debat om ØMU's fremtid; minder om, at det har krævet en øget budgetmæssig kapacitet for ØMU'en inden for rammerne af EU-budgettet og som er baseret på konkrete egne indtægter (herunder en afgift på finansielle transaktioner), til at støtte vækst og social samhørighed og afhjælpe ubalancer, strukturelle afvigelser og finansielle nødsituationer, som er direkte knyttet til den monetære union, uden derved at undergrave budgettets traditionelle funktioner med hensyn til at finansiere fælles politikker; mener, at denne budgetmæssige kapacitet i betydeligt omfang ville forbedre policy-mixet i ØMU'en;

37. bemærker ECB's modvillighed mod at påtage sig sin del af gældsoplægningsprocessen, herunder for de obligationer, som den erhvervede på det sekundære marked under den pålydende værdi; bemærker, at ECB hidtil har været modvillig til at offentliggøre relevante oplysninger om sagen, navnlig om den kurs, som den købte de græske obligationer til; forstår, at ECB mente, at denne deltagelse vil have svaret til en monetær finansiering af offentlige underskud;

38. minder om, at ECB erklærede sig rede til at samarbejde med nationale centralbanker og medlemsstaternes regeringer om at etablere en mekanisme, der tager sigte på at kanalisere overskud fra SMP-operationer med græske statsgældsinstrumenter, der opbevares af pengepolitiske årsager, til gældslempelse; anmoder de fornævnte parter om at handle hurtigt for at oprette denne mekanisme;

39. konstaterer, at den økonomiske situation i nogle økonomier skaber betydelige kapitalstrømme, som forværrer disse økonomiers finansieringsvanskeligheder og er uholdbare på kort sigt og endnu mere på langt sigt; understreger, at disse ubalancer har haft massive fordrejende virkninger, der har ført til kostbare negative eksterne virkninger og er et problem for hele euroområdet, idet de truer stabiliteten blandt områdets samtlige økonomier; mener, at disse ubalancer kan behandles, hvis en omfattende og vidtrækkende løsning på euroområdets krise gennemføres, og som er baseret på en tilgang, der kombinerer solidaritet og ansvarlighed;

40. anmoder om, at der undersøges måder, hvorpå »trojkaen« som ECB's repræsentanter deltager i kan gøres demokratisk ansvarlig over for Europa-Parlamentet; fastholder, at de offentlige høringer, der for øjeblikket afholdes i Europa-Parlamentet, ikke er tilstrækkelige til at sikre demokratisk ansvarliggørelse;

41. opfordrer ECB til som led i den monetære dialog og sin kommende årsberetning at forelægge en efterfølgende vurdering af dens inddragelse i, og virkninger for tilpasningsprogrammer, potentielle interessekonflikter som følge af en sådan deltagelse samt tilstrækkeligheden af de makroøkonomiske antagelser og scenarier;

Onsdag den 17. april 2013

Bankunion

42. anser det for påtrængende nødvendigt at oprette bankunionen, et projekt, som kun kan lade sig gøre gennem en sammenhængende koordinering af instrumenter, ansvarsområder og generel demokratisk ansvarlighed;
43. mener, at den foreslåede bankunion for at afhjælpe de iboende strukturelle mangler ved ØMU'en og effektivt fjerne den udbredte moralske hasard bør baseres på den tidligere reform af Unionens sektor for finansielle tjenesteydelser (herunder oprettelsen af Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA), Den Europæiske Værdipapir- og Markeds-tilsynsmyndighed (ESMA), Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (EIOPA) og ESRB), samt den styrkede økonomiske styring, (navnlig i euroområdet) og nye budgetrammer i det europæiske semester for at sikre Unionens banksektor øget modstandsdygtighed og konkurrenceevne, skabe større tillid til sektoren samt sikre styrkede kapitalreserver for at hindre, at medlemsstaternes offentlige budgetter skal afholde udgifterne til redningsaktioner for bankerne i fremtiden;
44. kræver, at den fælles tilsynsmekanisme indføres snarest muligt for at øge tilliden til euroområdets banksystem; påpeger, at overdragelsen af tilsynsopgaver til ECB ikke forhindrer, at der via den almindelige lovgivningsprocedure vedtages en fremtidig og mere omfattende struktur, der er fuldstændigt adskilt fra pengepolitikken;
45. glæder sig over de aktuelle resultater i retning af etableringen af en fælles tilsynsmekanisme; påpeger, at forbedrede forslag om genopretning af banksektoren og en fælles afviklingsmyndighed samt indskudsgarantiordninger er nødvendige for at supplere den brede vifte af retlige instrumenter, som en bankunion forudsætter;
46. opfordrer Kommissionen til at stille forslag om en ny europæisk afviklingsfond og en europæisk indskudsgarantiordning, der supplerer ECB's tilsynsfunktioner;
47. mener, at det er af afgørende betydning, at der indføres effektive beskyttelsesforanstaltninger for at undgå, at modstridende dagsordener afspejles i ECB's pengepolitik og dens tilsynsbeføjelser; understreger, at en mulig undergravning af ECB's pengepolitiske autoritet såvel som en eventuel undergravning af dens tilsynsbeføjelser som følge af påkrævede pengepolitiske foranstaltninger bør håndteres ved at indføre en passende mekanisme til kortlægning og løsning af potentielle konflikter;
48. understreger de vanskeligheder, bankunionsprojektet står over for som følge af, at den økonomiske krise fortsætter og fremkalder en proces, hvori bankerne renationaliserer deres aktiviteter; mener, at dette kan underminere det indre markeds ånd og effektivitet;
49. bemærker, at debatten om skabelse af en bankunion med målet om et mere stabilt og modstandsdygtigt finansielt system er snævert forbundet med behovet for at udforme og indføre afgrænsning og institutionsopdeling i banksektoren inspireret af f.eks. anbefalingerne fra OECD og Vickers- og Liikanenrapporterne, samt med behovet for fuld regulering af den grå banksektor;
50. mener, at alle medlemsstater, som deltager i den fælles tilsynsmekanisme, bør involveres med samme rettigheder og forpligtelser;
51. mener, at det bør høres i forbindelse med udnævnelsen af medlemmer af ECB's tilsynsråd;
52. anerkender betydningen af det fælles regelsæt, EBA har udarbejdet med henblik på at sikre sammenhængen på det indre marked;

Institutionelle anliggender

53. beklager den manglende gennemsigtighed, hvad angår trojkaens arbejdsmetode, såvel som dennes manglende ansvarlighed og den manglende demokratiske kontrol hermed; mener, at ethvert aktuelt eller kommende organ af denne art, der involverer ECB og/eller Kommissionen, bør være ansvarlige over for både Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter på deres respektive niveauer;
54. understreger betydningen af at gøre den regelmæssige monetære dialog mellem ECB og Europa-Parlamentet langt mere effektiv ved navnlig at tage hensyn til, at Europa-Parlamentets medlemmer ikke får tilstrækkelige tilbagemeldinger om resultaterne og gennemførelsen af deres forslag og idéer, som de fremsætter i forbindelse med dialogen; anmoder ECB til at oprette en webside med bankens svar på skriftlige forespørgsler til ECB fra Europa-Parlamentets medlemmer; anmoder ECB om at give detaljerede reaktioner på Parlamentets årlige betænkninger om ECB i dens efterfølgende årsberetninger;

Onsdag den 17. april 2013

55. opfordrer ECB til at offentliggøre kortfattede referater fra Styringsrådets møder, herunder argumenter og afstemningsresultater og forbedre adgangen til ECB's dokumenter og politiske procedurer;
56. har forståelse for, at afgørelser i de fleste tilfælde træffes med konsensus;
57. understreger, at det vil spille sin rolle som lovgiver fuldt ud i alle spørgsmål vedrørende banktilsyn; understreger behovet for at styrke ECB's demokratiske ansvarlighed, fordi den har fået overført nye ansvarsområder, hvad angår tilsynsopgaver såvel som deltagelsen i trojkaens programmer og mere generelt som følge af dens fremtrædende rolle under krisen;
58. påpeger, at en revision af traktaten med hensyn til ECB's nye opgaver inden for tilsyn ikke bør udelukkes for at afspejle den fortsatte udvikling, der præger EU's institutionelle rammer, den øgede ansvarlighed og tilsynsspørgsmål og udfordringerne i forbindelse med en udbygning af Unionen;
59. opfordrer indtrængende ECB's Styrelsesråd til betydeligt at forbedre og offentliggøre sine regler om interessekonflikter og afkølingsperioder for højtstående ECB-chefer og registrering af møder mellem højtstående ECB-tjenestemænd og interessenter;
60. er dybt bekymret over fraværet af kvinder i ECB's Direktion, eftersom denne situation er ensbetydende med manglende respekt for de principper, der er nedfældet i traktaten om ligestilling mellem mænd og kvinder (artikel 2, 3 og 8 i TEU samt artikel 21 i chartret om grundlæggende rettigheder), og som bidrager til en følelse blandt EU's borgere af, at ECB er fjern i forhold til deres bekymringer, og at dette er i modstrid med Kommissionens og Parlamentets anbefalinger om at forbedre ligestillingen i besluttende organer på højt plan i den økonomiske sektor;
61. insisterer på, at hvis ECB i sidste ende bliver den fælles tilsynsmyndighed for banker i euroområdet, selv på midlertidig basis, bør Parlamentet have en klar rolle i forbindelse med udnævnelse af tilsynsrådets medlemmer;
62. opfordrer til en styrkelse af sine beføjelser til at rette anklage mod et medlem af ECB's Styrelsesråd i tilfælde af en alvorlig forseelse;

o

o o

63. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen, til Eurogruppen og til Den Europæiske Centralbank.
-

Torsdag den 18. april 2013

P7_TA(2013)0179

Den finansielle og økonomiske krises konsekvenser for menneskerettighederne

Europa-Parlamentets beslutning af 18. april 2013 om den finansielle og økonomiske krises konsekvenser for menneskerettighederne (2012/2136(INI))

(2016/C 045/06)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til den fælles meddelelse fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet af 12. december 2011 om »menneskerettigheder og demokrati i centrum for EU's oprædten udadtil — en mere effektiv tilgang« (COM(2011)0886),
- der henviser til EU's strategiramme og handlingsplan om menneskerettigheder og demokrati (11855/2012) vedtaget af Rådet (udenrigsanliggender) den 25. juni 2012,
- der henviser til EU's retningslinjer vedrørende menneskerettigheder,
- der henviser til konklusionerne fra G20-topmødet i Los Cabos (Mexico) den 18.—19. juni 2012,
- der henviser til Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget af 13. oktober 2011 med titlen »Forbedring af virkningen af EU's udviklingspolitik: En dagsorden for forandring« (COM(2011)0637),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 27. januar 2012 til Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg med titlen »Handel, vækst og udvikling — En skræddersyet handels- og investeringspolitik for de lande, der har størst behov« (COM(2012)0022),
- der henviser til verdenserklæringen om menneskerettighederne fra 1948,
- der henviser til de internationale konventioner om borgerlige og politiske rettigheder og om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder,
- der henviser til Det Almindelige Råds konklusioner af 24. september 2012,
- der henviser til FN's Menneskerettighedsråds resolution S-10/1 af 23. februar 2009 om den økonomiske og finansielle krisens indvirkning på den universelle gennemførelse og reelle udøvelse af menneskerettighederne,
- der henviser til FN's konference om den internationale finansielle og økonomiske krise og dens følger for udviklingen, der blev afholdt i New York den 24.—26. juni 2009, og det slutdokument, der blev vedtaget af konferencen (som blev godkendt med FN's Generalforsamlings resolution 63/303 af 9. juli 2009),
- der henviser til FN's årtusindeerklæring med 2015-målene, der blev vedtaget den 8. september 2000 ⁽¹⁾,
- der henviser til Romprincipperne for bæredygtig global fødevarer sikkerhed, der blev vedtaget på verdenstopmødet om fødevarer sikkerhed i Rom den 16.—18. november 2009,
- der henviser til FN's rapport fra 2009 af FN's daværende uafhængige ekspert i spørgsmål om menneskerettigheder og ekstrem fattigdom, Magdalena Sepúlveda Carmona, der nu er særlig rapportør om ekstrem fattigdom og menneskerettigheder,
- der henviser til rapporten af 4. februar 2009 af Raquel Rolnik, FN's særlige rapportør om passende boligforhold, som en del af retten til en passende levestandard, og om retten til ikke-forskelsbehandling i denne forbindelse,

⁽¹⁾ <http://www.un.org/millennium/declaration/ares552e.htm>

Torsdag den 18. april 2013

- der henviser til FN's politiske notat nr. 7 fra oktober 2012 af FN's særlige rapportør om retten til fødevarer, Olivier de Schutter, og FN's særlige rapportør om ekstrem fattigdom og menneskerettigheder, Magdalena Sepúlveda Carmona, med titlen »Underwriting the poor — A Global Fund for Social Protection«,
  - der henviser til sin beslutning af 25. marts 2010 om den økonomiske og finansielle krises følger for udviklingslandene og udviklingssamarbejdet ⁽¹⁾,
  - der henviser til sin beslutning af 25. november 2010 om menneskerettigheder samt sociale og miljømæssige standarder i internationale handelsaftaler ⁽²⁾,
  - der henviser til sin beslutning af 11. december 2012 om en strategi for digital frihed i EU's udenrigspolitik ⁽³⁾,
  - der henviser til sin beslutning af 8. juni 2011 om investering i fremtiden: En ny flerårig finansiel ramme for et konkurrencedygtigt, bæredygtigt og inklusivt Europa ⁽⁴⁾,
  - der henviser til sin beslutning af 6. juli 2011 om den finansielle, økonomiske og sociale krise: henstillinger vedrørende foranstaltninger og initiativer, der bør iværksættes ⁽⁵⁾,
  - der henviser til Kommissionens meddelelse af 13. oktober 2011 om »EU's fremtidige tilgang til budgetstøtte til tredjelande« (COM(2011)0638),
  - der henviser til sin beslutning af 23. oktober 2012 om en dagsorden for forandring: fremtiden for EU's udviklingspolitik ⁽⁶⁾,
  - der henviser til rapporten fra Verdensbanken og Den Internationale Valutafond »Global Monitoring Report 2012« af 20. april 2012,
  - der henviser til den fælles rapport fra Den Internationale Arbejdsorganisation (ILO) og Verdensbanken af 19. april 2012 med titlen »Inventory of Policy Responses to the Financial and Economic Crisis«,
  - der henviser til ILO's rapport om arbejdsmiljø af 29. april 2012 »Better Jobs for a Better Economy«,
  - der henviser til ILO's rapport om globale beskæftigelsestendenser for unge fra maj 2012,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 48 og artikel 119, stk. 2,
  - der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget og udtalelse fra Udviklingsudvalget (A7-0057/2013),
- A. der henviser til, at selv om den finansielle og økonomiske krise påvirker alle regioner i verden, herunder Den Europæiske Union, i forskellig grad, er formålet med denne beslutning at vurdere den finansielle og økonomiske krises konsekvenser for tredjelande med hovedfokus på udviklingslandene og de mindst udviklede lande;
- B. der henviser til, at den finansielle og økonomiske krise i virkeligheden er en systemisk global krise og er blevet tæt forbundet med adskillige andre kriser, såsom fødevarerkrise, miljøkrise og sociale kriser;
- C. der henviser til, at ikke kun økonomiske og sociale rettigheder, men også politiske rettigheder berøres af krisen, når regeringerne i nogle tilfælde begrænser ytringsfriheden eller foreningsfriheden i forbindelse med stigende utilfredshed og vanskelige økonomiske forhold som navnlig afspejlet ved de folkelige protester som dem, der fandt sted i Nordafrika og Mellemøsten i 2011;

⁽¹⁾ EUT C 4 E af 7.1.2011, s. 34.

⁽²⁾ EUT C 99 E af 3.4.2012, s. 31.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0470.

⁽⁴⁾ EUT C 380 E af 11.12.2012, s. 89.

⁽⁵⁾ EUT C 33 E af 5.2.2013, s. 140.

⁽⁶⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0386.

Torsdag den 18. april 2013

- D. der henviser til, at de borgerlige og politiske rettigheder er i fare som følge af den brutale undertrykkelse af sociale protester i mange lande i verden; understreger, at retten til information og retten til at deltage i regeringens politiske afgørelser om foranstaltninger til bekæmpelse af krisen skal overholdes;
- E. der henviser til, at selv om virkningerne af krisen på de borgerlige og politiske rettigheder endnu ikke er evalueret fuldt ud, står det klart, at krisen har forværret den sociale uro, hvilket undertiden har ført til voldelig undertrykkelse og har mangedoblet krænkelsen af de grundlæggende rettigheder såsom ytringsfriheden og retten til information;
- F. der henviser til, at den finansielle og økonomiske krise især har haft negative konsekvenser for udviklingslandene og de mindst udviklede lande, hvilket navnlig afspejles i en faldende efterspørgsel på deres eksportprodukter, høje gældsbyrder, risiko for reducerede udenlandske direkte investeringer og faldende officiel udviklingsbistand (ODA), der også påvirker menneskerettighederne, eftersom færre ressourcer er tilgængelige til at sikre sociale og økonomiske rettigheder, og flere mennesker drives ud i fattigdom;
- G. der henviser til, at den globale økonomiske krise markant har ændret levestandarden i udviklingslandene i de sidste ti år, og der henviser til, at uligheden er steget i en fjerdedel af udviklingsøkonomierne og derved begrænser adgang til uddannelse, fødevarer, jord og kredit;
- H. der henviser til, at EU's kollektive ODA faldt fra 53,5 mia. EUR i 2010 til 53,1 mia. EUR i 2011, og derved faldt niveauet for EU's officielle udviklingsbistand fra 0,44 % af BNI i 2010 til 0,42 % af BNI i 2011; der henviser til, at EU og dets medlemsstater dog stadig er den største donor af udviklingsbistand på verdensplan;
- I. der henviser til, at formålet med de handelsaftaler, som EU har underskrevet med partnerlandene, bl.a. er at fremme og udvide handel og investeringer og at forbedre markedsadgangen med henblik på at øge den økonomiske vækst, samarbejdet og den sociale samhørighed, bekæmpe fattigdom, skabe nye beskæftigelsesmuligheder, forbedre arbejdsvilkårene og øge levestandarden og derved i sidste ende bidrage til overholdelse af menneskerettighederne;
- J. der henviser til, at det er nødvendigt at sikre korrekt overvågning og praktisk gennemførelse af menneskerettighedsklausulen i forbindelse med hver enkelt handelsaftale; der henviser til, at enhver systematisk overtrædelse af den i EU's handelsaftaler fastlagte menneskerettighedsklausul berettiger de kontraherende parter til at træffe »passende foranstaltninger«, som kan omfatte fuldstændig eller delvis suspension eller opsigelse af aftalen eller indførelse af restriktioner;
- K. der henviser til, at Aid for Trade-initiativet har givet positive resultater og bidrager til udviklingen af bedre handelskapacitet og økonomisk infrastruktur i partnerlandene;
- L. der henviser til, at manglende iværksættelse af passende foranstaltninger med henblik på at forebygge, opdage og eliminere alle former for korruption er en af årsagerne til den finansielle krise; der henviser til, at udbredt korruption i den offentlige og private sektor, både i udviklings- og industrilandene, hindrer effektiv, bred og lige beskyttelse og fremme af civile, politiske og sociale rettigheder; der henviser til, at korruption hæmmer demokrati og retsstatslighed og påvirker befolkningen direkte, idet den forhøjer priserne for offentlige ydelser, forringer kvaliteten af disse og ofte begrænser fattige menneskers adgang til vand, uddannelse, sundhedspleje og mange andre vigtige ydelser;
- M. der henviser til, at den aktuelle økonomiske krise har omfattende konsekvenser for demokrati og forvaltningsstøtte fra Den Europæiske Union og andre større donorlande; der henviser til, at donorlandenes økonomiske vanskeligheder kan føre til, at den oversøiske bistand mindskes; der henviser til, at den globale krise gør det endnu vigtigere at bibeholde støtten til politiske reformer og demokratisk udvikling i tredjelande;
- N. der henviser til, at den finansielle og økonomiske krise også har uforholdsmæssig stor indvirkning på specifikke gruppers rettigheder, især de fattigste og mest marginaliserede;
- O. der henviser til, at det er de fattigste menneskers rettigheder, der er hårdest ramt af krisen; der henviser til, at 1,2 mia. mennesker ifølge Verdensbanken lever i ekstrem fattigdom med mindre end 1,25 USD om dagen; der henviser til, at Verdensbanken anslår, at selv i tilfælde af en hurtig genopretning vil yderligere 71 mio. mennesker i verden stadig leve i ekstrem fattigdom i 2020 som følge af den økonomiske krise; der henviser til, at tre fjerdedele af verdens fattige lever i mellemindkomstlande;

Torsdag den 18. april 2013

- P. der henviser til, at den finansielle krise har bredt sig over hele verden gennem forskellige transmissionskanaler og interageret med andre kriser (såsom fødevarer- og brændstøfkriserne) med forskellig hastighed og intensitet; der med bekymring henviser til, at Verdensbanken og FN skønner, at krisen betyder, at mellem 55 og 103 millioner flere mennesker er henvist til at leve i fattigdom, hvilket udgør en yderligere trussel mod menneskerettighedernes overholdelse;
- Q. der henviser til, at mennesker, der lever i fattigdom og forsvarsløshed, har behov for effektiv adgang til retshjælp til en overkommelig pris for at kunne gøre deres rettigheder gældende eller bestride de overtrædelser af menneskerettighederne, der begås mod dem; der henviser til, at manglende adgang til retfærdig rettergang og retsvæsen gør dem økonomisk og socialt sårbare;
- R. der henviser til, at den globale arbejdsløshed nåede op på 200 mio. i 2012 — en stigning på 27 mio. siden krisens begyndelse i 2008 — og truer retten til at arbejde og medfører et fald i husholdningernes indkomster; der henviser til, at forværrede økonomiske forhold og arbejdsløshed kan have indvirkning på den enkeltes sundhed, hvilket kan føre til manglende selvtillid og endog depression;
- S. der henviser til, at mere end 40 % af de arbejdstagere, der er beskæftigede i udviklingslandene, arbejder i den uformelle sektor, hvilket i mange tilfælde resulterer i ustabile og ulige arbejdsvilkår uden nogen social beskyttelse, og at kun 20 % af deres familier har adgang til en form for social beskyttelse;
- T. der henviser til, at krisen har betydet, at kvindernes rettigheder er blevet forringet gennem f.eks. mere ulønnet arbejde og øget vold; der henviser til, at udviklingen af offentlige tjenester og oprettelse af effektive sociale sikringsordninger er afgørende for at sikre respekt for kvindernes økonomiske og sociale rettigheder;
- U. der henviser til, at kvinder ofte oplever ulige behandling på arbejdspladsen sammenlignet med mænd for så vidt angår adgang til beskæftigelse, løn, opsigelse, sociale sikringsydelser og genansættelse;
- V. der henviser til, at krisen rammer unge mennesker uforholdsmæssigt hårdt; der henviser til, at der på globalt plan var 74,8 mio. arbejdsløse unge i alderen 15-24 i 2011, hvilket er en stigning på mere end 4 mio. siden 2007, med en usædvanlig stor arbejdsløshed i Mellemøsten og Nordafrika;
- W. der henviser til, at omkring 200 mio. unge i lav- og mellemindkomstlandene ikke har færdiggjort grundskolen og derved er blevet nægtet retten til uddannelse;
- X. der henviser til, at børn rammes særlig hårdt af den finansielle og økonomiske krise, fordi deres forhold ofte forværres af den sårbarhed og de risici, som de, der passer dem, oplever;
- Y. der henviser til, at 61 mio. børn i grundskolealderen ikke går i skole på verdensplan, og at der siden 2008 ikke er gjort fremskridt hen imod opnåelse af grundskoleuddannelse for alle; der henviser til, at der i Afrika syd for Sahara er 31 mio. børn, der ikke går i skole, at dette tal udgør halvdelen af det samlede tal for hele verden, og at flere piger end drenge tvinges til at forlade skolen for at bidrage til husholdningsarbejdet på grund af presset fra fattigdommen;
- Z. der henviser til, at empiriske beviser tyder på, at flere børn forlader skolen før tiden eller slet ikke går i skole for at deltage i arbejdsstyrken under økonomiske kriser, hvor uddannelsesbudgetterne skæres ned; der henviser til, at 190 mio. børn mellem 5 og 14 år tvinges til at arbejde, og at et barn ud af fire i alderen 5-17 år bruges som børnearbejder i Afrika syd for Sahara, sammenlignet med et barn ud af otte i Asien og Stillehavsområdet og et barn ud af ti i Latinamerika og Caribien; der henviser til, at især piger risikerer at blive taget ud af skolen og tvunget ind i børnearbejde eller arbejde i hjemmet; der henviser til, at dette skaber en negativ indvirkning på børnevelfærden og retten til uddannelse og på langt sigt påvirker arbejdsstyrkens kvalitet og generelle udvikling;
- AA. der henviser til, at stigende og ustabile fødevarerpriser, som skyldes finansiel spekulation på derivatmarkederne, påvirker millioner af mennesker, der kæmper for at opfylde deres grundlæggende behov; der henviser til, at de globale fremskridt for at reducere sult er blevet langsommere siden 2007; der henviser til, at 868 mio. mennesker lider af kronisk underernæring, hvoraf størstedelen (850 mio. mennesker) lever i udviklingslande; der henviser til, at de overlevelsesstrategier, som de sårbare husholdninger anvender, er at skære ned på kvantiteten og/eller kvaliteten af den mad, der indtages, på tidspunkter, der er kritiske for et barns udvikling eller under graviditet med konsekvenser på langt sigt for den fysiske vækst og mentale sundhed;

Torsdag den 18. april 2013

- AB. der henviser til, at idet efterspørgslen på landbrugsvarer til fødevarerproduktion, og i stigende grad til energi- og industriproduktion, øges, bliver konkurrencen om jord, en ressource der bliver mere og mere knap, også større; der henviser til, at nationale og internationale investorer anvender langsigtede købs- eller leasingaftaler for at få kontrol over store jordområder, hvilket kan skabe store socioøkonomiske og miljømæssige problemer for de berørte lande og især for lokalbefolkningen;
- AC. der henviser til, at den økonomiske krises konsekvenser kan være særlig akutte for ældre mennesker, der i højere grad risikerer at miste deres arbejde, og for hvilke det er mindre sandsynligt, at de bliver omskølet og genansat; der henviser til, at krisen kan begrænse deres adgang til sundhedspleje til overkommelige priser;
- AD. der henviser til, at stigende medicinpriser (med op til 30 %) har en negativ indvirkning på retten til sundhed for de mest sårbare, navnlig børn, ældre og personer med handicap;
- AE. der henviser til, at 214 mio. vandrende arbejdstagere på globalt plan som et resultat af den økonomiske krise nu i højere grad udsættes for ulige behandling, underbetaling eller manglende lønudbetaling og fysisk vold;
- AF. der henviser til, at overførsler, mikrofinansiering og direkte investeringer i udlandet er midler til at mildne chokket fra krisen på udviklingslandenes økonomier;
- AG. der henviser til, at menneskehandel er en moderne form for slaveri og en alvorlig overtrædelse af de grundlæggende menneskerettigheder; der henviser til, at menneskehandlere udnytter deres potentielle ofres behov for at finde et anstændigt arbejde og undslippe fattigdommen; der henviser til, at kvinder og piger udgør to tredjedele af ofrene for handel med mennesker;
- AH. der henviser til, at 1,3 mia. mennesker ikke har adgang til elektricitet på globalt plan; der henviser til, at adgangen til energi, og især elektricitet, er af afgørende betydning for gennemførelsen af flere 2015-mål, idet den bl.a. begrænser fattigdom gennem forbedret produktivitet, skaber flere indtægter og udvikling af mikrovirksomheder og fører til styrket økonomisk og social indflydelse;
- AI. der henviser til, at landbrugssektoren skaber beskæftigelse og levebrød for mere end 70 % af arbejdsstyrken i udviklingslandene; der henviser til, at den del af ODA, der er afsat til landbruget, har været i stadig nedgang, og i dag kun udgør 5 % af den samlede ODA; der henviser til, at væksten inden for landbrugssektoren i ressourcefattede lavindkomstlande er fem gange så effektiv med henblik på at bekæmpe fattigdom end væksten i andre sektorer (elleve gange i Afrika syd for Sahara); der henviser til, at udvikling af landdistrikter og foranstaltninger, der er udformet med henblik på at støtte landbruget, især lokalproduktionen, er nøgleelementer i alle udviklingsstrategier og er af afgørende betydning for udryddelse af fattigdom, hungersnød og underudvikling;
- AJ. der henviser til, at samlede data, der ofte anvendes til at beskrive krisens indvirkning, kan skjule enorme forskelle mellem og i landene; der henviser til, at det er vanskeligt at få adgang til de ajourførte data, der er nødvendige for at fuldt ud at forstå den økonomiske krises indvirkning på regioner og sårbare grupper; der henviser til, at der er behov for samarbejdsorienteret og innovativ dataindsamling og analyse på globalt plan;
- gentager, at det er fast besluttet på at forsvare og fremme menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder — civile, politiske, økonomiske og kulturelle — som et centralt princip i EU's udenrigspolitik og som grundlag for alle andre politikker, som det er fastsat i Lissabontraktaten, navnlig i forbindelse med den økonomiske og finansielle krise;
  - understreger, at menneskerettigheder omfatter retten til mad, vand, uddannelse, en passende bolig, jord, ordentligt arbejde, sundhed og social sikring; fordømmer, at disse rettigheder har været i tilbagegang i en række lande, siden krisens begyndelse; anerkender, at det i de fleste tilfælde er fattigdom og forværringen af denne, der er årsag til, at disse rettigheder ikke overholdes; opfordrer EU til at gøre en større indsats og investere flere penge i opnåelsen af årtusindudviklingsmålene i lyset af, at verden er langt fra at nå de mål, der er sat for 2015;
  - insisterer på, at svaret på krisen skal omfatte internationalt koordineret, multilateralt samarbejde på både regionalt og interregionalt plan med en stærk menneskerettighedsbaseret tilgang som det centrale element;

Torsdag den 18. april 2013

4. minder om regeringernes pligt til — til enhver tid — at overholde, beskytte og gennemføre menneskerettighederne, herunder de økonomiske og sociale rettigheder og de digitale friheder, som fastsat i international menneskerettighedslovgivning; opfordrer regeringerne til at søge at hindre alle former for diskrimination og at sikre grundlæggende rettigheder for alle; beklager den eksisterende kløft mellem juridisk anerkendelse og politisk håndhævelse af disse rettigheder;
5. bekræfter, at selv om den globale økonomiske krise udgør en alvorlig trussel mod gennemførelsen af de økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder, er det ikke en begrundelse for, at staterne, uanset deres indkomstniveau, fraviger deres forpligtelse til at respektere de grundlæggende menneskerettigheder; understreger, at regeringerne til enhver tid har en forpligtelse til at sikre et minimumsniveau, hvad angår de sociale og økonomiske rettigheder, der er absolut nødvendige for at leve en menneskeværdig tilværelse;
6. opfordrer regeringerne til at sætte de mest sårbare befolkningsgruppers interesser i centrum for de politiske foranstaltninger ved at anvende rammerne for menneskerettigheder i beslutningstagningsprocessen; opfordrer regeringerne til at gennemføre alle nødvendige foranstaltninger til at sikre adgang til domstolsprøvelse for alle med særligt fokus på mennesker, der lever i fattigdom, og som har brug for til fulde at forstå deres rettigheder og midlerne til at håndhæve dem; opfordrer EU til at øge kampen mod straffrihed og sin støtte til retsstaten og retsvæsenreformprogrammer i partnerlandene for at muliggøre et aktivt civilsamfund, der er grundlaget for enhver demokratiseringsproces;
7. glæder sig over EU's indsats for at fremme økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder og styrke indsatsen for at sikre universel og ikke-diskriminerende adgang til basale ydelser med særligt fokus på fattige og sårbare grupper, således som fastsat i den strategiske ramme for menneskerettigheder og demokrati; glæder sig til at se dette afspejlet i konkrete foranstaltninger, herunder de landstrategier for menneskerettigheder, der udarbejdes af EU-delegationerne;
8. insisterer på, at EU' særlige repræsentant for menneskerettigheder bør sikre, at menneskerettighederne får en fremtrædende plads i de politiske initiativer med særlig vægt på de mest sårbare samfundsgrupper i tredjelændene;
9. understreger betydningen af at sikre, at støtte til fremme af menneskerettigheder og demokrati ikke undergraves af nedskæringer i budgettet til sådanne projekter som en reaktion på krisen; understreger i den forbindelse behovet for at tilbyde varig støtte til projekter, der finansieres af Det Europæiske Instrument for Menneskerettigheder og Demokrati til fordel for menneskerettighedsforkæmpere, herunder dem, der arbejder for økonomiske og sociale rettigheder såsom arbejdstageres og migranternes rettigheder, og understreger betydningen af at fremme uddannelse om menneskerettigheder;
10. minder regeringerne om deres pligt til at sikre, at civilsamfundsorganisationerne råder over de nødvendige midler til at udføre deres opgave i samfundet, og til ikke anvende den nuværende krise som en undskyldning for at reducere støtten til civilsamfundsorganisationerne; opfordrer til tilstrækkelig finansiering af civilsamfundsfaciliteten efter 2013 med henblik på yderligere at styrke civilsamfundets kapacitet i partnerlande;
11. understreger, at Kommissionen bør lade bestemmelser om menneskerettigheder indgå i konsekvensanalyser i tilknytning til lovgivningsmæssige og ikke-lovgivningsmæssige forslag, gennemførelsesforanstaltninger og handels- og investeringsaftaler, der har betydelige økonomiske, sociale og miljømæssige konsekvenser;
12. konstaterer med bekymring, at den globale økonomiske krise truer EU-medlemsstaternes offentlige udviklingsbistand; minder om, at omkostningerne ved den globale økonomiske krise i et uforholdsmæssigt stort omfang bæres af fattige lande, selv om den har sin oprindelse i de rigere lande; opfordrer derfor EU og dets medlemsstater til at opretholde og leve op til deres eksisterende bilaterale og multilaterale tilsagn om offentlig udviklingsbistand og 2015-målene, især ved at identificere de områder, der lider under manglende fremskridt på nuværende tidspunkt, og at sikre effektiv anvendelse af udviklingsbistanden med henblik på at garantere optimal anvendelse af midlerne og sammenhæng mellem menneskerettigheder og udviklingspolitikker; erindrer om, at vækstlandene også kan spille en væsentlig rolle gennem deres potentielle bidrag til den offentlige udviklingsbistand;
13. opfordrer Kommissionen, Tjenesten for EU's Optræden Udadtil og medlemsstaterne til at udforme kriseindsats og udviklingspolitik ud fra en menneskerettighedsbaseret tilgang som fastsat i Kommissionens meddelelse »Forbedring af virkningen af EU's udviklingspolitik: En dagsorden for forandring«⁽¹⁾ og i Parlamentets beslutning af 23. oktober 2012 om meddelelsen ⁽¹⁾;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0386.

Torsdag den 18. april 2013

14. understreger betydningen af udviklingsvenlig politikkohærens og koordinering med henblik på at nå målet om fattigdomsbekæmpelse og øge troværdigheden og resultaterne af EU's eksterne bistand;
15. gentager, at budgetstøtte til partnerlande og alle handelsaftaler bør være afhængig af situationen for menneskerettigheder og demokrati i partnerlandene; er af den opfattelse, at donorer og långivere især bør reagere på koordineret vis på rapporterede tilfælde af bedrageri og korruption og fremme reformer i disse lande i retning af god regeringsførelse og gennemsigtighed; opfordrer indtrængende EU og medlemsstaterne til at foretage systematiske risikovurderinger af udbredt korruption i partnerlande, der kan hindre de ønskede virkninger af udviklingsprojekter og humanitære projekter;
16. opfordrer udviklingslandene til at udarbejde økonomiske politikker, der fremmer bæredygtig vækst og udvikling, skaber arbejdspladser, sætter de sårbare sociale grupper i centrum for den politiske indsats og baserer udviklingen på et sundt skattesystem, som eliminerer skattesvig, hvilket er nødvendigt for at mobilisere indenlandske ressourcer på en mere effektiv og retfærdig måde;
17. opfordrer udenlandske og indenlandske investorer til at indføre stærke politikker for virksomhedernes sociale ansvar med vægt på bæredygtig udvikling og god forvaltningspraksis og med et klart fokus på menneskerettigheder, ordentligt arbejde, arbejdstagerrettigheder, foreningsfrihed, kollektive forhandlinger og andre sociale aspekter;
18. opfordrer udviklingslandene til at anvende de handelspræferencer, EU har skabt inden for rammerne af den generelle toldpræferenceordning (GSP), med henblik på at fremme deres økonomi, diversificere deres eksport og forbedre deres konkurrencedygtighed; minder udviklingslandene om deres forpligtelse under GSP+ til at ratificere og reelt gennemføre de centrale internationale konventioner om menneskerettigheder og arbejdstagerrettigheder, miljøbeskyttelse og god forvaltningspraksis;
19. opfordrer EU til at støtte og vedtage det internationale mål om adgang for alle til energi i 2030, eftersom dette vil bidrage til økonomisk indflydelse og sociale ydelser for de fattigste og mest sårbare i udviklingslandene;
20. glæder sig over indførelsen af en specifik håndhævelsesmekanisme med henblik på at overvåge gennemførelsen af menneskerettighedsklausulerne i EU's »nye generation« af bilaterale og regionale aftaler; glæder sig over bestræbelserne på at forbedre analysen af menneskerettighedssituationen i tredjelande i forbindelse med iværksættelsen eller indgåelsen af handels- og/eller investeringsaftaler; bemærker med bekymring, at de gældende bestemmelser om overvågning af menneskerettighederne i de relevante aftaler ikke er klart definerede eller tilstrækkeligt ambitiøse; opfordrer EU til at indtage en urokkelig, principfast holdning for så vidt angår kravet om, at partnerlandene skal overholde klausulerne om menneskerettigheder i internationale aftaler;
21. glæder sig over, at EU's bistand omlægges til de mindst udviklede lande, idet mellemindkomstlandene indtrængende opfordres til at afsætte en stadig større del af deres skatteindtægter til sociale beskyttelsesordninger og gennemførelse af menneskerettigheder for de fattigste og mest sårbare samfundsgupper;
22. opfordrer det internationale samfund til at yde passende bistand til regeringer i Afrika syd for Sahara med henblik på at forhindre, at den finansielle krise forværrer den humanitære krise i visse lande i regionen;
23. opfordrer regeringerne til at opfylde deres forpligtelser over for borgerne med hensyn til god forvaltning af naturressourcerne;
24. opfordrer indtrængende regeringerne til at træffe alle nødvendige foranstaltninger for at mindske de ekstreme indkomstforskelle og etablere betingelser, der vil gøre det muligt for dem, der for øjeblikket lever i ekstrem fattigdom, at realisere deres potentiale fuldt ud og leve værdigt;
25. opfordrer indtrængende regeringerne i udviklingslandene til at udarbejde sociale beskyttelsesordninger, idet disse er af afgørende betydning for at beskytte de mest sårbare og opbygge modstandsdygtighed mod økonomiske og miljømæssige chok og har vist sig snarere at være en investering i samfundet end en omkostning, således som det ses af sociale velfærdsprogrammer såsom Brasiliens »Bolsa Familia« eller efterspørgselsdrevne offentlige anlægsarbejder som f.eks. Indiens garantiordning for landarbejdere (NREGS); understreger, at resultaterne af disse ordninger for kontante overførsler i høj grad afhænger af opfyldelsen af visse betingelser såsom skoleindskrivelse og skolegang samt sundhedsaspekter, navnlig vaccination af børn;
26. glæder sig over det fælles initiativ, der er lanceret af FN's særlige rapportør om retten til fødevarer, Olivier De Schutter, og FN's særlige rapportør om ekstrem fattigdom og menneskerettigheder, Magdalena Sepúlveda Carmona, med henblik på at styrke de sociale beskyttelsessystemer i udviklingslandene gennem en global fond for social beskyttelse, gennem hvilken international solidaritet kan omsættes til fordel for de mindst udviklede lande; anmoder Kommissionen om at støtte disse programmer;

Torsdag den 18. april 2013

27. er af den opfattelse, at investering i bæredygtigt landbrug i udviklingslandene er en vigtig drivkraft for bekæmpelse af manglende fødevarerikkerhed og fremme af den generelle vækst; opfordrer indtrængende regeringerne til at støtte ansvarlige investeringer i den private sektor og mindre fødevarerproducenter, især kvinder og landbrugskooperativer, som på mest effektiv vis kan bekæmpe ekstrem fattigdom ved at øge arbejdsudbyttet; understreger betydningen af investering i landdistrikternes infrastruktur, der reducerer transaktionsomkostninger og sætter landbrugerne i stand til at nå markederne og skabe større indtægter;
28. opfordrer regeringerne til at forhindre, at nationale og internationale finansielle spekulanter, der investerer i jord, får en negativ indvirkning på mindre landbrug og lokale producenter ved at forårsage fordrivelse, miljøproblemer og fødevarer- og indtægtsmæssig usikkerhed; minder i den forbindelse om, at trygge beskæftigelses- og forsørgelsesforhold er en betingelse for overholdelse af menneskerettigheder, demokratisering og ethvert politisk engagement;
29. minder både regeringerne og den private sektor om, at de skal respektere uformel og traditionel ejendomsret til jord samt brugsrettigheder til jord; understreger, at især sårbare grupper som f.eks. oprindelige folk har det største behov for beskyttelse, idet jorden ofte er deres eneste kilde til overlevelse;
30. opfordrer indtrængende regeringerne til ikke at standse eller begrænse fødevarersubsidierna, idet disse subsidier kan mindske forekomsten af hungersnød og forbedre ernæringen i de husholdninger, der modtager dem;
31. opfordrer til større gennemsigtighed på råvaremarkedet for at undgå prissvingninger på landbrugsråvarer som følge af overdreven spekulation og understreger behovet for større international opmærksomhed og forbedret koordinering i forbindelse med dette spørgsmål;
32. minder regeringerne om, at ungdomsbeskæftigelsespolitikker ikke blot bør fokusere på jobskabelse, men også på at sikre et niveau for indkomst- og arbejdsvilkår, der er passende for en rimelig levestandard;
33. giver udtryk for sin støtte til den globale indførelse af beskatning af finansielle transaktioner, der kan være en innovativ finansieringsmekanisme for udvikling og i sidste ende bidrage til opfyldelsen af de økonomiske og sociale rettigheder for alle; opfordrer alle medlemsstater til at støtte EU's budgetforslag om beskatning af finansielle transaktioner;
34. understreger, at bekæmpelse af ulovlige finansielle strømme, skattely og spekulation i råvarer er nødvendige skridt til sikring af menneskerettighederne, især i lavindkomstlande;
35. er af den opfattelse, at udviklingslandene bør indføre innovative finansieringssystemer for den økonomiske politik; opfordrer udviklingslandene til at udvikle finansieringsmekanismer, som er knyttet til deres egne ressourcer;
36. efterlyser bedre konkurrenceevne hos virksomhederne i udviklingslandene, idet en sådan vil gøre det muligt at mindske arbejdsløsheden og fremme beskæftigelsesskabende politikker;
37. mener, at det er yderst vigtigt at styrke politikker for udvikling af færdigheder og erhvervsuddannelse, herunder ikkeformel uddannelse, praktikophold og uddannelse på arbejdsstedet, der støtter en vellykket overgang fra skole til arbejdsmarkedet;
38. understreger, at begivenhederne under det arabiske forår har afsløret en række mangler ved EU's politik over for regionen, herunder situationen for unge, som står over for massearbejdsløshed og manglende fremtidsudsigter i deres land; opfordrer EU til at træffe mere effektive foranstaltninger med henblik på at håndtere konsekvenserne af den finansielle krise i tredjelande, bl.a. ved at tage behørigt hensyn til rapporter fra civilsamfundsorganisationer;
39. opfordrer indtrængende både regeringer i lande med et stort antal børnearbejdere og internationale donorer til at fremme forebyggende foranstaltninger såsom udvidelse af skolegang, forbedring af skolekvaliteten og begrænsning af omkostninger ved skolegang med henblik på at mindske fattigdommen og fremme økonomisk vækst;
40. opfordrer indtrængende regeringerne til at udarbejde uddannelsesprogrammer, der giver dem, der ikke har gået i grundskole, en chance mere for opnå de sproglige og matematiske færdigheder og de praktiske færdigheder, der kan hjælpe dem ud af fattigdommen;
41. opfordrer indtrængende regeringerne til at styrke støtteforanstaltningerne til beskyttelse af børn, herunder foranstaltninger til bekæmpelse af vold mod børn, og til at fremme bevidstheden blandt statslige embedsmænd om vold mod børn;

Torsdag den 18. april 2013

42. minder om, at et stærkt kønsaspekt vil være nødvendigt i alle genopretningspolitikker; opfordrer som et hasteanliggende til håndhævelse af politikker og praksisser, der sikrer, at flere kvinder kommer ud på arbejdsmarkedet i jobs med anstændige arbejdsvilkår og social beskyttelse; opfordrer til offentlige investeringer i plejetjenester for at reducere kvinders ubetalte husholdningsarbejde og omsorgsarbejde; insisterer på, at arbejdsmarkedspolitikkerne skal tage fat på spørgsmålet om forældrenes manglende tid til pleje og opdragelse;
43. understreger, at kvinder skal inddrages mere i social dialog og beslutningstagningsprocesser; gentager, at uddannelse for piger og kvinder og kønsrelateret indflydelse er af afgørende betydning;
44. opfordrer indtrængende regeringerne til at tage fat på de kritiske menneskerettighedsspørgsmål, som berører de ældre, navnlig i tider med økonomisk tilbagegang, såsom langtidsledighed, aldersrelateret forskelsbehandling på arbejdsmarkedet, usikker indkomst og sundhedsydelse til uoverkommelige priser; opfordrer regeringerne til at indføre innovative nye mekanismer for fleksibel deltagelse i arbejdsstyrken, f.eks. ydelse af sociale pensioner til deltidsansatte ældre, omskolingsprogrammer eller skattemæssige foranstaltninger med henblik på at fremme ældres beskæftigelsesmuligheder;
45. opfordrer til, at transaktionsomkostningerne for pengeoverførsler reduceres, og at det f.eks. gøres lettere for migranter at åbne en bankkonto i værtslandene;
46. opfordrer regeringerne til at sikre, at bekæmpelsen af menneskehandel bliver stående højt på deres dagsorden i tider med økonomiske og finansielle kriser; opfordrer regeringerne til fuldt ud at gennemføre lovgivning med henblik på at retsforfølge menneskehandlere og -smuglere, udvide støtte og retshjælp til ofre for menneskehandel og udvikle et tættere internationalt samarbejde;
47. glæder sig over drøftelserne i FN's højniveaupanel om udviklingsdagsordenen efter 2015 med deltagelse af den europæiske kommissær for udvikling; er af den opfattelse, at rammerne for dagsordenen efter 2015 bør prioritere den universelle gennemførelse af menneskerettighederne, tage hensyn til den finansielle og økonomiske krisens konsekvenser, især for de fattigste og mest sårbare, og overholde de forpligtelser, der er indgået i forhold til målene for fattigdomsbekæmpelse; opfordrer indtrængende alle parter til at overveje at fastlægge kvantificerbare mål og indikatorer samt kvalitative og resultatbaserede indikatorer;
48. understreger, at der er behov for yderligere forskning i og analyse af den finansielle og økonomiske krisens konsekvenser for forskellige regioner, herunder i EU og i dets forbindelser med tredjelande, og for at forbedre overvågningen af tidlige tegn på globale og regionale kriser; understreger, at enkeltstående data bør gives en mere fremtrædende plads i forskning og politisk planlægning med henblik på bedre at kunne opfange og løse de problemer, som rammer de fattigste og mest sårbare samfundsgrupper; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at yde finansiel støtte til FN's innovationslaboratorium »Global Pulse«, der blev lanceret af FN's generalsekretær i 2009 med sigte på at indsamle og analysere de data, der er nødvendige for en bedre forståelse af den finansielle og økonomiske krisens konsekvenser for de sårbare dele af befolkningen, og finde frem til passende politiske løsninger;
49. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Tjenesten for EU's Optræden Udadtil, EU's særlige repræsentant for menneskerettigheder, medlemsstaternes regeringer og parlamenter og Kontoret for FN's Højkommissær for Menneskerettigheder.

P7_TA(2013)0183

Samlet overvågningsrapport om Kroatien 2012

Europa-Parlamentets beslutning af 18. april 2013 om den samlede overvågningsrapport om Kroatien 2012 (2012/2871(RSP))

(2016/C 045/07)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til udkastet til traktat om Republikken Kroatiens tiltrædelse af Den Europæiske Union, protokollen og slutakten,

Torsdag den 18. april 2013

- der henviser til Kommissionens samlede overvågningsrapport af 10. oktober 2012 om status over Kroatiens fremskridt med forberedelserne til medlemskab af Den Europæiske Union (SWD(2012)0338),
- der henviser til Kommissionens endelige overvågningsrapport om Kroatiens tiltrædelsesforberedelser af 26. marts 2013 (COM(2013)0171),
- der henviser til Kommissionens periodiske rapporter om Kroatiens fremskridt hen imod tiltrædelse, der omfatter perioden 2005-2011,
- der henviser til formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råd i Thessaloniki den 19.—20. juni 2003 om landene på Vestbalkan og om udvidelse,
- der henviser til alle sine tidligere beslutninger og betænkninger om Kroatiens fremskridt og udvidelsesprocessen, navnlig beslutningen af 1. december 2011 om Republikken Kroatiens tiltrædelse af Den Europæiske Union ⁽¹⁾, beslutningen af 1. december 2011 om Kroatiens ansøgning om optagelse i Den Europæiske Union ⁽²⁾ og beslutningen af 22. november 2012 om udvidelse: politikker, kriterier og EU's strategiske interesser ⁽³⁾,
- der henviser til alle tidligere henstillinger fra Det Blandede Parlamentariske Udvalg EU-Kroatien,
- der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 2,
- A. der henviser til, at Kroatien skal tiltræde EU den 1. juli 2013;
- B. der henviser til, at visse EU-medlemsstater endnu ikke har gennemført ratifikationen af tiltrædelsestraktaten;
- C. der henviser til, at Kroatien er på rette vej med hensyn til at opfylde de udestående krav, for så vidt angår de afsluttende forberedelser til medlemskab af EU;
- D. der henviser til, at reformbestrebelserne skal fastholdes efter tiltrædelsen, for at de kroatiske borgere fuldt ud kan drage nytte af EU-medlemskabet;
- E. der henviser til, at Kroatiens tiltrædelsesproces er et vidnesbyrd om troværdigheden i EU's udvidelsespolitik og dens omskabende indvirkning på ansøgerstaterne;
- F. der henviser til, at Kroatiens medlemskab vil gøre EU stærkere og mere sikkert, berige dets kultur og kulturarv og virke som en stærk påmindelse til andre aspirantlande om, at en pligtopfyldende gennemførelse af forpligtelserne giver håndgribelige og varige fordele for deres borgere;
- G. der henviser til, at Kroatien forventes — og er i en unik position til — at spille en konstruktiv rolle i sit naboombåde, først og fremmest ved at fremme yderligere udvidelse af EU, demokratisk konsolidering, regionalt samarbejde og forsoning mellem befolkningerne på Vestbalkan og samtidig gøre sit yderste for at sikre, at bilaterale problemer ikke hindrer nogen af disse processer;
- 1. ser frem til at byde Kroatien velkommen som den 28. EU-medlemsstat den 1. juli 2013 efter den retligt bindende afstemning i Europa-Parlamentet den 1. december 2011, som godkendte Kroatiens tiltrædelse, og i overensstemmelse med den dato, der er fastsat af Det Europæiske Råd i tiltrædelsestraktaten; giver udtryk for tiltro til, at Kroatiens demokrati og sociale markedsøkonomi er stærke og modne, at landet tilslutter sig europæiske værdier samt til dets evne til at opfylde forpligtelserne ved et medlemskab;
- 2. bemærker, at Kroatien er på rette vej med hensyn til at opfylde de udestående krav, for så vidt angår de afsluttende forberedelser til medlemskab;
- 3. bemærker, at Kroatien har gennemført de ti prioriterede foranstaltninger, som angives i Kommissionens samlede overvågningsrapport;
- 4. ser med tilfredshed på de betydelige fremskridt, Kroatien har gjort, med hensyn til at afslutte de opgaver, der er udspecificeret i Kommissionens samlede overvågningsrapport, og opfordrer regeringen til at få klaret alle udestående spørgsmål senest den 1. juli 2013 og til at gå videre med alle andre nødvendige reformer; tilskynder Kroatien til at overholde og indfri alle landets forpligtelser fra tiltrædelsesforhandlingerne med henblik på at blive fuldstændig parat til at

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0538.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0539.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0453.

Torsdag den 18. april 2013

blive ny medlemsstat, da dette både er i Kroatiens og EU's interesse; understreger, at denne proces bør gennemføres på gennemsigtig og inklusiv vis og i videst muligt omfang bør involvere det kroatiske parlament og civilsamfund;

5. opfordrer de EU-medlemsstater, der endnu ikke har gennemført deres respektive ratifikationsprocedurer for tiltrædelsestraktaten, til at gøre det i ordentlig tid;

6. gentager sin holdning om, at tiltrædelsen ikke bør fortolkes som afslutningen på en proces, men snarere som et skridt på vejen frem mod økonomisk og administrativ modernisering og modernisering af retsvæsenet og som en mulighed, hvis fordele kun kan realiseres fuldt ud gennem fortsat politisk handling; opfordrer Kroatien til fortsat at gøre effektiv brug af midler fra IPA (instrumentet til førtiltrædelsesbistand) i forbindelse med forberedelsen af EU-medlemskab og til at udnytte af strukturfondsmidler og midler fra Samhørighedsfonden;

7. anmoder de politiske og sociale aktører i Kroatien til at udforske nye måder, hvorpå drivkraften til og konsensusen bag reformer kan fastholdes i tiden efter tiltrædelsen, samt om at holde de politiske beslutningstagere ansvarlige for gennemførelsen af de forpligtelser, de har påtaget sig i tiltrædelsestraktaten; understreger i denne forbindelse den uundværlige rolle, som effektiv parlamentarisk kontrol og civilsamfundet spiller;

8. erklærer endnu en gang, at uafhængige domstole, en professionel og ansvarlig offentlig forvaltning og retsstatsprincippet spiller en central rolle for styrkelsen af demokratiet og for at støtte investeringer og økonomisk aktivitet; opfordrer Kroatien til fortsat at forbedre uafhængigheden, ansvarligheden, professionalismen og effektiviteten af landets retssystem og medlemmerne af dets dommerstand, bl.a. ved at nedbringe antallet af udestående sager, ved at opgradere lovgivningen om håndhævelse af afgørelser, ved at gennemføre det nye system med formueangivelser for dommere og ved yderligere at forbedre resultaterne af det nye system for disciplinær forfølgning; opfordrer indtrængende Kroatien til at gennemføre den nye strategi for domstolsreform for 2013-2018;

9. bemærker, at Kroatien har etableret en tilfredsstillende institutionel og retlig ramme for bekæmpelse af korruption; opfordrer de kroatiske myndigheder til yderligere at skærpe bekæmpelsen af korruption, svig og dårlig forvaltning af midler; understreger, at foranstaltninger til bekæmpelse af korruption fortsat skal håndhæves strengt; opfordrer endvidere myndighederne til at etablere en liste over opnåede erfaringer hvad angår interessekonflikter, korruption og organiseret kriminalitet og til at forbedre gennemførelsen af den retlige ramme for beslaglæggelse og konfiskation af aktiver;

10. opfordrer de kroatiske myndigheder til at gøre fuldt brug af de eksisterende instrumenter til bekæmpelse af korruption for at sikre upartiske og vellykkede retsforfølgninger og domstolsafgørelser, også i højt profilerede sager, med henblik på at fastholde borgernes tillid til retsstatsprincippet og de offentlige institutioner; understreger behovet for bæredygtige foranstaltninger i bekæmpelsen af korruption og organiseret kriminalitet og for at gennemføre en reform af domstolene primært til gavn for de kroatiske borgere; understreger, at uafhængig undersøgende journalistik bør tilskyndes, da den er afgørende for at afdække korruption og organiseret kriminalitet;

11. opfordrer Kroatien til at fortsætte gennemførelsen af den nye solide lovgivning om adgang til oplysninger og derved konsolidere rammen for forebyggelse af korruption; bemærker, at den nydannede kommission om interessekonflikter nu er operationel, og opfordrer de kroatiske myndigheder til at gennemføre lovpakken om offentlige indkøb og finansiering af politiske partier og valgkampagner fuldt ud;

12. opfordrer de kroatiske myndigheder til at vedblive med at være på vagt og sikre, at menneskerettighederne overholdes fuldt ud, og samtidig bekæmpe alle former for forskelsbehandling af og intolerante handlinger over for nationale mindretal, romabefolkningen, migranter, bøsser, lesbiske, biseksuelle og transpersoner og andre minoritetsgrupper og sårbare grupper; opfordrer endvidere Kroatien til at skabe et miljø, der vil sikre, at medlemmer af ovennævnte minoriteter (f. eks. bøsser, lesbiske, biseksuelle og transpersoner) frit kan give udtryk for deres holdninger og overbevisninger i overensstemmelse med principperne i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder;

13. opfordrer myndighederne til at fremme ytringsfrihed, herunder mediefrihed og pluralisme; anerkender vedtagelsen af den nye lov om offentlig radio- og tv-virksomhed i juli 2012; tilskynder myndighederne til at fortsætte deres bestræbelser på at sikre, at den offentlige radio- og tv-virksomhed er uafhængig af politisk og økonomisk pres, og øge dens gennemsigtighed;

14. bemærker, at Kroatien gør tilstrækkelige forberedelser til den fremtidige forvaltning og gennemførelse af operationer, som finansieres af EU's struktur- og samhørighedsfonde; opfordrer Kroatien til at iværksætte en projektforbereelse til Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU); tilskynder regeringen til yderligere at styrke den administrative kapacitet i de ansvarlige institutioner, herunder på regionalt og lokalt plan, i overensstemmelse med henstillingerne i Den Europæiske Revisionsrets beretning fra 2012; opfordrer indtrængende regeringen til at gøre sit yderste for at minimere risikoen for korruption, svig og uregelmæssigheder, både i forbindelse med tildelingen og anvendelsen af EU-midler;

Torsdag den 18. april 2013

15. minder i forbindelse med FFR-forhandlingerne medlemsstaterne om EU's forpligtelser over for Kroatien og dets borgere, hvad angår fremtidig støtte til økonomisk og regional udvikling;
16. opfordrer Kroatien til at gennemføre yderligere strukturreformer for at stimulere økonomisk vækst og puste nyt liv i arbejdsmarkedet; opfordrer Kroatien til fortsat at sørge for, at banksektoren er stabil, og til at fortsætte politikken med budgetmæssig konsolidering med henblik på at øge konkurrenceevnen; glæder sig over Kroatiens deltagelse i det europæiske semester fra januar 2013; støtter indsatsen for at sikre en rettidig og effektiv anvendelse af EU-midler og for at forbedre Kroatiens transportinfrastruktur og dens forbindelser med EU's medlemsstater og landene i regionen; opfordrer regeringen til at gennemføre lovrammen for små virksomheder gennem bl.a. passende politiske tiltag ved at forbedre deres adgang til finansiering og ved at støtte internationaliseringen af SMV'er;
17. er af den opfattelse, at der bør lægges særlig vægt på de sociale og økonomiske dimensioner af moderniseringen af økonomien; tilskynder Kroatien til fortsat at styrke dialogen mellem arbejdsmarkedets parter og værne om sociale rettigheder og fagforeningsrettigheder; opfordrer de kroatiske myndigheder til at sikre gennemsigtighed i forbindelse med miljøvurderinger af store investeringsprojekter; opfordrer indtrængende de kroatiske myndigheder til at prioritere miljøbeskyttelse, navnlig inden for fysisk planlægning;
18. er bekymret over, at den foreslåede lov om strategiske investeringer ikke er i overensstemmelse med europæiske standarder; opfordrer den kroatiske regering og det kroatiske parlament til at revidere den med sigte på bedre beskyttelse af de grundlæggende rettigheder og miljøet;
19. opfordrer medlemsstaterne til ikke at begrænse EU-borgernes grundlæggende rettigheder mere end absolut nødvendigt i forbindelse med overgangsforanstaltningerne i artikel 18 i tiltrædelsestraktaten; opfordrer navnlig medlemsstaterne til udelukkende at gøre brug af de overgangsforanstaltninger, der begrænser den fri bevægelighed for personer, på grundlag af faktuelle oplysninger og kun i tilfælde af alvorlige forstyrrelser af arbejdsmarkedet; påpeger, at begrænsning af adgangen til arbejdsmarkedet i overgangsperioder efter tidligere udvidelsesrunder har vist sig at være skadelig for velfærden i de medlemsstater, som vedtog sådanne begrænsninger;
20. bemærker fremskridtet i byggeriet af grænseovergangene i Neumkorridoren;
21. anmoder de kroatiske myndigheder om at træffe yderligere foranstaltninger, bl.a. med hensyn til tilpasning af lovgivning, interinstitutionelt samarbejde og grænseforvaltning, for at forberede Kroatien til på et senere tidspunkt at blive en del af Schengenområdet;
22. opfordrer Kroatien til fortsat at samarbejde med Det Internationale Krigsforbrydtribunal vedrørende det Tidligere Jugoslavien (ICTY) og intensivere de indenlandske bestræbelser på at efterforske og retsforfølge krigsforbrydelser i overensstemmelse med den vedtagne strategi om straffrihed; appellerer kraftigt til Kroatien og Serbien om at samarbejde i god tro om retsforfølgelsen af krigsforbrydelser med henblik på at opnå retfærdighed og reel forsoning i regionen;
23. opfordrer de kroatiske myndigheder til fortsat at være særligt opmærksomme på hjemvendte flygtnings og internt fordrevnes rettigheder og sociale vilkår i overensstemmelse med målene i Sarajevoerklæringen; støtter fortsat RECOM-initiativet (den regionale sandhedskommission for krigsforbrydelser og andre alvorlige menneskerettighedskrænkelser i det tidligere Jugoslavien) med henblik på at søge efter måder, hvorpå man kan anerkende de lidelser, som alle ofre for krigsforbrydelser har været igennem, og respektere deres ret til sandhed og retfærdighed;
24. opfordrer Kroatien til at spille en aktiv rolle i stabiliseringsprocessen og den europæiske integrationsproces for landene på Vestbalkan; mener, at de erfaringer og den ekspertise, som Kroatien har opbygget i løbet af landets omformning og tiltrædelsesproces, er af betydelig værdi for andre ansøger- og aspirantstater; tilskynder Kroatien til at dele sine erfaringer med andre kandidatlande og potentielle kandidatlande og til at styrke det regionale samarbejde; mener, at Kroatiens rolle som fortaler for europæiske værdier og yderligere udvidelse bygger på gode naboskabsforbindelser og forsoningsbestræbelser;
25. appellerer til Kroatien og dets naboer om at engagere sig aktivt i at få løst de udestående bilaterale spørgsmål i overensstemmelse med internationale forpligtelser og princippet om godt naboskab og regionalt samarbejde; glæder sig i denne forbindelse over de skridt, der er taget af Kroatiens og Serbiens regeringer, for at forbedre forbindelserne, og ser frem til, at landene intensiverer deres samarbejde; glæder sig over undertegnelsen af et aftalememorandum mellem Slovenien og Kroatien om at finde en løsning på sagen om Ljubljanska Banka på en konstruktiv måde; glæder sig over det slovenske parlaments ratifikation af traktaten; minder om, at problemer af bilateral art ikke må bruges til at vanskeliggøre nuværende eller fremtidige ansøgerlandes integrationsprocesser; opfordrer i denne forbindelse indtrængende alle medlemsstater til at ratificere Kroatiens tiltrædelsestraktat til tiden;

Torsdag den 18. april 2013

26. opfordrer Kroatien til fortsat at spille en konstruktiv rolle i det regionale samarbejde; opfordrer de kroatiske myndigheder til at fuldt ud at implementere den erklæring om fremme af europæiske værdier i Sydøsteuropa, som blev godkendt af det kroatiske parlament den 21. oktober 2011; opfordrer alle lande i regionen til at vedtage og implementere lignende holdninger; opfordrer indtrængende Kommissionen til at bistå alle lande i regionen i denne henseende; opfordrer Kommissionen til at lære af tidligere erfaring i udvidelsesprocessen, herunder udvidelsesprocessen med Kroatien, ved at bistå lande i regionen med at løse deres bilaterale tvister på en måde, der ikke forstyrrer tiltrædelsesprocessen, gennem etablering af faciliterings- og mæglingsmekanismer inden for EU's eksisterende institutionelle ramme, som lande i regionen i givet fald kan trække på;

27. anerkender de aktiviteter, som kroatiske observatørmedlemmer af Europa-Parlamentet har udført, og deres konstruktive bidrag; glæder sig over resultatet af valget af kroatiske medlemmer af Europa-Parlamentet, der blev afholdt den 14. april 2013, men beklager den lave valgdeltagelse; ser frem til at byde MEP'er fra Kroatien velkommen, når Kroatien tiltræder EU den 1. juli 2013;

28. påskønner Kommissionens arbejde med at styre Kroatiens tiltrædelsesproces; anmoder Kommissionen om at gøre status over denne opgave og drage politiske konklusioner med henblik på fremtidige ansøgerstater, f.eks. om anvendelsen af den samlede overvågningsordning i perioden mellem afslutningen af forhandlingerne og tiltrædelsen; opfordrer Kommissionen til at evaluere inddragelsen af civilsamfundet og parlamentet i hele tiltrædelsesprocessen for at drage erfaringer til brug for nuværende og fremtidige forhandlinger; anmoder i denne specifikke forbindelse Kommissionen om at udarbejde forslag vedrørende bedre inddragelse af kandidatlandes civilsamfund og parlamenter i tiltrædelsesprocessen;

29. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes og Republikken Kroatiens regeringer og parlamenter.

P7_TA(2013)0184

Statusrapport 2012 for Tyrkiet

Europa-Parlamentets beslutning af 18. april 2013 om statusrapport 2012 for Tyrkiet (2012/2870(RSP))

(2016/C 045/08)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens statusrapport 2012 for Tyrkiet (SWD(2012)0336),
- der henviser til Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet med titlen »Udvidelsesstrategi og vigtigste udfordringer 2012-2013« (COM(2012)0600),
- der henviser til sine tidligere beslutninger, navnlig af 9. marts 2011 om statusrapport 2010 for Tyrkiet⁽¹⁾, af 29. marts 2012 om statusrapport 2011 for Tyrkiet⁽²⁾, af 22. maj 2012 om et 2020-perspektiv for kvinder i Tyrkiet⁽³⁾ og af 22. november 2012 om udvidelse: politikker, kriterier og EU's strategiske interesser⁽⁴⁾,
- der henviser til forhandlingsrammen for Tyrkiet af 3. oktober 2005,
- der henviser til Rådets afgørelse 2008/157/EF af 18. februar 2008 om principperne, prioriteterne og betingelserne for tiltrædelsespartnerskabet med Tyrkiet⁽⁵⁾ (»tiltrædelsespartnerskabet«) samt til Rådets tidligere afgørelser om tiltrædelsespartnerskabet fra 2001, 2003 og 2006,

---

⁽¹⁾ EUT C 199 E af 7.7.2012, s. 98.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0116.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0212.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0453.

⁽⁵⁾ EUT L 51 af 26.02.2008, s. 4.

Torsdag den 18. april 2013

- der henviser til Rådets konklusioner af 14. december 2010, 5. december 2011 og 11. december 2012,
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
- der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 2,
- A. der henviser til, at der indledtes tiltrædelsesforhandlinger med Tyrkiet den 3. oktober 2005 efter Rådets godkendelse af forhandlingsrammen, og at indledningen af disse forhandlinger har været udgangspunktet for en langvarig og tidsubegrænset proces baseret på retfærdig og streng konditionalitet og reformvilje;
- B. der henviser til, at Tyrkiet har givet tilsagn om reformer, gode naboskabsforbindelser og en gradvis tilpasning til EU, og at disse bestræbelser skal opfattes som en mulighed for, at Tyrkiet selv kan videreføre moderniseringer samt konsolidere og videreudvikle sine demokratiske institutioner, retsstaten og overholdelsen af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder;
- C. der henviser til, at EU fortsat bør være referencepunktet for reformer i Tyrkiet;
- D. der henviser til, at fuldstændig overholdelse af Københavnskriterierne og EU's integrationskapacitet i overensstemmelse med konklusionerne fra Det Europæiske Råd i december 2006 stadig er grundlaget for tiltrædelse af EU, som er et fællesskab baseret på fælles værdier, oprigtigt samarbejde og gensidig solidaritet blandt alle dets medlemsstater;
- E. der henviser til, at den positive dagsorden blev iværksat i maj 2012 med henblik på at støtte og komplementere forhandlingerne gennem øget samarbejde på en række områder af fælles interesse;
- F. der henviser til, at Rådet i sine konklusioner af 11. december 2012 godkendte Kommissionens nye tilgang med at sætte retsstatsprincippet i centrum for udvidelsespolitikken og bekræftede, at kapitel 23 om retsvæsenet og grundlæggende rettigheder og kapitel 24 om retfærdighed, frihed og sikkerhed er centrale i forhandlingsprocessen og skal tackles på et tidligt tidspunkt i forhandlingerne med henblik på at muliggøre klare benchmarks og længst mulig tid til at etablere de nødvendige love, institutioner og solide resultatlistor over gennemførelsen;
- G. der henviser til, at Kommissionen i sin udvidelsesstrategi fra 2012 konkluderede, at Tyrkiet er et meget vigtigt land for Den Europæiske Union grundet dets økonomi, strategiske beliggenhed og vigtige regionale rolle, og at tiltrædelsesprocessen fortsat er den mest hensigtsmæssige ramme for at fremme EU-relaterede reformer i Tyrkiet; der henviser til, at Kommissionen udtrykte bekymring over Tyrkiets manglende fremskridt med hensyn til opfyldelsen af de politiske kriterier;
- H. der henviser til, at Tyrkiet for syvende år i træk fortsat ikke har gennemført bestemmelserne i henhold til associeringsaftalen mellem EF og Tyrkiet og den tilhørende tillægsprotokol,
- I. der henviser til, at forhandlingskapitler, for hvilke de tekniske forberedelser er afsluttet, snarest muligt bør åbnes i overensstemmelse med de fastlagte procedurer og forhandlingsrammen;
- J. der henviser til, at Den Europæiske Union og Tyrkiet er gensidigt økonomisk afhængige af hinanden, idet handelen imellem dem udgjorde i alt 120 mia. EUR i 2011;
- K. der henviser til, at EU er Tyrkiets vigtigste handelspartner, og at Tyrkiet er EU's sjette største handelspartner; der henviser til, at EU-medlemsstaternes direkte udenlandske investeringer (FDI) tegner sig for 75 % af det samlede FDI;
- L. der henviser til, at Kommissionen har vurderet, at Tyrkiet i høj grad er parat, når det gælder den økonomiske politik, og at der er tilstrækkelig kapacitet til udarbejdelse og samordning af økonomisk politik;
- M. der henviser til, at Tyrkiet har potentiale til at spille en afgørende rolle i diversificeringen af energiresourcer og ruter for transport af olie, gas og elektricitet fra nabolande til EU; der henviser til, at både Tyrkiet og EU har mulighed for at nyde godt af Tyrkiets mange vedvarende energikilder for at skabe en bæredygtig lavemissionsøkonomi;

Torsdag den 18. april 2013

- N. der henviser til, at EU's dialog og samarbejde med Tyrkiet om stabilitet, demokrati og sikkerhed, med særlig henvisning til Mellemøsten i bred forstand, er af strategisk betydning; der henviser til, at Tyrkiet kraftigt og gentagne gange har fordømt det syriske regimes vold mod landets egen civilbefolkning og yder livsvigtig humanitær bistand til syrere, der flygter fra volden på den anden side af grænsen;
- O. der henviser til, at Tyrkiet og Armenien bør normalisere deres indbyrdes forbindelser gennem en ubetinget ratifikation af de protokoller, man er nået til enighed om, og en åbning af deres fælles grænse;
- P. der henviser til casus belli-truslen, som Tyrkiets Store Nationalforsamling fremsatte mod Grækenland i 1995, og som bør trækkes tilbage; der henviser til, at det er vigtigt, at Tyrkiet og Grækenland gennemfører en ny forhandlingsrunde for at forbedre deres forbindelser;

Konstruktiv dialog og fælles forståelse

1. mener, at der er behov for et fornyet gensidigt engagement inden for rammerne af forhandlingsprocessen for at bibeholde de konstruktive forbindelser; fremhæver betydningen af at skabe betingelserne for en konstruktiv dialog og grundlaget for en fælles forståelse; bemærker, at dette bør ske med udgangspunkt i fælles værdier om demokrati, retsstaten og respekt for menneskerettighederne; roser Kommissionen og Tyrkiet for implementeringen af den positive dagsorden, som bærer vidnesbyrd om, hvordan Tyrkiet og EU i en sammenhæng med gensidig forpligtelse og klare målsætninger kan nå videre i deres indbyrdes dialog, opnå en fælles forståelse og skabe positive forandringer og nødvendige reformer;
2. understreger Tyrkiets strategiske rolle, både politisk og geografisk, for EU's udenrigspolitik og naboskabspolitik; anerkender Tyrkiets rolle som naboland og en vigtig regional aktør og kræver en yderligere styrkelse af den eksisterende politiske dialog mellem EU og Tyrkiet om udenrigspolitiske valg og målsætninger; beklager, at Tyrkiets tilpasning til FUSP-erklæringerne fortsat var ringe i 2012; tilskynder Tyrkiet til at udvikle landets udenrigspolitik inden for rammerne af en dialog og samordning med EU; opfordrer Tyrkiet og EU til at indgå i et nærmere samarbejde om at styrke fred og demokrati hos EU's naboer mod syd, en region som er yderst vigtig for både EU og Tyrkiet;
3. udtrykker sin støtte til dialog og genoptagelse af forbindelserne mellem de Tyrkiet og Israel;
4. bifalder Rådets beslutning om at anmode Kommissionen om at tage skridt i retning af visumliberalisering parallelt med undertegnelsen af tilbagetagesaftalen; opfordrer indtrængende Tyrkiet til straks at undertegne og gennemføre tilbagetagesaftalen og til at sikre, at de eksisterende bilaterale aftaler gennemføres fuldt ud, indtil denne aftale træder i kraft; minder om, at Tyrkiet er et af de vigtigste transitlande for ulovlig indvandring til EU; anerkender de foranstaltninger, Tyrkiet har truffet for at forebygge ulovlig indvandring, og understreger, at der er et væsentligt behov for at optrappe samarbejdet med EU om styring af migrationen, bekæmpelse af menneskehandel og grænsekontrol; understreger endnu en gang vigtigheden af at lette adgangen til EU for forretningsfolk, akademikere, studerende og civilsamfundsrepræsentanter fra Tyrkiet; støtter Kommissionens og medlemsstaternes bestræbelser på at gennemføre visumkodeksen gennem en harmonisering og forenkling af visumkravene og ved at oprette visumcentre i Tyrkiet; minder medlemsstaterne om deres forpligtelser i henhold til associeringsaftalen i overensstemmelse med Domstolens dom af 19. februar 2009 i Soysal-sagen ⁽¹⁾;
5. glæder sig over den nylige vedtagelse af lovforslaget vedrørende udlændinge og international beskyttelse og forventer, at denne lovgivning kan fjerne den nuværende bekymring over den fortsatte vilkårlige nægtelse af adgang til asylproceduren og praksis med tilbagesendelse af flygtninge, asylansøgere og andre personer, som kunne tænkes at have behov for beskyttelse; understreger betydningen af at sikre overensstemmelse med de internationale standarder; hvad angår bestemmelserne om tilbageholdelse, som Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol (ECHR) erklærede ulovlige i sagen Abdolkhani og Karimina mod Tyrkiet;

Opfyldelse af Københavnskriterierne

6. roser det tyrkiske forfatningsforligsudvalg for dets engagement i udarbejdelsen af en ny forfatning og for den inklusive proces med høring af civilsamfundet, som afspejlede det tyrkiske samfunds mangfoldighed; udtrykker bekymring over, at udvalget angiveligt endnu ikke har gjort store fremskridt; tilskynder udvalget til at fortsætte sit arbejde og til på inklusiv og

⁽¹⁾ Sag 228/06 Mehmet Soysal og Ibrahim Savatli mod Bundesrepublik Deutschland [2009] Sml. I-01031.

Torsdag den 18. april 2013

repræsentativ vis og i overensstemmelse med EU's kriterier og værdier at tackle nøgleproblemstillinger såsom a) sikring af magtens tredeling og et tilstrækkeligt kontrol- og magtbalancesystem, b) klarlægning af forholdet mellem stat, samfund og religion, c) indførelse af et inklusivt forvaltningssystem, som sikrer alle borgeres menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, og d) formulering af et inklusivt statsborgerskabsbegreb; opfordrer alle politiske partier og berørte aktører til at anlægge en konstruktiv tilgang til forhandlingerne om en ny forfatning; mener, at det kunne give positive resultater og støtte forfatningsprocessen at inddrage og indgå i dialog med Venedigkommissionen;

7. understreger, at det er nødvendigt at gøre fremskridt med hensyn til gennemførelsen af forfatningsændringerne fra 2010, navnlig vedtagelsen af lovene om beskyttelse af personoplysninger, om det militære retssystem og om indførelse af positiv særbehandling til fremme af ligestillingen mellem kønnene; bemærker, at justitsministerens og hans statssekretærs tilstedeværelse og beføjelser i retsvæsenets øverste råd giver anledning til stor bekymring med hensyn til retsvæsenets uafhængighed; glæder sig over, at der er trådt love i kraft om retten til individuelle sagsanlæg ved forfatningsdomstolen som fastlagt med forfatningsændringerne i 2010;

8. bekræfter på ny Tyrkiets Store Nationalforsamlings grundlæggende rolle som kernen i Tyrkiets demokratiske system og understreger betydningen af at sikre støtte til og engagement i reformprocessen blandt alle politiske partier, navnlig en værdifuld retlig ramme, som støtter og forbedrer de grundlæggende rettigheder for alle befolkningsgrupper og borgere og sænker spærregrensen for nye politiske partier; roser arbejdet i Tyrkiets undersøgelseskommission om menneskerettigheder og anmoder om, at EU-harmoniseringsudvalget spiller en mere central rolle med hensyn til at fremme tilpasningen af ny lovgivning til gældende EU-ret eller til europæiske standarder undervejs i lovgivningsprocessen;

9. understreger, at reformen af det tyrkiske retssystem er af central betydning for, at Tyrkiets demokratiske konsolidering og en ufravigelig forudsætning for Tyrkiets modernisering, og at denne reform bør føre til et moderne, effektivt, fuldstændig uafhængigt og upartisk retssystem, som sikrer alle borgere en retfærdig rettergang; ser med tilfredshed på den tredje reformpakke for retsvæsenet som et skridt i retning af en sammenhængende reformproces, hvad angår retsvæsenet og de grundlæggende rettigheder; understreger imidlertid, at det er af afgørende betydning at videreføre reformprocessen vedrørende a) den ekstremt brede definition af lovovertrædelser og især terrorhandlinger i straffeloven og i antiterrorloven, med et presserende behov for at indføre en klar sondring mellem på den ene side fremme af terrorisme og tilskyndelse til vold og på den anden side tilkendegivelse af ikkevoldelige synspunkter i overensstemmelse med Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols retspraksis med henblik på at beskytte ytringsfriheden, forsamlingsfriheden, herunder studenterdemonstrationer, og foreningsfriheden, b) de ekstremt lange varetægtsfængslinger, c) behovet for at give forsvarsadvokater fuld adgang til anklagemyndighedens sagsakter, d) opstilling af kriterier for forbedring af bevisernes kvalitet og konsekvens og e) revision af særdomstolens rolle og kompetencer; glæder sig i denne forbindelse over, at Tyrkiets Store Nationalforsamling har vedtaget den fjerde reformpakke, og håber, at den bliver gennemført hurtigt;

10. understreger betydningen af at sikre, at menneskerettighedsforkæmpere nyder effektiv beskyttelse; henleder i denne forbindelse især opmærksomheden på retssagen mod Pinar Selek, der har varet næsten 15 år, og som på trods af tre frikendelser førte til en livstidsdom, som blev afsagt den 24. januar 2013 af Istanbuls straffedomstol nr. 12; mener, at denne dom er et eksempel på det tyrkiske retssystems mangler;

11. glæder sig over ændringerne af strafferetsplejeloven og loven om eksekvering af sanktioner og sikkerhedsforanstaltninger, så det bliver tilladt at tale andre sprog end tyrkisk i retten, og ser frem til en hurtig gennemførelse af de nye bestemmelser; glæder sig over, at loven om betaling af erstatning for retssager af lang varighed og sen, delvis eller manglende eksekvering af domstolsafgørelser trådte i kraft den 19. januar 2013; håber, at de planlagte indenlandske reformer vil mindske antallet af verserende sager mod Tyrkiet ved Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol;

12. er bekymret over de verserende retssager og lange varetægtsfængslinger, som berører aktivister, advokater, journalister og medlemmer af den parlamentariske opposition, idet der er tale om en indblanding i lovlige politiske aktiviteter og retten til politisk forening og deltagelse; glæder sig over afskaffelsen af de særlige domstole, som blev indført af den tyrkiske regering i 2005 efter vedtagelse i parlamentet, men beklager, at afskaffelsen ikke vil påvirke de igangværende sager;

13. påpeger, at en kultur med tolerance forudsætter fuld anerkendelse af mindretals rettigheder; forventer en retfærdig rettergang i den appelsag, som anklageren indgav om omstødelse af domstolsafgørelsen fra januar 2012 i Hrant Dink-mordsagen, delvist baseret på argumentet om, at mordet blev begået af en organisation;

Torsdag den 18. april 2013

14. opfordrer den tyrkiske regering til, med henblik på at gøre retssystemet mere effektivt og sætte ind over for den vedvarende ophobning af sager, at tage de regionale appeldomstole, som skulle have været operationelle i juni 2007, i brug snarest muligt og til at fokusere på at uddanne dommere og anklagere til dette formål;
15. noterer, at Parlamentets ad hoc-delegationen for observation af retssager mod journalister i Tyrkiet fortsat vil følge retssager mod journalister og reformer af retsvæsenet i Tyrkiet, som vedrører ytrings- og pressefriheden;
16. tilskynder Tyrkiet til at vedtage den handlingsplan om menneskerettigheder, som det tyrkiske justitsministerium har udarbejdet i samarbejde med Europarådet på grundlag af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols retspraksis, for at sætte ind over for problemer omhandlet i Menneskerettighedsdomstolens domme, ifølge hvilke Tyrkiet har krænket den europæiske menneskerettighedskonventions (EMRK) bestemmelser og kræver, at denne handlingsplan gennemføres; støtter justitsministeriet og det høje råd af dommere og anklagere i at give dommere og anklagere undervisning i menneskerettigheder; bifalder, at det høje råd af dommere og anklagere har opstillet nye bedømmelseskriterier for dommere og anklagere, som belønner overholdelse af bestemmelserne i EMRK og Menneskerettighedsdomstolens domme;
17. opfordrer Tyrkiet til at bekræfte sit engagement i kampen mod straffrihed og fremskynde indsatsen for at tiltræde Romstatutten for Den Internationale Straffedomstol (ICC) og bringe sin nationale lovgivning fuldt ud i overensstemmelse med alle forpligtelser i henhold til Romstatutten, herunder indarbejde bestemmelser om øjeblikkeligt og fuldt samarbejde med ICC;
18. minder om, at ytringsfrihed og mediepluralisme og digitale frihedsrettigheder er centrale europæiske værdier, og at et ægte demokratisk samfund kræver reel ytringsfrihed, herunder retten til at ytre afvigende meninger; fremhæver public service-mediernes særlige rolle med hensyn til at styrke demokratiet og opfordrer myndighederne til at sikre deres uafhængighed, holdbarhed og opfyldelse af EU-standarder; understreger på ny betydningen af at afskaffe lovgivning, der muliggør urimeligt høje bøder til medierne, som i nogle tilfælde fører til, at de må lukke, eller til selvcensur, samt det presserende behov for en reform af internetloven; understreger vigtigheden af at tackle begrænsningerne af grundlæggende frihedsrettigheder i en bredere kontekst i forbindelse med retsstaten, både med hensyn til lovens ordlyd og dens anvendelse; er især bekymret over, at straffeloven og antiterrorloven bliver brugt til at forfølge ikkevoldelige udtalelser, når de antages at støtte en terrororganisations mål; understreger behovet for at ændre den tyrkiske forfatnings artikel 26 og 28, som begrænser ytringsfriheden under henvisning til den nationale sikkerhed, lov og orden og den nationale enhed; gentager følgelig sine tidligere opfordringer til Tyrkiets regering om at færdiggøre sin gennemgang af de retlige rammer for ytringsfriheden og hurtigst muligt bringe disse i overensstemmelse med den europæiske menneskerettighedskonvention og Menneskerettighedsdomstolens retspraksis;
19. noterer sig, at OSCE's repræsentant for frie medier har udtrykt bekymring over det høje antal retssager mod journalister og journalister i fængsel, og opfordrer den tyrkiske regering til at sikre, at retssagerne gennemføres på en gennemsigtig måde og med forsvarlige vilkår og proceduremæssige rettigheder for de tiltalte;
20. er bekymret over, at den tyrkiske lov om etablering af radio- og tv virksomheder og deres udsendelser indeholder begrænsninger, der ikke er i overensstemmelse med EU-direktivet om audiovisuelle medietjenester;
21. konstaterer med bekymring, at de fleste medier er ejet af og samlet i store konglomerater med en bred vifte af forretningsmæssige interesser; gentager sin opfordring til, at der vedtages en ny medielov, der bl.a. skal behandle spørgsmålene om uafhængighed, ejendomsret og administrativ kontrol;
22. henstiller, at Tyrkiet med det formål helt at udrydde tortur og mishandling begået af sikkerhedsstyrkerne, gennemfører den nationale forebyggelsesmekanisme i henhold til den valgfrie protokol til konventionen mod tortur, som blev ratificeret i 2011;
23. opfordrer Tyrkiet til kun at opstille forfatningsmæssige begrænsninger for de politiske partier, som taler for voldsanvendelse som et middel til at omstyrte forfatningen, i tråd med Venedigkommissionens anbefalinger;
24. støtter fuldt ud Kommissionens nye tilgang med at åbne kapitlerne om retsvæsenet og grundlæggende rettigheder og om retlige og indre anliggender tidligt i forhandlingsprocessen og lukke dem til allersidst; påpeger, at officielle benchmarks ville skabe en klar køreplan og give reformprocessen et skub fremad; opfordrer derfor Rådet til fornyede bestræbelser på at få åbnet kapitel 23 og 24;

Torsdag den 18. april 2013

25. ser med tilfredshed på loven om ombudsmanden og udnævnelsen af den første chef for ombudsmandsinstitutionen, som skal sikre denne institutions troværdighed gennem sine afgørelser; understreger, at den første chef for ombudsmandsinstitutionen bør fremme offentlighedens tillid til gennemsigtighed og ansvarlighed i de offentlige tjenester; minder om, at den første chef for ombudsmandsinstitutionen og dennes bestyrelsesmedlemmer bør vælges blandt upartiske kandidater; opfordrer ombudsmandsinstitutionens bestyrelse til at sikre, at vedtægten om den interne beslutningstagningsproces sikrer institutionens uafhængighed og upartiskhed;

26. tilskynder Tyrkiet til at fortsætte processen med civil kontrol med sikkerhedsstyrkerne; opfordrer til, at loven om provinsernes administration ændres, således at de civile myndigheder får bredere kontrol med militære operationer og gendarmeriets retshåndhævelsesaktiviteter; understreger vigtigheden af, at der etableres et uafhængigt klageorgan vedrørende retshåndhævelse, som kan undersøge klager over menneskerettighedskrænkelser, overgreb og mulige lovbrud foretaget af tyrkiske retshåndhævelsesmyndigheder; mener, at der er behov for en reform af de retlige bestemmelser om den militære højesterets sammensætning og beføjelser;

27. bemærker, at en førsteinstansret i »Sledgehammer«-sagen har idømt 324 mistænkte 13-20 års fængsel efter en langvarig varetægtsfængsling af de mistænkte; understreger, at efterforskningen af påståede tilfælde af kupplaner som i sagerne om »Ergenekon« og »Sledgehammer« og efterforskningen af den kurdiske organisation Koma Civakên Kurdistan (KCK) skal vise de tyrkiske demokratiske institutioners og retssystemets styrke og vise, at disse fungerer på korrekt, uafhængig, upartisk og gennemsigtig vis, og at de klart og ubetinget slutter op om respekten for de grundlæggende rettigheder; er bekymret over den påståede brug af usammenhængende bevismateriale mod de anklagede i disse sager; beklager, at disse sager er blevet overskygget af bekymringer over deres uforholdsmæssigt store rækkevidde og mangelfulde afvikling, og er bekymret over de negative konsekvenser for samfundet;

28. glæder sig over loven om oprettelse af den nationale tyrkiske menneskerettighedsinstitution; opfordrer til, at den straks gennemføres med henblik på at fremme og overvåge den effektive indførelse af internationale menneskerettighedsstandarder; understreger betydningen af gennem alle disponible EU-instrumenter til fremme af menneskerettigheder aktivt at bidrage til, at den nationale tyrkiske menneskerettighedsinstitution oprettes og fungerer korrekt og til at civilsamfundets organisationer styrkes;

29. understreger, at aktive og uafhængige civilsamfundsorganisationer (CSO'er) er vigtige for demokratiet; understreger vigtigheden af en dialog med CSO'er og den afgørende rolle, som de spiller ved at bidrage til et øget regionalt samarbejde om sociale og politiske aspekter; er derfor bekymret over, at CSO'er fortsat udsættes for bøder, opløsningssager og administrative hindringer for deres arbejde, og at høring af CSO'er fortsat mere er en undtagelse end reglen; glæder sig over den tyrkiske regerings øgede samarbejde med ngo'er, men opfordrer til, at de høres mere bredt i forbindelse med den politiske proces, herunder udformningen af politikker og love, og med overvågningen af myndighedernes aktiviteter;

30. understreger, at yderligere fremskridt vedrørende arbejdsmarkeds- og fagforeningsrettigheder er påkrævet; opfordrer Tyrkiet til at fortsætte arbejdet med ny lovgivning på dette område og sikre, at den er i overensstemmelse med EU-retten og ILO's konventioner, især hvad angår retten til at strejke og retten til at forhandle kollektivt; understreger betydningen af at åbne kapitel 19 om socialpolitik og beskæftigelse;

31. glæder sig over loven om beskyttelse af familien og forebyggelse af vold mod kvinder; roser den nationale handlingsplan for bekæmpelse af vold mod kvinder (2012-2015) og understreger, at det er nødvendigt at håndhæve den effektivt i hele landet; opfordrer ministeriet for familie- og socialpolitik til at fortsætte indsatsen for at øge antallet og kvaliteten af krisecentre for truede kvinder og mindreårige; fremhæver betydningen af at give kvinder, som er ofre for vold, konkrete alternativer og udsigt til at kunne klare sig selv; roser Tyrkiets indsats på alle niveauer for at bekæmpe æresdrab, vold i hjemmet og fænomenet tvangsægteskaber og børnebrude, og understreger betydningen af nul-tolerance over for vold mod kvinder, og betydningen af løbende at optrappe de forebyggende foranstaltninger; er imidlertid bekymret over, at vold mod kvinder på trods af disse bestræbelser stadig forekommer regelmæssigt, og henstiller, at alle, der undlader at beskytte og bistå ofre identificeres og retsforfølges; understreger vigtigheden af at bekæmpe fattigdom blandt kvinder og øge kvindernes sociale integration; opfordrer ministeriet til fortsat aktivt at fremme kvindernes rettigheder, uddannelse — bl.a. ved at mindske kønsforskellene i undervisningen på sekundærtrinnet — og deltagelse på arbejdsmarkedet (som stadig er lav), i politik og i ledende stillinger i den offentlige såvel som den private sektor, om nødvendigt ved at indføre kvoter og ved at revidere bestemte love om beskæftigelse i Tyrkiet; opfordrer Tyrkiets regering til at revidere loven om politiske partier og valgloven, så de politiske partier skal prioritere at inddrage kvinder; bemærker, at Tyrkiets 2023-beskæftigelsesmål for

Torsdag den 18. april 2013

kvinder er 35 %, mens EU 2020-strategiens mål er 75 % af alle kvinder i beskæftigelse; opfordrer Tyrkiet til at stræbe efter at nå et ambitiøst mål for kvinder i beskæftigelse;

32. udtrykker bekymring over, at lovforslaget om bekæmpelse af diskrimination ikke omfatter diskrimination på grund af seksuel orientering og identitet; fremhæver det presserende behov for omfattende lovgivning mod diskrimination og oprettelse af et ligestillings- og ligestillingsnævn, der kan beskytte enkeltpersoner mod diskrimination på grundlag af etnicitet, religion, køn, seksuel orientering eller seksuel identitet; udtrykker bekymring over de hyppige angreb på transpersoner og den manglende beskyttelse af lesbiske, bøsser, biseksuelle og transpersoner (LGBT) mod voldshandlinger; opfordrer Tyrkiet til at bekæmpe homofobi og vedtage en handlingsplan for sikring af lige rettigheder, herunder arbejdstagerrettigheder, og accept af LGBT'ere; understreger behovet for en lovgivning om hadforbrydelser, der omfatter strengere straffe for forbrydelser, der på nogen måde er baseret på diskrimination;

33. opfordrer indtrængende de tyrkiske myndigheder til at træffe kraftige og effektive foranstaltninger til bekæmpelse af antisemitiske udtalelser og på den måde skabe et eksempel for regionen;

34. ser med tilfredshed på den fortsatte gennemførelse af lovgivningen om ændring af loven fra 2008 om fonde og udvidelsen af anvendelsesområdet for genetablering af ikke-muslimske samfundsgruppers ejendomsrettigheder; opfordrer de relevante myndigheder til at hjælpe den syriske befolkningsgruppe med at få afklaret problemerne vedrørende registrering af ejendom og jord; opfordrer til, at der findes en løsning vedrørende de mange ejendomme, som er ejet af den romersk-katolske kirke, men som stadig er konfiskeret af staten; bemærker, at fremgangen har været særlig langsom med hensyn til at udvide alawimindretallets rettigheder; erindrer om det presserende behov for at fortsætte det afgørende og betydelige reformarbejde på området for tanke-, samvittigheds- og religionsfrihed, især ved at gøre det muligt for religiøse samfund at få status som juridisk person, ved at fjerne alle begrænsninger på uddannelse, udnævnelse og forfremmelse af gejstlige, ved at anerkende steder, hvor alawier kan holde gudstjenester og ved at efterleve Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols relevante domme og Venedigkommissionens henstillinger; opfordrer Tyrkiet til at sikre, at Sankt Gabriel-klostret ikke fratages sin jord, og at det beskyttes i sin helhed; mener, at en bredere sammensætning af generaldirektoratet for religiøse anliggender med inddragelse af repræsentanter for religiøse mindretal ville være gavnlig, da det ville fremme et mere inklusivt samfund; opfordrer Tyrkiet til at fjerne angivelsen af religion fra de nationale identitetskort og sikre, at religionsundervisningen respekterer det tyrkiske samfunds religiøse mangfoldighed og pluralitet;

35. erindrer om, at uddannelse spiller en nøglerolle i processen for opbygningen af et inklusivt og mangfoldigt samfund baseret på respekt for religiøse samfund og mindretal; opfordrer indtrængende den tyrkiske regering til at være særlig opmærksom på skolernes undervisningsmaterialer, som bør afspejle det tyrkiske samfunds etniske, religiøse og trosmæssige mangfoldighed, nedbryde forskelsbehandling og fordomme og fremme fuld accept af alle religiøse samfund og mindretal, og understreger nødvendigheden af upartisk undervisningsmateriale;

36. glæder sig over den direkte politiske dialog, som den tyrkiske regering for nylig har indledt med Abdullah Öcalan; mener, at der er udsigt til forhandlinger, som kan føre til en historisk aftale om en fredelig og demokratisk løsning på den kurdiske konflikt; opfordrer derfor konfliktparterne til snarest muligt at omdanne samtalerne til strukturerede forhandlinger; understreger den konstruktive rolle, som alle politiske partier, medier og civilsamfundet i Tyrkiet bør spille, hvis fredsprocessen skal lykkes, og roser den tværpolitiske støtte og civilsamfundets støtte til dette initiativ; noterer sig, at Tyrkiet fortsat har udvist modstandsdygtighed over for Kurdistans Arbejderpartis (PKK) terrorangreb; mener, at en reel og oprigtig politisk dialog er nødvendig, og opfordrer Tyrkiet til at gøre en fornyet indsats til fordel for en politisk løsning på det kurdiske problem; anmoder alle politiske kræfter om at sikre en passende politisk platform for og til på konstruktiv vis at drøfte det kurdiske spørgsmål og fremme en reel åbning over for kravene om grundlæggende rettigheder i forfatningsprocessen, som afspejler pluralismen i Tyrkiet, og hvor alle borgere kan se, at de selv og deres rettigheder anerkendes fuldt ud; anmoder alle politiske kræfter om i fællesskab at arbejde hen imod målet om en styrket politisk dialog og en proces med yderligere politisk, kulturel og socioøkonomisk inklusion og deltagelse af borgere af kurdisk oprindelse med henblik på at sikre deres ytrings-, forenings- og forsamlingsfrihed og fremme en fredelig inddragelse af borgere med kurdisk baggrund i det tyrkiske samfund; glæder sig over den nye lovgivning, der giver enkeltpersoner mulighed for at tale deres modersmål i retssager, og den positive diskussionen om anvendelsen af kurdisk i undervisningen; henviser til, at en politisk løsning kun kan skabes gennem en ægte demokratisk drøftelse af det kurdiske spørgsmål, og udtrykker bekymring over, at der er blevet indledt et stort antal sager mod forfattere og journalister, der skriver om det kurdiske spørgsmål, og at

Torsdag den 18. april 2013

flere kurdiske politikere, borgmestre og kommunalbestyrelsesmedlemmer, fagforeningsfolk, advokater, demonstranter og menneskerettighedsforkæmpere er blevet fængslet i forbindelse med KCK-retssagen; understreger betydningen af at fremme en drøftelse af det kurdiske spørgsmål i de demokratiske institutioner, navnlig i Tyrkiets Store Nationalforsamling;

37. glæder sig over, at der er taget initiativ til at genåbne det græske børnehjem i Büyükkada som et internationalt kulturcenter, og understreger vigtigheden af at fjerne alle hindringer for snarest at genåbne Halki-seminariet; glæder sig over og forventer en hurtig gennemførelse af den tyrkiske regerings erklæring om, at den vil genåbne det græske mindretals skole på øen Gökçeada (Imbros), hvilket er et positivt skridt til bevarelse af den bikulturelle karakter, der præger de tyrkiske øer Gökçeada (Imbros) og Bozcaada (Tenedos), i overensstemmelse med Europarådets Parlamentariske Forsamlings resolution 1625 (2008); konstaterer imidlertid, at der er behov for yderligere tiltag med henblik på at løse det græske mindretals problemer, især med hensyn til deres ejendomsrettigheder;

38. fordømmer i stærke vendinger terrorangrebet mod den amerikanske ambassade i Ankara den 1. februar 2013 og kondolerer familien til den afdøde tyrkiske borger; minder om, at selv om der bør træffes yderligere foranstaltninger for at bekæmpe terrorhandling og sikre statens og dens borgeres sikkerhed, bør de ikke gennemføres på bekostning af menneskerettigheder eller borgernes rettigheder;

39. anmoder de tyrkiske myndigheder om at sikre, at omstændighederne omkring massakren i Uluderei Şirnak-provinsen den 28. december 2011 klarlægges fuldt ud, og at de ansvarlige stilles for en domstol;

40. bifalder pakken med incitamenter til fremme af investering og økonomisk udvikling i Tyrkiets mindst udviklede regioner, herunder den sydøstlige del af landet, og videreførelse af projektet i Sydøstanatolien; glæder sig over afgørelsen fra den højere forvaltningsdomstol (Danistay) om omstødelse af tilladelsen til at bygge Ilisu-dæmningen baseret på undersøgelser af indvirkningen på miljøet og baseret på gældende lovgivning; opfordrer den tyrkiske regering til at bevare denne arkæologiske og miljømæssige arv ved at prioritere mindre, miljømæssigt og socialt bæredygtige projekter;

41. gentager, at det er nødvendigt at styrke samhørigheden mellem de tyrkiske regioner og mellem land- og byområder for at åbne muligheder for befolkningen som helhed og fremme økonomisk og social inklusion; fremhæver navnlig den særlige rolle, som uddannelse spiller, og behovet for at tackle vedvarende og væsentlige regionale forskelle for så vidt angår uddannelseskvaliteten og procentdelen af indskrevne i grundskolen; opfordrer til skridt, der kan virke befordrende for åbningen af kapitel 22 om regionalpolitik;

42. bifalder etableringen af en ombudsmand for børns rettigheder og vedtagelsen af Tyrkiets første strategi vedrørende barnets rettigheder; er bekymret over de forholdsmæssigt høje satser for fattigdom blandt børn og børnearbejde, især i landdistrikterne; fremhæver behovet for en sammenhængende strategi for bekæmpelse af børnefattigdom og børnearbejde, især i forbindelse med sæsonarbejde inden for landbruget, og fremme af adgang til uddannelse for både drenge og piger; er bekymret over, at antallet af aktive ungdomsdomstole er faldet, og opfordrer indtrængende Tyrkiet til at skabe alternativer til tilbageholdelse af mindreårige; opfordrer den tyrkiske regering til fortsat at forbedre vilkårene på interneringscentre for mindreårige; erindrer om betydningen af uafhængige tilsyns- og beskyttelsesmekanismer for at beskytte rettigheder og forhindre overgreb;

43. glæder sig over forbedringen af det generelle erhvervs miljø i Tyrkiet, navnlig på grund af den nye tyrkiske handelslovs ikrafttræden og den konsekvente støtte til små og mellemstore virksomheder gennem SMV-udviklingsorganisationen KOSGEB; opfordrer til et styrket partnerskab mellem tyrkiske virksomheder og virksomheder i EU;

44. minder Tyrkiet om, at titusinder EU-borgere og -indbyggere, som har været ofre for svig begået af de såkaldte »grønne fonde«, stadig ikke har fået oprejsning, og opfordrer myndighederne til at træffe alle nødvendige foranstaltninger for at fremskynde processen;

Opbygning af gode naboskabsforbindelser

45. noterer sig den fortsatte, intensiverede indsats fra såvel Tyrkiets som Grækenlands side for at forbedre deres bilaterale forbindelser, herunder gennem bilaterale møder; finder det beklageligt, at casus belli-truslen, som Tyrkiets Store Nationalforsamling har fremsat mod Grækenland, endnu ikke er trukket tilbage; gentager, at Tyrkiet utvetydigt bør forpligte sig til at skabe gode forbindelser med sine nabolande og finde en fredelig løsning på tvister i overensstemmelse med De Forenede Nationers pagt, herunder om nødvendigt ved hjælp af Den Internationale Domstol; opfordrer den tyrkiske regering til at indstille de gentagne krænkelser af det græske luftrum og tyrkiske militærflys flyvninger over græske øer;

Torsdag den 18. april 2013

46. mener, at Tyrkiet gik glip af en vigtig mulighed for at få indledt en dialog- og normaliseringsproces omkring forbindelserne med Cypern i forbindelse med det cypriotiske formandskab for Det Europæiske Råd; erindrer om, at EU er baseret på principperne om oprigtigt samarbejde og gensidig solidaritet mellem alle medlemsstaterne og respekt for den institutionelle ramme; understreger, at det er tvingende nødvendigt at skabe fremskridt i normaliseringen af Tyrkiets forbindelser med Republikken Cypern for at puste nyt liv i tiltrædelsesforhandlingerne mellem EU og Tyrkiet;

47. beklager, at Tyrkiet afviste at indkalde til det 70. møde i Den Blandede Parlamentariske Forsamling som planlagt i andet halvår 2012 og derfor har forpasset endnu en mulighed for at fremme den interparlamentariske dialog mellem EU og Tyrkiet;

48. understreger, at FN's havretskonvention (UNCLOS) er undertegnet af EU, dets 27 medlemsstater og alle andre kandidatlande og udgør en del af den gældende EU-ret; opfordrer derfor den tyrkiske regering til at undertegne og ratificere konventionen uden yderligere forsinkelse; henviser til, at Republikken Cyperns eksklusive økonomiske zone i henhold til UNCLOS er fuldt legitim;

49. giver på ny udtryk for sin stærke støtte til en genforening af Cypern baseret på en fair og gennemførlig løsning for begge befolkningsgrupper; understreger, at der er presserende behov for en aftale mellem de to befolkningsgrupper om, hvordan de kan komme videre med reelle forhandlinger om en løsning, således at der snart igen kan komme gang i forhandlingsprocessen under ledelse af FN's generalsekretær; opfordrer Tyrkiet til at påbegynde tilbagetrækningen af sine styrker fra Cypern og overdrage det afspærrede område Famagusta til FN i overensstemmelse med FN's Sikkerhedsresolution 550 (1984); opfordrer Republikken Cypern til at åbne havnen i Famagusta for EU's toldtilsyn som et bidrag til at fremme et godt forhandlingsklima, der kan føre til et positivt udfald af de igangværende forhandlinger om genforening og give tyrkiske cyprioter mulighed for at handle direkte på lovlig vis og med alles accept;

50. mener, at Komitéen for Forsvundne Personer er et af de mest følsomme og vigtige projekter på Cypern, og erkender, at dens arbejde påvirker tusindvis af personers liv på begge sider af øen; opfordrer Tyrkiet og alle andre parter til yderligere at optræde deres støtte til Komitéen for Forsvundne Personer på Cypern; mener, at det er nødvendigt med en dialog om og fælles forståelse vedrørende spørgsmål såsom fuld adgang til alle relevante arkiver og militære zoner; opfordrer til særlig hensyntagen til arbejdet i Komitéen for Forsvundne Personer;

51. opfordrer Tyrkiet til i overensstemmelse med de folkeretlige principper at afstå fra samtlige nye bosættelser af tyrkiske statsborgere på øen, da dette ville fortsætte med at ændre den demografiske balance og mindske dens borgeres tilknytningsforhold til en fremtidig fælles stat på grundlag af øens samlede fortid;

52. understreger vigtigheden af en kohærent og sammenhængende sikkerhedstilgang i det østlige Middelhav og opfordrer Tyrkiet til at tillade politisk dialog mellem EU og NATO ved at ophæve sit veto mod, at EU's og NATO's samarbejde omfatter Cypern, og opfordrer følgelig Republikken Cypern til at ophæve sit veto mod Tyrkiets deltagelse i Det Europæiske Forsvarsagentur;

53. opfordrer indtrængende Tyrkiet og Armenien til at normalisere deres indbyrdes forbindelser gennem en ubetinget ratificering af protokollerne om optagelse af diplomatiske forbindelser, en åbning af grænserne og en aktiv forbedring af deres forbindelser, især hvad angår samarbejdet på tværs af grænsen og den økonomiske integration;

Udvidelse af samarbejdet mellem EU og Tyrkiet

54. beklager Tyrkiets afvisning af at opfylde sin forpligtelse over for alle medlemsstaterne til at sikre en fuldstændig og ikke-diskriminerende gennemførelse af tillægsprotokollen til associeringsaftalen mellem EF og Tyrkiet; minder om, at denne afvisning stadig har gennemgribende indvirkning på forhandlingsprocessen;

55. fordømmer igen på det kraftigste terrorvoldshandlingerne begået af PKK, som er opført på EU's liste over terrororganisationer, og alle andre terrororganisationer; giver udtryk for sin fulde solidaritet med Tyrkiet i denne forbindelse og med de mange terrorofres familier; opfordrer medlemsstaterne til i tæt samarbejde med EU's antiterrorkoordinator og Europol at intensivere samarbejdet med Tyrkiet om bekæmpelse af terrorisme og organiseret kriminalitet som finansieringskilde for terrorisme; opfordrer Tyrkiet til at vedtage en databeskyttelseslov, så der kan indgås en samarbejdsaftale med Europol, og det retlige samarbejde med Eurojust og med EU's medlemsstater kan udvikles yderligere; er af den opfattelse, at udpegelsen af en Europolforbindelsesofficer i det tyrkiske politi ville bidrage til at forbedre det bilaterale samarbejde; glæder sig over vedtagelsen af lovgivningen om finansiering af terrorisme i overensstemmelse med anbefalingerne fra Den Finansielle Aktionsgruppe (FATF);

Torsdag den 18. april 2013

56. støtter Tyrkiets dedikerede indsats til fordel for de demokratiske kræfter i Syrien og dets humanitære bistand til det stigende antal syrere, der flygter fra landet; anerkender, at der kommer stadig flere følgevirkninger af den hastigt forværrede situation i Syrien med hensyn til regionens sikkerhed og stabilitet; opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne og det internationale samfund til fortsat at støtte Tyrkiets indsats for at håndtere den omsiggribende humanitære dimension af krisen i Syrien; fremhæver vigtigheden af en fælles forståelse mellem EU og Tyrkiet af, hvordan den disponible humanitære bistand skal ydes til de fordrevne syrere, der i øjeblikket befinder sig på tyrkisk område eller venter ved dets grænser; understreger, at EU og Tyrkiet ud over humanitær bistand aktivt bør søge at udvikle en fælles strategisk vision for at opnå en større løftestangseffekt og bringe krisen i Syrien til ophør;

57. glæder sig over beslutningen om at øge samarbejdet mellem EU og Tyrkiet om en række vigtige energispørgsmål og opfordrer Tyrkiet til at forpligte sig i forhold til dette samarbejde; mener, at man i betragtning af Tyrkiets strategiske rolle og betydelige vedvarende energikilder bør foretage en indledende vurdering af værdien af at åbne forhandlingerne om kapitel 15 om energi henblik på at fremme den strategiske dialog mellem EU og Tyrkiet om energi; understreger behovet for et mere udvidet samarbejde om strategien for EU-energikorridorer mod EU; mener, at både det forbedrede energisamarbejde mellem EU og Tyrkiet og eventuelle forhandlinger om kapitel 15 bør tilskynde til udvikling af potentialet inden for vedvarende energi og grænseoverskridende infrastruktur til eltransmission;

58. mener, at Tyrkiet er en vigtig partner i Sortehavsområdet, der er af strategisk betydning for EU; opfordrer Tyrkiet til yderligere at støtte og aktivt bidrage til gennemførelsen af EU's politikker og programmer i Sortehavsområdet;

59. opfordrer Kommissionen til at fortsætte sin støtte til civilsamfundsorganisationer og mellemfolkelige aktiviteter gennem tilstrækkelig finansiering af civilsamfundsdialogen, Det Europæiske Instrument for Demokrati og Menneskerettigheder og programmer for livslang læring, herunder kultur- og medierelaterede aktiviteter;

o

o o

60. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, næstformanden i Kommissionen/ Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Europarådets generalsekretær, præsidenten for Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, medlemsstaternes regeringer og parlamenter og Den Tyrkiske Republiks regering og parlament.

P7_TA(2013)0185

Statusrapport 2012 for Montenegro

Europa-Parlamentets beslutning af 18. april 2013 om statusrapport 2012 for Montenegro (2012/2860(RSP))

(2016/C 045/09)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til stabiliserings- og associeringsaftalen af 29. marts 2010 mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Montenegro på den anden side ⁽¹⁾,
- der henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde den 19.—23. juni 2003 og bilaget hertil »Thessalonikidagsordenen for de vestlige Balkanlande: hen imod europæisk integration«,
- der henviser til meddelelse fra Kommissionen af 9. november 2010 til Europa-Parlamentet og Rådet om Kommissionens udtalelse om Montenegros ansøgning om medlemskab af Den Europæiske Union (COM(2010)0670),

⁽¹⁾ EUT L 108 af 29.4.2010, s. 3.

Torsdag den 18. april 2013

- der henviser til rapport af 22. maj 2012 fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om Montenegros fremskridt mod gennemførelsen af reformer (COM(2012)0222) og til Rådets konklusioner af 26. juni 2012, hvori det blev besluttet at indlede tiltrædelsesforhandlinger med Montenegro den 29. juni 2012,
  - der henviser til arbejdsdokument af 10. oktober 2012 fra Kommissionens tjenestegrene om statusrapport 2012 for Montenegro (SWD(2012)0331),
  - der henviser til meddelelse fra Kommissionen af 10. oktober 2012 til Europa-Parlamentet og Rådet om udvidelsesstrategi og vigtigste udfordringer 2012-2013 (COM(2012)0600),
  - der henviser til erklæringen og henstillingerne fra det fjerde og femte møde i det parlamentariske stabiliserings- og associeringsudvalg EU-Montenegro af hhv. 3.—4. april 2012 og 28.—29. november 2012,
  - der henviser til det første møde i det fælles rådgivende udvalg med civilsamfundet EU-Montenegro, som fandt sted den 2. oktober 2012,
  - der henviser til henstilling fra Europarådets Ministerkomité vedrørende Montenegros anvendelse af den europæiske pagt om regionale sprog eller mindretalssprog, som blev vedtaget af Ministerkomitéen den 12. september 2012 ⁽¹⁾,
  - der henviser til valgobservationsrapport af 29. november 2012 fra Europarådets præsidiiums ad hoc-udvalg,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 2,
- A. der henviser til, at landets politiske ledelse ved valget har fået et nyt mandat til at gå videre med tiltrædelsesforhandlingernes målsætninger;
- B. der henviser til, at Montenegro har gjort betydelige fremskridt på vejen mod EU-medlemskab;
- C. der henviser til, at der fortsat er nogle mangler i tiltrædelsesprocessen, som det er nødvendigt at udbedre, i særdeleshed bekæmpelsen af organiseret kriminalitet og korruption på højt niveau;
- D. der henviser til, at tiltrædelsesprocessen bør vedblive at være drivkraften bag fortsatte reformer; der henviser til, at civilsamfundet spiller en uundværlig rolle i processen med reformer og EU-integration;
- E. der henviser til, at Montenegro er det første land, over for hvilket der anvendes en ny EU-forhandlingstilgang med forstærket fokus på demokratisk regeringsførelse, grundlæggende frihedsrettigheder, retsstatsprincippet, retsvæsenet samt bekæmpelsen af korruption og organiseret kriminalitet;
- F. der henviser til, at EU har gjort retsstatsprincippet til et centralt spørgsmål i udvidelsesprocessen;
- G. der henviser til, at Montenegro fortsat spiller en væsentlig rolle for den regionale stabilitet;

Generelle overvejelser

1. glæder sig over Rådets beslutning om at indlede tiltrædelsesforhandlinger med Montenegro den 29. juni 2012; bemærker, at denne beslutning er et stort skridt i landets tiltrædelsesproces og en tydelig bekræftelse af, at EU bakker op om Vestbalkans europæiske fremtid; fremhæver de fremskridt, Montenegro har gjort, som anført i Kommissionens statusrapport for 2012;
2. glæder sig over den fredelige, fri og retfærdige afholdelse af det tidlige parlamentsvalg i overensstemmelse med internationale standarder; bemærker, at valgloven i store træk er i overensstemmelse med henstillingerne fra Venedigkommissionen og OSCE/ODIHR; understreger, at de retlige rammer skal være i fuldstændig overensstemmelse med henstillingerne fra OSCE/ODIHR, om at ingen borgere må være underlagt unødige restriktioner; opfordrer myndighederne til yderligere at forbedre udfærdigelsen af stemmelister samt gennemsigtigheden og opsynet med kampagnemidler og sikre rettidig gennemførelse af lovgivningen om finansieringen af politiske partier, herunder ved at udrydde alle former for misbrug, navnlig af offentlige ressourcer til politiske formål; opfordrer desuden til en ordentlig behandling af klager i overensstemmelse med henstillingerne fra OSCE/ODIHR for yderligere at øge offentlighedens tillid til valgprocessen;
3. opfordrer alle politiske kræfter til gennem konstruktiv dialog og tæt samarbejde med civilsamfundet at fastholde fokus på landets EU-integrationsdagsorden efter valget;

⁽¹⁾ CM/RecChL (2012)4.

Torsdag den 18. april 2013

4. bifalder indledningen af forhandlinger med Montenegro og er af den opfattelse, at dette også er et positivt signal for andre lande i regionen; tilskynder myndighederne i Podgorica til at fortsætte reformprocessen; bifalder ligeledes EU's nye forhandlingstilgang, ifølge hvilken de afgørende spørgsmål i kapitel 23 og 24 skal tages op på et tidligt tidspunkt i forhandlingerne og dermed forstærker fokuset på retsstatsprincippet og giver mest mulig tid til at få etableret den fornødne lovgivning og de nødvendige institutioner samt en solid resultatliste for gennemførelsen; mener, at der snarest muligt bør åbnes nye forhandlingskapitler, forudsat at reformprocessen fortsættes, og der leveres konkrete resultater;

5. konstaterer med tilfredshed, at den støtte, der ydes gennem instrumentet til førtiltrædelsesbistand (IPA), virker godt i Montenegro; tilskynder både den montenegrinske regering og Kommissionen til at forenkle den administrative procedure for tildeling af IPA-støtte med det formål at gøre støtten mere tilgængelig for mindre og ikke-centraliserede civilsamfundsorganisationer, fagforeninger og andre støttemodtagere;

Politiske kriterier

6. glæder sig over, at det montenegrinske parlaments tilsynsmæssige rolle er blevet styrket yderligere gennem vedtagelsen af en lov om parlamentarisk undersøgelse og ændringer i parlamentets forretningsorden og loven om tavshedspligt samt med den påbegyndte gennemførelse af loven om parlamentarisk kontrol med sikkerheds- og forsvarssektoren; understreger, at det er et afgørende element i demokratiske reformer at sikre civil kontrol med militæret; understreger nødvendigheden af yderligere at styrke lovgivningskapaciteten og høringer af civilsamfundet; opfordrer det montenegrinske parlament til fortsat at forbedre sin tilsynsmæssige rolle, navnlig hvad angår bekæmpelsen af organiseret kriminalitet og korrupsion; opfordrer til, at parlamentet inddrages mere aktivt i tiltrædelsesforhandlingerne gennem strategiske og politiske drøftelser, politiske analyser og lovrevision i forskellige parlamentsudvalg, således at det kan føre et meningsfuldt tilsyn med forhandlingerne; opfordrer til forstærket parlamentarisk kontrol med gennemførelsen af vedtagne love og beslutninger;

7. opfordrer indtrængende det montenegrinske parlament til at vedtage forfatningsmæssige bestemmelser for at styrke domstolenes retlige uafhængighed og ansvarlighed og øge den retlige uafhængighed og faglige autonomi for rådet af dommere og offentlige anklagere; mener, at der er behov for yderligere bestræbelser på at sikre, at udnævnelser og karriereudvikling sker på grundlag af fortjeneste;

8. glæder sig over foranstaltningerne til at øge domstolenes effektivitet, herunder en reduktion af puklen af sager, men er fortsat bekymret over domstolsprocedurerens længde og den dårlige infrastruktur ved mange domstole; opfordrer myndighederne til at indføre klare kriterier for forfremmelse og faglig vurdering af dommere og anklagere; opfordrer til større gennemsigtighed for så vidt angår retfærdig sagsbehandling og domstolsafgørelser;

9. er fortsat bekymret over, at der ikke findes alternativer for børn, der kommer i konflikt med loven; opfordrer myndighederne til at fremme foranstaltninger til at styrke kapaciteten hos fagfolk, som beskæftiger sig med børn, der er i berøring med retsvæsnen;

10. opfordrer til yderligere foranstaltninger for at skabe en professionel, effektiv, meritbaseret og upartisk offentlig administration, som i praksis bør være en service for borgerne; understreger, at dette bør gøres på en økonomisk bæredygtig måde og med passende kontrolmekanismer; glæder sig over den omfattende reform af den offentlige sektor med henblik på rationalisering og modernisering og opfordrer til, at den gennemføres;

11. opfordrer til, at forbindelserne mellem de politiske beslutningstagere og civilsamfundet styrkes; glæder sig over inddragelsen af ngo'er i de arbejdsgrupper, som beskæftiger sig med tiltrædelsesforhandlingerne, for at sikre ansvarlighed og gennemsigtighed i tiltrædelsesprocessen; finder det væsentligt, at de er ligeberettigede medlemmer af arbejdsgrupperne; glæder sig over regeringens nye elektroniske platform for borgerhenvendelser, som kan øge deltagelsesdemokratiet i politikudformningen og e-deltagelse i den politiske proces; tilskynder Montenegro til at overveje at etablere en national komité bestående af parlamentarikere og repræsentanter for civilsamfundet, der kan fungere som et høringsforum igennem hele forhandlingsforløbet; fremhæver såvel regeringens som parlamentets ansvar for rettidigt at informere borgerne og civilsamfundet om udviklingen i forhandlingsprocessen;

12. fremhæver, at Montenegro har ratificeret Den Internationale Arbejdsorganisations (ILO) otte grundlæggende konventioner om arbejdstagerrettigheder og den ændrede europæiske socialpagt; fremhæver den vigtige rolle, som dialogen mellem arbejdsmarkedets parter spiller, og opfordrer Montenegros regering til at øge ambitionerne i det sociale råd og styrke det yderligere; understreger, at det er vigtigt, at arbejdet i det sociale råd gøres mere åbent og effektivt; opfordrer de montenegrinske myndigheder til at ændre arbejdsretten, således at den bringes i overensstemmelse med gældende EU-ret;

Torsdag den 18. april 2013

13. er bekymret over, at arbejdsmarkedets resultater stadig er magre, og at arbejdsløsheden er fortsat med at stige og nu er nået op på 20 %; bifalder den nationale strategi for beskæftigelse og udvikling af menneskelige ressourcer for perioden 2012-2015; tilskynder de montenegrinske myndigheder til hurtigt at gennemføre strategien, styrke kapaciteten i den offentlige arbejdsformidling og øge indsatsen for at tackle de lave aktivitetsniveau, beskæftigelsesraterne og den manglende overensstemmelse mellem behovene og de kompetencer, der er til rådighed;

14. beklager, at korruption fortsat er udbredt; opfordrer regeringen til på konsekvent vis at gennemføre antikorrupsionsforanstaltninger og foranstaltninger i forbindelse med interessekonflikter, herunder den nye lov om finansiering af politiske partier; mener, at det er af central betydning at få skabt en resultatliste, navnlig hvad angår efterforskning og domfældelser, navnlig i korruptionssager på højt niveau, yderligere at styrke forebyggende redskaber og bevidstgørelseskampagner samt beskytte borgere, der indberetter korruptionssager; understreger endvidere behovet for at styrke samarbejdet mellem forskellige myndigheder og den administrative kapacitet hos de tilsynsførende institutioner på dette område og gennemføre Sammenslutningen af Stater mod Korruption, GRECO's, henstillinger for at øge gennemsigtigheden i finansieringen af politiske partier og valgkampagner; opfordrer til konkrete resultater, der skal opnås ved undersøgelse af sager om korruption på højt niveau, herunder en revurdering af kontroversielle privatiseringssager;

15. opfordrer regeringen til at styrke lovgrundlaget og retshåndhævelsesorganernes kapacitet til at bekæmpe organiseret kriminalitet; opfordrer til, at det indenlandske, regionale og internationale samarbejde udvides, navnlig inden for efterforskning af økonomisk kriminalitet; roser foranstaltningerne med henblik på at forebygge og bekæmpe menneskehandel, men opfordrer til effektiv efterforskning og retsforfølgning samt foranstaltninger til at styrke kapaciteten hos de retshåndhævende og retlige myndigheder, som beskæftiger sig med menneskehandel, og styrke identifikation og beskyttelse af vidner, navnlig børn og kvinder;

16. opfordrer den montenegrinske regering og parlamentet til forud for præsidentvalget i 2013 at udarbejde og vedtage en ny lov om finansiering af valgkampagner for Montenegros præsident i overensstemmelse med den nye lov om finansiering af politiske partier og international bedste praksis i andre lande med henblik på at forhindre eventuelt misbrug af offentlige midler;

17. opfordrer det montenegrinske parlament til at vedtage en adfærdskodeks for forebyggelse af interessekonflikter og offentliggøre oplysninger om medlemmernes økonomiske interesser;

18. konstaterer, at medielandskabet er mangfoldigt og opsplittet efter politiske linjer; opfordrer indtrængende de kompetente myndigheder til at sikre og fremme mediepluralisme og ytringsfrihed gennem medier, som er fri for politisk eller anden form for indblanding, eftersom beskyttelsen af mediefriheden er et centralt EU-princip; minder om betydningen af at fremme ansvarlige medier og redaktionel uafhængighed;

19. glæder sig over fremskridtene med hensyn til at afkriminalisere bagvaskelse og injurier; anser det for vigtigt, at alle trusler mod og angreb på journalister samt trusler mod pressefriheden efterforskes og retsforfølges på behørig vis; er bekymret over, at politiets efterforskning af en række voldelige angreb på repræsentanter for montenegrinske medier og deres faciliteter ikke har ført til nogen endelig domfældelse; understreger behovet for at skabe retfærdighed for ofrene; anmoder alle myndigheder om at garantere tilsynsorganers uafhængighed, selvhjulpenhed, tilsynskapacitet og funktion efter EU-standarder;

20. opfordrer det montenegrinske parlament til at sikre, at der er gennemsigtighed i de montenegrinske institutioner, og navnlig offentliggøre oplysninger, der kan afsløre korruption og organiseret kriminalitet, gennem tilstrækkelig gennemførelse af den nye lov om fri adgang til information i overensstemmelse med Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols standarder og bedste internationale praksis;

21. glæder sig over fremskridtene med hensyn til beskyttelse og inklusion af mindretal og personer med handicap; erkender imidlertid, at det er nødvendigt at forbedre inklusionen af romaer, ashkalier og egyptere, navnlig gennem implementering af de relevante politiske retningslinjer; opfordrer myndighederne til at træffe yderligere foranstaltninger med henblik på at bekæmpe forskelsbehandling og øge opmærksomheden om problemet, forbedre disse gruppers levevilkår og adgang til socialsikring, sundhed, uddannelse, boliger og arbejdsformidling og sikre ordentlig inddragelse af dem i offentlige tjenesteydelser, særlig hvad angår romaer, ashkalier og egyptere, herunder adgang til inklusiv uddannelse for alle børn, og beskytte deres kulturarv og identitet; fordømmer fysiske og verbale angreb på medlemmer af LGBT-miljøet (bøsser, lesbiske, biseksuelle og transpersoner) og opfordrer myndighederne til at gøre deres yderste for at forhindre sådanne angreb; understreger regeringens og alle politiske partiers ansvar for proaktivt at skabe et klima af tolerance og inklusion;

Torsdag den 18. april 2013

22. glæder sig over regeringens engagement i bekæmpelsen af forskelsbehandling på grundlag af seksuel orientering og kønsidentitet, bl.a. gennem organiseringen af den internationale konference »Sammen mod diskrimination«, som i marts 2012 samlede højtstående forvaltningsenheder fra regionen for at drøfte den socialretlige situation for LGBT; ser med tilfredshed på oprettelsen af et krisecenter for LGBT og håber, at finansiering deraf kan sikres; opfordrer regeringen til at samarbejde med ngo'er om at forebygge yderligere angreb og forskelsbehandling; imødeser et tættere samarbejde på dette område; opfordrer den montenegrinske regering til offentligt at støtte planerne om en Pride-parade i Podgorica i 2013 og garantere deltageres sikkerhed;

23. bemærker, at der kun er gjort få fremskridt, hvad angår kvinders rettigheder og ligestilling mellem mænd og kvinder; fremhæver det problem, at kvinder stadig er underrepræsenteret i det montenegrinske parlament og på andre ledende beslutningstagerposter og på arbejdsmarkedet, og at deres beskæftigelsesmæssige rettigheder, herunder ligeløn, ofte ikke respekteres; tilskynder myndighederne til at styrke regeringsorganer og andre organer med ansvar for ligestilling mellem mænd og kvinder med tilstrækkelige menneskelige og økonomiske ressourcer;

24. konstaterer, at vold mod kvinder i hjemmet stadig er udbredt i samfundet, og opfordrer myndighederne til at intensivere bestræbelserne på at gennemføre en retlig ramme med henblik på håndtering af dette problem og skabe opmærksomhed om det; tilskynder myndighederne til at give udtryk for bekymring over børnefattigdommen og den omstændighed, at tre ud af fire fattige børn bor i fjerntliggende landdistrikter uden adgang til basale servicefaciliteter; opfordrer til bedre serviceydelser for børn og familier, som er i farezonen, og til, at der indføres reformer med henblik på at styrke sektorerne for social velfærd;

Økonomiske kriterier

25. roser Montenegro for at være i forreste linje med strukturreformer på Vestbalkan og for at bevare den makroøkonomiske og finanspolitiske stabilitet på trods af den økonomiske krise; konstaterer dog en vækst i den offentlige gæld; opfordrer regeringen til at fortsætte sine strukturreformer, rationalisere udgifterne, øge fleksibiliteten på arbejdsmarkedet, bekæmpe den stigende arbejdsløshed, fremme skabelsen af kvalitetsjob, sætte skub i konkurrenceevnen med henblik på at blive en fuldt fungerende markedsøkonomi og støtte små og mellemstore virksomheder (SMV'er); opfordrer Kommissionen til at hjælpe Montenegro med at udarbejde en dagsorden for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst i overensstemmelse med Europa 2020-strategien;

26. opfordrer de montenegrinske myndigheder til at fastholde balancen mellem økonomisk udvikling og miljøbeskyttelse; opfordrer regeringen til at sikre, at privatiseringen af det nationale elselskab gennemføres på gennemsigtig vis, og at de aftalte investeringer føres ud i livet; minder endvidere om, at der specifikt er behov for at bringe udviklingen af turismen i overensstemmelse med miljøbeskyttelsen; opfordrer til en langsigtet planlægning for så vidt angår turismen langs kysten og til, at der etableres stærke mekanismer, der kan gøre det muligt at forhindre miljøødelæggelse og korruption i forbindelse med fysisk planlægning og byggeri;

27. tilskynder myndighederne i Podgorica til at gennemføre strategien for etablering af virksomhedsklynger, der blev vedtaget i juli 2012, og som kan forbedre den montenegrinske økonomis konkurrenceevne ved at styrke SMV'erne og øge eksportpotentialet og beskæftigelsesmulighederne;

28. er bekymret over problemet med omfanget af den uformelle økonomi, som det er nødvendigt at tackle for at tiltrække investeringer, støtte virksomhederne og beskytte arbejdstagerne effektivt;

Evne til at påtage sig forpligtelserne ved medlemskab

29. opfordrer regeringen til at øge den institutionelle og administrative kapacitet i de statslige institutioner, der beskæftiger sig med centrale områder af gældende EU-ret, samt til at forstærke interinstitutionelt samarbejde og koordinering, navnlig med henblik på at fremskynde forberedelserne til en decentraliseret forvaltning af komponenterne under førtiltrædelsesinstrumentet til forberedelse af strukturfondene og Samhørighedsfonden; opfordrer til yderligere forbedringer i forbindelse med etableringen af en professionel, effektiv, meritbaseret og upartisk offentlig administration;

30. opfordrer myndighederne til at træffe yderligere foranstaltninger for at tilpasse den nationale lovgivning og gennemføre gældende EU-ret på miljø- og klimaområdet samt til at styrke den relevante administrative kapacitet og det interinstitutionelle samarbejde;

31. understreger behovet for at fokusere på bæredygtig produktion af elektrisk energi, som kan forene behovet for økonomisk udvikling med bevarelse af miljøet; glæder sig over, at der er sket nogle fremskridt på området for vedvarende energi; opfordrer til yderligere foranstaltninger for at øge energieffektiviteten og opnå sikkerhed i energiforsyningen;

32. tilskynder til yderligere tiltag på områder såsom arbejdstageres frie bevægelighed, kapitalens frie bevægelighed, selskabsret, fødevarerikkerhed, veterinær- og plantesundhedspolitik, beskatning, erhvervs- og industripolitik samt finansielle bestemmelser og budgetbestemmelser;

Torsdag den 18. april 2013

Regionalt samarbejde og bilaterale spørgsmål

33. understreger betydningen af gode naboskabsforbindelser og glæder sig over Montenegros konstruktive rolle i det regionale samarbejde, navnlig den aktive deltagelse i en række regionale initiativer i Sydøsteuropa; roser Montenegro for at opretholde gode bilaterale forbindelser med alle nabolandene; beklager imidlertid, at fastsættelsen af grænserne med næsten alle nabolandene fortsat er uafklaret; opfordrer til, at der gøres bestræbelser på at løse alle de tilbageværende åbne spørgsmål i en ånd af godt naboskab, og fremhæver nødvendigheden af, at bilaterale spørgsmål løses inden tiltrædelsen; gentager sin opfordring til Kommissionen og Rådet om i overensstemmelse med EU-traktaterne at påbegynde udviklingen af en generelt anvendelig voldgiftsmekanisme til løsning af bilaterale tvister mellem udvidelseslande og medlemsstater;

34. ser med tilfredshed på Montenegros fortsatte samarbejde inden for rammerne af Sarajevo-processen med hensyn til spørgsmålet om flygtninge og internt fordrevne, i særdeleshed det vedtagne regionale genhusningsprogram, der blev støttet ved den internationale donorkonference i Sarajevo i april 2012; understreger, at der er behov for en vedvarende indsats for at få løst de udestående spørgsmål i denne proces;

35. glæder sig over, at Bosnien-Hercegovina, Kroatien, Montenegro og Serbien har undertegnet en ministererklæring og en aftale om et regionalt genhusningsprogram, og over den finansiering, der er givet tilsagn om til dette program;

36. anmoder Montenegro om at tilpasse sin holdning til Den Internationale Straffedomstol til EU's fælles holdning om Romstatuttens integritet;

37. glæder sig over ratifikationen og indgåelsen af en aftale mellem EU og Montenegro om fastsættelse af rammerne for Montenegros deltagelse i Den Europæiske Unions krisestyringsoperationer;

o

o o

38. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt Montenegros regering og parlament.

P7_TA(2013)0186

Statusrapport 2012 for Serbien

Europa-Parlamentets beslutning af 18. april 2013 om Statusrapport 2012 for Serbien (2012/2868(RSP))

(2016/C 045/10)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Det Europæiske Råds konklusioner af 2. marts 2012,
- der henviser til stabiliserings- og associeringsaftalen (SAA) mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Serbien på den anden side, som Europa-Parlamentet godkendte den 19. januar 2011, og som er i sidste fase af medlemsstaternes ratifikation, samt til interimsaftalen om handel og handelsanliggender mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Serbien, der trådte i kraft den 1. februar 2010, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning om visse procedurer for anvendelsen af stabiliserings- og associeringsaftalen EU-Serbien og interimsaftalen EU-Serbien,
- der henviser til Rådets afgørelse 2008/213/EF af 18. februar 2008 om principperne, prioriteterne og betingelserne for det europæiske partnerskab med Serbien og om ophævelse af afgørelse 2006/56/EF ⁽¹⁾,
- der henviser til konklusionerne fra samlingen i Rådet for Almindelige Anliggender af 28. februar 2012 og konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde den 1. marts 2012,

⁽¹⁾ EUT L 80 af 19.3.2008, s. 46.

Torsdag den 18. april 2013

- der henviser til Rådets konklusioner af 25. oktober 2010, hvori Kommissionen anmodes om at udarbejde sin udtalelse om Serbiens ansøgning om medlemskab af Den Europæiske Union, samt Rådets konklusioner af 5. december 2011 og Det Europæiske Råds konklusioner af 9. december 2011, der fastlægger betingelserne for indledning af tiltrædelsesforhandlinger med Serbien, samt til Rådets konklusioner af 11. december 2012, som godkendt af Det Europæiske Råd af 13. — 14. december 2012,
  - der henviser til Kommissionens udtalelse af 12. oktober 2011 om Serbiens ansøgning om medlemskab af Den Europæiske Union (SEK(2011)1208) og Kommissionens meddelelse af 12. oktober 2011 med titlen »Udvidelsesstrategi og vigtigste udfordringer 2011-2012« (COM(2011)0666),
  - der henviser til Kommissionens fremskridtsrapport 2012 om Serbien af 10. oktober 2012 (SWD(2012)0333),
  - der henviser til Kommissionens meddelelse af 10. oktober 2012 til Europa-Parlamentet og Rådet »Udvidelsesstrategi og vigtigste udfordringer 2012-2013« (COM(2012)0600),
  - der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolution 1244 (1999), Den Internationale Domstols rådgivende udtalelse af 22. juli 2010 om spørgsmålet om overensstemmelse mellem folkeretten og Kosovos ensidige uafhængighedserklæring og til FN's Generalforsamlings resolution af 9. september 2010, hvori udtalelsens indhold anerkendes, og EU's vilje til at fremme dialogen mellem Beograd og Pristina hilses velkommen ⁽¹⁾,
  - der henviser til den fælles erklæring fra den sjette Interparlamentariske Forsamling EU-Serbien den 27.—28. september 2012,
  - der henviser til tilbagesættelsesaftalen af 8. november 2007 ⁽²⁾ mellem EU og Republikken Serbien og til Rådets forordning (EF) nr. 1244/2009 af 30. november 2009 om ændring af forordning (EF) nr. 539/2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav ⁽³⁾,
  - der henviser til Kommissionens tredje rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om efterkontrollen af visumliberaliseringen for landene på Vestbalkan i henhold til Kommissionens erklæring af 8. november 2010, som blev offentliggjort den 28. august 2012 (COM(2012)0472),
  - der henviser til Rådets afgørelse 2011/361/FUSP af 20. december 2010 om undertegnelse og indgåelse af en aftale mellem Den Europæiske Union og Republikken Serbien om rammerne for Republikken Serbiens deltagelse i Den Europæiske Unions krisestyringsoperationer ⁽⁴⁾,
  - der henviser til den endelige rapport af 19. september 2012 fra OSCE/ODIHR's begrænsede valgobservationsmission, som overvågede parlaments- og præsidentvalget i Serbien hhv. den 6. og 20. maj 2012,
  - der henviser til årsberetningen af 1. august 2012 fra krigsforbrydertribunalets præsident, som blev forelagt FN's Generalforsamling den 15. oktober 2012,
  - der henviser til sine tidligere beslutninger,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 2,
- A. der henviser til, at Det Europæiske Råd den 1. marts 2012 gav Serbien status som EU-kandidatland og dermed bekræftede dets klare europæiske udsigter i overensstemmelse med Unionens tilsagn til hele den vestlige Balkanregion;
- B. der henviser til, at der i formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råd i Thessaloniki den 19. og 20. juni 2003 blev givet et utvetydigt tilsagn til alle de vestlige Balkanstater om, at de kan tiltræde Den Europæiske Union, når de opfylder de opstillede kriterier; og at denne forpligtelse blev gentaget i den fornyede konsensus om udvidelsen, der blev godkendt af det Europæiske Råd den 14. og 15. december 2006 og i Rådets konklusioner af 25. oktober 2010 samt på ministermødet mellem EU og Vestbalkan den 2. juni 2010;

⁽¹⁾ A/RES/64/298.

⁽²⁾ EUT L 334 af 19.12.2007, s. 46.

⁽³⁾ EUT L 336 af 18.12.2009, s. 1

⁽⁴⁾ EUT L 163 af 23.6.2011, s. 1.

Torsdag den 18. april 2013

- C. der henviser til, at Serbien har taget adskillige skridt hen imod en normalisering af forbindelserne med Kosovo og har gjort en indsats for i tilstrækkeligt omfang at opfylde de politiske kriterier og betingelser i stabiliserings- og associeringsprocessen;
- D. der henviser til, at kun én EU-medlemsstat endnu mangler at ratificere stabiliserings- og associeringsprocessen mellem EU og Serbien;
- E. der henviser til, at Serbien som ethvert land, der ønsker EU-medlemskab, skal vurderes ud fra dets egne resultater med opfyldelse, gennemførelse og overholdelse af det samme sæt kriterier;
- F. der henviser til, at Serbien indtager en position, hvor landet kan spille en vigtig rolle i sikringen af fred og stabilitet i regionen og at det bør bibeholde og styrke en konstruktiv tilgang til regionalt samarbejde og gode naboskabsforbindelser, eftersom dette er afgørende vigtigt for den europæiske integrationsproces;
- G. der henviser til, at bilaterale spørgsmål bør tages op i en konstruktiv og nabovenlig ånd så tidligt i tiltrædelsesprocessen som muligt og helst før indledningen af tiltrædelsesforhandlingerne under hensyntagen til EU's overordnede interesser og værdier; der henviser til, at disse spørgsmål ikke bør udgøre eller anvendes som en forhindring for tiltrædelsesprocessen;
- H. der henviser til, at den nye serbiske regering har bekræftet sit engagement i at fortsætte den europæiske integration; der henviser til, at det i den forbindelse er nødvendigt at opbygge solide resultater gennem vedtagelse og gennemførelse af reformer;
- I. der henviser til, at Unionen har bragt retsstatsprincippet i centrum for sin udvidelsespolitik;
1. glæder sig over Rådets opfordring til Kommissionen om at forelægge en rapport, så snart Serbien har nået den nødvendige grad af overholdelse af kriterierne for medlemskab og nøgleprioriteter med henblik på hurtigst muligt at indlede tiltrædelsesforhandlinger; er overbevist om, at indledning af EU-tiltrædelsesforhandlinger i juni 2013 er et opnåeligt mål; opfordrer indtrængende Serbien til at fortsætte med de demokratiske, systemiske og socioøkonomiske reformer, der vil sætte landet i stand til at påtage sig og effektivt at implementere forpligtelserne ved et medlemskab;
  2. glæder sig over afholdelsen af parlaments- og lokalvalget og det tidlige præsidentvalg i maj 2012, som ifølge OSCE/ODIHR var kendetegnet ved respekt for grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder; opfordrer regeringerne til at følge henstillingerne i OSCE/ODHIR's endelige rapport med henblik på at styrke valgprocessens gennemsigtighed;
  3. glæder sig over den nye regerings engagement i en fortsat kurs mod EU-integration og fremhæver nødvendigheden af, at der leveres reformer; opfordrer den nye regering til helhjertet at engagere sig i vedtagelsen af reformer, især de nøglereformer, der er relaterede til retsvæsenet, antikorruption, mediefrihed, beskyttelse af alle minoriteter, bæredygtig forvaltning af naturressourcer, strukturelle økonomiske reformer og forbedring af erhvervs miljøet;
  4. understreger, at indledningen af tiltrædelsesforhandlinger med Serbien er mulig, så snart de centrale prioriteter opfyldes på tilfredsstillende vis, og forudsat at reformprocessen videreføres, navnlig hvad angår retsstatsprincippet; understreger, at dette vil vise både EU's engagement i udvidelsesprocessen og EU-perspektivet for landene på Vestbalkan; glæder sig over Serbiens fremskridt med hensyn til opfyldelse af de politiske Københavnskriterier, som Kommissionen har anerkendt i sin statusrapport for 2012, og minder om, at yderligere fremskridt inden for den europæiske integrationsproces betinges af, at der fortsat sker reformfremskridt på dette område, og navnlig at demokrati og de demokratiske institutioners funktion sikres, at retsstatsprincippet opretholdes, at der sikres respekt for menneskerettighederne, at alle minoriteter overalt i Serbien beskyttes i lige grad og på engageret vis i overensstemmelse med europæiske standarder, at der opretholdes gode naboskabsforbindelser og et godt regionalt samarbejde, herunder fredelige løsninger på bilaterale problemer samt en forbedring af markedøkonomiens funktion;
  5. fremhæver, at Serbiens tiltrædelse af EU er af afgørende betydning for kvaliteten af landets økonomiske og sociale udvikling;
  6. understreger vigtigheden af stabiliserings- og associeringsaftalen (SAA) mellem EU og Serbien, der fastsætter de gensidige rettigheder og forpligtelser for begge parter indtil det øjeblik, hvor Serbien tiltræder Unionen; bemærker, at Serbien har opnået positive resultater ved gennemførelsen af sine forpligtelser under stabiliserings- og associeringsaftalen og interimsaftalen; opfordrer den ene medlemsstat, der endnu ikke har gjort det, til hurtigt at fuldende ratifikationsprocessen af stabiliserings- og associeringsaftalen med henblik på at gøre det muligt for denne at træde i kraft så hurtigt som muligt og give yderligere fremdrift til forholdet mellem EU og Serbien;

Torsdag den 18. april 2013

7. glæder sig over de fremskridt, Serbien har gjort i retning af at opfylde Københavnskriterierne, hvilket anerkendes i Kommissionens statusrapport for 2012; minder om, at yderligere fremskridt i den europæiske integrationsproces afhænger direkte af, at reformvejen fortsat følges definitivt, og at Rådets betingelser opfyldes; understreger, at gennemførelse er et centralt element;
8. konstaterer med beklagelse, at den 9. runde i Beograd-Pristina-dialogen på højt plan endte uden en samlet aftale om rækkevidden af beføjelser for de kommuner, der tilhører det serbiske mindretal; opfordrer begge parter til at videreføre og intensivere forhandlingerne i den hensigt at nå frem til en gensidigt acceptabel og holdbar løsning på alle de udestående anliggender snarest muligt; understreger, at normaliseringen af forbindelserne er i både Serbiens og Kosovos interesse og et vigtigt skridt i retning af en ophævelse af blokeringen den europæiske integrationsproces; opfordrer til, at de aftaler, der allerede er indgået, gennemføres fuldt ud af begge parter; glæder sig over møderne mellem premierministrene fra Serbien og Kosovo, Ivica Dacic og Hashim Thaçi, som centrale skridt mod en reel forsoning mellem serbere og kosovoere og en normalisering af forholdet mellem Serbien og Kosovo; fremhæver den højtstående repræsentant Catherine Ashton's proaktive rolle og lederskab med henblik på at lette dialogen mellem Serbien og Kosovo; glæder sig til fremskridt på andre områder, såsom telekommunikation og energi, og opfordrer indtrængende begge parter til aktivt at engagere sig i bestræbelserne på at løse spørgsmålet om forsvundne personer; glæder sig over instrukserne fra den serbiske regering om gennemførelsen af aftalen om inklusivt regionalt samarbejde, beslutningen om at udpege en forbindelsesofficer for hvert af kontorerne i Pristina og Beograd samt undertegnelsen af aftalen om integreret grænseforvaltning og de første skridt i retning af at gennemføre denne; opfordrer Beograd til at fortsætte med at samarbejde tæt med EULEX på retsstatsområdet og at øge de fælles bestræbelser i bekæmpelsen af organiseret kriminalitet; opfordrer Serbien til at samarbejde fuldt ud med og bistå EULEX Special Investigative Task Force (SITF) i dennes arbejde;
9. understreger behovet for at sikre, at Serbiens og Kosovos parlamenter og civilsamfund inddrages i dialogen; understreger, at resultaterne af dialogen bør formidles på en gennemsigtig og sammenhængende måde til offentligheden i både Serbien og Kosovo med henblik på at styrke processens troværdighed og øge opbakningen i offentligheden; opfordrer til at fremsætte fælles meddelelser og gennemføre offentlige høringer om spørgsmål, der skal drøftes i dialogen, hvor dette er nødvendigt, og til offentliggørelse af alle indgåede aftaler, ikke blot på engelsk, men også på serbisk og albansk;
10. gentager, at ideer om opsplittelse af Kosovo eller ethvert andet land på Vestbalkan strider mod ånden i europæisk integration; opfordrer til, at parallelinstitutioner, der bibeholdes af den serbiske stat i det nordlige Kosovo, afvikles, især for så vidt angår tilbagetrækning af sikkerhedstjenester og retsorganer; understreger vigtigheden af at sikre den socioøkonomiske udvikling i regionen; gentager, at økonomisk støtte skal være fuldstændig gennemsigtig, navnlig finansieringen af skoler og hospitaler i det nordlige Kosovo; understreger, at myndighederne både i Serbien og Kosovo skal fortsætte arbejdet med at sikre beskyttelse af alle mindretal og deres inklusion i samfundet som helhed;
11. glæder sig over Serbiens samarbejde med Det Internationale Tribunal til Pådømmelse af Krigsforbrydelser i det Tidlige Jugoslavien (ICTY), der har medført, at alle mistænkte krigsforbrydere er blevet udleveret til Haagtribunalet for rettergang; opfordrer til yderligere samarbejde med tribunalen; tilslutter sig de gentagne opfordringer fra ICTY's chefanklager til, at der gennemføres grundige efterforskninger og retsforfølgning af de personer, som deltog i de støttenetværk, der gjorde det muligt for eftersøgte at forblive i frihed så længe, navnlig inden for de militære og civile sikkerhedstjenester; noterer sig, at de indenlandske krigsforbryderretssager skrider stødt fremad, men gør opmærksom på nødvendigheden af mere aktivt at håndtere spørgsmålet om forsvundne personer; opfordrer endvidere myndighederne til at sikre vidnebeskyttelsesprogrammets troværdighed og professionalisme samt at forsyne det med passende ressourcer, således at retsvæsenet effektivt kan fortsætte sine processer vedrørende krigsforbrydelser; henleder opmærksomheden på, at en række tidligere politibetjente frivilligt forlod vidnebeskyttelsesprogrammet på grund af programmets betydelige mangler;
12. opfordrer de serbiske myndigheder og politiske ledere til at afstå fra udtalelser og handlinger, der undergraver domstolens autoritet og integritet, og Serbien til at holde sit løfte og være konsekvent engageret i regionalt samarbejde og forsoning på Vestbalkan på trods af den serbiske offentligheds tydelige skuffelse efter de nylige frifindelser i sagerne mod Gotovina, Markac og Haradinaj; glæder sig over undertegnelsen af protokollen om samarbejde om retsforfølgelse af gerningsmænd til krigsforbrydelser, forbrydelser mod menneskeheden og folkedrab mellem Serbien og Bosnien-Hercegovina;
13. understreger, at myndighederne skal gøre en større indsats for at opnå retfærdighed for overlevende ofre for konfliktrelateret seksuel vold i Serbien og andre steder på Vestbalkan;
14. glæder sig over regeringens tilsagn om at bekæmpe korrupsion og organiseret kriminalitet som værende af afgørende vigtighed for Serbiens EU-integrationsproces; understreger vigtigheden af at styrke uafhængige institutioner i bekæmpelsen af korrupsion, navnlig antikorrupsionsagenturet og den særlige anklagemyndighed i korrupsionssager samt at forbedre

Torsdag den 18. april 2013

koordinationen på tværs af agenturerne; opfordrer myndighederne til at færdigbehandle antikorrupsionsstrategien 2012-2016 og den tilhørende handlingsplan og sikre, at antikorrupsionsagenturet spiller en vigtig rolle i gennemførelsen af disse i sin egenskab af uafhængigt organ; understreger, at politisk vilje er afgørende for succes med at opnå solide resultater inden for efterforskning af og domsafsigelse i højt profilerede korrupsionssager, herunder de 24 kontroversielle privatiseringer, og håber, at vicepremierministerens særlige og proaktive rolle på dette område vil bære frugt;

15. noterer sig, at Serbien er ved at udvikle en ny strategi for juridisk reform og støtter indsatsen for at udarbejde et nyt domstolssystem med henblik på at forbedre effektiviteten og uafhængigheden af hele retssystemet; glæder sig over regeringens tilsagn om at imødegå manglerne i domstolsreformen og navnlig sikre, at den retlige ramme ikke levner mulighed for utilbørlig politisk indblanding, samt om at se på spørgsmålet om parlamentets beføjelse til at udnævne dommere og anklagere og den direkte politiske deltagelse af embedsmænd i Det Øverste Juridiske Råds og statsadvokatrådets arbejde; understreger betydningen af at vedtage klare og gennemsigtige bedømmelseskriterier for de udnævnte dommere og anklagere, som sikrer deres uafhængighed og professionalisme; understreger desuden nødvendigheden af at gennemføre foranstaltninger i overensstemmelse med henstillingerne fra Venedigkommissionen med henblik på at håndtere den stigende pukkel af sager; konstaterer, at justitsministeriet stadig har ansvaret for kapitaludgifter, og at dette yderligere kan begrænse retsvæsenets uafhængighed; opfordrer regeringen til snarere at fokusere på reformkvalitet end reformhastighed og anvende tilgængelig teknisk ekspertise fra udlandet; understreger også nødvendigheden af grund- og videreuddannelse af dommere og anklagere som følge af de omfattende ændringer i lovgivningen;

16. gentager behovet for fortsat og omfattende uddannelse af anklagere og politi i forhold til deres varetagelse af komplicerede og især økonomiske efterforskninger, understreger, at nøglen til bekæmpelse af systemisk korruption er at bryde båndene mellem politiske partier, private interesser og offentlige virksomheder; gør især opmærksom på nødvendigheden af at gøre finansieringen af politiske partier gennemsigtig og bringe den i overensstemmelse med EU-standarder; opfordrer myndighederne til fuldt ud at gennemføre loven om partifinansiering; fastholder, at princippet om formodet uskyld på intet punkt må bringes i fare under bekæmpelsen af korruption; understreger, at rapportering af uregelmæssigheder er af afgørende betydning for afsløringen af korruption; opfordrer derfor regeringen til at vedtage og gennemføre regler til beskyttelse af informanter og aktivt opfordre til at indberette korruption på alle niveauer; minder om, at både myndigheder og medier bærer ansvaret for at informere offentligheden om igangværende efterforskninger af korruption på en troværdig måde, eftersom dette er en nødvendig betingelse for, at retsvæsen og politi kan arbejde effektivt og professionelt;

17. opfordrer til større politisk engagement i reformen af den offentlige administration, navnlig ved at sikre fuldendelse af den lovgivningsmæssige ramme og dennes fuldstændige overensstemmelse med internationale standarder;

18. noterer sig den nye regerings bestræbelser på at imødegå de bekymringer, Europa-Parlamentet har givet udtryk for vedrørende opfordringen til en omgående ændring af artikel 359 i straffeloven, men udtrykker bekymring for, at de samme bestemmelser er blevet indsat i artikel 234 i samme lov; understreger, at bestemmelserne i den nye artikel 234 i straffeloven hverken må finde anvendelse på indehavere af private indenlandske eller udenlandske selskaber eller ansvarshavende personer, der beklæder stillinger i udenlandske selskaber uden for Serbien, og opfordrer myndighederne til at indstille alle strafferetlige procedurer mod disse personer; understreger, at dette også gælder i tilfælde af omklassificeringer af eksisterende sager på et individuelt grundlag, og at tilfælde af uberettigede indefrysninger af aktiver bør løses snarest muligt, fordi konsekvenserne heraf forværrer den økonomiske situation i Serbien;

19. er bekymret over den juridiske og politiske usikkerhed vedrørende Vojvodinas selvstændighed og de stigende politiske spændinger mellem de centrale myndigheder og provinsmyndighederne, efter Vojvodinas forsamling har meddelt, at den har til hensigt at udstede en erklæring om provinsens selvstændighed; opfordrer den serbiske regering til at genoprette den tidligere status quo og opgive foranstaltninger til centralisering samt omgående at indlede forhandlinger med regeringen i den selvstyrende provins med henblik på at finde løsninger, der respekterer retsstats- og nærhedsprincipperne; minder parterne om, at loven om finansiering af den selvstyrende provins ifølge forfatningen skulle have været vedtaget ved udgangen af 2008; opfordrer derfor regeringen til at udarbejde en sådan lov og straks at forelægge den for parlamentet, idet det er en forudsætning for et velfungerende demokrati og en velfungerende retsstat i Serbien;

20. opfordrer på ny til en gennemgang af sagerne om uberettiget indefrysning af aktiver, ubehørigt forhøjede skatter og afgifter med tilbagevirkende kraft, der er pålagt personer og deres private selskaber; opfordrer justitsministeriet og forfatningsdomstolen til omgående at sætte en stopper for den selektive anvendelse af loven om engangsbeskatning af ekstra fortjeneste og ekstra ejendom, opnået ved at udnytte særlige fordele, samt af alle bestemmelser i andre love om skatter og afgifter, der tillader, at der pålægges bøder på uforholdsmæssigt store beløb, der fører til konkurs, før den endelige dom afsiges i skattesager; opfordrer de serbiske myndigheder til at yde rimelig kompensation til de berørte privatpersoner og selskaber;

Torsdag den 18. april 2013

21. udtrykker bekymring over modstridende lovgivningsinitiativer, såsom ændringerne af loven om centralbanken i august 2012, som undergravede institutionens uafhængighed og selvstændighed over for utilbørlig indblanding fra regeringens side; understreger, at de politiske Københavnskriterier indbefatter uafhængighed for de statslige institutioner; glæder sig over de efterfølgende ændringer, som blev vedtaget i november 2012 til ændringerne af ovennævnte lov, på linje med Kommissionens anbefalinger og med det formål at sikre større kontinuitet i centralbanken og begrænse den indvirkning hvert enkelt regeringsskifte har på dens ledelse;

22. opfordrer på ny myndighederne til at fortsætte deres bestræbelser på at udrydde arven efter de tidligere kommunistiske sikkerhedstjenester som et skridt hen imod en demokratisering af Serbien; minder om betydningen af en yderligere reform af sikkerhedssektoren, øget parlamentarisk tilsyn og kontrol med sikkerhedstjenesterne samt åbningen af de nationale arkiver, navnlig adgangen til dokumenter tilhørende den tidligere efterretningstjeneste UDBA; tilskynder myndighederne til at lette adgangen til de arkiver, der vedrører andre eks-jugoslaviske republikker, og til at levere dem tilbage til de respektive regeringer, såfremt disse anmoder herom;

23. glæder sig over den gradvise stigning med hensyn til civil kontrol af sikkerhedstjenesterne; noterer sig imidlertid, at de overordnede retlige rammer er usammenhængende og bør bringes yderligere i overensstemmelse med europæiske standarder; er bekymret over tendensen i retning af et stigende antal uautoriserede overvågninger; opfordrer myndighederne til at vedtage en omfattende og moderne lovgivning med sigte på tydeligt at fastsætte ordningerne for civil kontrol med sikkerhedstjenester, både civile og militære; bemærker, at den nuværende tvetydighed i de lovgivningsmæssige rammer, der definerer sikkerhedstjenesternes autoritet, giver mulighed for utilbørlig politisk indblanding og underminerer de almindelige bestræbelser på at etablere en reel retsstat i landet;

24. er bekymret over de gentagne beskyldninger om politibrutalitet og misbrug af offentligt embede, navnlig i byerne Kragujevac, Vranje og Leskovac; minder om, at de statslige institutioners uafhængighed og professionalisme er en del af Københavnskriterierne; opfordrer i den forbindelse myndighederne til at træffe alle nødvendige foranstaltninger til at genoprette offentlighedens tillid til politiet og forfølge alle gerningsmænd til påståede hændelser;

25. understreger nødvendigheden af at udvikle uafhængig overvågning og kapacitet til tidlig påvisning af forseelser og interessekonflikter på området offentlige indkøb, forvaltning af offentlige virksomheder, privatiseringsprocedurer og offentlige udgifter, der for øjeblikket er særligt sårbare over for korruption; udtrykker sin bekymring over de proceduremæssige mangler i forbindelse med oprettelsen af udvalget for beskyttelse af tilbudsgiveres rettigheder; understreger, at der bør kræves de højeste integritetsstandarder for så vidt angår uafhængige lovgivere, der varetager offentlige indkøb, idet dette er påvist som en af hovedkilderne til korruption i landet;

26. glæder sig over Serbiens indsats i bekæmpelsen af aftalt spil inden for sport, og over at denne praksis er blevet kriminaliseret med en ændring af straffeloven;

27. noterer sig med tilfredshed, at instrumentet til førtiltrædelsesbistand (IPA) fungerer godt i Serbien; understreger vigtigheden af de IPA-bevillinger, som Kommissionen i december 2012 afsatte til at støtte Serbiens bestræbelser på at gennemføre sin EU-reformdagsorden; understreger, at midlerne skal anvendes til at øge retssystemets effektivitet, udvikle asylkapaciteter og bekæmpe organiseret kriminalitet, herunder menneskehandel og korruption; tilskynder både regeringen og EU til at forenkle de administrative procedurer for IPA-finansiering med det formål at gøre den mere tilgængelig for mindre og ikke-centraliserede modtagere; understreger behovet for at opretholde et passende niveau af førtiltrædelsesstøtte i den kommende revision af EU's finansielle ramme;

28. anbefaler, at tilbageleveringsloven ændres med henblik på at fjerne alle proceduremæssige og retlige hindringer vedrørende tilbagelevering i naturalier;

29. konstaterer, at korruption og organiseret kriminalitet er udbredt i regionen, og opfordrer til udarbejdelse af en regional strategi og til øget samarbejde mellem alle landene med henblik på at tackle disse alvorlige spørgsmål mere effektivt;

30. er af den opfattelse, at en tidlig lancering af forhandlingsaftalerne om kapitel 23 og 24 ville gavne bekæmpelse af korruption og organiseret kriminalitet og konsolideringen af retsstaten; opfordrer i den forbindelse myndighederne til at levere konkrete resultater på retsområdet sammen med fremskridt inden for bekæmpelsen af korruption og organiseret kriminalitet og etablere en troværdig resultatliste for højt profilerede sager;

31. minder om, at stærke, professionelle og uafhængige medier udgør et væsentligt element i et demokratisk system; opfordrer myndighederne til at fremskynde gennemførelsen af den mediestrategi, der blev vedtaget i 2011 og de tilhørende handlingsplaner; er dybt bekymret over de gentagne tilfælde af vold og trusler mod journalister, især dem, der undersøger korruption og organiseret kriminalitet; understreger, at det er af største vigtighed at sagerne om myrdede journalister fra 1990'erne og 00'erne opklares som bevis på den nye regerings engagement i at sikre retsstat og mediefrihed; er bekymret

Torsdag den 18. april 2013

over forsøgene på at kontrollere og gribe ind i mediesektoren og opfordrer myndighederne til at sikre sektorens uafhængighed af politisk pres med henblik på at sørge for, at journalisterne får sikre rammer, hvorunder de kan udføre deres arbejde effektivt og uden selvensur; understreger behovet for at træffe foranstaltninger mod koncentration af medieejerskabet og manglende mediegennemsigtighed samt for at sikre lige adgang til reklamemarkedet — der hidtil har været domineret af en håndfuld økonomiske og politiske aktører — herunder til udbetalingen af offentlige midler til reklamekampagner og salgsmæssige fremstød; opfordrer journalisterne til at overholde den etiske kodeks; bemærker, at omfanget af internetadgang fortsat er meget lavt, erkender internettets betydning for mediefriheden og opfordrer indtrængende myndighederne til at optimere deres bestræbelser på dette område; bemærker, at mediedækningen af valgkampagnen manglede det nødvendige analytiske element, hvilket peger på nødvendigheden af at bringe klarhed over spørgsmålet om medieejerskab; glæder sig over, at strategien respekterer de forfatningsmæssige rettigheder vedrørende medier på mindretalsprog og understreger, at retten til at drive regional offentlig radio og tv også bør gælde i Vojvodina;

32. glæder sig over de uafhængige tilsynsmyndigheders rolle i forbedringen af landets institutioners effektivitet og gennemsigtighed; opfordrer indtrængende myndighederne til at arbejde hen imod de højest mulige standarder ved at sikre kohærens inden for retssystemet og en upartisk gennemførelse af alle retlige bestemmelser; roser navnlig det arbejde, der er gjort af ombudsmanden og kommissæren med ansvar for information af offentlig betydning og beskyttelse af personlige data; opfordrer indtrængende myndighederne til at stille tilstrækkelige finansielle, administrative og kontormæssige ressourcer til rådighed for statsrevisionen, kommissionen for konkurrencebeskyttelse, kontoret for offentlige indkøb og kommissionen for beskyttelse af tilbudsgivere, således at de er i stand til at varetage deres embeder; opfordrer myndighederne til at følge op på resultaterne fra korruptionsbekæmpelsesrådet, der har bidraget væsentligt til at gøre offentligheden opmærksom på højprofileret korruption; opfordrer indtrængende myndighederne til at fremme opfølgningen på henstillingerne fra de uafhængige regulerende organer og sikre uafhængigheden af republikkens tv-radiospredningsorgan og dets sekulære karakter; gentager, at uafhængige regulerende organer er af afgørende betydning for en vellykket bekæmpelse af systemisk korruption og er en central del af kontrolmekanismerne for et effektivt tilsyn med regeringen;

33. understreger vigtigheden af at bekæmpe enhver form for forskelsbehandling af udsatte grupper, navnlig minoriteter, romaer, kvinder, bøsser og lesbiske, biseksuelle og transseksuelle (LGBT) samt personer med handicap; opfordrer myndighederne til hurtigt at tilpasse anti-diskriminationslovgivningen til gældende EU-ret, navnlig med hensyn til de undtagelser, der tillades religiøse institutioner, forpligtelsen til at sikre rimelige tilpasninger for handicappede medarbejdere, definitionerne af indirekte forskelsbehandling og ngo'ernes rolle i de retlige procedurer; noterer sig med beklagelse, at en resultatliste over retsforfølgning og endelig domfældelse for lovovertrædelser i forbindelse med forskelsbehandling endnu ikke er blevet etableret; opfordrer de politiske ledere til aktivt at engagere sig i kampagner til fremme af tolerance, især for så vidt angår romaer, kvinder, personer med handicap og bøsser og lesbiske, biseksuelle og transseksuelle; glæder sig over de positive foranstaltninger, som ombudsmanden og ligestillingskommissæren har truffet for at fremme disse værdier i det serbiske samfund;

34. anerkender, at kvinder er vigtige forandringsagenter i det serbiske samfund; noterer sig forbedringen af kvinders repræsentation i det serbiske parlament efter valget i 2012; glæder sig over, at kvinderne opnåede 84 ud af 250 parlamentsmandater; opfordrer imidlertid de serbiske myndigheder til yderligere at bestræbe sig på at garantere lige repræsentation; understreger, at kvinder stadig udsættes for forskelsbehandling på arbejdsmarkedet og i andre dele af samfundslivet, og at de stadig ikke er fuldt repræsenteret i landets politiske liv, herunder på regeringsniveau; er bekymret over, at der ikke kan rapporteres om fremskridt inden for lige muligheder mellem mænd og kvinder på trods af, at både lovgivning og gennemførelsesorganer er på plads for så vidt angår både anti-diskrimination og ligestilling mellem kønnene; bemærker, at effektiv gennemførelse af den eksisterende lovgivning og yderligere styrkelse af den administrative kapacitet forbliver væsentlige udfordringer, og opfordrer indtrængende de serbiske myndigheder til at øge deres indsats med dette for øje;

35. glæder sig over Serbiens undertegnelse af Europarådets konvention om forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet; understreger betydningen af hurtig implementering og passende håndhævelse af konventionen, idet vold mod kvinder stadig vækker bekymring;

36. opfordrer myndighederne til at fokusere på politikker til nedbringelse af arbejdsløshed og fattigdom blandt og diskrimination af personer med handicap;

37. er bekymret over den trussel, som voldelige hooligan-grupper udgør for retsstaten og den offentlige sikkerhed i Serbien, især efter regeringens erklæring om, at den var ude af stand til at kontrollere disse grupper, da den aflyste Gay Pride-paraden i Beograd i oktober 2012; opfordrer den serbiske regering til omgående at sikre en samlet indsats fra alle relevante regerings- og sikkerhedsinstitutioners side for at sikre, at disse grupper ikke længere udgør en trussel, og at enhver form for vold eller kriminel aktivitet begået af medlemmer af disse grupper retsforfølges;

Torsdag den 18. april 2013

38. opfordrer de serbiske myndigheder til at garantere sikkerheden for forkæmpere for kvinders menneskerettigheder; er bekymret over, at hadefulde udtalelser, trusler og fysiske angreb — ikke mindst på LGBT-rettighedsaktivister og aktivister, som gør opmærksom på betydningen af at få gjort op med fortiden — stadig forekommer i 2012;

39. understreger nødvendigheden af systematisk at straffe hadefulde udtalelser og vigtigheden af, at regeringen fordømmer hadefulde udtalelser, når disse fremsættes af offentligt ansatte;

40. fordømmer regeringens beslutning om at forbyde Gay Pride-paraden, som skulle have fundet sted den 6. oktober 2012; opfordrer de serbiske myndigheder til at udarbejde og gennemføre en handlingsplan til at øge opmærksomheden omkring og forståelsen af bøssers og lesbishes, biseksuelles og transseksuelles rettigheder og bekæmpe homofobi samt forbedre sikkerheden med henblik på at sikre, at en Pride eller et lignende initiativ frit, vellykket og sikkert kan finde sted i 2013 og årene efter; opfordrer myndighederne til at styrke deres engagement i forsamlingsfrihed, især ved effektivt at forbyde højreekstremistiske organisationer og uformelle organisationer for sportsinteresserede, der har tætte forbindelser til organiseret kriminalitet; glæder sig i den forbindelse over forfatningsdomstolens afgørelse, der forbød to organisationer af denne type;

41. glæder sig over at de lovgivningsmæssige rammer for så vidt angår nationale, etniske og kulturelle mindretal i Serbien er på plads; understreger imidlertid, at der er behov for en yderligere indsats for at sikre effektiv gennemførelse af dem i hele Serbien. opfordrer myndighederne til at håndtere påviste mangler, navnlig hvad angår fair repræsentation af mindretal i den offentlige administration, retsvæsenet og politiet; insisterer på nødvendigheden af mere sammenhængende og omgående foranstaltninger til at sikre ubegrænset adgang til undervisning af høj kvalitet i mindretalssprog på nationalt niveau og provinsniveau, eftersom dette er nødvendigt for at bevare den etniske og kulturelle identitet, og navnlig at sørge for tilvejebringelse af alle de nødvendige lærebøger og øvrige undervisningsmaterialer; opfordrer myndighederne til at sikre, at mindretalsråd får adgang til de nødvendige budgettilskud; opfordrer Kommissionen til nøje at følge Serbiens indsats på dette område;

42. bemærker med beklagelse, at det republikanske råd for nationale mindretal ikke har været aktivt siden 2009; opfordrer myndighederne til oprigtigt at lette dannelsen af det bosniske nationalråd samt integrationen af de to islamiske samfund i landet; gør opmærksom på, at Sandzak og det sydlige og sydøstlige Serbien, hvor et stort antal mindretal er bosat, er økonomisk underudviklede regioner, der kræver en større indsats fra myndighedernes side i bekæmpelsen af høj arbejdsløshed og social udstødelse; gentager vigtigheden af at gennemføre protokollen om nationale mindretal, der blev undertegnet af den rumænske og serbiske regering i Bruxelles den 1. marts 2012; opfordrer de serbiske myndigheder til at forbedre situationen for alle mindretal, herunder romaer, bosniere, albanere og bulgarer, der rammes uforholdsmæssigt hårdt af den økonomiske nedgang, og til at sikre en konsekvent gennemførelse af den lovgivningsmæssige ramme for beskyttelse af mindretal overalt i Serbien, især hvad angår uddannelse, sprog og kulturelle rettigheder; beklager de nylige hændelser i Vojvodina, som omfattede angreb på etniske minoriteter; opfordrer derfor myndighederne og især ordensmagten til at efterforske alle detaljer i de pågældende sager,

43. noterer sig, at optællingen i 2011 først blev offentliggjort med betydelig forsinkelse og bemærker endvidere, at optællingen i vidt omfang blev boykottet af den albansktalende befolkning i det sydlige Serbien og opfordrer de serbiske myndigheder til, navnlig på lokalt plan, at afstå fra at anvende den førnævnte boykot som en undskyldning for diskrimination af albansktalende personer;

44. understreger nødvendigheden af at forbedre roma-befolkningens stilling; anerkender, at der er sket visse forbedringer, såsom den stigning, der er opnået i indskrivningen af roma-børn i uddannelsessystemet, og de foranstaltninger, der er truffet for at øge deres sociale inklusion såsom støtte til registrering af juridisk usynlige personer; understreger imidlertid, at det er nødvendigt med en mere koncentreret og målrettet indsats for at forbedre romaernes socioøkonomiske status, bl.a. gennem EU-rammen for de nationale strategier for romaernes integration; udtrykker bekymring over den fortsatte forekomst af alvorlig forskelsbehandling, social eksklusion, tvangsudsættelse og høj arbejdsløshed, som særligt rammer roma-kvinder; noterer sig endvidere nødvendigheden af fuldt ud at harmonisere anti-diskriminationslovgivningen med EU-politikkerne;

45. glæder sig over de vigtige skridt, der er taget for at gennemføre inklusiv uddannelse, og som har resulteret i en markant stigning i antallet af roma-børn, der er indskrevet i grundskolen, med to ud af tre roma-børn, der nu fuldender grundskolen, sammenlignet med blot én ud af fire for nogle år siden; er stadig bekymret over det fortsat lave antal roma-børn, der går i skole på sekundærniveau, og over at 70 % af roma-børnene slet ikke går i skole; opfordrer den serbiske regering til at sikre, at alle roma-børn og unge romaer gives lige chancer eller en chance mere for at vende tilbage til skolen; understreger, at lige adgang til uddannelse af høj kvalitet i den tidlige barndom er særlig vigtig for børn fra dårlige sociale kår og af afgørende betydning for at bryde den cyklus af fattigdom og social udstødelse, der går i arv mellem generationer; noterer sig med bekymring, at småbørn rammes uforholdsmæssigt hårdt af den økonomiske krise, som det afspejles i den voldsomme stigning i antallet af børn, der levede i absolut fattigdom mellem 2008 og 2010; minder om, at en barndom i fattigdom er tæt og konstant forbundet med dårligere fysisk helbred, svækket kognitiv udvikling, dårlige resultater i skolen

Torsdag den 18. april 2013

og sociale risici, bl.a. højere omkostninger i forbindelse med det retslige og sociale sikkerhedssystem; opfordrer den serbiske regering til at gribe ind og gøre noget ved fattigdom og social udstødelse blandt børn;

46. gentager sin opfordring til de serbiske myndigheder om at iværksætte yderligere tiltag til grænseoverskridende samarbejde med EU-nabostaterne Bulgarien, Ungarn og Rumænien, herunder inden for rammerne af EU-strategien for Donauområdet med henblik på at lette bl.a. den økonomiske udvikling af grænseregioner og områder, der er befolket af mindretal; understreger i den forbindelse vigtigheden af at etablere en terminal for lastbiler og gods ved grænseovergangen Ribarci-Oltomantsi;

47. glæder sig over de fremskridt, der er gjort med reformer af barneplejesystemet og den fortsatte gennemførelse af socialvelfærdsloven fra 2011; er bekymret over det stigende antal børn, der er i pleje, og navnlig over den langsomme reduktion i antallet af børn med handicap, som er på institution, og antallet af roma-børn i specialskoler; udtrykker endvidere bekymring over stigningen i såvel ungdomsvold som vold mod børn og opfordrer myndighederne til at sikre fuld beskyttelse af sårbare børns rettigheder, såsom roma-børn, gadebørn og børn, der lever i fattigdom;

48. gentager den centrale betydning af regionalt samarbejde og gode naboskabsforbindelser for en vellykket europæisk integrationsproces for landene på Vestbalkan, idet de demonstrerer ansøgerlandenes vilje og kapacitet til at opfylde en EU-medlemsstats forpligtelser og konstruktivt deltage i den yderligere udvikling af den europæiske integration i EU-institutionerne; glæder sig over det arbejde, der er gjort med hensyn til forsoning, og mener, at Serbien fortsat bør spille en aktiv og konstruktiv rolle i regionen og fortsat søge veje til anerkendelse af den lidelse, alle ofre for krigsforbrydelser, har været udsat for, og respekt for deres ret til sandhed og retfærdighed, herunder støtte til etableringen af RECOM; minder om, at ægte forsoning mellem forskellige nationer og folkeslag, fredelig konfliktløsning og etablering af godt naboskab mellem europæiske lande er afgørende for varig fred og stabilitet og i væsentlig grad bidrager til en ægte europæisk integrationsproces; opfordrer de serbiske myndigheder til at arbejde tæt sammen med landene i det tidligere Jugoslavien om at løse alle udestående problemer vedrørende arveretlige spørgsmål;

49. beklager dybt præsident Nikolics erklæring i juli 2012, hvori han benægtede, at der fandt et folkedrab sted i Srebrenica, og opfordrer ham indtrængende til at genoverveje sit standpunkt og sine udtalelser for at muliggøre ægte og varig forsoning; gentager, at der ikke må forekomme benægtelse af nogen af de krigsforbrydelser og krænkelser af menneskerettighederne, der fandt sted under konflikterne i 1990'erne i det tidligere Jugoslavien, og at dette også gælder for folkedrabet i Srebrenica, der er anerkendt som sådant i ICTY's og ICJ's konklusioner og afgørelser;

50. bekræfter på ny sin urokkelige støtte til visumliberalisering for landene på Vestbalkan; opfordrer Serbien og de EU-medlemsstater, som er mest berørt, til sammen at tackle problemet med falske asylansøgere; opfordrer dem til at gøre deres yderste for nøje at gennemføre alle de nødvendige kriterier og foranstaltninger for visumfri rejse til Schengenlande, idet der erindres om, at denne liberalisering er det mest synlige og konkrete resultat, der er opnået med den europæiske integrationsproces i regionen; understreger at en suspension af den visumfri ordning ville være et betydeligt tilbageskridt for tiltrædelsesprocessen for de lande på Vestbalkan, der drager fordel af denne; bemærker, at Serbien skal samarbejde yderligere med EU-medlemsstaternes myndigheder om behandlingen af falske asylansøgere, også gennem vedtagelse og gennemførelse af reformer til forbedring af situationen for mindretal, hvis medlemmer i mange tilfælde har misbrugt visse medlemsstaters visumfri ordning og asylpolitik; opfordrer de medlemsstater, der er mest berørt af strømmen af falske asylansøgere, til at vedtage passende mekanismer til behandling af disse sager, først og fremmest ved at opføre landene på det vestlige Balkan på listen over »sikre oprindelseslande«; opfordrer endvidere EU's medlemsstater til at bistå Serbien i dets bestræbelser på at bekæmpe organiseret kriminalitet i forbindelse med menneskesmugling af falske asylansøgere; konstaterer endvidere, at Serbien i stigende grad er blevet modtagerland for asylansøgere og derfor har behov for en mere effektiv behandling af asylansøgninger; understreger, at det er nødvendigt at oplyse borgerne ordentligt om begrænsningerne i visumfriheden med henblik på at forhindre enhver form for misbrug af rejsefriheds- og visumliberaliseringspolitikken; noterer sig, at denne liberalisering er et af de største opnåede resultater i Serbiens nylige fremskridt i retning mod EU, og at enhver suspension utvivlsomt ville få negative sociale, økonomiske og politiske konsekvenser;

51. fremhæver aktive og uafhængige civilsamfundsorganisationers og den serbiske regerings centrale rolle i styrkelsen og konsolideringen af de demokratiske politiske processer i landet; understreger betydningen af dialog med civilsamfundsorganisationerne og den altafgørende rolle, som civilsamfundets aktører spiller ved at bidrage til at fremme dialog og øget regionalt samarbejde;

Torsdag den 18. april 2013

52. glæder sig over regeringens øgede samarbejde med ngo'er, men opfordrer til, at de høres mere bredt i forbindelse med den politiske proces, herunder udformningen af politikker og love, og overvågningen af myndighedernes aktiviteter; opfordrer den serbiske regering til at samarbejde med civilsamfundsorganisationer, ikke-statslige aktører og arbejdsmarkedets parter i alle tiltrædelsesprocessens faser og levere de oplysninger, der er nødvendige som bevis på landets engagement i princippet om civilsamfundets inklusion i beslutningstagningen, eftersom dette er afgørende for at sikre ansvarlighed og åbenhed i processen;
53. lykønsker den serbiske regering med forfølgelsen af våbendestruktionsprogrammet; konstaterer, at dette programs succes er en relevant faktor for overvindelse af den voldelige arv i det serbiske samfund, der er resultatet af 1990'ernes stridigheder;
54. glæder sig over premierminister Ivica Dacic's officielle besøg i Bosnien-Herzegovina og den officielle støtte til landets territoriale integritet og suverænitæt; er af den opfattelse at Serbiens direkte forbindelser til myndighederne i Republika Srpska skal være i tråd med denne tilkendegivne støtte og ikke bør undergrave staten Bosnien-Herzegovinas integritet, uafhængighed, kompetencer eller landets statslige institutioners funktioner; opfordrer endvidere indtrængende de serbiske myndigheder aktivt at støtte alle nødvendige forfatningsmæssige ændringer, som vil kunne sætte de bosniske statslige institutioner i stand til at gennemføre krævende reformer som led i den europæiske integrationsproces;
55. glæder sig over ideen om at indlede forhandlinger om undertegnelse af en traktat om gode naboforbindelser med Bulgarien og håber, at dette vil føre til en mere positiv udvikling i regional sammenhæng;
56. opfordrer politiske ledere i Kroatien og Serbien til at gøre en indsats for at forbedre deres gensidige forbindelser; støtter i denne forbindelse alle initiativer, der medfører en styrkelse af samarbejde og forsoning mellem de to lande; understreger vigtigheden af gode naboforbindelser i den europæiske integrationsproces og opfordrer indtrængende begge landes myndigheder til at gøre sig yderligere bestræbelser på at løse spørgsmålet om forsvundne personer; opfordrer begge regeringer til at løse udestående grænsespørgsmål og aktivt at støtte flygtninges tilbagevendelse;
57. glæder sig over forbedringen i forbindelserne mellem Montenegro og Serbien; opfordrer til tættere koordinering mellem de respektive regeringer om EU-relaterede reformer, navnlig for at tackle fælles udfordringer med hensyn til retsstatsprincippet; tilskynder begge regeringer til at øge deres bestræbelser på at nå frem til en løsning på de tilbageværende grænsespørgsmål;
58. glæder sig over den aftale, der er indgået mellem Serbien og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien om borgernes frie bevægelighed som supplement til de aftaler, der allerede er undertegnet af Serbien; noterer sig og glæder sig over præsident Nikolic's tilbud om at mægle for at finde en løsning på den langvarige strid mellem de ortodokse kirker i de to lande på basis af fuld respekt for princippet om adskillelse af kirke og stat; anmoder begge regeringer om at åbne flere kontrolpunkter med henblik på at gøre det lettere for lokalbefolkningen i grænseregionerne hurtigt at krydse grænsen;
59. glæder sig over de fremskridt, der er opnået i forhold til Sarajevo-processen og Serbiens aktive engagement i at fremskynde den; glæder sig over resultatet af den internationale donorkonference, der blev afholdt i Sarajevo i april 2012, hvor Bosnien-Herzegovina, Kroatien, Montenegro og Serbien nåede til enighed om et fælles regionalt genhusningsprogram; støtter kraftigt dette program og opfordrer til samarbejde mellem landene om at finde løsninger for flygtninge og fordrevne personer i regionen; opfordrer alle parter til omgående at gennemføre programmet;
60. opfordrer indtrængende Serbien til at respektere Kosovos territoriale integritet og til i dialog med Pristina at løse alle bilaterale spørgsmål i en god europæisk ånd af naboskab og gensidig forståelse;
61. noterer sig de svære udfordringer, der skal håndteres for så vidt angår økonomisk politik; understreger nødvendigheden af at forbedre erhvervs miljøet som reaktion på den høje arbejdsløshed og inflationspresset; konstaterer, at de nye økonomiske stramminger ikke i sig selv kan være effektive, men at de må kombineres med en vækstpolitik;
62. opfordrer Serbien til at være særligt opmærksom på yderligere at forbedre erhvervs miljøet, navnlig hvad angår privatiseringsprocedurer og offentlige indkøb;
63. glæder sig over fremlæggelsen af den handlingsplan for vedvarende energi, der sigter mod at indføre konkrete foranstaltninger, med hvilke Serbien håber på at realisere de forpligtelser, der er indgået inden for rammerne af energifællesskabstraktaten med henblik på at sikre, at vedvarende energi kommer til at udgøre 27 % af landets samlede energiforbrug inden 2020;
64. gentager vigtigheden af en historisk forsoning vedrørende massakrerne i 1941-1948 og understreger vigtigheden af, at både den ungarske og den serbiske præsident viser behørig respekt for ofrene;

Torsdag den 18. april 2013

65. betragter den fælles serbisk-ungarske historikerkomité, som har fungeret i to år, som et positivt skridt i processen for gensidig forståelse og forsoning i forbindelse med historiske traumer, og opfordrer indtrængende myndighederne til at overveje en udvidelse af den eksisterende model til alle Serbiens naboer;

66. glæder sig over aftalen mellem Serbiens og Kroatiens udenrigsministre om at nedsætte en fælles blandet kommission til behandling af udestående spørgsmål mellem de to lande, herunder de anklager om folkedrab, som de to lande har rejst mod hinanden; betragter dette som et vigtigt fremskridt for hele regionen på vejen til EU-integration; opfordrer Rådet til i denne forbindelse at intensivere og styrke de fælles EU-finansierede grænseoverskridende projekter med henblik på fremme udviklingen af gode naboforbindelser og styrke det regionale samarbejde;

67. opfordrer den serbiske regering, der overtager formandskabet for Det Europæiske Energifællesskab i januar 2013 til at træffe alle nødvendige foranstaltninger for at bringe energistrategien, der blev vedtaget af Energifællesskabets Ministerråd i Budva den 18. oktober 2012, i overensstemmelse med EU-miljøstandarder og -klimamålsætninger og på samme tid sikre, at alle relevante interessenter, herunder civilsamfundsorganisationerne, inddrages i høringsprocessen;

68. anmoder Kommissionen om at udvide energikøreplanen 2050 til at omfatte landene i Energifællesskabet, da disse lande, ligesom EU stræber efter et fuldt integreret indre marked for el og gas og anvender Unionens regelværk på energiområdet;

69. opfordrer til at tage skridt til at fremme økonomiske politikker, der sikrer bæredygtig økonomisk vækst, miljøbeskyttelse og jobskabelse; opfordrer til en yderligere indsats for at lette SMV'ernes aktiviteter som et middel til både at øge indtægter og reducere den høje arbejdsløshed, navnlig blandt unge, samt fremme adgangen til finansiering; minder om, at eksistensen af statslige og private monopoler i alvorlig grad hæmmer overgangen til en åben markedsøkonomi, og opfordrer regeringen til at tage skridt til at afskaffe dem;

70. gør opmærksom på den betydelige stigning i den offentlige gæld og på den høje arbejdsløshed; opfordrer regeringen til at fortsætte med at udarbejde foranstaltninger til at nedbringe budgetunderskuddet og udarbejde en beskæftigelsesstrategi med fokus på de mest berørte sociale kategorier og på de unge;

71. understreger, at den globale finansielle krise har negative konsekvenser for samfundet og især for de mest udsatte grupper; opfordrer derfor myndighederne til at gøre deres yderste for at mindske dens negative konsekvenser — fattigdom, arbejdsløshed, social eksklusion — men ligeledes til at tage fat om og bekæmpe de grundlæggende årsager;

72. fremhæver, at Serbien har ratificeret Den Internationale Arbejdsorganisation ILO's vigtigste konventioner om arbejdsrettigheder såvel som den reviderede europæiske socialpakt; henleder opmærksomheden på, at arbejdsmarkeds- og fagforeningsrettigheder stadig er begrænsede på trods af forfatningsmæssige garantier, og opfordrer Serbien til yderligere at udbygge disse rettigheder; nærer bekymring over, at arbejdsmarkedsdialogen fortsat er svag, og at høringen af arbejdsmarkedets parter er uregelmæssig; henstiller, at der tages yderligere skridt til at styrke det økonomiske og sociale råd for at sikre, at det aktivt kan bidrage til at fremme den sociale dialog og deltage mere aktivt som høringsorgan i forbindelse med lovgivningen;

73. konstaterer med beklagelse det manglende fremskridt i forbindelse arbejdsmarkeds- og fagforeningsrettigheder; opfordrer myndighederne til hurtigt at gå videre med at skabe betingelserne for en reel dialog mellem arbejdsmarkedets parter, som indtil videre ikke har fundet sted, at forenkle procedurerne for registrering af en fagforening og at fremme anerkendelse af allerede eksisterende fagforeninger; henleder opmærksomheden på manglerne i arbejdsmarkedsloven, som ikke er bragt i overensstemmelse med gældende EU-ret, samt på loven om strejker, der ikke er i overensstemmelse med EU- og ILO-standarder; påpeger endvidere, at favorisering og nepotisme stadig er alvorlige problemer i Serbien; understreger betydningen af meritbaseret ansættelse og forfremmelse, navnlig i den offentlige sektor, og understreger, at afskedigelse af ansatte på grundlag af deres politiske overbevisning eller tilknytning er uacceptabel;

74. glæder sig over det arbejde, som agenturet for tilbagegivelse af ejendom har udført indtil videre; opfordrer myndighederne til at sikre, at agenturet ydes alle de administrative og finansielle ressourcer, der er nødvendige, således at det kan arbejde uafhængigt; opfordrer til erstatning i naturalier, når dette er muligt; understreger behovet for at håndtere systemisk erhvervelse af offentlig ejendom gennem private interesser ved at sammensætte en komplet fortegnelse over offentlig og statslig ejendom og ved at bringe loven om jord og byggeri i overensstemmelse med europæiske standarder; gør opmærksom på, at især jordarealer i byområder har været genstand for erhvervelse gennem utilstrækkelige retsprocedurer og har været mål for hvidvaskning af penge gennem organiseret kriminalitet og private interesser;

75. glæder sig over vedtagelsen af den nye lovgivning om projektet om den europæiske kulturhovedstad, der tillader EU-kandidatlande at deltage i perioden 2020-2030; støtter Beograds myndigheders initiativ med lanceringen af en kampagne for Beograd som europæisk kulturhovedstad i 2020 og opmuntrer til tilknyttede projekter, der kan bringe Beograd og Serbien kulturelt tættere på EU, navnlig hvad angår sameksistens mellem etniske grupper, multikulturel forståelse og dialog mellem trossamfund;

Torsdag den 18. april 2013

76. understreger betydningen af at udvikle offentlig transport, navnlig med hensyn til opgradering eller etablering af nye jernbaneforbindelser inden for rammerne af et bæredygtigt transportsystem; beklager, at der er gjort få fremskridt såvel på dette område som på området for kombineret transport;
77. opfordrer indtrængende navnlig de serbiske myndigheder til at forenkle og fremskynde de administrative procedurer for udstedelse af byggetilladelser, licens og netværksforbindelser for projekter for vedvarende energi;
78. påpeger, at det er nødvendigt med en betydelig indsats på miljøområdet og navnlig på områderne vandforvaltning, naturbeskyttelse og luftkvalitet; understreger, at der ikke kan opnås væsentlige fremskridt uden at stramme den administrative kapacitet tilstrækkeligt, og opfordrer den serbiske regering til at træffe de nødvendige foranstaltninger i den forbindelse;
79. beklager den serbiske regerings beslutning om at hæve det maksimalt tilladte niveau af aflatoksin i mælk fra 0,05 til 0,5 mg/kg for at klare den seneste mælkekrise; opfordrer de serbiske myndigheder til rettidigt at tage hånd om de problemer, der ligger til grund for det forhøjede indhold af aflatoksin i mælk, og til derefter at sænke det maksimalt tilladte niveau til de gældende EU-standarder;
80. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen samt regeringen og parlamentet i Republikken Serbien.

P7_TA(2013)0187

Den europæiske integrationsproces for Kosovo

Europa-Parlamentets beslutning af 18. april 2013 om den europæiske integrationsproces for Kosovo (2012/2867 (RSP))

(2016/C 045/11)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Revisionsrettens særberetning nr. 18/2012 om Den Europæiske Unions bistand til Kosovo på retsstatsområdet, som blev offentliggjort den 30. oktober 2012,
- der henviser til Rådets afgørelse af 22. oktober 2012, hvori Kommissionen bemyndiges til at indlede forhandlinger med Kosovo om en rammeaftale om deltagelse i Unionens programmer,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 10. oktober 2012 om en feasibilityundersøgelse med henblik på en stabiliserings- og associeringsaftale mellem Den Europæiske Union og Kosovo (COM(2012)0602),
- der henviser til Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet om »Udvidelsesstrategi og vigtigste udfordringer 2012-2013« af 10. oktober 2012 (COM(2012)0600),
- der henviser til udløbet af den internationale civile repræsentants mandat i september 2012 og udfasningen af Det Internationale Civile Kontor ved udgangen af 2012,
- der henviser til FN's generalsekretærs beretninger om de igangværende aktiviteter under FN's midlertidige administrative mission i Kosovo og udviklingen i denne forbindelse, hvoraf den seneste beretning er af 8. november 2012 og dækker perioden 16. juli til 15. oktober 2012,
- der henviser til ratificeringen i Kosovos nationalforsamling den 7. september 2012 af aftalen med EU om forlængelse af EULEX' mandat til juni 2014,
- der henviser til Rådets fælles aktion 2008/124/FUSP af 4. februar 2008 om Den Europæiske Unions retsstatsmission i Kosovo, EULEX Kosovo, ændret ved Rådets fælles aktion 2009/445/FUSP af 9. juni 2009, ved Rådets afgørelse 2010/322/FUSP af 8. juni 2010 samt ved Rådets afgørelse 2012/291/FUSP af 5. juni 2012,
- der henviser til konklusionerne fra samlingerne i Rådet (almindelige anliggender) den 7. december 2009, 14. december 2010 og 5. december 2011, hvori det understreges og bekræftes, at Kosovo — uden at dette berører medlemsstaternes holdning vedrørende dets status — også bør stilles en visumliberalisering i udsigt, når alle betingelser er opfyldt, og der udtrykkes tilfredshed med indledningen af en visumdrøftelse i januar 2012 og fremlæggelsen af en køreplan for visumliberalisering i juni 2012,

Torsdag den 18. april 2013

- der henviser til den strukturerede dialog om retsstaten, som blev indledt den 30. maj 2012,
- der henviser til det nationale råd for europæisk integration, som er tilknyttet præsidentens kontor og fungerer som et koordineringsorgan på højt plan med henblik på at skabe konsensus om den europæiske dagsorden ved hjælp af en inklusiv og tværpolitisk tilgang, og som blev nedsat i marts 2012,
- der henviser til Rådets konklusioner af 28. februar 2012 om udvidelse og om stabiliserings- og associeringsprocessen,
- der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolution 1244 (1999), den rådgivende udtalelse af 22. juli 2010 fra Den Internationale Domstol (ICJ) om Kosovos ensidige uafhængighedserklærings overensstemmelse med folkeretten, samt til FN's Generalforsamlings resolution af 9. september 2010 ⁽¹⁾, som anerkendte ICJ's udtalelse og udtrykte tilfredshed med EU's vilje til at fremme dialogen mellem Beograd og Pristina,
- der henviser til rapporten af oktober 2012 fra Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa, OSCE's mission til Kosovo med titlen »Fair Trial Rights in Election Related Cases« (rettigheder tilknyttet en retfærdig rettergang i valgrelaterede sager),
- der henviser til de fælles erklæringer fra de interparlamentariske møder mellem EU og Kosovo den 28.—29. maj 2008, den 6.—7. april 2009, den 22.—23. juni 2010 og den 20. maj 2011,
- der henviser til sine tidligere beslutninger,
- der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 2,
- A. der henviser til, at afslutningen på den overvågede uafhængighed markerer et vigtigt skridt for Kosovo og højner de kosovoske myndigheders ansvar for at fremkomme med og gennemføre reformer på vejen mod europæisk integration;
- B. der henviser til, at 98 ud af FN's 193 medlemsstater, herunder 22 ud af EU's 27 medlemsstater, anerkender Kosovos selvstændighed;
- C. der henviser til, at alle EU-medlemsstater støtter Kosovos EU-perspektiver i overensstemmelse med EU's tilsagn til hele regionen Vestbalkan, og uden at det berører medlemsstaternes holdning til Kosovos status;
- D. der henviser til, at genoptagelsen af dialogen på højt plan mellem Beograd og Pristina udgør et vigtigt skridt frem mod en normalisering af forbindelserne mellem de to parter, forudsat at de konkret og konstruktivt indgår i resultatorienterede forhandlinger;
- E. der henviser til, at gode naborelationer er afgørende for sikkerhed og stabilitet i regionen;
- F. der henviser til, at der er sket betydelige fremskridt i forholdet mellem EU og Kosovo, herunder med offentliggørelsen af Kommissionens feasibilityundersøgelse og iværksættelsen af visumdialogen og den strukturerede dialog om retsstaten;
- G. der henviser til, at Kosovos EU-perspektiver er et stærkt incitament til gennemførelse af de nødvendige reformer;
- H. der henviser til, at de kronisk svage retsstatsforhold sinker opbygningen af demokratiet og skader økonomien, hvilket undergraver langsigtet udvikling;
- I. der henviser til, at en af de vigtigste prioriteter for EULEX-missionen er bekæmpelsen af korruption og organiseret kriminalitet samt efterforskning og retsforfølgelse af krigsforbrydere;
- 1. glæder sig over resultatet af Kommissionens feasibilityundersøgelse, som konkluderede, at der kan indgås en stabiliserings- og associeringsaftale i en situation, hvor medlemsstaterne fastholder divergerende holdninger vedrørende Kosovos status, forudsat at landet opfylder en række grundlæggende betingelser; tilskynder Kosovo til at øge sine bestræbelser på at indfri de prioriteter på kort sigt, som er indkredset i undersøgelsen;

⁽¹⁾ A/RES/64/298.

Torsdag den 18. april 2013

2. understreger, at undertegnelsen af stabiliserings- og associeringsaftalen er et vigtigt skridt hen imod Kosovos fremtidige integration i EU-strukturerne og i sidste ende imod medlemskab af Unionen; er overbevist om, at en sådan aftale vil skabe nye muligheder, som vil styrke nabosamarbejdet og Kosovos regionale integration;
3. tilskynder ikke desto mindre de sidste fem medlemsstater til at anerkende Kosovo og opfordrer dem til at gøre deres yderste for at lette de økonomiske, sociale og politiske forbindelser mellem deres egne borgere og Kosovos borgere;
4. noterer sig, at den overvågede uafhængighed ophørte den 10. september 2012, efter at den internationale styringsgruppe den 2. juli 2012 havde truffet afgørelse om, at det samlede forslag til statusløsning for Kosovo i det væsentlige var gennemført; ser med tilfredshed på udløbet af den internationale civile repræsentants mandat og det arbejde, der hidtil er udført af EU's særlige repræsentant/chefen for Europa-kontoret;
5. glæder sig over den dialog på højt niveau mellem Beograd og Pristina, som er blevet iværksat og fremmet af næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik Catherine Ashton, da dette har givet ny impuls til dialogen mellem de to parter; opfordrer til, at alle de aftaler, der hidtil er indgået, især om integreret grænseforvaltning, gennemføres fuldt ud, samt til, at der indføres kontrolposter ved deres fælles grænse som fastsat i aftalen; glæder sig over udpegelsen af en kosovosk forbindelsesofficer i Beograd, hvilket ses som et vigtigt skridt i denne retning;
6. konstaterer med beklagelse, at den 9. runde i Beograd-Pristina-dialogen på højt niveau endte uden nogen omfattende aftale om rækkevidden af beføjelser for kommunerne tilhørende det serbiske mindretal; opfordrer begge parter til at videreføre og intensivere forhandlingerne i den hensigt at nå frem til en gensidigt acceptabel og holdbar løsning på alle de udestående anliggender snarest muligt; understreger, at en normalisering af forbindelserne er i både Serbien og Kosovos bedste interesser og et afgørende skridt til at genstarte den europæiske integrationsproces;
7. understreger, at der er behov for betydelig gennemsigtighed i formidlingen af resultaterne af Beograd-Pristina-dialogen samt for at inddrage de berørte parlamenter og civilsamfundet; indskærper i denne henseende nødvendigheden af, at de kosovoske og serbiske forhandlere opbygger tillid i offentligheden og hører borgerne;
8. gentager, at ideer om at dele Kosovo eller ethvert andet land på Vestbalkan er i modstrid med ånden i den europæiske integration; gentager, at det støtter op om Kosovos territoriale integritet og om gensidigt acceptable løsninger på udestående tvister; opfordrer alle berørte parter til at gå konstruktivt ind i den EU-støttede dialog og afholde sig fra enhver handling, der kan udløse spændinger i regionen;
9. fremhæver behovet for lokalt ansvar for og ejerskab af forsoningsprocessen; mener, at de kosovoske myndigheder bør tage yderligere skridt til at træde i forbindelse med det serbiske mindretal, især i den nordlige del, for at sikre bred integration i samfundet og samtidig drage omsorg for, at det forfatningsmæssige princip, der sikrer kosovoserberne ret til adgang til alle offentlige tjenesteydelser på deres eget sprog, nøje holdes i hævd; er samtidig af den opfattelse, at samarbejdet mellem alle kosovoserbere bør udvides, og at Kommissionen bør støtte projekter i denne forbindelse og fremme mellemfolkelige kontakter; tilskynder alle kosovoserbere og deres politiske repræsentanter til at udnytte alle de muligheder, Kosovos forfatning giver dem for at spille en konstruktiv rolle i politik og i samfundet; anser åbningen af det administrative kontor i det nordlige Mitrovica for positivt skridt; bemærker imidlertid, at mange civilsamfundsaktivister i det nordlige Mitrovica oplever indskrænkninger i friheden til at udføre deres arbejde såvel som en optrapning af alment udbredte nationalistiske synspunkter i løbet af det seneste år;
10. opfordrer til fuld gennemsigtighed i finansieringen af skoler og hospitaler i det nordlige Kosovo i overensstemmelse med bestemmelserne i Ahtisaari-planen;
11. beklager dybt vandaliseringen af to serbiske kirkegårde og opfordrer indtrængende de kosovoske myndigheder til at drage gerningsmændene til ansvar for disse afskyelige handlinger;
12. opfordrer Kosovos myndigheder og EULEX til at tage skridt til at udarbejde en køreplan og til at gennemføre decentraliseringsprocessen fuldt ud for at forbedre de lokale myndigheders funktionsevne i henhold til Kosovos forfatning, også i nord;
13. glæder sig over Det Regionale Samarbejdsråds bestyrelses beslutning om at godtage Kosovo som medlem af denne organisation; anser dette for et vigtigt skridt fremad for landet på dets vej mod regional og europæisk integration;

Torsdag den 18. april 2013

14. glæder sig over gennemgangen og udvidelsen af EULEX-mandatet og udnævnelsen af Bernd Borchardt til missionsleder; mener, at Revisionsrettens beretning om EU-bistand til Kosovo på retsstatsområdet giver anledning til alvorlige overvejelser, navnlig hvad angår effektiviteten af denne bistand, korruption på højt plan, organiseret kriminalitet og manglen på klart afgrænsede mål; tilslutter sig beretningens analyse og anbefalinger og opfordrer alle involverede aktører til at gennemføre dem og dermed øge virkningerne af EU's bistand;

15. understreger, at det er vigtigt, at EULEX-missionen lykkes, både af hensyn til en bæredygtig udvikling af Kosovo og for konsolideringen af institutionerne og landets stabilitet; fremhæver endvidere, at det er vigtigt for Kosovo at styrke det tætte samarbejde med EULEX og støtte EULEX i arbejdet inden for alle dele af missionens mandat; fremhæver, at EULEX hurtigst muligt bør tage hånd om behovet for gennemsigtighed og ansvarlighed i sit arbejde, og opfordrer til et effektivt og gennemsigtigt system inden for EULEX-strukturerne til at sikre, at klager fra borgere og civilsamfundets repræsentanter tages i betragtning; tilskynder EULEX til at forbedre formidlingen af sine resultater til de kosovoske borgere, til at arbejde for at højne tilliden til missionen og være opmærksom på borgernes forventninger;

16. understreger nødvendigheden af effektiv international ledelse, koordinering og samarbejde i EULEX; opfordrer EULEX til at forny og forstærke sin indsats for at forbedre retsstatsforholdene i Kosovo og til at fokusere anvendelsen af sine udøvende beføjelser på bekæmpelsen af korruption på højt plan og organiseret kriminalitet; understreger EULEX' ansvar for så vidt angår missionens udøvende magt og dets mandat til at overvåge, vejlede og rådgive; opfordrer især EU's medlemsstater til at sikre, at EULEX har det nødvendige personale, hvad angår kvalitet, tidsrum og kønsbalance, og at personalets sammensætning afspejler behovene i indsatsområdet;

17. giver sin tilslutning til SITF (EULEX Special Investigative Task Force), der blev oprettet efter rapporten fra december 2010 fra Europarådets parlamentariske forsamling; mener, at en grundig efterforskning af alle de anklager, der er fremsat i rapporten, er i Kosovos interesse; opfordrer de kosovoske myndigheder og myndighederne i nabolandene til uindskrænket at samarbejde med og støtte SITF;

18. understreger, at der er behov for bedre samarbejde og samordning af bistanden mellem medlemsstaterne, EU-institutionerne og andre internationale donorer for at undgå, at aktiviteter overlapper hinanden, og for at sikre en effektiv forvaltning af ressourcerne; glæder sig over Kosovos medlemskab af Den Europæiske Udviklingsbank (EBRD) pr. december 2012;

19. tilskynder Kosovos myndigheder til at optrappe indsatsen for at bekæmpe den store arbejdsløshed og fattigdom i landet gennem yderligere økonomiske reformer og et forbedret investeringsklima;

20. glæder sig over påbegyndelsen af visumdrøftelserne og visumhandlingsplanen fra juni 2012; opfordrer indtrængende til, at køreplanen gennemføres hurtigt og stringent; opfordrer Rådet og Kommissionen til regelmæssigt at orientere Europa-Parlamentet om, hvilke fremskridt der gøres på dette område;

21. opfordrer Kosovos myndigheder til at opfylde de fire prioriteter på kort sigt, som består i kriterierne for indledning af forhandlingerne om stabiliserings- og associeringsaftalen inden for områderne retsstaten, mindretal, administrativ kapacitet og handel, samt til at forbedre den administrative kapacitet til forhandling, især gennem en fortsat omstrukturering af handelsministeriet;

22. opfordrer indtrængende Kosovos myndigheder til at forstærke deres engagement og udvise politisk vilje til at styrke retsstatsforholdene, især ved at fremlægge dokumentation for indsatsen til bekæmpelse af organiseret kriminalitet og korruption; bemærker med interesse iværksættelsen af den strukturerede dialog om retsstaten som et forum på højt plan, der skal overvåge udviklingen på retsstatsområdet; opfordrer indtrængende Kosovos myndigheder til at sætte en stopper for praksissen med at benåde et stort antal dømtede forbydere i forbindelse med fejringen af årsdagen for Kosovos uafhængighedserklæring og til at følge nogle strengere kriterier for sådanne benådnings, således at magtens tredeling altid respekteres;

23. opfordrer indtrængende de kosovoske myndigheder til at forbedre retsvæsenets uafhængighed, effektivitet, ansvarlighed og uvildighed og til at respektere dets uafhængighed, både i handlinger og offentlige udtalelser, herunder i forbindelse med efterforskning eller anholdelse af fremtrædende personer, og til at respektere EULEX's mandat og varetagelse af den udøvende magt;

24. er bekymret over, at der ikke er gjort væsentlige fremskridt i bekæmpelsen af korruption og organiseret kriminalitet; opfordrer Kosovos myndigheder til at udvise oprigtig politisk vilje og mod til at bekæmpe korruption på højt plan samt til at udvise mere gennemsigtighed og styring, bl.a. ved at samordne Kosovos politistyrker med de retslige myndigheder; gentager sin foruroligelse over det store omfang af organiseret kriminalitet i det nordlige Kosovo, tager regeringens vedtagelse af en strategi til korruptionsbekæmpelse til efterretning og finder, at Kosovo skal indføre og implementere denne strategi med oprigtig ildhu; udtrykker bekymring over, at samarbejdet med Europol og Interpol ikke er fuldstændigt som følge af manglen på anerkendelse af Kosovo som stat, og opfordrer medlemsstaterne til at befordre et bedre samarbejde

Torsdag den 18. april 2013

mellem EULEX og Europol og Interpol og til at udfinde muligheder for at inddrage Kosovo i både Europol og Interpol, i det mindste som observatør;

25. bemærker i denne forbindelse, at der i Revisionsrettens beretning nævnes flere tilfælde, hvor Kosovos myndigheder har afvist at følge råd og henstillinger fra EU-institutionerne eller EU-finansierede eksperter på stedet, navnlig vedrørende bekæmpelsen af korruption; bemærker, at den organiserede kriminalitet, der forekommer i Kosovo, udgør en betydelig trussel og hjælpes på vej af straffrie tilstande, hyppig politisk indblanding i retsvæsenet og de håndhævende myndigheder og af korruption på højt plan;

26. konstaterer, at korruption og organiseret kriminalitet er udbredt i regionen og endvidere udgør en hindring for Kosovos demokratiske, sociale og økonomiske udvikling; opfordrer i denne henseende til udarbejdelse af en regional strategi og til øget samarbejde mellem alle landene i regionen med henblik på at tackle disse plager mere effektivt, især menneskehandel og udnyttelse af kvinder og mindreårige med henblik på seksuel udnyttelse eller tvunget tiggeri; glæder sig over det vellykkede arbejde, som er gjort på dette område inden for Ohrid-samarbejdet mellem regeringerne i Pristina, Skopje, Podgorica og Tirana;

27. udtrykker bekymring over de begrænsede rammer for vidnebeskyttelse i Kosovo, som har særlig stor betydning i højt profilerede sager; understreger betydningen af et velfungerende vidnebeskyttelsesprogram; opfordrer Kosovos myndigheder til at styrke effektiviteten og troværdigheden af vidnebeskyttelsessystemet, og opfordrer EULEX til at øge sin støtte til denne indsats; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at godkende flere flytninger af vidner og fremhæver, at det fortsat er nødvendigt at søge efter måder til anerkendelse af alle krigsforbrydelsesofres lidelser og respektere deres ret til sandhed og retfærdighed, herunder ved at støtte oprettelsen af den regionale sandhedskommission RECOM;

28. finder det beklageligt, at 1869 personer stadig er savnet som følge af krigen i Kosovo i 1999; bemærker, at det er nødvendigt at finde en hurtig løsning på dette problem, da det er væsentlige forudsætninger for forsoning mellem befolkningsgrupperne og for en fredelig fremtid i regionen, at sandheden afdækkes, og at ofrenes familier får mulighed for at sørge over deres pårørende; fremhæver behovet for et bedre samarbejde mellem komitéerne for forsvundne personer, og opfordrer indtrængende myndighederne i alle de berørte lande til at gøre det hemmelige politis og militærets arkiver tilgængelige;

29. er stadig bekymret over den vedvarende tendens til, at menneskehandel foregår gennem og fra Kosovo, især handel med børn til seksuel udnyttelse; opfordrer Kosovo til at optrappe sin indsats for at bekæmpe menneskehandel, bl.a. ved at øge de retshåndhavende og retslige myndigheders kapacitet;

30. opfordrer alle parter til at færdiggøre deres valgreformer med det formål at opstille velfungerende rammer for valg i overensstemmelse med de internationale normer, navnlig Europarådets, i særdeleshed med henblik på at indskrænke mulighederne for valgsvindel og på at styrke den lovgivende forsamlings politiske ansvar; er bekymret over manglerne i efterforskningen og retsforfølgningen af valgsvindel i forbindelse med parlamentsvalget i december 2010 som fremhævet i OSCE's rapport; opfordrer de ansvarlige myndigheder til at tage henstillingerne i OSCE's rapport op til overvejelse; opfordrer EULEX til at overveje at anvende sine udøvende beføjelser på dette område, hvis den vurderer, at Kosovos retssystem ikke er i stand til at udbedre disse mangler;

31. glæder sig over de betydelige forbedringer i Kosovos lovgivningsmæssige bestemmelser, herunder den progressive lovgivning og politikerne vedrørende hjemsendelse og repatriering, rettigheder for mindretalsamfund, anvendelse af sprog, antidiskrimination, ligestilling mellem kønnene samt unge;

32. understreger, at der trods disse forbedringer fortsat er udfordringer med hensyn til beskyttelse af menneskerettigheder og fællesskabsrettigheder, ikke-diskrimination på grundlag af seksuel orientering samt kvinders og unges deltagelse i beslutningstagning; fremhæver, at kvinder, unge og befolkningsgrupper fortsat er underrepræsenteret både på centralt og lokalt plan;

33. fordømmer på det kraftigste de trusler, der for nylig er blevet fremsat mod menneskerettighedsforkæmperen Nazlie Balaj, der er medlem af Kosovos kvindenetværk, som reaktion på, at hun offentligt forsvarede et ændringsforslag til loven om status for martyrer, invalider og veteraner, medlemmer af Kosovos Befrielseshær, civile ofre og deres pårørende, som ville give personer udsat for seksuel vold samme status som veteraner, og opfordrer de kosovoske myndigheder til at efterforske denne sag og sørge for beskyttelse af alle menneskerettighedsforkæmpere;

34. opfordrer institutioner på både centralt og lokalt plan til effektivt at gennemføre menneskerettighedsrelateret lovgivning og bidrage til videreudviklingen af et multietnisk samfund;

Torsdag den 18. april 2013

35. ser med tilfredshed på ombudsmandens arbejde og anser dette embedes budgetmæssige uafhængighed for at være et presserende anliggende;
36. understreger, at det er nødvendigt for Kosovos nationalforsamling at forstærke sin uafhængighed, sin ekspertise og sin kapacitet til at have hånd i hanke med budgettet, den udøvende magt og sikkerhedsmyndighederne ved at øge kontrollen med lovgivningen og tilsynet med gennemførelsen og virkningen af politikker og strategier;
37. understreger betydningen af at gennemføre de nødvendige reformer af den offentlige forvaltning og øge antallet af kvinder og personer med mindretalsbaggrund på alle forvaltningsniveauer;
38. glæder sig over, at Kosovos lovgrundlag tilsikrer kvinders rettigheder, og at ligestilling mellem mænd og kvinder er godt forankret i retssystemet, og glæder sig over de fremskridt, der er gjort på dette område; er imidlertid bekymret over den høje andel af piger, der forlader skolen før tid, og over underrepræsentationen af kvinder på arbejdsmarkedet, herunder i samfundets nøglesektorer; opfordrer imidlertid indtrængende regeringen og parlamentet til at være mere proaktive og effektive i gennemførelsen af disse love, bl.a. dem mod vold i hjemmet og menneskehandel, for på en synlig måde at fremme kvinders rettigheder og ligestilling mellem mænd og kvinder i Kosovo; opfordrer de kosovoske myndigheder til at gøre en mere aktiv indsats for at tilskynde kvinder til at deltage i det politiske og samfundsmæssige liv, fremme deres deltagelse og styrke deres position på arbejdsmarkedet og ved at integrere ligestillingsaspektet;
39. fremhæver den centrale rolle, som aktive og uafhængige civilsamfundsorganisationer spiller for styrkelsen og konsolideringen af demokratiske politiske processer i landet; anerkender det vigtige arbejde, der udføres af civilsamfunds- og kvindeorganisationer; understreger vigtigheden af dialog med civilsamfundsorganisationer;
40. understreger den centrale rolle, som civilsamfundsorganisationer spiller i opbygningen af et integreret samfund, for styrkelsen og konsolideringen af de demokratiske politiske processer i Kosovo og for fremme af dialog og gode naborelationer i regionen, og dermed i at bidrage til et øget regionalt samarbejde om de sociale og politiske aspekter; glæder sig over statens øgede samarbejde med ngo'er, men opfordrer til et mere udvidet samråd med ngo'er i forbindelse med politikudformningen og overvågningen af myndighedernes aktiviteter; opfordrer derfor til, at deres rolle i stabiliserings- og associeringsprocessen udvides;
41. understreger, at det er nødvendigt at befordre aktivt borgerskab, bl.a. ved at styrke civilsamfundet og reelt at garantere ytringsfriheden;
42. erkender, at der, selv om friheden til at tilslutte sig fagforeninger er sikret ved lov, stadig er behov for forbedringer med hensyn til de grundlæggende arbejdsmarkeds- og fagforeningsrettigheder; tilskynder Kosovo til at styrke dialogen mellem arbejdsmarkedets parter i forbindelse med beslutningsprocessen, politikudformningen og kapacitetsopbygningen for disse parter;
43. understreger, at EULEX bør optrappe bistanden til Kosovos politi i form af kurser i, hvordan man neddæmper kritiske og ømtålelige situationer op til og under demonstrationer; fremhæver, at der også er behov for en større indsats fra myndighedernes side, med hjælp fra EULEX, for at opnå retfærdighed for ofrene for konfliktrelateret seksuel vold i Kosovo og andre steder på Vestbalkan;
44. er bekymret over, at diskrimination stadig er et alvorligt problem; understreger vigtigheden af at sikre lighed for alle uanset deres etniske oprindelse, køn, alder, religion, seksuelle orientering eller handicap; understreger behovet for en omfattende anti-diskriminationsstrategi, der dækker alle årsager til diskrimination, og for en fuldstændig gennemførelse af loven mod diskrimination; understreger betydningen af at højne bevidstheden om, hvad diskrimination er, og hvilke retsmidler der findes;
45. opfordrer myndighederne til at give det forfatningsmæssige princip om ikke-diskrimination på grundlag af seksuel orientering gyldighed, øge retshåndhævelsespersonalets kendskab til LGBT-rettigheder og bekæmpe homofobi og transfobi; beklager i denne forbindelse dybt det voldelige angreb, som en gruppe af bl.a. ekstreme islamister foretog i Pristina den 14. december 2012 mod de lokaler, hvor medieforetagendet Kosovo 2.0 skulle til at lancere den seneste udgave af sit blad, der omhandler sex, herunder LGBT-spørgsmål; opfordrer det kosovoske politi og indenrigsministeriet til at efterforske disse voldsepisoder og de trusler, der er fremsat mod de involverede personer, og til at stille gerningsmændene til ansvar ved domstolene; opfordrer indtrængende myndighederne til at gøre alt, hvad de kan, for at sikre fuld overholdelse af menneskerettighederne, herunder tanke-, ytrings- og forsamlingsfrihed;

Torsdag den 18. april 2013

46. fremhæver betydningen af uafhængige og frie medier; bifalder i denne forbindelse ændringerne af straffelovgivningen, hvad angår chefredaktørers, forlags, trykkeriers eller producenteres strafansvar og beskyttelse af journalistiske kilder, som trådte i kraft den 1. januar 2013;
47. noterer sig den tredje OSCE-rapport om fællesskabsrettigheder fra juli 2012, hvori det påpeges, at der — skønt der er etableret en omfattende og avanceret retlig ramme — stadig er lang vej endnu med hensyn til at opnå reel og meningsfuld beskyttelse af befolkningsgruppers rettigheder i Kosovo;
48. ser med tilfredshed på vedtagelsen af relevant lovgivning til beskyttelse og fremme af befolkningsgrupper og af religiøs og kulturel arv samt på Kosovos vellykkede overtagelse af ansvaret for sikkerheden for hovedparten af den serbisk-ortodokse kirkes kulturelle og religiøse steder; glæder sig i denne forbindelse især over oprettelsen af en særlig enhed i Kosovos politi, som udelukkende skal tage sig af denne opgave; opfordrer til yderligere gennemførelse af den relevante lovgivning, især loven om befolkningsgrupper; beklager dybt, at Kosovos myndigheder afviste at lade den serbiske præsident, Tomislav Nikolic, besøge Kosovo og deltage i fejringen af den ortodokse jul i Gracanica; glæder sig i denne henseende over mødet mellem den serbiske præsident Nikolic og den kosovoske præsident Jahjaga, der fandt sted den 6. februar 2013 i en åben og konstruktiv atmosfære under forsæde af den højtstående repræsentant Catherine Ashton, som led i bestræbelserne på at normalisere forholdet mellem de to sider;
49. beklager, at de serbiske myndigheder har afslået at tillade Kosovos vicepremierminister Mimoza Kusari-Lila at krydse grænsen og besøge Preševo-dalen; beklager dybt, at Kosovos borgere er nødt til at vente i mange timer for at krydse grænsen til Serbien;
50. fremhæver vigtigheden af at opgradere Kosovos forbindelser med og repræsentation i internationale kultur- og kulturarvsinstitutioner for at forbedre beskyttelsen af religiøse og kulturelle steder og monumenter og af at opgradere Kosovos repræsentation i europæiske og internationale sportsorganisationer, således at det bliver muligt for kosovoske sportsfolk at deltage i alle sportsbegivenheder, herunder Europa- og verdensmesterskaber og Olympiske Lege;
51. glæder sig over etableringen af kommunekontorer for befolkningsgrupper og hjemvendelser i de fleste kommuner, men finder det beklageligt, at der på trods af de opnåede fremskridt, fortsat består udfordringer for hjemvendelsen af flygtning og internt fordrevne, især på grund af sikkerhedstildragelser; tilskynder de kosovoske myndigheder til at gøre sig yderligere bestræbelser på dette område på både centralt og lokalt niveau, med særlig opmærksomhed på hjemvendte personer af serbisk, roma-, ashkali- og egyptisk oprindelse;
52. glæder sig over, at den endelige nedlukning af den blyforgiftede Osterode-lejr i det nordlige Mitrovica, og over, at de tilbageværende familier, hvoraf mange er romaer, ashkalier og egyptere, er blevet genhuset i nybyggede huse og et socialt boligbyggeri, som er en del af et EU-finansieret projekt; mener, at dette er et vigtigt skridt hen imod fuldstændig integration og inklusion af flygtninge og minoriteter i det kosovoske samfund; opfordrer indtrængende Kosovos myndigheder til straks at igangsætte oprensningsforanstaltninger i det forurenede område, og opfordrer Kommissionen til at yde den nødvendige tekniske og økonomiske bistand; anmoder Kosovo om at afsætte flere ressourcer til vedtagelsen og gennemførelsen af EU's miljøstandarder;
53. glæder sig over iværksættelsen af en midtvejsevaluering af strategien og handlingsplanen for romaer, ashkalier og egyptere; opfordrer til en mere virkningsfuld gennemførelse og overvågning af integrationsstrategien for disse grupper gennem yderligere kapacitetsopbygning og forbedret interinstitutionel samordning; understreger nødvendigheden af at gennemføre de »40 tiltag« for at fremme social inklusion af befolkningsgrupperne romaer, ashkalier og egyptere fuldt ud, både på centralt og kommunalt plan, i overensstemmelse med målene i EU-rammen for de nationale strategier for romaernes integration; opfordrer Kosovos myndigheder til at indføre et kønsperspektiv i integrationsstrategien og handlingsplanen for befolkningsgrupperne romaer, ashkalier og egyptere;
54. er bekymret over, at roma-, ashkali- og egyptiske børn fortsat er sårbare og marginaliserede; opfordrer myndighederne til at sætte tilstrækkeligt fokus på at forbedre levevilkårene for disse befolkningsgrupper, herunder deres adgang til uddannelse;
55. er bekymret over de høje rater for børnefattigdom og børnedødelighed, den ringe grad af dækning i Kosovos socialsikringsystem og den høje egenbetaling for sundhedspleje, som bringer udsatte familier i risiko for kronisk fattigdom;
56. fremhæver, at børn med handicap fortsat ikke får almen grunduddannelse, idet kun 10 % indskrives i grundskolen; opfordrer regeringen til at sikre, at personer med handicap og andre udsatte grupper har adgang til sundhedspleje, uddannelse og sociale tjenesteydelser uden forskelsbehandling; glæder sig over, at Kosovos nationalforsamling har vedtaget henstillinger angående udvikling i den tidlige barndom;

Torsdag den 18. april 2013

57. glæder sig over iværksættelsen af en omfattende kortlægning af beskyttelsen af børn i Kosovo og de fremskridt, der er gjort med vedtagelsen af en solid lov om ungdomsretspløje, som bringer Kosovo på linje med internationale og EU-baserede standarder; er imidlertid stadig bekymret over manglen på specialiseret institutionel infrastruktur for børn, der er i konflikt med loven (ofre og vidner);

58. glæder sig over de endelige resultater af folketællingen i Kosovo i 2011, som er et første skridt mod at give beslutningstagerne rettidige og præcise oplysninger til brug for politikudformningen; erkender dog de tilbageværende udfordringer med hensyn til tilgængeligheden af statistisk pålidelige og internationalt sammenlignelige data, som er afgørende for dokumentationsbaserede politikker og overvågning af Kosovos fremskridt;

59. opfordrer Kosovo til at forbedre erhvervs klimaet for små og mellemstore virksomheder ved at mindske den administrative byrde og de dermed forbundne omkostninger, øge adgangen til finansiering og yde særlig støtte til nystartede virksomheder;

60. understreger, at det er vigtigt at tildele Kosovo dets egen nationale telefonkode af såvel økonomiske som politiske grunde; anser den nuværende situation for at være uholdbar og forvirrende og opfordrer de kompetente internationale organisationer til at løse dette spørgsmål hurtigst muligt og opfordrer Serbien til at opgive sit veto i dette spørgsmål;

61. opfordrer Kosovo til at arbejde på at udvikle vedvarende energi og diversificere energikilderne med henblik på at nedlægge Kosova A og genetablere Kosova B i overensstemmelse med de forpligtelser, der er fastsat i energifællesskabstraktaten; understreger, at det er nødvendigt at koncentrere en større del af EU's og EBRD's økonomiske bistand til projekter inden for energibesparelser, energieffektivitet og vedvarende energi; beklager, at EBRD har planer om at støtte ny brunkulskapacitet (Kosova e Re) i sit udkast til landestrategi og opfordrer Kommissionen til at opponere mod sådanne planer, der er i modstrid med EU's klimaforpligtelser;

62. noterer sig planerne om en ny vejinfrastruktur med henblik på at forbedre forbindelserne mellem Pristina og nabolandene; konstaterer, at praksis vedrørende offentlige indkøb i Kosovo stadig er utilstrækkelig, og understreger, at det er nødvendigt at sikre, at udbudsprocedurerne for sådanne store projekter rent faktisk er åbne, konkurrenceprægede og gennemsigtige; bemærker endvidere, at sådanne infrastrukturprojekter bør gennemføres i overensstemmelse med de kriterier, der er fastsat i det nuværende IMF-program; understreger betydningen af at udvikle offentlig transport, navnlig med hensyn til opgradering eller etablering af nye jernbaneforbindelser inden for rammerne af et bæredygtigt transportsystem; foreslår, at der bygges et grænseoverskridende system af højhastighedsjernbaner mellem alle landene på Vestbalkan, som forbindes med det transeuropæiske net i Den Europæiske Union;

o

o o

63. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Tjenesten for EU's Optræden Udadtil og til Kosovos regering og nationalforsamling.

P7_TA(2013)0188

Fuldførelse af resultattavlen for proceduren i forbindelse med makroøkonomiske ubalancer

Europa-Parlamentets beslutning af 18. april 2013 om fuldførelse af resultattavlen for proceduren i forbindelse med makroøkonomiske ubalancer (2013/2582(RSP))

(2016/C 045/12)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1176/2011 af 16. november 2011 om forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer (del af »sixpack«, i det følgende benævnt »PMU-forordningen«⁽¹⁾),

⁽¹⁾ EUT L 306 af 23.11.2011, s. 25.

Torsdag den 18. april 2013

- der henviser til sin beslutning af 15. december 2011 om en resultattavle til overvågning af makroøkonomiske ubalancer: det første projekterede design ⁽¹⁾,
  - der henviser til arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene af 14. november 2012 med titlen »Completing the Scoreboard for the MIP: Financial Sector Indicator« (SWD(2012)0389),
  - der henviser til beretning fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Den Europæiske Centralbank, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, Regionsudvalget og Den Europæiske Investeringsbank om rapporten om varslingsmekanismen for 2013 (COM(2012)0751),
  - der henviser til synspunkter fra Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (ESRB) om de planlagte resultattavleindikatorer, som er af relevans for stabiliteten på det finansielle marked af 9. december 2011,
  - der henviser til skrivelsen af 19. december 2011 fra Kommissionen til Europa-Parlamentets formand med relevante oplysninger og dokumenter om den justerede resultattavle for proceduren i forbindelse med makroøkonomiske ubalancer,
  - der henviser til forespørgsel til Kommissionen om færdiggørelse af resultattavlen for proceduren i forbindelse med makroøkonomiske ubalancer (O-000039/2013 — B7-0117/2013),
  - der henviser til forretningsordenens artikel 115, stk. 5, og artikel 110, stk. 2,
- A. der henviser til, at proceduren i forbindelse med makroøkonomiske ubalancer er et politisk instrument, som blev indført med sixpack, og udgør en vigtig søjle i den økonomiske styring af euroområdet, hvilket har til formål at forebygge og korrigere makroøkonomiske ubalancer i medlemsstaterne, navnlig de makroøkonomiske ubalancer, der kan have afsmittende virkninger på andre medlemsstater;
- B. der henviser til, at resultattavlen, der er udarbejdet i overensstemmelse med artikel 4 i PMU-forordningen, oprindeligt bestod af ti indikatorer, som dækkede et bredt omfang af overvågnings spørgsmål i henhold til proceduren i forbindelse med makroøkonomiske ubalancer;
- C. der henviser til, at Kommissionen i november 2012 tilføjede en indikator for vækstraten i den finansielle sektors passiver og underrettede Parlamentet om dette i sin skrivelse af 19. november 2012 og offentliggjøre den relevante undersøgelse i rapporten om varslingsmekanismen den 28. november 2012;
- D. der henviser til, at betragtning 12 i PMU-forordningen foreskriver, at Kommissionen »bør fremlægge forslag til kommentarer for de kompetente udvalg under Europa-Parlamentet og for Rådet vedrørende planer om at fastsætte eller justere indikatorerne og grænseværdierne«;
1. beklager stærkt, at Kommissionen ikke respekterede den samarbejdsvillige ånd i PMU-forordningen, da den opdaterede resultattavlen om overvågning af makroøkonomiske ubalancer;
  2. beklager endvidere dybt, at Parlamentet modtog den relevante meddelelse kun nogle dage inden, at Kommissionen offentliggjorde resultattavlen i november 2012;
  3. anmoder Kommissionen om i god tid forinden at underrette Parlamentet og Rådet, om den agter yderligere at opdatere resultattavlen inden 2015;
  4. beklager dybt den manglende ligebehandling af medlovgiverne i denne proces, idet Kommissionen angiveligt hørte den relevante arbejdsgruppe i Rådet;
  5. understreger, at Parlamentets beslutning af 15. december 2011 om resultattavlen, hvori det anmoder om en indikator for den finansielle sektor, ikke kan betragtes som en tilfredsstillende høring af Parlamentet, som der lægges op til i betragtning 12 i PMU-forordningen, idet beslutningen blev vedtaget året forinden og ikke som en reaktion på et forslag fra Kommissionen; påpeger endvidere, at indikatorens præcise valg og udformning indebar en betydelig grad af skøn, hvilket fremgik af arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene af 14. november 2012;
  6. noterer sig ESRB's redegørelse af 9. december 2011 med dets forbehold med hensyn til en finansiell indikator, hvori ESRB mener, at resultattavlen bør omfatte kortfristede passiver (summen af passiver med en løbetid på mindre end et år) for den ikke-konsoliderede finansielle sektor, nettobankindsud som en andel af de samlede passiver, og at denne indikator bør foretrækkes frem for de indikatorer, som tager udgangspunkt i egenkapital-tilvækst, som f.eks. gearing eller gearingsandele,

---

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0583.

Torsdag den 18. april 2013

eftersom egenkapitalen er meget følsom over for ændringer i aktiemarkedet, fordi værdien af egenkapital er fastsat til markedsværdier; minder Kommissionen om, at artikel 4, stk. 5, i PMU-forordningen fastsætter, at »der skal ved udarbejdelsen af indikatorer af betydning for de finansielle markeders stabilitet tages behørigt hensyn til det arbejde, der udføres i Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici«;

7. vil ikke længere acceptere, at den nødvendige kulturændring med hensyn til den fulde anerkendelse af Parlamentets rolle inden for den økonomiske styring endnu ikke er slået igennem i Kommissionens tjenestegrene; understreger behovet for, at Kommissionen utvetydigt respekterer Parlamentets rolle som medlovgiver inden for multilateral overvågning, som det bl.a. foreskrives i artikel 121, stk. 6, og artikel 136 i TEUF og behandler Parlamentet på lige fod med Rådet i alle Unionens handlinger på dette område; minder Kommissionen om, at høring af Parlamentet om ændringer til resultatavlen også er en del af bedste praksis i forbindelse med interinstitutionelt samarbejde;

8. minder Kommissionen om dens forpligtelse til at være ansvarlig over for Parlamentet, jf. artikel 17, stk. 8, i TEU;

9. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og Den Europæiske Centralbank.

P7_TA(2013)0189

Vietnam, navnlig for så vidt angår ytringsfrihed

Europa-Parlamentets beslutning af 18. april 2013 om Vietnam, navnlig for så vidt angår ytringsfrihed (2013/2599 (RSP))

(2016/C 045/13)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til partnerskabs- og samarbejdsaftalen mellem EU og Vietnam, som blev undertegnet den 27. juni 2012, og til menneskerettighedsdialogen mellem EU og Vietnam, der afholdes halvårligt mellem EU og den vietnamesiske regering,
  - der henviser til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder, som Vietnam tiltrådte i 1982,
  - der henviser til resultatet af FN's Menneskerettighedsråds universelle regelmæssige gennemgang af Vietnam af 24. september 2009,
  - der henviser til den rapport, der er udfærdiget af FN's særlige rapportør om fremme og beskyttelse af retten til ytrings- og meningsfrihed og rettet til 14. samling i Menneskerettighedsrådet i april 2010,
  - der henviser til erklæringen af 24. september 2012 fra talsmanden for den højtstående repræsentant Catherine Ashton om domfældelse af bloggere i Vietnam,
  - der henviser til sin beslutning af 11. december 2012 om en strategi for digital frihed i EU's udenrigspolitik ⁽¹⁾,
  - der henviser til sine tidligere beslutninger om Vietnam,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 122, stk. 5, og artikel 110, stk. 4,
- A. der henviser til, at tre fremtrædende journalister — Nguyen Van Hai/Dieu Cay, Ta Phong Tan og Pan Thanh Hai — blev idømt fængselsdomme den 24. september 2012; der henviser til, at deres domme efter en appel blev bekræftet til hhv. 12, 10 og 3 års fængsel efterfulgt af adskillige års husarrest for at have lagt artikler på websiden tilhørende de frie journalisters klub i Vietnam;
- B. der henviser til nylige rapporter fra internationale menneskerettighedsorganisationer, ifølge hvilke 32 cyber-systemkritikere er blevet idømt lange fængselsdomme eller venter på at få deres sag for retten i Vietnam, 14 demokratifortalere er blevet idømt tilsammen mere end 100 års fængsel for at gøre brug af deres ytringsfrihed, en gruppe på 22 fredelige miljøforkæmpere er blevet idømt fængselsdomme på mellem 10 år og livstid, en journalist ansat hos den statsdrevne presse er blevet fyret efter på sin personlige blog at have skrevet et indlæg med kritik af kommunistpartiets generalsekretær, og ifølge hvilke cyber-systemkritikere, herunder Le Cong Cau og Huynh Ngoc Tuan, ofte chikaneres og udsættes for overgreb af politiet;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster; P7_TA(2012)0470.

Torsdag den 18. april 2013

- C. der henviser til, at adskillige samvittighedsfanger er blevet idømt straffe under henvisning til vagt formulerede bestemmelser om »den nationale sikkerhed«, der ikke skelner mellem voldshandlinger og det, at man fredeligt giver udtryk for kritiske meninger eller overbevisninger, f.eks. med ordlyden »propaganda mod Den Socialistiske Republik Vietnam« (straffelovens artikel 88), »aktiviteter med det formål at omstyrte folkets magt« (artikel 79), »skaber splittelse mellem religiøse og ikke-religiøse folk« (artikel 87) og »misbruger demokratiske frihedsrettigheder imod statens interesser« (artikel 258); der henviser til, at dekret nr. 44 fra 2002, ifølge hvilket tilbageholdelse uden rettergang er tilladt, i stigende omfang benyttes til at tilbageholde systemkritikere;
- D. der henviser til, at bloggere og menneskerettighedsforkæmpere i stigende grad tyer til internettet for at give udtryk for deres politiske meninger, afsløre korruption og gøre opmærksom på land grabbing og andre former for offentligt magtmisbrug;
- E. der henviser til, at de vietnamesiske myndigheder systematisk undertrykker ytringsfriheden og retten til frit at deltage i fredelige forsamlinger og forfølger dem, der sætter spørgsmålstejn ved regeringens politikker, afslører tilfælde af offentlig korruption eller efterlyser alternativer til etpartistyre;
- F. der henviser til, at Vietnam er ved at udarbejde et dekret om forvaltning, ydelse og brug af internettjenester og informationsindhold på nettet, et nyt dekret om internetforvaltning, som vil lovliggøre filtrering af indhold, censur og sanktioner fra regeringens side mod vagt definerede såkaldte forbudte handlinger, og som vil pålægge internetselskaber og internetudbydere, også udenlandske, at samarbejde med regeringen om overvågning og sporing af cyber-systemkritikere; og der henviser til, at de digitale frihedsrettigheder i stigende omfang er truede;
- G. der henviser til, at Vietnam i 2009 under FN's Menneskerettighedsråds universelle regelmæssige gennemgang af Vietnams menneskerettighedssituation accepterede en række henstillinger vedrørende ytringsfriheden, herunder henstillingen om »til fulde at sikre retten til at modtage, søge og videregive oplysninger og ideer i overensstemmelse med artikel 19 i den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder«; der henviser til, at Vietnam stadigvæk ikke har gennemført disse henstillinger;
- H. der henviser til, at statstjenestemænds beslaglæggelse af jord, anvendelse af alt for voldsomme magtmidler som svar på offentlige protester mod udsættelser, tilfældige anholdelser af aktivister og hårde straffe til protesterende stadigvæk forekommer, samtidig med at der hersker uklarhed omkring retten til jord og brugen af jord;
- I. der henviser til, at religions- og trosfrihed undertrykkes, og at den katolske kirke og ikke-anerkendte religioner såsom den forenede buddhistiske kirke i Vietnam, de protestantiske kirker og andre fortsat lider under alvorlig religiøs forfølgelse;
- J. der henviser til, at Vietnam har indledt omfattende offentlige høringer med henblik på at udforme en ny forfatning, men at de borgere, der har givet deres meninger til kende, er blevet udsat for sanktioner og pres;
- K. der henviser til, at Vietnam har søgt om en plads i FN's Menneskerettighedsråd for perioden 2014-2016;
1. udtrykker dyb bekymring over domfældelsen af og de hårde domme til journalister og bloggere i Vietnam; fordømmer de fortsatte krænkelse af menneskerettigheder, herunder politisk intimidering, chikane, overgreb, vilkårlige anholdelser, hårde fængselsstraffe og uretfærdig rettergang, i Vietnam over for politiske aktivister, journalister, bloggere, systemkritikere og menneskerettighedsforkæmpere, såvel på internettet som uden for det, hvilket udgør en klar overtrædelse af Vietnams internationale forpligtelser med hensyn til menneskerettigheder;
  2. opfordrer indtrængende myndighederne til omgående og betingelsesløst at løslade alle bloggere, online-journalister og menneskerettighedsforkæmpere; opfordrer regeringen til at bringe alle former for repressalier mod personer, som benytter sig af deres ret til ytringsfrihed, trosfrihed og forsamlingsfrihed i overensstemmelse med internationale menneskerettighedsstandarder, til ophør;
  3. opfordrer den vietnamesiske regering til at ændre eller ophæve lovgivning, som begrænser retten til ytringsfrihed og pressefrihed, med henblik på at skabe et forum for dialog og demokratisk debat; opfordrer også regeringen til at foretage ændringer i udkastet til dekret om forvaltning, ydelse og brug af internettjenester og informationsindhold på nettet for således at sikre, at det beskytter retten til ytringsfrihed på nettet;
  4. opfordrer indtrængende den vietnamesiske regering til at sætte en stopper for tvungne udsættelser, til at sikre ytringsfrihed for dem, der kritiserer misbrug i forbindelse med jordanliggende, og garantere dem, der er blevet tvangsudsat, mulighed for at indbringe deres sag for en domstol og få passende erstatning i overensstemmelse med internationale standarder og forpligtelser i medfør af international menneskerettighedslovgivning;

Torsdag den 18. april 2013

5. opfordrer myndighederne til at leve op til Vietnams internationale forpligtelser ved at sætte en stopper for religiøs forfølgelse og fjerne retlige hindringer for uafhængige religiøse organisationers frie udfoldelse af fredelige religiøse aktiviteter, hvilket indebærer anerkendelse af alle religiøse samfund, frihed til at udøve sin religion samt tilbagelevering af aktiver, som staten vilkårligt har frataget den forenede buddhistiske kirke i Vietnam, den katolske kirke og andre religiøse samfund;

6. udtrykker dyb bekymring over fængselsforholdene for samvittighedsfanger, der er præget af dårlig behandling og manglende lægetilsyn; opfordrer til, at myndighederne sikrer disses fysiske og psykiske integritet, sikrer dem uhindret adgang til juridisk rådgivning og tilbyder passende lægehjælp til dem, der har behov for det;

7. gentager, at menneskerettighedsdialogen mellem EU og Vietnam bør resultere i konkrete fremskridt på områderne menneskerettigheder og demokratisering; opfordrer i den sammenhæng Den Europæiske Union til vedholdende at gøre opmærksom på sine betænkeligheder vedrørende krænkelse af menneskerettighederne i Vietnam på de højeste niveauer og til at øge presset på de vietnamesiske myndigheder til at ophæve kontrol med internettet og blogs og forbud mod privatejede medier, til at tillade grupper og enkeltpersoner at fremme menneskerettigheder og give udtryk for deres meninger og protester offentligt, til at træffe foranstaltninger til at afskaffe dødsstraffen, ophæve eller ændre nationale sikkerhedslove, der bruges til at kriminalisere fredelig uenighed, og løslade fredelige samvittighedsfanger;

8. minder alle parter om, at artikel 1 i partnerskabs- og samarbejdsaftalen indeholder følgende ordlyd: »Respekten for menneskerettighederne og de demokratiske principper er grundlaget for samarbejdet mellem parterne og for bestemmelserne i denne aftale og udgør et afgørende element i aftalen«; anmoder den højtstående repræsentant om at vurdere, hvorvidt den vietnamesiske regerings politikker er forenelige med betingelserne i partnerskabs- og samarbejdsaftalen;

9. tilskynder Vietnam til at bevæge sig hen imod ratificering af Romstatutten for Den Internationale Straffedomstol og konventionen mod tortur; opfordrer regeringen til at oprette en uafhængig national menneskerettighedskommission;

10. opfordrer til, at ASEAN's mellemstatslige menneskerettighedskommission undersøger menneskerettighedssituationen i Vietnam med særlig vægt på ytringsfriheden, og at den formulerer nogle henstillinger til landet;

11. glæder sig over, at Vietnams regering har udstedt en opfordring til offentligheden om at komme med forslag til landets første forfatningsreform siden 1992, og at tidsfristen nu er blevet forlænget til september 2013, men beklager, at den offentlige høring har ført til sanktioner og pres mod dem, der på lovlig vis har givet udtryk for deres meninger; håber, at den nye forfatning vil indeholde bestemmelser om borgerlige og politiske rettigheder og religionsfrihed som nogle af de vigtige emner; glæder sig i den henseende over, at der er indledt en dialog med menneskerettighedsorganisationer; udtrykker håb for, at dette kan føre til vigtige reformer inden for arbejds-, uddannelses- og menneskerettigheder på længere sigt; anbefaler, at der sendes en opfordring til FN's særlige rapportør for ytrings- og meningsfrihed til at besøge landet, og at myndighederne gennemfører alle henstillinger til fulde;

12. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Kommissionens næstformand/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer, Vietnams regering og parlament, ASEAN-medlemsstaternes regeringer, FN's højkommissær for menneskerettigheder og FN's generalsekretær.

Torsdag den 18. april 2013

P7_TA(2013)0190

Menneskerettighedssituationen i Kasakhstan**Europa-Parlamentets beslutning af 18. april 2013 om menneskerettighedssituationen i Kasakhstan (2013/2600 (RSP))**

(2016/C 045/14)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om Kasakhstan, herunder beslutningerne af 15. marts 2012 om Kasakhstan ⁽¹⁾, 15. december 2011 om situationen med hensyn til gennemførelsen af EU-strategien for Centralasien ⁽²⁾ og 17. september 2009 om sagen om Yevgeny Zhovtis i Kasakhstan ⁽³⁾,
  - der henviser til sin beslutning af 22. november 2012 med Europa-Parlamentets henstillinger til Rådet, Kommissionen og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil om forhandlingerne om en udvidet partnerskabs- og samarbejdsaftale mellem EU og Kasakhstan ⁽⁴⁾,
  - der henviser til erklæring af 9. oktober 2012 fra talsmanden for den højtstående repræsentant Catherine Ashton om retssagen mod Vladimir Koslov og til den højtstående repræsentants erklæring af 17. januar 2012 om parlamentsvalget i Kasakhstan,
  - der henviser til udtalelse af 13. februar 2013 fra Den Internationale Juristkommission om disciplinærsagerne mod advokater i Kasakhstan,
  - der henviser til erklæring af 25. januar 2012 fra OSCE's repræsentant for frie medier om mediesituationen i Kasakhstan,
  - der henviser til erklæring af 1. februar 2012 fra direktøren for OSCE's Kontor for Demokratiske Institutioner og Menneskerettigheder om den hårde kurs mod den kasakhiske opposition,
  - der henviser til meddelelse af 20. marts 2013 fra International Partnership for Human Rights(IPHR) med titlen »Overview of Human Rights concerns in Kazakhstan«,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 122, stk. 5, og artikel 110, stk. 4,
- A. der henviser til, at distriktsdomstolen i Almaty den 21. december 2012 på baggrund af en sag rejst den 20. november 2012 af Kasakhstans offentlige anklager forbød det uregistrerede oppositionsparti »Alga!« på grund af anklager om ekstremisme; der henviser til, at forbuddet gør Alyia Turusbekova, hustru til Vladimir Koslov, personligt ansvarlig;
- B. der henviser til, at en række oppositionsmedier, herunder otte kasakhiske aviser og 23 nyhedswebportaler, den 25. december 2012 blev forbudt på grundlag af anklager om ekstremisme og af den offentlige anklager blev betegnet som »ét samlet talerør for [avisen] Respublika«; der henviser til, at denne afgørelse blev stadfæstet af appelretten den 22. februar 2013 med den virkning, at de berørte journalister blev udelukket fra at udøve deres erhverv;
- C. der henviser til, at Kasakhstan er en vigtig international aktør og af allerstørste betydning for den politiske og socioøkonomiske udvikling samt sikkerhedssituationen i hele regionen; der henviser til, at landet har spillet en positiv rolle i Centralasien ved at gøre en indsats for at skabe et godt forhold til nabolandene, genoptage det regionale samarbejde og løse alle bilaterale spørgsmål med fredelige midler; der henviser til, at EU har en afgørende interesse i at intensivere det politiske, økonomiske og sikkerhedsmæssige samarbejde med denne region via et stærkt og åbent forhold mellem EU og Kasakhstan;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0089.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0588.

⁽³⁾ EUT C 224 E af 19.8.2010, s. 30.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0459.

Torsdag den 18. april 2013

- D. der henviser til, at Kasakhstan længe har begrænset de centrale borgerlige og politiske rettigheder, såsom forsamlings-, ytrings- og religionsfriheden; der henviser til, at respekten for de grundlæggende frihedsrettigheder i de seneste to år har været i tilbagegang, og at der i 2012, i kølvandet på de voldelige sammenstød i Sjanoosen i december 2011, er sket en åbenlys undertrykkelse af regeringskritikere;
- E. der henviser til, at flere oppositionsledere, menneskerettighedsforkæmpere, journalister og civilsamfundsaktører i de seneste måneder har været genstand for chikane og strafferetslig forfølgning, hvilket i flere tilfælde har ført til fængselsdomme;
- F. der henviser til, at kassationsdomstolen den 13. marts 2013 afviste appellen fra Vladimir Koslov, der er idømt syv et halvt års fængsel og har fået konfiskeret ejendom på grundlag af anklager om »tilskyndelse til social splid«, »opfordring til voldelig omstyrtelse af den forfatningsmæssige orden «og» oprettelse og ledelse af en organiseret gruppe med det formål at begå forbrydelser«; der henviser til, at Koslov nu har anket dommen til højesteret, der er sidste appelinstans i hans sag;
- G. der henviser til, at menneskerettighedsforkæmperen Vadim Kuramsjin den 7. december 2012 blev idømt 12 års fængsel for at afpresse distriktsadvokatens assistent; der henviser til, at denne dom blev stadfæstet af appelretten den 14. februar 2013; der henviser til, at Kuramsjins anholdelse fandt sted, da han vendte hjem fra OSCE-konferencen i september i Warszawa, og at han netop var blevet løsladt efter en tidligere retssag i august 2012;
- H. der henviser til, at den kasakhiske regering overvejer at påbegynde arbejdet på en ny national handlingsplan for menneskerettigheder for perioden 2013-2020;
- I. der henviser til, at de kasakhiske myndigheder har nedsat en arbejdsgruppe under den offentlige anklager med henblik på at reformere straffeloven; der henviser til, at der den 15.—16. marts 2013 blev afholdt en rundbordskonference om »reform af straffeloven i Kasakhstan baseret på retsstatsprincipperne«, som havde deltagelse af delegation fra Venedigkommissionen, der skulle rådgive om reformen; der henviser til, at Europa-Parlamentet indtrængende har opfordret de kasakhiske myndigheder til at bringe landets strafferet i overensstemmelse med internationale standarder, bl.a. via en reform af artikel 164 om »tilskyndelse til social splid«;
- J. der henviser til, at de kasakhiske myndigheder gentagne gange har benyttet anklagen om »tilskyndelse til social splid«, en vag og bredtfaavnende anklage, der kan bruges til at kriminalisere legitim udøvelse af den ret til ytrings- og foreningsfrihed, der er sikret i henhold til international menneskerettighedslovgivning;
- K. der henviser til, at Kasakhstan den 1. januar 2013 indledte sin treårige periode som medlem af FN's Menneskerettighedsråd (UNHRC);
- L. der påpeger, at Kasakhstan som medlem af OSCE, som det var formand for i 2010, har forpligtet sig til at respektere og håndhæve denne organisations grundlæggende principper;
- M. der henviser til, at ærekrænkelse stadig er strafbart, og at loven om indførelse af ændringer og tilføjelser til lovgivningen om informationsmæssige kommunikationsnetværk af 10. juli 2009 sidestiller internetressourcer (websteder, chatrum, blogs, diskussionsfora) med massemedieforetagender, hvorfor de og deres ejere kan straffes for de samme forhold;
- N. der henviser til, at den højtstående repræsentant/næstformanden Catherine Ashton i slutningen af november 2012 rejste til Centralasien og besøgte Kasakhstan, samtidig med at indførelsen af de retlige forbud mod oppositionen og medierne fandt sted; der henviser til, at hun ikke fremkom med nogen udtalelse under sit besøg, men efterfølgende i december 2012;
- O. der henviser til, at FN's højkommissær for menneskerettigheder, Navi Pillay, efter sit todages besøg i Kasakhstan i juli 2012 opfordrede myndighederne til at tillade en uafhængig international efterforskning af begivenhederne i Sjanoosen, deres årsager og deres efterspil;
1. understreger vigtigheden af forbindelserne mellem EU og Kasakhstan og af en styrkelse af det økonomiske og politiske samarbejde på alle områder; fremhæver den store interesse, EU har i et holdbart forhold til Kasakhstan for så vidt angår politisk og økonomisk samarbejde;
  2. kritiserer på det kraftigste domstolsafgørelsen om at forbyde oppositionspartier på grundlag af anklager om ekstremisme, herunder det uregistrerede parti »Alga«, samt at forbyde centrale uafhængige medieaktører, fordi dette udgør en krænkelse af principperne om ytrings- og forsamlingsfrihed og giver grund til at nær stor frygt for en fremtidig undertrykkelse af uafhængige medier og oppositionen;

Torsdag den 18. april 2013

3. opfordrer myndighederne til at respektere de principper og forpligtelser, der indgår i OSCE-standarderne om ytringsfrihed, forsamlings- og foreningsfrihed; opfordrer Kasakhstan til ikke at betragte kritik som en trussel, men som et konstruktivt værktøj til at forbedre politikkerne og befolkningens inddragelse;
4. understreger, at Aliya Turusbekova ikke kan drages personligt til ansvar for tredjeparters handlinger;
5. opfordrer EU og medlemsstaterne til at søge at opnå garantier, der beskytter journalister, oppositionsaktivister, menneskerettighedsforkæmpere og deres familier, især dem, der besøger EU-institutionerne for at drøfte menneskerettighedsspørgsmål, mod enhver form for efterfølgende personlig intimidering, pression eller retsforfølgning;
6. udtrykker på ny bekymring over frihedsberøvelsen af oppositionsledere, journalister og advokater på grundlag af retssager, der ikke lever op til de internationale standarder, og gentager sin opfordring til at løslade alle personer, der er dømt på grundlag af vage anklager, der kan betragtes som politisk motiverede, heriblandt Vladimir Koslov, Vadim Kuramsjin og Rosa Tuletajeva; udtrykker betænkeligheder med hensyn til retssagernes fairness og gentager sin opfordring til at sikre gennemsigtighed og opretholdelse af internationale standarder under retssager for at gøre en ende på domfældelser baseret på vage anklager som de ovennævnte og for at sikre domstolenes uafhængighed;
7. opfordrer de kasakhiske myndigheder til at sørge for, at fængselsforholdene lever op til internationale standarder, og til at give alle fanger, herunder oppositionslederen Vladimir Koslov, adgang til tilstrækkelig lægehjælp; opfordrer til en fuldstændig gennemførelse af alle de forbedringer, der indgår i den seneste reform af fængselsystemet, og til yderligere forbedringer med henblik på at opfylde internationale standarder;
8. understreger kraftigt, at den legitime kamp mod terrorisme og ekstremisme ikke må bruges som undskyldning for at forbyde oppositionsaktivitet, hindre ytringsfriheden eller indskrænke domstolenes uafhængighed;
9. understreger, at Kasakhstan er en stadig vigtigere international partner i regionen, det være sig med hensyn til samarbejdet med NATO, støtten til E3 +3-forhandlingerne med Iran eller oprettelsen af en international brændstofbank i Kasakhstan; hilser Kasakhstans ambition om at engagere sig aktivt som mægler/formidler i internationale sikkerhedsspørgsmål vedrørende regionen som helhed velkommen; opfordrer indtrængende de kasakhiske myndigheder til at respektere de internationale forpligtelser, som de har skrevet under på, herunder vedrørende retsstatsprincippet og domstolenes uafhængighed;
10. opfordrer Kasakhstan til at skabe et klima, hvor oppositionsaktivister, journalister og advokater frit kan udøve deres virksomhed, herunder via nødvendige retsreformer; understreger EU's vilje til at støtte Kasakhstan i dette arbejde;
11. opfordrer Kasakhstan til at revidere sin lovgivning om religion og slække på restriktionerne vedrørende registrering og udøvelse af religioner;
12. understreger vigtigheden af, at Kasakhstan respekterer og fremmer arbejdstagernes ret til at danne uafhængige fagforeninger, strejke og forhandle overenskomstaftaler med arbejdsgiverne i overensstemmelse med landets forpligtelser i henhold til international menneskerettighedslovgivning;
13. hilser dialogen med Venedigkommissionens delegation omkring den nye strafferetsplejelov velkommen og tilskynder til yderligere samarbejde med Venedigkommissionen med henblik på at drage størst mulig fordel af dennes erfaring; understreger, at reformen bør sigte på at styrke domstolenes uafhængighed, retsstatsprincipperne og opfyldelsen af internationale standarder; gentager sin appel om en reform af artikel 164 om »tilskyndelse til social splid«, og opfordrer EU-Udenrigstjenesten til nøje at overvåge reformen og indholdet af den nye lov;
14. gentager sin opfordring til de kasakhiske myndigheder om at følge op med en håndhævelse af den gældende handlingsplan for menneskerettigheder og i den forbindelse gøre brug af anbefalingerne fra Venedigkommissionen og af EU's tekniske bistand inden for rammerne af retsstatsinitiativet; opmuntrer og støtter Kasakhstan i dets indsats for at udarbejde en ny handlingsplan for menneskerettigheder for 2013-2020; opfordrer de kasakhiske myndigheder at samarbejde med ngo'er;
15. hilser de regelmæssige EU-Kasakhstan-menneskerettighedsdialoger velkommen, understreger vigtigheden af menneskerettighedsdialogerne mellem EU og de kasakhiske myndigheder, og påskønner den konstruktive tilgang, som udvises af den kasakhiske part; opfordrer til en styrkelse af dialogerne med henblik på at etablere et forum, hvor spørgsmål kan tages op i åbenhed; understreger, at dialogerne bør være effektive og resultatorienterede og i størst muligt omfang involvere civilsamfundsaktører;

Torsdag den 18. april 2013

16. hilser det velkomment, at den kasakhiske regering har indført programmer for international studenterudveksling; understreger den fundamentale betydning, sådanne udlandsophold kan have for den demokratiske bevidsthed af kasakhiske studerende; påskønner den støtte, de kasakhiske myndigheder tilbyder disse studerende ved deres tilbagekomst;
  17. opfordrer EU og især EU-Udenrigstjenesten til nøje at overvåge udviklingen i Kasakhstan, i nødvendigt omfang tage spørgsmål op med de kasakhiske myndigheder, tilbyde hjælp og rapportere regelmæssigt til Europa-Parlamentet; opfordrer også EU-delegationen i Astana til at spille en mere proaktiv rolle i overvågningen af situationen, herunder i form af observation af retssager og besøg i fængsler;
  18. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, EU-Udenrigstjenesten, EU 's særlige repræsentant for menneskerettigheder, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa, FN's Menneskerettighedsråd og Kasakhstans regering og parlament.
-

Torsdag den 18. april 2013

HENSTILLINGER

EUROPA-PARLAMENTET

P7_TA(2013)0180

FN-princippet »Responsibility to Protect«**Europa-Parlamentets henstilling til Rådet af 18. april 2013 om FN-princippet »Responsibility to Protect« (pligt til beskyttelse) (R2P) (2012/2143(INI))**

(2016/C 045/15)

Europa-Parlamentet

- der henviser til Den Europæiske Unions værdier, mål, principper og politikker, der bl.a. er fastsat i artikel 2, 3 og 21 i traktaten om Den Europæiske Union,
- der henviser til De Forenede Nationers pagt,
- der henviser til verdenserklæringen om menneskerettigheder,
- der henviser til FN's konvention om forebyggelse af og straf for folkedrab fra 9. december 1948,
- der henviser til tiltrædelsen af Romstatutten for Den Internationale Straffedomstol (ICC),
- der henviser til FN's Generalforsamlings resolution om pligten til beskyttelse (A/RES/63/308) af 7. oktober 2009,
- der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolution 1674 fra april 2006 og FN's Sikkerhedsråds resolution nr. 1894 fra november 2009 om beskyttelse af civile i væbnede konflikter ⁽¹⁾,
- der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolutioner 1325 (2000) og 1820 (2008) om kvinder, fred og sikkerhed, FN's Sikkerhedsråds resolution 1888 (2009) om seksuel vold mod kvinder og børn i væbnede konflikter, FN's Sikkerhedsråds resolution 1889 (2009), der havde til formål at styrke FN's Sikkerhedsråds resolution 1325 (2000), og til FN's Sikkerhedsråds resolution 1960 (2010), der indførte en mekanisme for indsamling af data om og udarbejdelse af lister over gerningsmænd til seksuel vold under væbnede konflikter,
- der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolution nr. 1970 af 26. februar 2011 om Libyen, som henviste til beskyttelsespligten og bemyndigelse af adskillige ikketvungne foranstaltninger for at forhindre en eskalering af grusomhederne, og til resolution nr. 1973 af 17. marts 2011 om situationen i Libyen, som bemyndigede medlemsstaterne til at tage alle nødvendige skridt til at beskytte civile og områder beboet af civile, og som for første gang i historien indeholdt en udtrykkelig henvisning til beskyttelsespligtens første søjle, hvilket blev efterfulgt af en lignende henvisning i resolution nr. 1975 om Elfenbenskysten, resolution nr. 1996 om Sudan og resolution nr. 2014 om Yemen,
- der henviser til punkt 138 og 139 i slutdokumentet fra FN's verdenstopmøde i 2005 ⁽²⁾,

⁽¹⁾ S/RES/1674.⁽²⁾ A/RES/60/1.

Torsdag den 18. april 2013

- der henviser til rapporten »The Responsibility to Protect« (pligt til at beskytte) fra 2001 fra den internationale kommission om intervention og statsuverænit (ICISS), rapporten »A more secure world: our shared responsibility« ⁽¹⁾ (2004) fra Højniveaupanelet vedrørende Trusler, Udfordringer og Forandringer, og rapporten »In larger freedom: towards development, security and human rights for all« ⁽²⁾ (2005) fra FN's generalsekretær,
- der henviser til FN's generalsekretærs rapporter, navnlig dem om »Implementing the Responsibility to Protect« (gennemførelse af pligten til at beskytte) fra 2009 ⁽³⁾, om »Early warning, assessment and the responsibility to protect« (tidlig varsling, vurdering og pligt til beskyttelse) fra 2010 ⁽⁴⁾, om »The role of regional and subregional arrangements in implementing the responsibility to protect« (de regionale og underregionale ordningers rolle i gennemførelsen af pligten til beskyttelse) fra 2011 ⁽⁵⁾ og om »Responsibility to protect: timely and decisive response« (pligten til beskyttelse: Rettidig og besluttsom reaktion) fra 2012 ⁽⁶⁾,
- der henviser til FN's generalsekretærs interne kontrolkommission om FN's indsats i Sri Lanka af november 2012, der undersøger grundene til, at det internationale samfund ikke formåede at beskytte civile imod de omfattende overtrædelser af humanitær ret og menneskerettighederne og som fremsætter anbefalinger vedrørende den fremtidige FN-indsats til effektiv imødegåelse af lignende situationer med massegrusomheder,
- der henviser til rapporten fra FN's generalsekretær om »Strengthening the role of mediation in the peaceful settlement of disputes, conflict prevention and resolution« (styrkelse af mæglingens rolle i fredelig løsning, forebyggelse og bilæggelse af konflikter) af 25. juli 2012,
- der henviser til det brasilianske initiativ, der den 9. september 2011 blev forelagt for De Forenede Nationer med titlen »Responsibility while protecting: elements for the development and promotion of a concept« (Ansvar samtidig med beskyttelse: elementer til udvikling og fremme af et koncept),
- der henviser til EU-programmet til forebyggelse af voldelige konflikter (Göteborg-programmet) fra 2001 og årsberetningerne om gennemførelse af det,
- der henviser til EU's prioriteringer for FN's 65. generalforsamling den 25. maj 2010 ⁽⁷⁾,
- der henviser til, at Nobels Fredspris for 2012 ikke blot hædrer EU's historiske bidrag til et fredeligt Europa og en fredelig verden, men tillige øger forventningerne til Unionens engagement til fordel for en mere fredelig verdensorden, der i højere grad er baseret på bestemmelserne i international ret,
- under henvisning til den europæiske konsensus om udvikling ⁽⁸⁾ og den europæiske konsensus om humanitær bistand ⁽⁹⁾,
- der henviser til sin henstilling til Rådet af 8. juni 2011 om FN's Generalforsamlings 66. samling ⁽¹⁰⁾ og af 13. juni 2012 om FN's Generalforsamlings 67. samling ⁽¹¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 16. februar 2012 om den 19. samling i FN's Menneskerettighedsråd ⁽¹²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 11. maj 2011 om »EU som global aktør: dets rolle i multilaterale organisationer« ⁽¹³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 19. februar 2009 om den europæiske sikkerhedsstrategi og FSFP ⁽¹⁴⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 121, stk. 3, og artikel 97,
- der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget og udtalelse fra Udviklingsudvalget (A7-0130/2013),

⁽¹⁾ <http://www.un.org/secureworld/report3.pdf>

⁽²⁾ A/59/2005.

⁽³⁾ A/63/677.

⁽⁴⁾ A/64/864.

⁽⁵⁾ A/65/877-S/2011/393.

⁽⁶⁾ A/66/874-S/2012/578.

⁽⁷⁾ 10170/2010.

⁽⁸⁾ EUT C 46 af 24.2.2006, s. 1.

⁽⁹⁾ EUT C 25 af 30.1.2008, s. 1.

⁽¹⁰⁾ EUT C 380 E af 11.12.2012, s. 140.

⁽¹¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0240.

⁽¹²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0058.

⁽¹³⁾ EUT C 377 E af 7.12.2012, s. 66.

⁽¹⁴⁾ EUT C 76 E af 25.3.2010, s. 61.

Torsdag den 18. april 2013

- A. der henviser til, at slutdokumentet fra FN's verdensstopmøde i 2005 for første gang indeholder en fælles definition af princippet om beskyttelsespligt; der henviser til, at princippet om beskyttelsespligt stadfæstet i punkt 138 og 139 i erklæringen fra FN's verdensstopmøde i 2005 repræsenterer et vigtigt skridt i retning af en mere fredelig verden gennem indførelse af forpligtelsen for staterne til at beskytte deres befolkninger mod folkedrab, krigsforbrydelser, etnisk udrensning og forbrydelser mod menneskeheden og forpligter det internationale samfund til at hjælpe stater med at påtage sig dette ansvar og at gribe ind, såfremt staterne ikke er stand til at beskytte deres befolkninger mod disse fire specifikke forbrydelser og overtrædelser;
- B. der henviser til, at begrebet beskyttelsespligt bygger på tre søjler: i) Staten har det primære ansvar for at beskytte sin befolkning mod folkemord, krigsforbrydelser, forbrydelser mod menneskeheden og etnisk udrensning; ii) det internationale samfund skal bistå staterne med at leve op til deres beskyttelsesforpligtelser; iii) når en stat tydeligvis undlader at beskytte sin befolkning eller rent faktisk udøver disse kriminelle handlinger, har det internationale samfund pligt til at træffe kollektive foranstaltninger;
- C. der henviser til, at i henhold til det arbejde med beskyttelsespligten, der gik forud for aftalen om sluterklæringen fra verdensstopmødet i 2005 og særligt i 2001-rapporten om beskyttelsespligten fra ICISS (den internationale kommission om intervention og statsuverænitet), defineres beskyttelsesprincippet nærmere, så det omfatter elementerne forebyggelsespligt, reaktionspligt og genopbygningspligt, som nævnt i ICISS-rapporten;
- D. der henviser til, at udviklingen af konceptet »Responsibility to Protect« (R2P) hilses velkommen, da det klarlægger og styrker staters eksisterende forpligtelser til at sikre beskyttelsen af civilbefolkningen; der henviser til, at dette begreb, som opstod i forbindelse med det internationale samfunds svigt i Rwanda i 1994, er altafgørende for, at det internationale samfund kan overleve;
- E. der henviser til, at legitim magtanvendelse i disse tilfælde udelukkende bør gennemføres på forsigtig og proportionel vis og i begrænset omfang;
- F. der henviser til, at udviklingen af princippet om beskyttelsespligt, er et betydeligt skridt frem mod foregribelse, forebyggelse og reaktion på folkemord, krigsforbrydelser, etnisk udrensning og forbrydelser mod menneskeheden og opretholdelse af grundlæggende folkeretlige principper, navnlig international humanitær lovgivning, flygtningelovgivning og menneskerettighedslovgivning; der henviser til, at principperne bør anvendes så konsekvent og ensartet som muligt, og at det i denne henseende er yderst vigtigt, at tidlig varsling og vurdering foretages på retfærdig, forsigtig og professionel vis, og at magtanvendelse altid udgør den sidste udvej;
- G. der henviser til, at de seneste begivenheder over ti år efter indførelsen af begrebet »beskyttelsespligt« og otte år efter det internationale samfunds godkendelse heraf på FN's verdensstopmøde i 2005 igen har understreget betydningen af og udfordringerne i forbindelse med en rettidig og beslutsom reaktion på de fire centrale forbrydelser, der er omfattet af dette begreb, samt behovet for yderligere at gøre dette princip operationelt for at gennemføre det på en effektiv måde og forhindre massegrusomheder;
- H. der henviser til, at udviklingen af beskyttelsespligten — navnlig dens forebyggelseselement — kan fremme den globale indsats i retning af en mere fredelig verden, da mange grufulde forbrydelser indtræder i perioder med voldelig konflikt, og dette nødvendiggør en effektiv kapacitet til strukturel og operationel konfliktforebyggelse, hvorved behovet for magtanvendelse reduceres til en sidste udvej;
- I. der henviser til, at brugen af alle de værktøjer, der står til rådighed under charterets kapitel VI, VII og VIII, lige fra ikketvungne foranstaltninger til kollektive foranstaltninger, er af afgørende betydning for videreudviklingen og legitimiteten af beskyttelsespligten;
- J. der henviser til, at den mest effektive form for forebyggelse af konflikter, vold og menneskelig lidelse består i at fremme respekten for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, håndhævelse af retsstaten, god regeringsførelse, menneskelig sikkerhed, økonomisk udvikling, fattigdomsbekæmpelse, inddragelse, socioøkonomiske rettigheder, ligestilling mellem kønnene og demokratiske værdier og fremgangsmåder samt nedbringelse af økonomiske uligheder;
- K. der henviser til, at den militære intervention i Libyen i 2011 har vist behovet for at tydeliggøre regionale og subregionale organisationers rolle, når beskyttelsespligten anvendes; der henviser til, at sådanne organisationer både kan legitimere og fungere som operationelle aktører i forbindelse med gennemførelse af beskyttelsespligten, men ofte mangler kapacitet og ressourcer;

Torsdag den 18. april 2013

- L. der henviser til, at menneskerettighederne spiller en afgørende rolle i internationale forhold;
- M. der henviser til, at der er behov for et skift i vores tilgang til R2P, som bør indebære, at det integreres i alle vores modeller for udviklingsamarbejde, bistand og krisestyring, samt at man bygger på programmer, der allerede indbefatter R2P;
- N. der henviser til, at en mere konsekvent implementering af beskyttelsespligtens forebyggelseselement, herunder mæglingsforanstaltninger og forebyggende diplomati på et tidligt stadie, kunne forebygge eller minimere potentialet for konflikt og vold og afværge eskaleringer og dermed bidrage til at forhindre internationale interventioner under reaktionspligten; der henviser til, at tosporet diplomati er et vigtigt redskab i det forebyggende diplomati, som bygger på den menneskelige dimension ved mæglingen;
- O. der henviser til, at R2P primært er en forebyggende doktrin, og at militær intervention bør være den sidste udvej i R2P-situationer; der henviser til, at R2P, når det er muligt, først og fremmest bør gennemføres via diplomatiske og langsigtede udviklingsaktiviteter, hvor der lægges vægt på kapacitetsopbygning inden for områderne menneskerettigheder, god regeringsførelse, retsstatsprincippet, fattigdomsbekæmpelse og fokus på uddannelse og sundhed, konfliktforebyggelse gennem uddannelse og udvidelse af handelen, effektiv våbenkontrol og forebyggelse af ulovlig våbenhandel samt styrkelse af de hurtige varslingsystemer; der endvidere henviser til, at der findes mange ikke-militære tvangsmidler, som f.eks. forebyggende diplomati, sanktioner, ansvarlighedsmekanismer og mægling; der henviser til, at EU fortsat skal spille en ledende rolle inden for konfliktforebyggelse;
- P. der henviser til, at samarbejde med regionale organisationer er en vigtig dimension i R2P-arbejdet; der henviser til, at det derfor er nødvendigt at opfordre til, at regionale kapaciteter styrkes, for så vidt angår forebyggelse og fastlæggelse af effektive politikker til forebyggelse af ovennævnte fire forbrydelser; der henviser til, at det kommende topmøde mellem EU og Afrika i 2014 vil være en god anledning til at vise vores støtte til Den Afrikanske Unions ledelse og fremme afrikansk ejerskab over R2P;
- Q. der henviser til, at FN's retningslinjer for konkret mægling påpeger det dilemma, at arrestordre udstedt af Den Internationale Straffedomstol (ICC), sanktioner og nationale og internationale antiterrorpolitik også påvirker den måde, hvorpå visse parter i en konflikt kan indgå i mæglingsprocessen; der henviser til, at folkerettens definition af forbrydelser, som fordrer en øjeblikkelig reaktion fra det internationale samfunds side, er blevet betydeligt udviklet siden oprettelsen af ICC, omend der beklageligvis stadig mangler en uafhængig mekanisme til vurdering af, hvornår disse definitioner er opfyldt; der henviser til, at gennemførelse af Romstatutten ville sikre en effektiv ICC-ordning; der henviser til, at Romstatutten ikke er blevet ratificeret af alle stater i det internationale samfund;
- R. der henviser til, at Den Internationale Straffedomstol og beskyttelsespligten hænger sammen, da begge har til formål at forhindre folkedrab og forbrydelser mod menneskeheden og krigsforbrydelser; der henviser til, at beskyttelsespligten understøtter Den Internationale Straffedomstols opgave med at bekæmpe straffrihed ved at slå til lyd for, at staterne respekterer deres retlige ansvar, samtidig med at beskyttelsespligten styrker Den Internationale Straffedomstols komplementaritetsprincip, i henhold til hvilket hovedansvaret for retsforfølgelse ligger hos staterne;
- S. der henviser til, at Den Internationale Straffedomstol spiller en afgørende rolle i forebyggelsen af disse forbrydelser, men ligeledes i genopbygningen af stater og i mæglingsprocesser;
- T. der henviser til, at EU altid aktivt har fremmet beskyttelsespligten på den internationale scene; der henviser til, at EU må styrke sin rolle som global politisk aktør ved at opretholde menneskerettighederne og den humanitære ret samt ved at lade denne politiske støtte komme til udtryk i dens egne politikker;
- U. der henviser til, at medlemsstaterne også har tilsluttet sig princippet om beskyttelsespligt; der henviser til, at kun nogle få af dem har indarbejdet begrebet i deres nationale dokumenter;
- V. der henviser til, at flere nylige erfaringer fra specifikke kriser, såsom i Sri Lanka, Elfenbenskysten, Libyen og Syrien har vist de vedvarende udfordringer, der er forbundet med at nå frem til en fælles forståelse af, hvordan man sikrer en rettidig og effektiv gennemførelse af beskyttelsespligten og samtidig finder frem til den fælles politiske vilje og effektive kapacitet til at forebygge eller standse folkemord, krigsforbrydelser, etnisk udrensning og forbrydelser mod menneskeheden, uanset om de er begået af nationale eller lokale myndigheder eller ikke-statslige parter, og de deraf følgende mange civile ofre;

Torsdag den 18. april 2013

- W. der henviser til, at det i de situationer, hvor R2P finder anvendelse, er af allerstørste betydning, at der fortsat foretages en skelnen mellem mandatet for militære og for humanitære aktører for at sikre, at alle humanitære aktører betragtes som neutrale og upartiske, og for at undgå, at de effektive leverancer af bistand og lægehjælp eller andre former for hjælp, modtagernes adgang hertil eller det lokale humanitære personales personlige frihed bringes i fare;
- X. der henviser til det brasilianske forslag om »ansvar under beskyttelse«, som er et glædeligt bidrag til den nødvendige udarbejdelse af de kriterier, der skal følges ved implementeringen af beskyttelsespligt-mandatet, herunder proportionalitet i omfanget og varigheden af interventioner, en grundig balance mellem konsekvenserne, forudgående afklaring af de politiske mål og gennemsigtighed i ræsonnementet bag interventionerne; der henviser til, at overvågnings- og revisionsmekanismerne for de vedtagne mandater bør styrkes, bl.a. gennem FN's generalsekretærs særlige rådgivere om forebyggelse af folkemord og om beskyttelsespligten, og FN's højkommisær for menneskerettigheder, og at dette bør ske »på retfærdig, forsigtig og professionel vis, uden politisk indblanding eller dobbeltstandarder«⁽¹⁾;
- Y. der henviser til, at folkerettens definition af forbrydelser, som fordrer en øjeblikkelig reaktion fra det internationale samfunds side, er blevet betydeligt udviklet siden oprettelsen af ICC, omend der beklageligvis stadig mangler uafhængige mekanismer til vurdering af, hvornår disse definitioner bør finde anvendelse;
- Z. der henviser til, at FN's højkommisær for menneskerettigheder spiller en vigtig rolle i bevidstgørelsen om igangværende sager om massegrusomheder; der henviser til, at FN's Menneskerettighedsråd spiller en stadig større rolle i gennemførelsen af beskyttelsespligten, herunder ved at godkende undersøgelsesrejser og undersøgelseskommissioner for at indsamle og vurdere oplysninger om de fire specificerede forbrydelser og overtrædelser, og ved at øge paratheden til at henvise til beskyttelsespligten i krisesituationer som f.eks. i Libyen og Syrien;
- AA. der henviser til, at en smal, men dyb tilgang til gennemførelsen af beskyttelsespligten bør begrænse anvendelsen af den til de fire specificerede massegrusomheder og overtrædelser;
- AB. der henviser til, at beskyttelsespligten ikke bør anvendes i forbindelse med humanitære nødsituationer og naturkatastrofer; der henviser til, at humanitær hjælp ikke bør anvendes som en undskyldning for politisk handling, og til nødvendigheden af, at samtlige involverede parter respekterer den humanitære operationsfrihed;
- AC. der henviser til, at der skal tilbydes bistand efter konflikter; der henviser til, at der er behov for en større indsats for at sikre ansvarlighed for alvorlige krænkelse af menneskerettighederne såvel som den humanitære folkeret og bekæmpelse af straffrihed;
1. retter følgende henstillinger til næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigs-anliggender og sikkerhedspolitik, EU-Udenrigstjenesten, Kommissionen, medlemsstaterne og Rådet:
- a) at bekræfte EU's engagement i beskyttelsespligten ved at vedtage en interinstitutionel »konsensus om beskyttelsespligten«, herunder en fælles forståelse af konsekvenserne af beskyttelsespligten for EU's eksterne indsats og den rolle, som dens indsats og instrumenter kan spille i situationer, der giver anledning til bekymring, som skal udarbejdes i fællesskab af Rådet, EU-Udenrigstjenesten, Kommissionen og Parlamentet, idet der også taget hensyn til de berørte parter synspunkter, herunder af aktører fra civilsamfundet og ngo'er;

⁽¹⁾ Artikel 51 i rapporten fra FN's generalsekretær af 25. juli 2012 »Responsibility to protect: timely and decisive response« (Pligten til beskyttelse: rettidig og beslutsom reaktion) (A/66/874-S/2012/578).

Torsdag den 18. april 2013

- b) at medtage et kapitel i årsberetningen fra den højtstående repræsentant/næstformanden i Kommissionen til Parlamentet om FUSP vedrørende EU's indsats inden for konfliktforebyggelse og mægling i implementeringen af beskyttelsesprincippet; at analysere i dette kapitel nytten af de relevante instrumenter og administrative strukturer i gennemførelsen af beskyttelsespligten, herunder identifikation af de nødvendige revisioner; at udarbejde dette kapitel i samarbejde med EU's særlige repræsentant for menneskerettigheder, idet der tages hensyn til de forskellige holdninger i Parlamentet om specifikke emner vedrørende konfliktforebyggelse eller beskyttelse af menneskerettigheder; at drøfte resultaterne med Parlamentet;
- c) at indarbejde princippet om beskyttelsespligt i EU's udviklingsbistand; at styrke Unionens forebyggende diplomati, mægling, kriseforebyggelse og reaktionskapacitet og gøre det mere professionelt, navnlig hvad angår informationsindsamling og -udveksling samt tidlige varslingsystemer; at forbedre koordineringen mellem de forskellige strukturer i Kommissionen, Rådet og EU-Udenrigstjenesten, der beskæftiger sig med alle aspekter af beskyttelsespligten, og informere Parlamentet regelmæssigt om de initiativer, der træffes til støtte for beskyttelsespligten;
- d) at sikre en tilstrækkelig politikplanlægning, operationelle koncepter og kapacitetsudviklingsmål inden for den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (FSFP) for at sætte Unionen i stand til at gennemføre beskyttelsesprincippet i dets fulde omfang i tæt internationalt samarbejde inden for FN og regionale organisationer;
- e) at videreudvikle EU's konfliktforebyggelses- og afhjælpningskapacitet, herunder standby-kapacitet af juridiske eksperter, politifolk og regionale analytikere, og oprette et uafhængigt europæisk fredsinstitut, der skal rådgive EU om og øge dets kapacitet inden for mægling, tosporet diplomati og udveksling af bedste praksis om fred og deeskalering; at styrke de forebyggende elementer i EU's eksterne instrumenter, navnlig stabilitetsinstrumentet;
- f) at styrke forbindelserne mellem tidlig varsling, politikplanlægning og beslutningstagning på højt plan inden for EU-Udenrigstjenesten og Rådet;
- g) at medtage en systematisk vurdering af risikofaktorerne i tilknytning til folkedrab, krigsforbrydelser, etnisk udrensning og forbrydelser mod menneskeheden i de regionale strategidokumenter og landestrategidokumenterne, og medtage forebyggelse heraf i dialoger med tredjelande, der risikerer at blive udsat for disse forbrydelser og overtrædelser;
- h) at udvikle samarbejdet med og videreuddannelsen af de ansatte i EU-delegationerne og medlemsstaternes ambassader samt civile og militære missioner inden for internationale menneskerettigheder, humanitær ret og strafferet, herunder deres evne til at afsløre potentielle situationer, der involverer de fire angivne forbrydelser og krænkelser, bl.a. ved regelmæssige meningsudvekslinger med det lokale civilsamfund; at sikre, at EU's særlige repræsentanter opretholder beskyttelsespligten, hvor det er nødvendigt, og at udvide mandatet til EU's særlige repræsentant for menneskerettigheder til at omfatte spørgsmål i tilknytning til beskyttelsespligt; at identificere et EU-kontaktpunkt for beskyttelsespligt i EU-Udenrigstjenesten inden for de eksisterende strukturer og ressourcer, som navnlig skal have til opgave at øge bevidstheden om konsekvenserne af beskyttelsespligten og sikre rettidige informationsstrømme mellem alle de berørte aktører om situationer, der giver anledning til bekymring, samt at fremme oprettelsen af nationale kontaktpunkter for beskyttelsespligt i EU's medlemsstater; at yderligere professionalisere og styrke det præventive diplomati og mægling;
- i) at lancere og fremme en intern debat i EU om reformen af FN's Sikkerhedsråd, som er det eneste internationalt legitime organ, der kan sanktionere indgreb under beskyttelsespligten uden målstatens samtykke;
- j) at involvere og uddanne repræsentanter for civilsamfundet og ngo'er, som vil kunne spille en rolle i uformelt diplomati eller »Track II«-diplomati, med henblik på at fremme udveksling af god praksis på området;
- k) at styrke samarbejdet med regionale og subregionale organisationer, herunder ved at forbedre deres forebyggelse, kapacitetsopbygning og reaktionsforanstaltninger i tilknytning til beskyttelsespligten

Torsdag den 18. april 2013

- l) at sikre en hurtig ratificering i alle EU's medlemsstater af ændringerne til Romstatutten for ICC til definition af forbrydelsen aggression, eftersom Straffedomstolen kan spille en central rolle for forebyggelsen af massegrusomheder, såvel som for at sikre placering af ansvaret;
- m) at insistere på respekt for Den Internationale Straffedomstolsklausul i aftaler med tredjelande og at overveje at revidere aftalen med lande, der ikke lever op til Den Internationale Straffedomstols arrestordre;
- n) at støtte en tosporet tilgang, dvs. fremme af en universel accept af beskyttelsespligten, samtidig med at staterne tilskyndes til at støtte og bistå Den Internationale Straffedomstol;
2. tilskynder den højstående repræsentant/næstformanden i Kommissionen samt Rådet til:
- a) at bidrage aktivt til debatten om beskyttelsespligten, der bygger på de eksisterende internationale menneskerettigheder og Genève-konventionen, med henblik på at styrke det internationale samfunds fokus på forebyggelseskomponenten i beskyttelsespligten og en universel anvendelse af ikketvungne værktøjer og udvikling af en konkret handlingsplan med henblik herpå, som også omfatter overvejelser om ansvaret/behovet for genopbygning;
- b) at fremme R2P-princippet i FN og arbejde hen imod at sikre dets universalitet som en afgørende del af en fælles sikkerhedsmodel baseret på multilateralisme og FN's forrang og i tilknytning til en styrkelse af Den Internationale Straffedomstol; at huske på, at R2P også indbefatter ansvaret for at bekæmpe straffrihed;
- c) at støtte FN's generalsekretær i bestræbelserne på at genoplive og øge forståelsen af konsekvenserne af princippet om beskyttelsespligt og til at samarbejde med andre FN-medlemsstater, som ønsker at forbedre det internationale samfunds kapacitet til at forhindre og reagere på massegrusomheder omfattet af beskyttelsespligten;
- d) at opfordre Sikkerhedsrådet til at behandle det brasilianske forslag om »pligt ved beskyttelse« (»responsibility while protecting«) for at sikre, at R2P-princippet er så effektivt som mulig og fører til mindst mulig skade, og at bidrage til den nødvendige udarbejdelse af de kriterier, der skal følges ved implementeringen af især den tredje søjle af beskyttelsespligten, herunder proportionalitet i omfanget og varigheden af interventioner, en solid balance mellem konsekvenserne, forudgående afklaring af de politiske mål og gennemsigtighed i ræsonnementet bag interventionerne; da udarbejdelsen af sådanne kriterier kan stille garantier, som kunne overbevise lande, der på nuværende tidspunkt er tilbageholdende over for R2P-doktrinen anvendelighed, at styrke overvågnings- og revisionsmekanismerne for de vedtagne mandater, bl.a. gennem FN's generalsekretærs særlige rådgivere om forebyggelse af folkemord og om beskyttelsespligten samt FN's højkommisær for menneskerettigheder, og til at gennemføre disse mekanismer »på retfærdig, forsigtig og professionel vis uden politisk indblanding eller dobbeltstandarder« ⁽¹⁾;
- e) at tage ved lære, sammen med medlemsstaterne og vores internationale partnere, af R2P-erfaringerne fra Libyen i 2011 og af den aktuelle manglende evne til at træffe foranstaltninger i Syrien;
- f) at opfordre de fem permanente medlemmer i FN's Sikkerhedsråd til at vedtage en frivillig adfærdskodeks, der kan begrænse vetoretten i tilfælde af folkedrab, krigsforbrydelser, etnisk udrensning og forbrydelser mod menneskeheden;
- g) at føre en dialog med EU's regionale partnere for at tydeliggøre regionale og subregionale organisationers rolle, når beskyttelsespligten anvendes;
- h) at arbejde hen imod at gøre beskyttelsespligten til den nye standard i folkeretten inden for det anvendelsesområde, som FN's medlemsstater blev enige om på verdensstopmødet i 2005;
- i) at rådgive Sikkerhedsrådet om, at en forankring af R2P, som nu er en ny standard, som standard i international ret ikke vil begrænse dets beslutningsdygtighed;

⁽¹⁾ Artikel 51 i rapporten fra FN's generalsekretær af 25. juli 2012 »Responsibility to protect: timely and decisive response« (Pligten til beskyttelse: rettidig og besluttsom reaktion) (A/66/874-S/2012/578).

Torsdag den 18. april 2013

- j) at bistå med at styrke rammerne og kapaciteten på FN-niveau inden for mægling, tosporet diplomati og udveksling af bedste praksis om fredelig løsning af opstående konflikter og deeskalering samt varslingsystemer, såsom hos mæglingsstøtteenheden og departementet for politiske anliggender; at styrke embedet som særlig rådgiver om forebyggelse af folkemord og særlig rådgiver om beskyttelsespligt; at inddrage Menneskerettighedsrådet i debatten om beskyttelsespligten
  - k) at sikre, i samarbejde med de EU-medlemsstater, som sidder i FN's Sikkerhedsråd, og alle vores internationale partnere, fuld overensstemmelse mellem eventuelle yderligere udviklinger af R2P-konceptet og den humanitære folkeret og gøre sig til fortalere for og overvåge den fuldstændige overholdelse af den humanitære folkeret i fremtidige sager, hvor R2P finder anvendelse;
  - l) at drøfte spørgsmålet om et enkelt EU-sæde i FN's Sikkerhedsråd og et fælles budget for FUSP-missioner under FN-mandat;
  - m) at integrere kvinder, herunder kvindelige ledere og kvindegrupper meget mere i al konfliktforebyggelse og -mægling samt i bilæggelsesbestrebelse i overensstemmelse med FN's Sikkerhedsråds resolutioner 1325 og 1820;
  - n) at arbejde sammen med FN om etablering af en klar forbindelse mellem gennemførelse af beskyttelsespligten og bekæmpelse af straffrihed for de mest alvorlige forbrydelser omfattet af dette begreb;
3. Opfordrer den højtstående repræsentant/næstformanden i Kommissionen:
- a) til at forelægge Europa-Parlamentets Udenrigsudvalg en konkret handlingsplan inden for seks måneder fra vedtagelsen af denne henstilling om opfølgning af Parlamentets forslag, navnlig skitsering af skridt i retning af »enighed om beskyttelsespligten«;
4. pålægger sin formand at sende denne henstilling til Rådet og, til orientering, til Kommissionen, Unionens højtstående repræsentant/næstformanden i Kommissionen, EU-Udenrigstjenesten og til medlemsstaterne.
-

Tirsdag den 16. april 2013

II

(Meddelelser)

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

EUROPA-PARLAMENTET

P7_TA(2013)0106

Anmodning om ophævelse af Hans-Peter Martins parlamentariske immunitet**Europa-Parlamentets afgørelse af 16. april 2013 om anmodning om ophævelse af Hans-Peter Martins immunitet (2012/2326(IMM))**

(2016/C 045/16)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til anmodning om ophævelse af Hans-Peter Martins immunitet, som er fremsendt den 27. juni 2012 af Østrigs faste repræsentant ved Den Europæiske Union i forbindelse med en sag ved anklagemyndigheden i Wien, og hvorom der blev givet meddelelse på plenarmødet den 12. december 2012,
  - der har hørt Hans-Peter Martin den 20. februar 2013, jf. forretningsordenens artikel 7, stk. 3,
  - der henviser til artikel 9 i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter samt artikel 6, stk. 2, i akten af 20. september 1976 om almindelige direkte valg af medlemmerne af Europa-Parlamentet,
  - der henviser til Den Europæiske Unions Domstols domme af 12. maj 1964, 10. juli 1986, 15. og 21. oktober 2008, 19. marts 2010 og 6. september 2011 ⁽¹⁾,
  - der henviser til sin afgørelse af 13. september 2011 om anmodning om ophævelse af Hans-Peter Martins immunitet ⁽²⁾,
  - der henviser til artikel 57 i Østrigs forfatning,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 6, stk. 2, og artikel 7,
  - der henviser til betænkning fra Retsudvalget (A7-0106/2013),
- A. der henviser til, at Parlamentet den 13. september 2011 besluttede at ophæve medlem af Europa-Parlamentet Hans-Peter Martins immunitet på baggrund af en anmodning fra anklagemyndigheden i Wien, som blev fremsendt den 29. april 2011, og hvorom der blev givet meddelelse på plenarmødet den 12. maj 2011, i forbindelse med påstået underslæb med hensyn til partistøtte, der er omfattet af § 2b i loven om politiske partier;

⁽¹⁾ Dom af 12. maj 1964, sag 101/63, Wagner mod Fohrmann og Krier (Sml. 1954-1964, s. 483), dom af 10. juli 1986, sag 149/85, Wybot mod Faure m.fl. (Sml. 1986, s. 2391), dom af 15. oktober 2008, sag T-345/05, Mote mod Parlamentet (Sml. 2008 II, s. 2849), dom af 21. oktober 2008, forenede sager C-200/07 og C-201/07, Marra mod De Gregorio og Clemente (Sml. 2008 I, s. 7929), dom af 19. marts 2010, sag T-42/06, Gollnisch mod Parlamentet (Sml. 2010 II, s. 1135), og dom af 6. september 2011, sag C-163/10, Patriciello (Sml. 2011 I, s. 7565).

⁽²⁾ EUT C 51 E af 22.2.2013, s. 150.

Tirsdag den 16. april 2013

- B. der henviser til, at anklagemyndigheden i Wien nu har anmodet om en udvidet ophævelse af Hans-Peter Martins immunitet for at kunne foretage forundersøgelser mod ham på grund af yderligere beskyldninger, navnlig om påstået bedrageri;
- C. der henviser til, at den udvidede ophævelse af Hans-Peter Martins immunitet navnlig vedrører påstået groft bedrageri, jf. § 146 og § 147, stk. 3, i den østrigske straffelov;
- D. der henviser til, at medlemmer af Europa-Parlamentet i henhold til artikel 9 i protokollen vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter på deres eget lands område nyder de immuniteter, der tilstås medlemmerne af deres lands lovgivende forsamling;
- E. der henviser til, at medlemmer af Nationalrådet i henhold til artikel 57, stk. 2, i den østrigske forfatningslov kun kan arresteres for en strafbar handling med Nationalrådets samtykke — medmindre de gribes på fersk gerning — og at husundersøgelser hos medlemmer af Nationalrådet ligeledes kræver Nationalrådets samtykke; der henviser til, at medlemmer af Nationalrådet i henhold til artikel 57, stk. 3, i forfatningsloven kun kan retsforfølges for en strafbar handling uden Nationalrådets samtykke, hvis det er åbenbart, at den pågældende handling ikke har nogen tilknytning til det pågældende medlems politiske virksomhed, og at myndighederne ifølge denne bestemmelse efter anmodning fra det pågældende medlem eller en tredjedel af medlemmerne af det kompetente stående udvalg skal indhente en afgørelse fra Nationalrådet om eksistensen af en sådan tilknytning;
- F. der henviser til, at artikel 9 i protokollen vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter og artikel 57 i den østrigske forfatningslov ikke er til hinder for ophævelse af Hans-Peter Martins immunitet;
- G. der henviser til, at den parlamentariske immunitet derfor bør ophæves i den omhandlede sag;
1. vedtager at ophæve Hans-Peter Martins immunitet;
  2. pålægger sin formand straks at sende denne afgørelse og det kompetente udvalgs betænkning til de kompetente myndigheder i Østrig og til Hans-Peter Martin.

P7_TA(2013)0107

Anmodning om ophævelse af Jürgen Creutzmanns parlamentariske immunitet**Europa-Parlamentets afgørelse af 16. april 2013 om anmodning om ophævelse af Jürgen Creutzmanns immunitet (2013/2016(IMM))**

(2016/C 045/17)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til anmodning om ophævelse af Jürgen Creutzmanns immunitet, som er fremsendt af det tyske forbundsjustitsministerium den 15. januar 2013 i forbindelse med en sag ved lederen af statsadvokaturen i Frankenthal (Tyskland), og hvorom der blev givet meddelelse på plenarmødet den 17. januar 2013,
- der har hørt Jürgen Creutzmann, jf. forretningsordenens artikel 7, stk. 3,
- der henviser til artikel 9 i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter samt artikel 6, stk. 2, i akten af 20. september 1976 om almindelige direkte valg af medlemmerne af Europa-Parlamentet,
- der henviser til Den Europæiske Unions Domstols domme af 12. maj 1964, 10. juli 1986, 15. og 21. oktober 2008, 19. marts 2010 og 6. september 2011 ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Dom af 12. maj 1964, sag 101/63, Wagner mod Fohrmann og Krier (Sml. 1954-1964, s. 483), dom af 10. juli 1986, sag 149/85, Wybot mod Faure m.fl. (Sml. 1986, s. 2391), dom af 15. oktober 2008, sag T-345/05, Mote mod Parlamentet (Sml. 2008 II, s. 2849), dom af 21. oktober 2008, forenede sager C-200/07 og C-201/07, Marra mod De Gregorio og Clemente (Sml. 2008 I, s. 7929), dom af 19. marts 2010, sag T-42/06, Gollnisch mod Parlamentet (Sml. 2010 II, s. 1135), og dom af 6. september 2011, sag C-163/10, Patriciello (Sml. 2011 I, s. 7565).

Tirsdag den 16. april 2013

- der henviser til artikel 46 i den tyske grundlov (Grundgesetz),
- der henviser til forretningsordenens artikel 6, stk. 2, og artikel 7,
- der henviser til betænkning fra Retsudvalget (A7-0107/2013),
- A. der henviser til, at lederen af statsadvokaturen i Frankenthal (Tyskland) har anmodet om ophævelse af medlem af Europa-Parlamentet Jürgen Creutzmanns immunitet i forbindelse med indledning af en efterforskning angående en påstået lovovertrædelse;
- B. der henviser til, at anmodningen fra lederen af statsadvokaturen vedrører påstået uagtsom legemsbeskadigelse efter § 229 i den tyske straffelov;
- C. der henviser til, at medlemmerne i henhold til artikel 9 i protokollen vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter på deres eget lands område nyder de immuniteter, der tilstås medlemmerne af deres lands lovgivende forsamling;
- D. der henviser til, at, et medlem i henhold til artikel 46, stk. 2, i den tyske grundlov (Grundgesetz) ikke uden Forbundsragens samtykke kan drages til ansvar for en strafbar handling, medmindre han er grebet på fersk gerning eller i løbet af den følgende dag;
- E. der henviser til, at Parlamentet følgelig skal ophæve Jürgen Creutzmanns parlamentariske immunitet, hvis sagen mod ham skal fortsætte;
- F. der henviser til, at artikel 9 i protokollen vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter og artikel 46, stk. 2, i Grundgesetz ikke er til hinder for ophævelse af Jürgen Creutzmanns immunitet;
- G. der henviser til, at den parlamentariske immunitet derfor bør ophæves i det omhandlede tilfælde;
  1. vedtager at ophæve Jürgen Creutzmanns immunitet;
  2. pålægger sin formand straks at sende denne afgørelse og det kompetente udvalgs betænkning til de relevante myndigheder i Forbundsrepublikken Tyskland og til Jürgen Creutzmann.

P7_TA(2013)0108

Anmodning om ophævelse af Ewald Stadlers parlamentariske immunitet

Europa-Parlamentets afgørelse af 16. april 2013 om anmodning om ophævelse af Ewald Stadlers immunitet (2012/2239(IMM))

(2016/C 045/18)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til anmodning om ophævelse af Ewald Stadlers immunitet, som er fremsendt den 9. juli 2012 af anklagemyndigheden i Wien i forbindelse med en forundersøgelse, og hvorom der blev givet meddelelse på plenarmødet den 10. september 2012,
- der har hørt Ewald Stadler den 20. februar 2013, jf. forretningsordenens artikel 7, stk. 3,
- der henviser til artikel 9 i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter samt artikel 6, stk. 2, i akten af 20. september 1976 om almindelige direkte valg af medlemmerne af Europa-Parlamentet,
- der henviser til artikel 57 i Bundesverfassungsgesetz (den østrigske forfatningslov),
- der henviser til Den Europæiske Unions Domstols domme af 12. maj 1964, 10. juli 1986, 15. og 21. oktober 2008, 19. marts 2010 og 6. september 2011 ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Dom af 12. maj 1964, sag 101/63, Wagner mod Fohrmann og Krier (Sml. 1954-1964, s. 483), dom af 10. juli 1986, sag 149/85, Wybot mod Faure m.fl. (Sml. 1986, s. 2391), dom af 15. oktober 2008, sag T-345/05, Mote mod Parlamentet (Sml. 2008 II, s. 2849), dom af 21. oktober 2008, forenede sager C-200/07 og C-201/07, Marra mod De Gregorio og Clemente (Sml. 2008 I, s. 7929), dom af 19. marts 2010, sag T-42/06, Gollnisch mod Parlamentet (Sml. 2010 II, s. 1135), og dom af 6. september 2011, sag C-163/10, Patriciello (Sml. 2011 I, s. 7565).

Tirsdag den 16. april 2013

- der henviser til forretningsordenens artikel 6, stk. 2, og artikel 7,
- der henviser til betænkning fra Retsudvalget (A7-0120/2013),
- A. der henviser til, at anklagemyndigheden i Wien har anmodet om ophævelse af medlem af Europa-Parlamentet Ewald Stadlers immunitet for at gøre det muligt for de østrigske myndigheder at foretage de nødvendige undersøgelser og at retsforfølge Ewald Stadler;
- B. der henviser til, at ophævelsen af Ewald Stadlers immunitet vedrører påstået grov ulovlig tvang efter § § 15, 105, stk. 1, 106, stk. 1, nr. 1, i straffeloven og falsk vidneforklaring efter § 288, stk. 1, i straffeloven;
- C. der henviser til, at medlemmer af Europa-Parlamentet i henhold til artikel 9 i protokollen vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter på deres eget lands område nyder de immuniteter, der tilstås medlemmerne af deres lands lovgivende forsamling;
- D. der henviser til, at medlemmer af Nationalrådet i henhold til artikel 57, stk. 2, i den østrigske forfatningslov kun kan arresteres for en strafbar handling med Nationalrådets samtykke — medmindre de gribes på fersk gerning — og at husundersøgelser hos medlemmer af Nationalrådet ligeledes kræver Nationalrådets samtykke; der henviser til, at medlemmer af Nationalrådet i henhold til artikel 57, stk. 3, i forfatningsloven kun kan retsforfølges for en strafbar handling uden Nationalrådets samtykke, hvis det er åbenbart, at den pågældende handling ikke har nogen tilknytning til det pågældende medlems politiske virksomhed, og at myndighederne ifølge denne bestemmelse efter anmodning fra det pågældende medlem eller en tredjedel af medlemmerne af det kompetente stående udvalg skal indhente en afgørelse fra Nationalrådet om eksistensen af en sådan tilknytning;
- E. der henviser til, at Ewald Stadlers immunitet skal ophæves, hvis der skal foretages undersøgelser mod ham;
- F. der henviser til, at Ewald Stadler har været medlem af Europa-Parlamentet siden den 7. december 2011;
- G. der henviser til, at anklagemyndigheden i Wien har foretaget en undersøgelse mod Ewald Stadler siden marts 2010;
- H. der henviser til, at artikel 9 i protokollen vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter og artikel 57 i den østrigske forfatningslov ikke er til hinder for ophævelse af Ewald Stadlers immunitet;
- I. der henviser til, at den parlamentariske immunitet derfor bør ophæves i den omhandlede sag;
  1. vedtager at ophæve Ewald Stadlers immunitet;
  2. pålægger sin formand straks at sende denne afgørelse og det kompetente udvalgs betænkning til de kompetente myndigheder i Østrig og til Ewald Stadler.

P7_TA(2013)0121

Stemmelighed ved en afstemning vedrørende indtrædelse i retssager (fortolkning af forretningsordenens artikel 159, stk. 3)

Europa-Parlamentets afgørelse af 16. april 2013 om stemmelighed ved en afstemning vedrørende indtrædelse i retssager (fortolkning af forretningsordenens artikel 159, stk. 3)

(2016/C 045/19)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til skrivelse af 20. marts 2013 fra formanden for Udvalget om Konstitutionelle Anliggender,
- der henviser til forretningsordenens artikel 211,
- 1. vedtager at vedføje følgende fortolkning til forretningsordenens artikel 159, stk. 3:

Tirsdag den 16. april 2013

»Artikel 159, stk. 3, skal fortolkes således, at stemmelighed ved en afstemning om et udkast til henstilling i henhold til artikel 128, stk. 4, om ikke at indtræde i retssager ved Den Europæiske Unions Domstol ikke betyder vedtagelse af en henstilling om at indtræde i sådanne retssager. I et sådant tilfælde anses det kompetente udvalg for ikke at have fremsat en henstilling.«

2. pålægger sin formand at sende denne afgørelse til Rådet og Kommissionen til orientering.
-

Tirsdag den 16. april 2013

III

(Forberedende retsakter)

EUROPA-PARLAMENTET

P7_TA(2013)0103

Det Europæiske Agentur for Net- og Informationssikkerhed (ENISA) ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 16. april 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om Det Europæiske Agentur for Net- og Informationssikkerhed (ENISA) (COM(2010)0521 — C7-0302/2010 — 2010/0275(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2016/C 045/20)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2010)0521),
  - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C7-0302/2010),
  - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
  - der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 17. februar 2011 ⁽¹⁾,
  - der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 8. februar 2013 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 55,
  - der henviser til betænkning fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi og udtalelser fra Budgetudvalget og Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A7-0056/2013),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
  - 2.. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
  - 3.. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P7_TC1-COD(2010)0275

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 16. april 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2013 om Den Europæiske Unions Agentur for Net- og Informationssikkerhed (ENISA) og om ophævelse af forordning (EF) nr. 460/2004

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) nr. 526/2013).

⁽¹⁾ EUT C 107 af 6.4.2011, s. 58.

Tirsdag den 16. april 2013

P7_TA(2013)0104

Utilsigtede fangster af hvaler ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 16. april 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 812/2004 om foranstaltninger vedrørende utilsigtede fangster af hvaler ved fiskeri og om ændring af forordning (EF) nr. 88/98 (COM(2012)0447 — C7-0213/2012 — 2012/0216(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2016/C 045/21)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2012)0447),
  - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 43, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C7-0213/2012),
  - der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 14. november 2012 ⁽¹⁾,
  - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 55,
  - der henviser til betænkning fra Fiskeriudvalget (A7-0042/2013),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
  2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
  3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P7_TC1-COD(2012)0216

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 16. april 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2013 forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 812/2004 om foranstaltninger vedrørende utilsigtede fangster af hvaler ved fiskeri og om ændring af forordning (EF) nr. 88/98

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets forordning (EF) nr. 812/2004 ⁽²⁾ tillægger Kommissionen beføjelser til at gennemføre nogle af nævnte forordnings bestemmelser.

⁽¹⁾ Endnu ikke offentliggjort i EUT.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets holdning af 16.4.2013.

⁽²⁾ EUT L 150 af 30.4.2004, s. 12.

Tirsdag den 16. april 2013

- (2) Som følge af Lissabontraktatens ikrafttræden bør de beføjelser, der er tillagt Kommissionen til gennemførelse af forordning (EF) nr. 812/2004, bringes i overensstemmelse med artikel 290 og 291 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.
- (3) Kommissionen bør med henblik på ~~anvendelsen af~~ **at sikre, at** visse bestemmelser **kan tilpasses effektivt** ~~forordning (EF) nr. 812/2004, således at de afspejler tekniske og videnskabelige fremskridt~~, tillægges beføjelser til at vedtage retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde for så vidt angår de tekniske specifikationer og anvendelsesbetingelser for akustiske alarmer. [Ændring 1]
- (4) Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører passende høringer, bl.a. på ekspertniveau, under det forberedende arbejde i forbindelse med vedtagelsen af delegerede retsakter.
- (5) Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.
- (6) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af bestemmelserne i forordning (EF) nr. 812/2004 vedrørende reglerne for proceduren og formatet i forbindelse med medlemsstaternes rapporteringsforpligtelser bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser ⁽¹⁾.
- (6a) **I betragtning af kravet for medlemsstaterne om at træffe de fornødne foranstaltninger med henblik på oprettelse af en streng beskyttelsesordning for hvaler, i betragtning af manglerne ved forordning (EF) nr. 812/2004 og gennemførelsen af denne, som anført af Kommissionen i dens meddelelse om utilsigtet fangst af hvaler ved fiskeri ⁽²⁾ og af ICES i dets relaterede videnskabelige rådgivning fra 2010, og i betragtning af den manglende integration af Rådets direktiv 92/43/EØF (»habitatdirektivet«) ⁽³⁾ bør Kommissionen inden udgangen af 2015 forelægge et lovgivningsmæssigt forslag om en sammenhængende, overordnet lovgivningsramme, som kan sikre en effektiv beskyttelse af hvaler mod alle trusler.** [Ændring 2]
- (7) Forordning (EF) nr. 812/2004 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 812/2004 foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 3, stk. 1, affattes således:

»1. akustiske alarmer, der anvendes i henhold til artikel 2, stk. 1, skal være i overensstemmelse med de tekniske specifikationer og anvendelsesbetingelser. Betingelserne og specifikationerne er anført i bilag II. Kommissionen tillægges beføjelse til at ændre bilag II ved hjælp af delegerede retsakter vedtaget i overensstemmelse med artikel 8a med henblik på at tilpasse nævnte bilag til de tekniske og videnskabelige fremskridt.«

1a) I artikel 7 indsættes følgende stykke:

»3. **Kommissionen undersøger inden udgangen af 2015, om de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er effektive, og forelægger et lovgivningsmæssigt forslag til en sammenhængende, overordnet lovgivningsramme med henblik på sikring af en effektiv beskyttelse af hvaler.**« [Ændring 3]

⁽¹⁾ EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.

⁽²⁾ **Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet med titlen »Utilsigtet fangst af hvaler ved fiskeri: Rapport om gennemførelsen af visse bestemmelser i Rådets forordning (EF) nr. 812/2004 og om den videnskabelige vurdering af konsekvenserne af brugen af specielt hildingsgarn, toggegarn og indfiltringsgarn for hvaler i Østersøen, jf. Rådets forordning (EF) nr. 2187/2005« (COM(2009)0368).**

⁽³⁾ **Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7).**

Tirsdag den 16. april 2013

2) Artikel 8 affattes således:

»Artikel 8

Gennemførelse

Der kan fastlægges nærmere regler for proceduren og formatet for rapportering, jf. artikel 6, ved hjælp af gennemførelsesretsakter, der er vedtaget i overensstemmelse med den undersøgelsesprocedure, der er omhandlet i artikel 8b, stk. 2.«

3) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 8a

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. ~~De delegerede beføjelser i~~ **Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 3, stk. 1, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode på tre år fra den ... (*)**. **Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder før udløbet af treårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode. [Ændring 4]**

3. Den i artikel 3, stk. 1, omhandlede delegation af beføjelse kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning fra dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af de delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidig Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 3, stk. 1, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 8b

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Komitéen for Fiskeri og Akvakultur, der er nedsat ved artikel 30 i forordning (EF) nr. 2371/2002. Denne komité er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (**).

2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

(*) **Datoen for denne forordnings ikrafttræden.**

(**) EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

På Rådet vegne

Formand

Tirsdag den 16. april 2013

P7_TA(2013)0105

Fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i fiskeripartnerskabsaftalen mellem EU og Mauritius ***

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 16. april 2013 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelsen af fiskeripartnerskabsaftalen mellem Den Europæiske Union og Republikken Mauritius og protokollen om fastsættelse af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i partnerskabsaftalen (13501/2012 — C7-0007/2013 — 2012/0215(NLE))

(Godkendelse)

(2016/C 045/22)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (13501/2012),
  - der henviser til udkastet til fiskeripartnerskabsaftale mellem Den Europæiske Union og Republikken Mauritius og udkastet til protokol om fastsættelse af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i aftalen (13503/2012),
  - der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 43, stk. 2, og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C7-0007/2013),
  - der henviser til forretningsordenens artikel 81 og artikel 90, stk. 7,
  - der henviser til henstilling fra Fiskeriudvalget og udtalelse fra Budgetudvalget (A7-0127/2013),
1. godkender indgåelsen af aftalen og protokollen;
  2. opfordrer Kommissionen til at sende Parlamentet protokollen og konklusionerne fra møderne i Den Blandede Komité som omhandlet i artikel 9 i aftalen samt det i artikel 3 i protokollen nævnte flerårige sektorprogram og de respektive årlige evalueringer; opfordrer Kommissionen til at fremme deltagelse af Europa-Parlamentets repræsentanter som observatører i Den Blandede Komité's møder; opfordrer Kommissionen til i protokollens sidste anvendelsesår og før der indledes forhandlinger om en fornyelse heraf at forelægge Parlamentet og Rådet en fuldstændig evalueringsrapport om gennemførelsen uden at pålægge unødvendige begrænsninger i forbindelse med adgangen til dette dokument;
  3. anmoder Rådet og Kommissionen om inden for rammerne af deres respektive beføjelser straks at underrette Europa-Parlamentet fuldt ud i alle faser af procedurerne vedrørende den nye protokol og dens fornyelse, jf. artikel 13, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 218, stk. 10, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
  4. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes og Republikken Mauritius' regeringer og parlamenter.

P7_TA(2013)0109

Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen: ansøgning EGF/2011/023 IT/Antonio Merloni SpA

Europa-Parlamentets beslutning af 16. april 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen i henhold til punkt 28 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning (ansøgning EGF/2011/023 IT/Antonio Merloni SpA, Italien) (COM (2013)0090 — C7-0046/2013 — 2013/2032(BUD))

(2016/C 045/23)

Tirsdag den 16. april 2013

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Parlamentet og Rådet (COM(2013)0090 — C7-0046/2013),
  - der henviser til den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning⁽¹⁾ (IIA af 17. maj 2006), særlig punkt 28,
  - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1927/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen⁽²⁾ (EGF-forordningen),
  - der henviser til trepartsproceduren, jf. punkt 28 i IIA af 17. maj 2006,
  - der henviser til skrivelse fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender,
  - der henviser til betænkning fra Budgetudvalget (A7-0111/2013),
- A. der henviser til, at Den Europæiske Union har indført hensigtsmæssige lovgivnings- og budgetinstrumenter med henblik på at yde supplerende støtte til arbejdstagere, der er ramt af konsekvenserne af gennemgribende strukturelle ændringer i verdenshandelsmønstrene, med det formål at hjælpe dem med at vende tilbage til arbejdsmarkedet;
- B. der henviser til, at anvendelsesområdet for Den Europæiske Globaliseringsfond (EGF) blev udvidet for ansøgninger indgivet fra den 1. maj 2009 til den 30. december 2011, således at det også omfatter støtte til arbejdstagere, der bliver afskediget som en direkte følge af den internationale finansielle og økonomiske krise;
- C. der henviser til, at Unionens økonomiske støtte til afskedigede arbejdstagere bør være dynamisk og stilles til rådighed så hurtigt og effektivt som muligt i overensstemmelse med Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens fælles erklæring, vedtaget på samrådsmødet den 17. juli 2008, og under behørig hensyntagen til IIA af 17. maj 2006 i forbindelse med vedtagelsen af afgørelser om anvendelse af EGF;
- D. der henviser til, at Italien indgav ansøgning EGF/2011/023 IT/Antonio Merloni om økonomisk EGF-støtte som følge af afskedigelser i virksomheden Antonio Merloni SpA i Italien og anmodede om støtte til 1 517 afskedigelser, som alle var bestemt til EGF-samfinansierede foranstaltninger i den fire måneder lange referenceperiode fra den 23. august 2011 til den 23. december 2011;
- E. der henviser til, at ansøgningen opfylder de kriterier for støtteberettigelse, der er fastsat i EGF-forordningen;
1. er enig med Kommissionen i, at betingelserne for økonomisk støtte i artikel 2, litra a), i EGF-forordningen er opfyldt, og at Italien således er berettiget til finansiel støtte i henhold til denne forordning;
  2. noterer sig med beklagelse, at de italienske myndigheder indgav ansøgningen om økonomisk EGF-støtte den 29. december 2011, og at Kommissionen fremlagde sin vurdering den 20. februar 2013; beklager den langvarige sagsbehandlingstid på 14 måneder; opfordrer Kommissionen til at afslutte sagsbehandlingen og omsider forelægge forslag til beslutninger om de fire resterende sager indgivet i 2011;
  3. noterer sig, at produktionsanlæggene hos Antonio Merloni SpA, som fremstiller husholdningsapparater, var beliggende i de italienske regioner Marche og Umbrien, navnlig i provinserne Ancona og Perugia; bemærker, at Antonio Merloni SpA, som i 2002 var den femte største producent af apparater i Unionen, ændrede sin salgsstrategi og i 2006 begyndte at sælge sine produkter direkte under sine egne varemærker; noterer sig, at virksomheden som et resultat af den globale økonomiske krise oplevede finansielle vanskeligheder, som yderligere forværredes af de pludselige stramminger for så vidt angår vilkårene for kreditadgang; noterer sig, at nedgangen i produktionen, som havde fulgt den nedadgående tendens på europæisk plan, kombineret med finansielle problemer, førte til afviklingen af forretningsaktiviteterne i Antonio Merloni SpA; noterer sig, at i alt 2 217 arbejdstagere blev afskediget, hvoraf 700 blev ansat ved QA Group SpA; noterer sig, at denne ansøgning derfor omfatter de 1 517 arbejdstagere, der er uden beskæftigelse som følge af lukningen af Antonio Merloni SpA;

⁽¹⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 406 af 30.12.2006, s. 1.

Tirsdag den 16. april 2013

4. bemærker, at Antonio Merloni SpA allerede i oktober 2008 blev erklæret insolvent, men at salget af aktiverne og overtagelsen af 700 arbejdstagere først blev afsluttet i december 2011; bemærker, at de italienske myndigheder fremsatte deres første anmodning om EGF-støtte allerede i 2009; ansøgningen skulle imidlertid indgives igen sidst i 2011, idet arbejdstagerne først blev formelt afskediget, da aktiverne var blevet solgt, og de administrative procedurer var blevet afsluttet;
5. minder om, at EGF allerede har ydet støtte til afskedigede arbejdstagere i sektoren for fremstilling af husholdningsapparater (sag EGF/2009/010 LT/Snaige)⁽¹⁾;
6. understreger, at provinserne Ancona og Perugia i årene før krisen havde en arbejdsløshedsprocent, der lå under det nationale gennemsnit; noterer sig, at arbejdsløsheden i 2009 steg med 40 % sammenlignet med det foregående år, mens arbejdsløshedsprocenten i 2010 var stabil i Perugia og faldende i Ancona, hvilket hovedsagelig skyldtes en nedgang i erhvervsfrekvensen snarere end en stigning i beskæftigelsen; bemærker, at det regionale BNP i 2009 faldt med ca. 3 %, og at omsætningen inden for industrien faldt med 14,6 % i Marche og 16,4 % i Umbrien sammenlignet med det foregående år; noterer sig, at dette fald medførte en stigning i arbejdstiden for Cassa Integrazione Guadagni⁽²⁾ inden for fremstillingssektorerne på 368 % i Marche og 444 % i Umbrien; bemærker, at de 1 517 afskedigelser hos Antonio Merloni SpA, der er omfattet af denne ansøgning, har forværret situationen yderligere;
7. glæder sig over, at de italienske myndigheder for at sikre arbejdstagerne en hurtig hjælp besluttede at indlede gennemførelsen af foranstaltninger den 29. marts 2012, længe før den endelige afgørelse om bevilling af EGF-støtte til den foreslåede samordnede pakke; beklager imidlertid, at EGF ikke kunne anvendes førend næsten tre et halvt år, efter at virksomheden var blevet erklæret insolvent;
8. noterer sig, at den samordnede pakke af individualiserede tilbud, der skal samfinansieres, indeholder foranstaltninger til at få 1 517 arbejdstagere i beskæftigelse igen, såsom erhvervsvejledning, bistand til jobsøgning, iværksætterkurser, erhvervsuddannelse og opkvalificering, vejledning til arbejdstagere over 50 år, jobsøgningstillæg, ansættelsesydelse, bidrag til udgifter ved pendling og bidrag til udgifter ved ændring af bopæl;
9. glæder sig over, at udformningen af foranstaltningerne skete i samråd med arbejdsmarkedets parter, og at disse foranstaltninger udgjorde en del af socialplanen »Accordo di Programma« undertegnet af ministeriet for økonomisk udvikling og de berørte regioner, og glæder sig over, at gennemførelsen af EGF-støtten vil blive overvåget af en koordineringsgruppe;
10. minder om vigtigheden af at forbedre alle arbejdstageres beskæftigelsesegnet ved hjælp af skræddersyede uddannelsestilbud og anerkendelse af færdigheder og kompetencer opnået gennem hele en arbejdstagers erhvervskarriere samt lige adgang for alle til EGF uanset typen af ansættelseskontrakt eller ansættelsesforhold; forventer, at uddannelsestilbuddene i den samordnede pakke ikke blot skræddersyes til de afskedigede arbejdstageres niveau og behov, men også til erhvervslivets faktiske behov;
11. anmoder Kommissionen om i fremtidige forslag at konkretisere de former for uddannelse, der skal tilbydes via en voucher, inden for hvilke sektorer arbejdstagerne kan forventes at finde beskæftigelse, og om den uddannelse, der tilbydes, er tilpasset fremtidige økonomiske udsigter og arbejdsmarkedets behov i de regioner, der er berørt af afskedigelser; glæder sig imidlertid over den tætte forbindelse mellem voucheren og den enkelte arbejdstagers aftalte forløb for tilbagevenden til arbejdsmarkedet;
12. opfordrer de italienske myndigheder til at udnytte EGF-støttens fulde potentiale og tilskynder til, at så mange arbejdstagere som muligt deltager i foranstaltningerne; minder om, at de første interventioner gennem EGF i Italien led under en relativt lav budgetgennemførelse, der hovedsagelig skyldtes lav deltagelse;
13. glæder sig over den samordnede pakke af individualiserede tilbud, herunder foranstaltningen »Vejledning til arbejdstagere over 50 år«, der er beregnet til ældre medarbejdere, som udgør 12 % af den berørte arbejdsstyrke;
14. glæder sig over, at bidraget til flytteudgifter kun skal udbetales som et engangsbeløb mod forelæggelse af dokumentation for de afholdte udgifter;

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse 2010/202/EU (EUT L 88 af 8.4.2010, s. 15).

⁽²⁾ CIG er en ordning i italiensk ret bestående af en finansiel ydelse, der udbetales af Istituto Nazionale della Previdenza Sociale-INPS (Det Nationale Institut for Social Sikring), til fordel for de arbejdstagere, der er suspenderet fra at arbejde, eller som arbejder på nedsat tid.

Tirsdag den 16. april 2013

15. konstaterer, at der er afsat 5 684 000 EUR ud af de samlede omkostninger for pakken af individualiserede tilbud på 7 451 972 EUR til forskellige finansielle incitament og tilskud, herunder fremme af afskedigede arbejdstageres mobilitet; anbefaler, at der afsættes et rimeligt beløb til kursusrelaterede foranstaltninger i forbindelse med fremtidig anvendelse af EGF;
16. påpeger, at størstedelen af midlerne til individualiserede tilbud skal afsættes til »jobsøgningstillæg« (2 000 EUR pr. arbejdstager for hver dag vedkommende deltager i EGF's foranstaltninger), som af forenklingssyn modsvarer understøttelse fra den italienske løngarantifond CIGS; minder derfor om, at EGF-støtte fortrinsvis bør ydes til kursusprogrammer i stedet for at bidrage direkte til finansiel understøttelse, som er medlemsstaternes ansvarsområde i kraft af deres nationale ret; anbefaler, at sådanne foranstaltninger ikke tages i brug i forbindelse med den fremtidige anvendelse af fonden;
17. bemærker den relativt høje ansættelsesydelse (5 000 EUR pr. arbejdstager); glæder sig over, at sådanne midler kun vil blive udbetalt til de arbejdsgivere, der garanterer tidsbegrænsede kontrakter til berørte arbejdstagere, og forventer, at Kommissionen forelægger de relevante detaljerede oplysninger vedrørende kontraktvilkårene for disse arbejdstagere;
18. bemærker, at de fremlagte oplysninger om den samordnede pakke af individualiserede tilbud, der skal finansieres gennem EGF, omfatter oplysninger om komplementariteten med de foranstaltninger, der finansieres af strukturfondene; gentager sin opfordring til Kommissionen om at forelægge en sammenlignende vurdering af disse oplysninger i sine årsberetninger for at sikre fuld overholdelse af de eksisterende forordninger, og sikre, at der ikke kan finde nogen overlapning af EU-finansierede tjenesteydelser sted;
19. anmoder de involverede institutioner om at tage de nødvendige skridt til at forbedre de procedure- og budgetmæssige bestemmelser for at fremskynde anvendelsen af EGF; bifalder den forbedrede procedure, som Kommissionen har indført efter Parlamentets anmodning om at fremskynde frigivelsen af støtte, og som har til formål at sikre, at Kommissionens vurdering af, hvorvidt ansøgningen opfylder kriterierne for støtteberettigelse, forelægges budgetmyndigheden sammen med forslaget om at anvende EGF; håber, at yderligere forbedringer i proceduren vil blive indarbejdet i den nye forordning om EGF (2014-2020), og at dette vil medføre større effektivitet, gennemsigtighed og synlighed for EGF;
20. understreger vigtigheden af et godt og effektivt samarbejde mellem Kommissionen og medlemsstaterne i forbindelse med forberedelsen af ansøgninger i henhold til den forestående nye forordning om EGF;
21. minder om institutionernes tilsagn om at sikre en velfungerende og hurtig procedure til vedtagelse af afgørelser om anvendelse af EGF og derved stille en tidsbegrænset, individuel engangsstøtte til rådighed, som kan hjælpe arbejdstagere, der er blevet afskediget som følge af globaliseringen og den økonomiske krise; understreger den rolle, EGF kan spille for afskedigede arbejdstageres tilbagevenden til arbejdsmarkedet;
22. understreger, at det i overensstemmelse med artikel 6 i EGF-forordningen bør sikres, at fonden støtter den enkelte afskedigede arbejdstagers tilbagevenden til arbejdsmarkedet; understreger endvidere, at EGF-støtte udelukkende må finansiere aktive arbejdsmarkedsforanstaltninger, der fører til varig, langsigtet beskæftigelse; fastholder, at støtte fra EGF ikke må træde i stedet for foranstaltninger, som det påhviler virksomhederne at gennemføre i henhold til national lovgivning eller kollektive overenskomster, eller foranstaltninger til omstilling af virksomheder eller sektorer;
23. glæder sig over, at 2013-budgettet efter anmodninger fra Parlamentet indeholder betalingsbevillinger på 50 000 000 EUR på budgetpost 04 05 01 vedrørende EGF; minder om, at EGF blev oprettet som et separat, specifikt instrument med egne målsætninger og frister, og at den derfor fortjener en særskilt tildeling, således at tidligere tiders overførsler fra andre budgetposter, som kunne skade gennemførelsen af EGF's politiske målsætninger, kan undgås;
24. beklager Rådets beslutning om at blokere for en forlængelse af den »kriseundtagelse«, der gør det muligt også at yde økonomisk støtte til arbejdstagere, der er blevet arbejdsløse som følge af den nuværende økonomiske krise, ud over dem, som har mistet deres arbejde som følge af ændringer i verdenshandelsmønstrene, og at øge Unionens medfinansieringssats til 65 % af programmets udgifter, for ansøgninger indsendt efter udløbet af fristen den 30. december 2011; opfordrer Rådet til at genindføre denne foranstaltning snarest muligt;
25. godkender den afgørelse, der er vedføjet denne beslutning;
26. pålægger sin formand at undertegne afgørelsen sammen med formanden for Rådet og foranledige, at den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
27. pålægger sin formand at sende denne beslutning sammen med bilaget til Rådet og Kommissionen.

Tirsdag den 16. april 2013

BILAG

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE

om anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen i henhold til punkt 28 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning (ansøgning EGF/2011/023 IT/Antonio Merloni SpA, Italien)

(Teksten i bilaget gengives ikke her, eftersom det svarer til den endelige retsakt, afgørelse 2013/278/EU).

P7_TA(2013)0110

Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen: EGF/2011/016 IT/Agile

Europa-Parlamentets beslutning af 16. april 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen i henhold til punkt 28 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning (ansøgning EGF/2011/016 IT/Agile, Italien) (COM(2013)0120 — C7-0060/2013 — 2013/2049(BUD))

(2016/C 045/24)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2013)0120 — C7-0060/2013),
- der henviser til den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig finansiel forvaltning ⁽¹⁾ (IIA af 17. maj 2006), især punkt 28,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1927/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen ⁽²⁾ (EGF-forordningen),
- der henviser til trepartsproceduren fastsat i punkt 28 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006,
- der henviser til skrivelsen fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender,
- der henviser til betænkning fra Budgetudvalget (A7-0133/2013),
- A. der henviser til, at Unionen har indført lovgivnings- og budgetinstrumenter med henblik på at yde supplerende støtte til arbejdstagere, der er ramt af konsekvenserne af gennemgribende strukturelle ændringer i verdenshandelsmønstrene, med det formål at hjælpe dem med at vende tilbage til arbejdsmarkedet;
- B. der henviser til, at anvendelsesområdet for Den Europæiske Globaliseringsfond (EGF) blev udvidet for ansøgninger indgivet fra den 1. maj 2009 til den 30. december 2011, så det kom til at omfatte støtte til arbejdstagere, der bliver afskediget som en direkte følge af den internationale finansielle og økonomiske krise;
- C. der henviser til, at Unionens økonomiske støtte til afskedigede arbejdstagere bør være dynamisk og stilles til rådighed så hurtigt og effektivt som muligt i overensstemmelse med Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens fælles erklæring, vedtaget på samrådsmødet den 17. juli 2008, og under behørig hensyntagen til IIA af 17. maj 2006 i forbindelse med vedtagelsen af afgørelser om anvendelse af EGF;

⁽¹⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 406 af 30.12.2006, s. 1.

Tirsdag den 16. april 2013

- D. der henviser til, at Italien indsendte ansøgning EGF/2011/016 IT/Agile om finansiel støtte fra EGF som følge af 1 257 afskedigelser i Agile S.r.l., hvoraf 856 arbejdstagere er tiltænkt støtte gennem EGF-samfinansierede foranstaltninger, i referenceperioden fra 22. september 2011 til 22. december 2011;
- E. der henviser til, at ansøgningen opfylder de kriterier for støtteberettigelse, der er fastsat i forordningen om Globaliseringsfonden;
- er enig med Kommissionen i, at betingelserne for økonomisk støtte i artikel 2, litra a), i EGF-forordningen er opfyldt, og at Italien derfor er berettiget til finansiel støtte i henhold til denne forordning;
  - beklager, at de italienske myndigheder indgav ansøgningen om økonomisk EGF-støtte den 30. december 2011, og at Kommissionen fremlagde sin vurdering den 7. marts 2013; beklager den langvarige sagsbehandlingstid på 15 måneder; opfordrer Kommissionen til at afslutte sagsbehandlingen og omsider forelægge forslag til beslutninger om de resterende sager indgivet i 2011;
  - bemærker, at de 1 257 afskedigelser i Agile S.r.l., et firma som er aktivt inden for den italienske sektor for informations- og kommunikationsteknologi (ikt), var forårsaget af en endnu større nedgang end forventet inden for it-sektoren og en kreditstramning, der fulgte oven på den økonomiske og finansielle krise, som betød en ekstra byrde for virksomheden, idet den ikke kunne fremkomme med en rentabel løsning, men gik i betalingsstandsning i 2010;
  - minder om, at Kommissionen allerede har erkendt, at ikt-sektorer tidligere er blevet ramt af krisen, eftersom Globaliseringsfonden har støttet afskedigede arbejdstagere i ikt-sektoren i Nederlandene (sag EGF/2010/012 Noord Holland) ⁽¹⁾;
  - fremhæver, at afskedigelserne hos Agile er fordelt ud over hele Italien og vedrører territorier i 12 ud af 20 italienske regioner: Piemonte, Lombardiet, Veneto, Emilia-Romagna, Toscana, Umbrien, Lazio, Campanien, Puglia, Basilica, Calabrien og Sicilien;
  - bemærker, at ledigheden i Italien i treårsperioden fra 2008 til 2010, steg fra 6,8 % til 8,5 %, og at der i otte ud af de 12 regioner skete en stigning over landsgennemsnittet, fra mellem 1,9 % til 2,6 %; fremhæver, at afskedigelserne hos Agile vil betyde en yderligere forværring af den nuværende, skrøbelige beskæftigelsessituation, navnlig i de sydlige regioner, hvor udsigterne til økonomisk genopretning er mindre håbefulde;
  - glæder sig over, at de italienske myndigheder for at sikre arbejdstagerne en hurtig hjælp besluttede at sætte de individualiserede foranstaltninger i værk den 15. marts 2012, længe før den endelige afgørelse om bevilling af EGF-støtte til den foreslåede samordnede pakke;
  - opfordrer de italienske myndigheder til at udnytte EGF-støttens fulde potentiale og tilskynde til, at så mange arbejdstagere som muligt deltager i foranstaltningerne; minder om, at de første interventioner gennem EGF i Italien led under en relativt lav budgetgennemførelse, der hovedsagelig skyldtes lav deltagelse;
  - bemærker, at den samordnede pakke af individualiserede tjenesteydelser, som skal samfinansieres, omfatter beskæftigelsesfremme for 856 arbejdstagere i form af bl.a. karriererådgivning og vurdering af færdigheder, indplaceringsstøtte og jobsøgningshjælp, erhvervsuddannelse og opgradering af færdigheder, kandidatuddannelse, fremme af iværksætterånd og tilskud til virksomhedsstart, ansættelsestilskud, mentorordning efter reintegration i beskæftigelse, jobsøgningsdagpenge og bidrag til særlige udgifter såsom tilskud til plejere af plejekrævende personer, til transportudgifter og til flytning af bopæl for at tage nyt arbejde;
  - glæder sig i den samordnede pakke af individualiserede tjenesteydelser over modulet »Mentorordning efter en tilbagevenden til arbejdsmarkedet«, som tager sigte på at sikre, at arbejdstagernes tilbagevenden til arbejdsmarkedet er bæredygtig;
  - glæder sig over, at bidraget til flytteudgifter kun skal udbetales som et engangsbeløb mod forelæggelse af dokumentation for de afholdte udgifter;
  - glæder sig over de planlagte bidrag til særlige udgifter til plejere for at muliggøre forening af arbejdsliv med plejekrævende personer (børn, ældre eller handicappede personer) til at tage sig af disse personer, så de arbejdstagere, der deltager i programmet, kan forene videreuddannelse og jobsøgning med familiemæssige forpligtelser;
  - glæder sig over, at arbejdsmarkedets parter blev hørt, især i form af inddragelse af fagforeningerne på lokalt niveau, om udformningen af foranstaltningerne i den samordnede EGF-pakke, og at en politik for lighed mellem mænd og kvinder såvel som princippet om ikke-forskelsbehandling vil blive holdt i hævd på de forskellige stadier af gennemførelsen af og ved adgangen til EGF;

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse 2011/99/EU (EUT L 41 af 15.2.2011, s. 8).

Tirsdag den 16. april 2013

14. minder om vigtigheden af at forbedre alle arbejdstageres beskæftigelsesegnethed ved hjælp af tilpassede uddannelsestilbud og anerkendelse af færdigheder og kompetencer opnået gennem hele arbejdstagerens arbejdsliv; forventer, at uddannelsestilbuddene i den samordnede pakke ikke blot skræddersyes til de afskedigede arbejdstageres, men også til erhvervslivets faktiske behov;
15. anmoder Kommissionen om i fremtidige forslag at konkretisere de former for træning, der skal tilbydes, inden for hvilke sektorer arbejdstagerne kan forventes at finde beskæftigelse, og om hvorvidt den træning, der tilbydes, er tilpasset fremtidige økonomiske udsigter og arbejdsmarkedets behov i de regioner, der er berørt af afskedigelser, men glæder sig over den tætte forbindelse mellem voucheren og den enkelte arbejdstagers aftalte forløb for tilbagevenden til arbejdsmarkedet;
16. bemærker, at de fremlagte oplysninger om den samordnede pakke af individualiserede tilbud, der skal finansieres gennem EGF, omfatter oplysninger om komplementariteten med de foranstaltninger, der finansieres af strukturfondene; understreger, at de italienske myndigheder bekræfter, at de støtteberettigede foranstaltninger ikke modtager støtte fra andre EU-finansieringsinstrumenter; gentager sin opfordring til Kommissionen om at forelægge en sammenlignende vurdering af disse oplysninger i sine årsberetninger for at sikre fuld overholdelse af de eksisterende forordninger og sikre, at der ikke kan finde nogen overlappning sted mellem EU-finansierede tjenesteydelser;
17. understreger betydningen af et godt og gnidningsløst samarbejde mellem Kommissionen og medlemsstaterne, når der udarbejdes ansøgninger under den kommende nye EGF-forordning, med henblik på at yde EGF-støtte hurtigt;
18. anmoder de involverede institutioner om at tage de nødvendige skridt til at forbedre de proceduremæssige bestemmelser for at fremskynde anvendelsen af EGF; bifalder den forbedrede procedure, som Kommissionen har indført efter Parlamentets anmodning om at fremskynde frigivelsen af støtte, og som har til formål at sikre, at Kommissionens vurdering af, hvorvidt ansøgningen opfylder kriterierne for støtteberettigelse, forelægges budgetmyndigheden sammen med forslaget om at anvende EGF; håber, at der vil blive foretaget yderligere procedureforbedringer i den nye forordning om Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (2014-2020), og at EGF vil blive gjort mere effektiv, gennemsigtig og synlig;
19. understreger, at det i overensstemmelse med artikel 6 i EGF-forordningen bør sikres, at EGF støtter den enkelte afskedigede arbejdstagers tilbagevenden til stabil beskæftigelse; understreger endvidere, at EGF-støtte udelukkende må finansiere aktive arbejdsmarkedsforanstaltninger, der fører til varig, langsigtet beskæftigelse; gentager, at støtte fra Globaliseringsfonden ikke kan erstatte foranstaltninger, som det påhviler virksomhederne at gennemføre i henhold til national lovgivning eller kollektive overenskomster, eller foranstaltninger, der er rettet mod omlægning af virksomheder eller sektorer;
20. godkender den afgørelse, der er vedføjet som bilag til denne beslutning;
21. pålægger sin formand at undertegne denne afgørelse sammen med Rådets formand og drage omsorg for, at den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
22. pålægger sin formand at sende denne beslutning sammen med bilaget til Rådet og Kommissionen.

BILAG

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE

om anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen i henhold til punkt 28 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning (ansøgning EGF/2011/016 IT/Agile, Italien)

(Teksten i bilaget gengives ikke her, eftersom det svarer til den endelige retsakt, afgørelse 2013/277/EU).

Tirsdag den 16. april 2013

P7_TA(2013)0111

Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen: ansøgning EGF/2011/010 AT/Austria Tabak

Europa-Parlamentets beslutning af 16. april 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen i henhold til punkt 28 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning (ansøgning EGF/2011/010 AT/Austria Tabak, Østrig) (COM(2013) 0119 — C7-0059/2013 — 2013/2048(BUD))

(2016/C 045/25)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2013)0119 — C7-0059/2013),
  - der henviser til den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽¹⁾ (IIA af 17. maj 2006), særlig punkt 28,
  - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1927/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen ⁽²⁾ (EGF-forordningen),
  - der henviser til trepartsproceduren fastsat i punkt 28 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006,
  - der henviser til skrivelser fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender,
  - der henviser til betænkning fra Budgetudvalget (A7-0134/2013),
- A. der henviser til, at Den Europæiske Union med sin europæiske fond for tilpasning til globaliseringen (EGF) har indført et lovgivnings- og budgetinstrument med henblik på at yde supplerende støtte til arbejdstagere, der afskediges som følge af gennemgribende strukturelle ændringer i verdenshandelsmønstrene, med det formål at hjælpe dem med at vende tilbage til arbejdsmarkedet;
- B. der henviser til, at anvendelsesområdet for EGF blev udvidet for ansøgninger indgivet fra den 1. maj 2009 til den 30. december 2011, således at det også kom til at omfatte støtte til arbejdstagere, der afskediges som en direkte følge af den internationale finansielle og økonomiske krise;
- C. der henviser til, at Unionens økonomiske støtte til afskedigede arbejdstagere bør være dynamisk og stilles til rådighed så hurtigt og effektivt som muligt i overensstemmelse med Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens fælles erklæring, vedtaget på samrådsmødet den 17. juli 2008, og under behørig hensyntagen til IIA af 17. maj 2006 i forbindelse med vedtagelsen af afgørelser om anvendelse af EGF;
- D. der henviser til, at Østrig indsendte ansøgning EGF/2011/010 AT/Austria Tabak om økonomisk støtte fra EGF efter 320 afskedigelser hos Austria Tabak GmbH og 14 leverandører og producenter i efterfølgende produktionsled, idet 270 arbejdstagere er tiltænkt støtte gennem EGF-samfinansierede foranstaltninger, i den fire måneders referenceperiode fra den 20. august 2011 til den 19. december 2011;
- E. der henviser til, at ansøgningen opfylder de kriterier for støtteberettigelse, der er fastsat i EGF-forordningen;
1. er enig med Kommissionen i, at betingelserne for økonomisk støtte i artikel 2, litra c), i EGF-forordningen er opfyldt, og at Østrig således er berettiget til økonomisk støtte i henhold til denne forordning;
  2. beklager, at de østrigske myndigheder indgav ansøgningen om økonomisk EGF-støtte den 20. december 2011, og at Kommissionen fremlagde sin vurdering den 7. marts 2013; beklager den langvarige sagsbehandlingstid på 15 måneder; opfordrer Kommissionen til at afslutte sagsbehandlingen og omsider forelægge forslag til beslutninger om de resterende sager indgivet i 2011;
  3. bemærker, at afskedigelserne er forårsaget af lukningen af Austria Tabaks sidste tilbageværende produktionsanlæg i Hainburg i distriktet Bruck an der Leitha (Niederösterreich) efter en beslutning truffet i maj 2011 af ledelsen, Japan Tobacco International (JTI) ⁽³⁾; bemærker, at denne cigaretfabrik er blevet indskrænket i etaper siden andet halvår af 2011 og frem til midten af 2012, hvilket har resulteret i i alt 320 afskedigede arbejdstagere;

⁽¹⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 406 af 30.12.2006, s. 1.

⁽³⁾ JTI har hovedsæde i Genève og tilhører Japan Tobacco Inc. som er et af verdens største tobaksfirmaer (i 2007: 10,8 % af verdensmarkedet) efter det statsejede China National Tobacco Corporation (i 2007: 32 %), Philip Morris International (i 2007: 18,7 %) og British American Tobacco (i 2007: 17,1 %). JTI er aktiv i 120 lande og beskæftiger 25 000 mennesker.

Tirsdag den 16. april 2013

4. fremhæver, at lukningen af Austria Tabak, der på daværende tidspunkt var den næststørste arbejdsgiver i Bruck an der Leitha-distriktet, og med mange mindre virksomheder tilknyttet, har bragt distriktet i en særdeles vanskelig situation; bemærker, at antallet af ledige jobs i september 2011 var næsten halveret (- 47 %) sammenlignet med samme måned året før, hvorimod omfanget af denne nedgang for hele Niederösterreich (NUTS II-niveau) og for hele Østrig var langt mindre (hhv. — 4 % og — 7 %); henviser endvidere til statistiske data, der viser, at denne region allerede fra 2006 til 2010 havde de højeste ledighedstal blandt de syv NUTS III-regioner i Niederösterreich ⁽¹⁾, således at bopælsflytning til andre områder ikke er nogen oplagt løsning for de afskedigede arbejdstagere, og den omstændighed, at mange af dem havde relativt lavtlønnede jobs, gør en ny start endnu vanskeligere;
5. minder om, at forbundsstaten Niederösterreich også var berørt på NUTS II-niveau af andre masseafskedigelser, i forbindelse med hvilke der er indgivet EGF-ansøgninger til Kommissionen: 704 afskedigelser inden for metalindustrien i 2009 ⁽²⁾ og 1 274 afskedigelser inden for vejtransportsektoren i 2010 ⁽³⁾;
6. glæder sig over, at de østrigske myndigheder for at sikre arbejdstagerne hurtig hjælp besluttede at sætte de individualiserede foranstaltninger i værk den 15. november 2011, længe før den endelige afgørelse om bevilling af EGF-støtte til den foreslåede samordnede pakke;
7. bemærker, at den samordnede pakke af individualiserede tjenester, der skal samfinansieres, omfatter beskæftigelsesfremme for 270 arbejdstagere i form af bl.a. karriererådgivning, jobsøgningshjælp, jobmentor-ordning, forskellige former for kurser og kvalifikationsforanstaltninger, herunder erhvervsuddannelse på højere tekniske og erhvervsfaglige læreanstalter, lærlinge-/praktikpladser i virksomheder, praktisk oplæring på jobbet, intensivstøtte til arbejdstagere over 50 såvel som kursus- og underholdsdagpenge under kursus og aktiv jobsøgning;
8. glæder sig over, at arbejdsmarkedets parter blev hørt om udformningen af foranstaltningerne i den samordnede EGF-pakke, og at en politik for lighed mellem mænd og kvinder såvel som princippet om ikke-forskelsbehandling holdes og vil blive holdt i hævd på de forskellige stadier af gennemførelsen og ved adgangen til EGF;
9. glæder sig over, at de EGF-støttede foranstaltninger vil blive ydet til arbejdstagerne ved hjælp af en arbejdsfond, der blev stiftet som en del af den sociale plan, der blev aftalt med arbejdsmarkedets parter; minder om, at arbejdsfonde er institutioner, som er stiftet af arbejdsmarkedets sektors parter med det formål at bistå arbejdstagere, der er i færd med at skifte branche, med kursusforanstaltninger til at forbedre deres ansættelsesegnethed; minder endvidere om, at denne model for aktive arbejdsmarkedsforanstaltninger tidligere har vist sig yderst vellykket i forbindelse med genindslusning af arbejdstagere på arbejdsmarkedet og anvendelse af EGF-midler til dette formål;
10. opfordrer de østrigske myndigheder til at udnytte EGF-støttens fulde potentiale og tilskynder til, at så mange arbejdstagere som muligt deltager i foranstaltningerne;
11. glæder sig over den foreslåede pakke af individualiserede tjenester og de udførlige beskrivelser af foranstaltningerne, som er fremlagt i Kommissionens forslag; glæder sig over, at de udbudte kurser kombineres med de fremtidige økonomiske udsigter og fremtidige færdigheds- og kvalifikationsbehov i regionen;
12. minder om vigtigheden af at forbedre alle arbejdstageres beskæftigelsesegnethed ved hjælp af tilpassede uddannelsestilbud og anerkendelse af færdigheder og kompetencer opnået gennem hele arbejdstagerens arbejdsliv; forventer, at uddannelsestilbuddene i den samordnede pakke ikke blot skræddersyes til de afskedigede arbejdstageres behov, men også til det faktiske erhvervsklima;
13. henleder opmærksomheden på dagpengesatsen for de kursusdeltagende og jobsøgende arbejdstagere, der tilsyneladende beløber sig til 1 000 EUR pr. arbejdstager pr. måned (beregnet for 13 måneder, idet arbejdsløshedsunderstøttelsen bortfalder i perioden), hvilket vil blive kombineret med et kursustillæg a 200 EUR pr. arbejdstager pr. måned; minder om, at EGF-midler for fremtiden primært bør bevilges til kurser og jobsøgning såvel som til erhvervsorienteringsprogrammer, og at det finansielle bidrag til dagpenge altid bør være af supplerende art og parallelt med, hvad der stilles til rådighed for afskedigede arbejdstagere i kraft af national ret eller kollektiver overenskomster;

⁽¹⁾ Statistik Austria: Statistisches Jahrbuch 2012.

⁽²⁾ EGF/2010/007 AT/Steiermark-Niederösterreich (EUT L 263 af 7.10.2011, s. 9).

⁽³⁾ EGF/2011/001 AT/Niederösterreich-Oberösterreich (EUT L 317 af 30.11.2011, s. 28).

Tirsdag den 16. april 2013

14. beklager, at 4 266 000 EUR af pakkens samlede omkostninger på 5 864 615 EUR er afsat til forskellige finansielle ydelser, hvilket modsvare andelen i tidligere sager; anbefaler, at der afsættes et rimeligt beløb til kursusrelaterede foranstaltninger i forbindelse med fremtidig anvendelse af EGF;
15. bemærker, at de fremlagte oplysninger om den samordnede pakke af individualiserede tjenester, der skal finansieres gennem EGF, omfatter oplysninger om komplementariteten med de foranstaltninger, der finansieres af strukturfondene; gentager sin opfordring til Kommissionen om at forelægge en sammenlignende vurdering af disse oplysninger i sine årsberetninger for at sikre fuld overholdelse af de eksisterende forordninger og sikre, at der ikke kan finde nogen overlapning sted mellem EU-finansierede tjenester;
16. anmoder de involverede institutioner om at tage de nødvendige skridt til at forbedre de procedure- og budgetmæssige bestemmelser for at fremskynde anvendelsen af EGF; bifalder den forbedrede procedure, som Kommissionen har indført efter Parlamentets anmodning om at fremskynde frigivelsen af støtte, og som har til formål at sikre, at Kommissionens vurdering af, hvorvidt ansøgningen opfylder kriterierne for støtteberettigelse, forelægges budgetmyndigheden sammen med forslaget om at anvende EGF; håber, at der vil blive foretaget yderligere procedureforbedringer i den nye forordning om EGF (2014-2020), og at EGF vil blive gjort mere effektiv, gennemsigtig og synlig;
17. minder om institutionernes tilsagn om at sikre en velfungerende og hurtig procedure til vedtagelse af afgørelser om anvendelse af EGF og derved stille tidsbegrænset, individuel engangsstøtte til rådighed for de arbejdstagere, der er blevet afskediget som en følge af globaliseringen og den økonomiske krise; fremhæver den rolle, EGF kan spille for afskedigede arbejdstageres tilbagevenden til arbejdsmarkedet;
18. understreger, at det i overensstemmelse med artikel 6 i EGF-forordningen bør sikres, at EGF støtter den enkelte afskedigede arbejdstagers tilbagevenden til arbejdsmarkedet; understreger endvidere, at EGF-støtte udelukkende må finansiere aktive arbejdsmarkedsforanstaltninger, der fører til varig, langsigtet beskæftigelse; gentager, at støtte fra Globaliseringsfonden ikke må erstatte foranstaltninger, som det påhviler virksomhederne at gennemføre i henhold til national lovgivning eller kollektive overenskomster, eller foranstaltninger, der er rettet mod omlægning af virksomheder eller sektorer;
19. glæder sig over, at 2013-budgettet, efter anmodninger fra Parlamentet, indeholder betalingsbevillinger på 50 000 000 EUR på EGF-budgetpost 04 05 01; minder om, at EGF blev oprettet som et separat, specifikt instrument med egne målsætninger og frister, og at den derfor fortjener en særskilt tildeling, således at tidligere tiders overførsler fra andre budgetposter, som kunne skade gennemførelsen af EGF's politiske målsætninger, så vidt muligt kan undgås;
20. beklager Rådets beslutning om at blokere for en forlængelse af den »kriseundtagelse«, der gør det muligt også at yde økonomisk støtte til arbejdstagere, der er blevet arbejdsløse som følge af den nuværende økonomiske krise, ud over dem, som har mistet deres arbejde som følge af ændringer i verdenshandelsmønstrene, og som gør det muligt at øge Unionens medfinansieringssats til 65 % af programmets udgifter, for ansøgninger indsendt efter udløbet af fristen den 30. december 2011; opfordrer Rådet til at genindføre denne foranstaltning snarest muligt;
21. godkender den afgørelse, der er vedføjet som bilag til denne beslutning;
22. pålægger sin formand at undertegne denne afgørelse sammen med Rådets formand og drage omsorg for, at den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
23. pålægger sin formand at sende denne beslutning sammen med bilaget til Rådet og Kommissionen.

BILAG**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE**

om anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen i henhold til punkt 28 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning (ansøgning EGF/2011/010 AT/Austria Tabak, Østrig)

(Teksten i bilaget gengives ikke her, eftersom det svarer til den endelige retsakt, afgørelse 2013/276/EU).

Tirsdag den 16. april 2013

P7_TA(2013)0112

EU/AVS-landenes økonomiske partnerskabsaftaler: udelukkelse af visse lande fra handelspræferencer ***II

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 16. april 2013 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af bilag I til Rådets forordning (EF) nr. 1528/2007 for så vidt angår udelukkelse af en række lande fra listen over regioner eller stater, der har afsluttet forhandlinger (15519/1/2012 — C7-0006/2013 — 2011/0260(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: andenbehandling)

(2016/C 045/26)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Rådets holdning ved førstebehandling (15519/1/2012 — C7-0006/2013),
  - der henviser til sin holdning ved førstebehandling ⁽¹⁾ til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2011)0598),
  - der henviser til artikel 294, stk. 7, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 66,
  - der henviser til indstilling ved andenbehandling fra Udvalget om International Handel (A7-0123/2013),
1. vedtager nedenstående holdning ved andenbehandling;
  2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P7_TC2-COD(2011)0260

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved andenbehandlingen den 16. april 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2013 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1528/2007 for så vidt angår udelukkelse af en række lande fra listen over regioner eller stater, der har afsluttet forhandlinger

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) nr. 527/2013).

P7_TA(2013)0113

Ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 16. april 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om midlertidig fravigelse fra Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet (COM(2012)0697 — C7-0385/2012 — 2012/0328 (COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2016/C 045/27)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2012)0697),

⁽¹⁾ Vedtagne tekster af 13.9.2012, P7_TA(2012)0342.

Tirsdag den 16. april 2013

- der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 192, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C7-0385/2012),
  - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
  - der henviser til Kyoto-protokollens artikel 2, stk. 2, vedtaget på det Det Europæiske Fællesskabs vegne ved Rådets beslutning 2002/358/EF ⁽¹⁾,
  - der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 13. februar 2013 ⁽²⁾,
  - efter høring Regionsudvalget,
  - der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 20. marts 2013 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 55,
  - der henviser til betænkning fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed og udtalelse fra Transport- og Turismeudvalget (A7-0060/2013),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
  2. tager Kommissionens erklæring, der er vedføjet som bilag til denne beslutning, til efterretning;
  3. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
  4. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P7_TC1-COD(2012)0328

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 16. april 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. .../2012/EU om midlertidig fravigelse fra direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, afgørelse nr. 377/2013/EU).

BILAG TIL DEN LOVGIVNINGSMÆSSIGE BESLUTNING

Erklæring fra Kommissionen

Kommissionen erindrer om, at provenuet fra bortauktionering af luftfartskvoter ifølge artikel 3d i direktiv 2003/87/EF bør anvendes til imødegåelse af klimaændringer i EU og tredjelande, bl.a. til nedsættelse af drivhusgasemissioner, til tilpasning til virkningerne af klimaændringer i EU og tredjelande, særlig udviklingslande, til finansiering af forskning og udvikling med henblik på begrænsning og tilpasning, herunder navnlig inden for flyteknik og lufttransport, til at nedsætte emissionerne ved hjælp af transport med lav emission og til dækning af omkostninger til administration af fællesskabsordningen. Auktionsprovenuet bør også anvendes til at finansiere bidrag til Verdensfonden for Energieffektivitet og Vedvarende Energi og foranstaltninger til at forebygge skovrydning.

⁽¹⁾ Rådets beslutning 2002/358/EF af 25. april 2002 om godkendelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af Kyoto-protokollen til De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer og om den fælles opfyldelse af forpligtelserne i forbindelse hermed (EFT L 130 af 15.5.2002, s. 1).

⁽²⁾ Endnu ikke offentliggjort i EUT.

Tirsdag den 16. april 2013

Kommissionen bemærker, at medlemsstaterne skal underrette Kommissionen om, hvilke tiltag der er gennemført i henhold til artikel 3d i direktiv 2003/87/EF for så vidt angår anvendelsen af provenuet fra bortauktionering af luftfartskvoter. Forordning (EU) nr. 525/2013 om en mekanisme til overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner og rapportering af andre oplysninger vedrørende klimaændringer på nationalt plan og EU-niveau og om ophævelse af beslutning nr. 280/2004/EF⁽¹⁾ indeholder specifikke bestemmelser om indholdet af denne rapportering. Kommissionen vil fastlægge yderligere detaljer i en gennemførelsesretsakt vedtaget i medfør af artikel 18 i nævnte forordning. Medlemsstaterne vil offentliggøre deres rapporter, og Kommissionen vil sammenfatte oplysningerne heri og offentliggøre dem på EU-plan i en let tilgængelig form.

Kommissionen understreger, at en global markedsbaseret mekanisme for fastsættelse af en international pris på kulstofemissioner fra international lufttransport ud over at opfylde sit primære mål om emissionsreduktioner kan medvirke til at tilvejebringe de nødvendige ressourcer til støtte for den internationale indsats for modvirkning af og tilpasning til klimaændringer.

P7_TA(2013)0114

Kreditinstitutter og tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 16. april 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat (COM(2011) 0453 — C7-0210/2011 — 2011/0203(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2016/C 045/28)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2011)0453),
  - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 53, stk.1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C7-0210/2011),
  - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
  - der henviser til de begrundede udtalelser, som inden for rammerne af protokol nr. 2 om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet er blevet forelagt af det rumænske Deputeretkammer og den svenske Riksdag, om at udkastet til lovgivningsmæssig retsakt ikke overholder nærhedsprincippet,
  - der henviser til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank af 25. januar 2012⁽¹⁾,
  - der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 27. marts 2013 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 55,
  - der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget (A7-0170/2012),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
  2. godkender Europa-Parlamentets erklæring, der er vedføjet som bilag til denne beslutning;

⁽¹⁾ EUT L 165 af 18.6.2013, s. 13.

⁽¹⁾ EUT C 105 af 11.4.2012, s. 1.

Tirsdag den 16. april 2013

3. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre dette forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
4. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P7_TC1-COD(2011)0203

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 16. april 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/.../EU om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, direktiv 2013/36/EU).

BILAG TIL DEN LOVGIVNINGSMÆSSIGE BESLUTNING

Erklæring fra Europa-Parlamentet

Det bekræftes herved, at den aftale, der er indgået mellem Europa-Parlamentet og Rådet om det nye kapitalkravsdirektiv, som vil give Kommissionen ret til efter anmodning fra EBA med henblik på anvendelsen af forordning (EU) nr. 1095/2010 eller på eget initiativ at pålægge medlemsstaterne at fremlægge mere detaljerede oplysninger om gennemførelsen af deres nationale love og bestemmelser og dette direktiv, ikke danner præcedens for forhandlinger om lovgivningsmæssige retsakter på andre politikområder.

Denne specifikke løsning er nødvendig på grund af særlige omstændigheder vedrørende den europæiske tilsynstruktur. Spørgsmålet om forklarende dokumenter skal som hovedregel fortsat behandles i overensstemmelse med den fælles politiske erklæring af 27. oktober 2011 fra Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen.

P7_TA(2013)0115

Tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 16. april 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber (COM(2011)0452 — C7-0417/2011 — 2011/0202(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2016/C 045/29)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2011)0452),
- der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C7-0417/2011),
- der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til den begrundede udtalelse, som inden for rammerne af protokol nr. 2 om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet er blevet forelagt af det franske Senat, den svenske Riksdag og Det Forenede Kongeriges Underhus, og ifølge hvilke udkastet til lovgivningsmæssig retsakt ikke overholder nærhedsprincippet,

Tirsdag den 16. april 2013

- under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank af 25. januar 2012 ⁽¹⁾,
  - under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 18. januar 2012 ⁽²⁾,
  - der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 27. marts 2013 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 55,
  - der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget (A7-0171/2012),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
  2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
  3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P7_TC1-COD(2011)0202

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 16. april 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) nr. 575/2013).

P7_TA(2013)0116

Groundhandling-ydelser i EU's lufthavne ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 16. april 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om groundhandling-ydelser i EU's lufthavne og om ophævelse af Rådets direktiv 96/67/EF (COM(2011)0824 — C7-0457/2011 — 2011/0397(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2016/C 045/30)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2011)0824),
- der henviser til forretningsordenens artikel 294, stk. 2, og artikel 100, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C7-0457/2011),
- der henviser til forretningsordenens artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til den begrundede udtalelse fra Luxembourgs Deputeretkammer, der er forelagt i henhold til protokol nr. 2 om anvendelse af nærheds- og proportionalitetsprincippet, hvori det fastslås, at udkastet til lovgivningsmæssig retsakt ikke er i overensstemmelse med nærhedsprincippet,
- der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 28. marts 2012 ⁽¹⁾,

---

⁽¹⁾ EUT C 105 af 11.4.2012, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 68 af 6.3.2012, s. 39.

⁽¹⁾ EUT C 181 af 21.6.2012, s. 173.

Tirsdag den 16. april 2013

- der henviser til udtalelse fra Regionsudvalget af 19. juli 2012 ⁽¹⁾,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 55,
  - der henviser til betænkning fra Transport- og Turismeudvalget samt udtalelse fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender og Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse (A7-0364/2012),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
  2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
  3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P7_TC1-COD(2011)0397

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 16. april 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2013 om groundhandling-ydelser i Unionens lufthavne og om ophævelse af Rådets direktiv 96/67/EF

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 100, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge Rådets direktiv 96/67/EF af 15. oktober 1996 om adgang til groundhandling-markedet i Fællesskabets lufthavne ⁽⁴⁾ skal der ske en gradvis åbning af groundhandling-markedet.
- (2) Lufthavne og groundhandling-ydelser er en nødvendig forudsætning for velfungerende **og sikker** lufttransport og er en central funktion i luftfartskæden. Groundhandling-ydelser dækker alle faste luftfartsrelaterede aktiviteter, som gennemføres for individuelle luftfartsselskaber i lufthavne. [**Ændring 244**]
- (3) Med den erklæring, der blev vedtaget på topmødet om luftfart i Brugge i oktober 2010, anerkendtes behovet for at reformere EU-reglerne for at skabe konkurrencedygtighed i hvert led i lufttransportkæden (såsom lufthavne, luftfartsselskaber og andre leverandører af tjenesteydelser).
- (4) Ifølge hvidbogen »En køreplan for et fælles europæisk transportområde« ⁽⁵⁾ er forbedring af markedsadgangen og tilvejebringelse af kvalitetsydelser i lufthavnene afgørende for borgernes livskvalitet og en væsentlig foranstaltning for at realisere det fælles europæiske transportområde.

⁽¹⁾ EUT C 277 af 13.9.2012, s. 111.

⁽²⁾ EUT C 181 af 21.6.2012, s. 173.

⁽³⁾ EUT C 277 af 13.9.2012, s. 111.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets holdning af 16.4.2013.

⁽⁵⁾ EFT L 272 af 25.10.1996, s. 36.

⁽⁶⁾ COM(2011)0144.

Tirsdag den 16. april 2013

- (5) En yderligere gradvis åbning af groundhandling-markedet og indførelse af harmoniserede krav til levering af groundhandling-ydelser vil sandsynligvis øge effektiviteten og den samlede kvalitet af groundhandling-ydelserne for luftfartsselskaber såvel som for passagerer og speditører. Det bør forbedre kvaliteten af de samlede lufthavnsoperationer.
- (6) På baggrund af det nye behov for et minimum af harmoniserede kvalitetsstandarder i lufthavne for at gennemføre gate-to-gate-tilgangen og for at virkeliggøre det fælles europæiske luftrum og behovet for en yderligere harmonisering for at sikre fuld udnyttelse af fordelene ved den gradvise åbning af groundhandling-markedet i form af øget kvalitet og effektivitet af groundhandling-ydelserne bør direktiv 96/67/EF erstattes af en forordning.
- (7) Fri adgang til groundhandling-markedet er overensstemmende med en effektiv drift af Unionens lufthavne, forudsat at der træffes relevante sikkerhedsforanstaltninger. Den frie adgang til groundhandling-markedet bør indføres gradvis og bør tilpasses sektorens krav.
- (7a) **Da fri markedsadgang er normen inden for Unionens transportpolitik, bør endemålet være en fuldstændig liberalisering af groundhandling-markedet. [Ændring 245]**
- (8) En gradvis åbning af markedet i henhold til direktiv 96/67/EF har allerede givet positive resultater i form af bedre effektivitet og kvalitet. Det er derfor hensigtsmæssigt at gå videre med en yderligere gradvis åbning.
- (9) Alle lufthavnsbrugere bør have lov til at udføre egen-handling. Samtidig er det nødvendigt at opretholde en klar og restriktiv definition af egen-handling med henblik på at undgå misbrug og negative virkninger for leveringen af groundhandling-ydelser til tredjemand.
- (10) For visse kategorier af groundhandling-ydelser kan markedsadgangen støde på begrænsninger med hensyn til sikkerhed, kapacitet og disponibel plads. Det bør derfor være muligt at begrænse antallet af godkendte leverandører af sådanne groundhandling-ydelser. **Det bør være muligt at have forskellige begrænsninger i forskellige terminaler inden for den samme lufthavn på betingelse af, at de anvendes på en ikke-diskriminerende måde, ikke virker konkurrenceforvridende og er i overensstemmelse med denne forordning, og af, at minimumsantallet af leverandører i hver terminal forbliver det samme. [Ændring 246]**
- (11) I nogle tilfælde kan begrænsningerne med hensyn til sikkerhed, kapacitet og disponibel plads være så alvorlige, at de kan berettige visse yderligere midlertidige begrænsninger af markedsadgangen eller af udøvelsen af egen-handling, forudsat at disse begrænsninger er relevante, objektive, gennemsigtige og ikkediskriminerende. I sådanne tilfælde bør medlemsstaterne have ret til at anmode om undtagelser fra bestemmelserne i denne forordning. [Ændring 247]
- (12) Formålet med disse undtagelser bør være at sætte lufthavnsmyndighederne i stand til at overvinde eller i hvert fald mindske disse begrænsninger. Disse undtagelser bør godkendes af Kommissionen.
- (13) Hvis der skal opretholdes en effektiv og loyal konkurrence, hvor antallet af leverandører af groundhandling-ydelser er begrænset, skal de pågældende leverandører vælges efter en åben, gennemsigtig og ikkediskriminerende udbudsprocedure. Betingelserne for en sådan procedure bør specificeres nærmere.
- (13a) **Samtlige leverandører af groundhandling-ydelser, egen-handling-brugere og underleverandører, som arbejder i en lufthavn, bør anvende de gældende kollektive overenskomster og nationale love i den pågældende medlemsstat for at sikre loyal konkurrence mellem leverandører af groundhandling-ydelser på grundlag af kvalitet og effektivitet. [Ændring 248]**
- (14) **I betragtning af nødvendigheden af at tage hensyn til lufthavnsbrugernes behov, bør disse høres under udvælgelsen af leverandører af groundhandling-ydelser, da de har en væsentlig interesse i groundhandling-ydelsernes kvalitet og pris. [Ændring 249]**
- (15) Det er derfor nødvendigt at sørge for, at lufthavnsbrugere er repræsenteret og bliver hørt, især når der udvælges godkendte leverandører af groundhandling-ydelser.
- (16) I forbindelse med udvælgelsen af leverandører af groundhandling-ydelser i en lufthavn bør det under visse omstændigheder og under særlige betingelser være muligt at udvide en public serviceforpligtelse til andre lufthavne i samme geografiske område af den pågældende medlemsstat.

Tirsdag den 16. april 2013

- (17) ~~Det er tvetydigt om~~ **Der skal skabes klarhed over, hvorvidt** medlemsstaterne kan kræve overtagelse af medarbejdere ved en ændring af en leverandør af groundhandling-ydelser, hvortil der er begrænset **adgang i henhold til artikel 6, stk. 2**. Manglende personalekontinuitet kan have en skadelig virkning på groundhandling-ydelsernes kvalitet. Det er derfor hensigtsmæssigt at tydeliggøre reglerne for overtagelse af medarbejdere ud over anvendelsen af Rådets direktiv 2001/23/EF af 12. marts 2001 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder eller bedrifter eller af dele af virksomheder eller bedrifter ⁽¹⁾, på en sådan måde at medlemsstaterne har mulighed for at sikre passende ansættelses- og arbejdsvilkår. [Ændring 250]
- (17a) **Endemålet bør være en højnelse af kvaliteten af groundhandling-ydelser. Dette bør ske uden en forøgelse af de administrative byrder for groundhandling-virksomhederne. Der er derfor vigtigt, at virksomhederne får lov til at vælge deres egen driftsmodel og deres egen personalepolitik.** [Ændring 251]
- (18) Med henblik på at sikre en gnidningsløs gennemførelse af lufttransportoperationer i lufthavne, garantere sikkerhed og tryghed på lufthavnens områder, beskytte miljøet og sikre overensstemmelse med gældende sociale bestemmelser og regler bør leveringen af groundhandling-ydelser være omfattet af en passende godkendelse. Der findes i øjeblikket godkendelsesordninger for levering af groundhandling-ydelser i de fleste medlemsstater, men de er vidt forskellige, og der bør derfor indføres en harmoniseret godkendelsesordning.
- (19) For at sikre, at alle tjenesteydelsesleverandører og egen-handling-brugere **i det mindste opfylder sikkerhedskravene** og besidder ~~en tilstrækkelig økonomisk soliditet, har et godt ry, tilstrækkelig forsikringsdækning og tilstrækkeligt kendskab til groundhandling-operationer og lufthavnsmiljø,~~ og for at etablere lige vilkår bør tildelingen af godkendelser være underlagt minimumskrav. **Disse minimumskrav må på ingen måde virke hindrende for en yderligere åbning af markedet.** [Ændring 252 + 253]
- (20) Åben adgang til lufthavnens centrale infrastruktur og klare retlige rammer med henblik på definitionen af central infrastruktur er afgørende for en effektiv levering af groundhandling-ydelser. Det bør dog være muligt at kræve betaling for den centrale infrastruktur.
- (21) Betalingen bør ikke indebære forskelsbehandling, og beregningen heraf bør være gennemsigtig. Betalingen bør ikke overstige det, der er nødvendigt for at dække omkostningerne ved at stille den centrale infrastruktur til rådighed, bl.a. en rimelig forrentning.
- (22) Lufthavnens forvaltningsorgan og/eller ethvert andet forvaltningsorgan for den centrale infrastruktur i den pågældende lufthavn bør **være forpligtet til** regelmæssigt **at** høre lufthavnsbrugerne om definitionen på infrastrukturen og afgiftsniveauet. [Ændring 254]
- (23) Lufthavnens forvaltningsorgan kan også levere groundhandling-ydelser selv. Da lufthavnens forvaltningsorgan samtidig gennem sine beslutninger kan udøve en betydelig indflydelse på konkurrencen mellem leverandører af groundhandling-ydelser, bør ~~det kræves, at lufthavnene holder~~ **lufthavnene forpligtes til at føre strengt adskilte regnskaber for dels** deres groundhandling-ydelser ~~i en juridisk enhed adskilt fra,~~ **dels** den juridiske enhed, der varetager infrastrukturforvaltningen. [Ændring 255]
- (24) For at lufthavnene kan udfylde deres infrastrukturforvaltningsfunktioner, garantere sikkerhed og tryghed på lufthavnsområderne og sikre groundhandling-ydelsernes modstandsdygtighed, også i krisesituationer, bør lufthavnens forvaltningsorgan være ansvarligt for, at groundhandling-aktiviteterne i lufthavnen bliver koordineret hensigtsmæssigt. Lufthavnens forvaltningsorgan bør rapportere om koordineringen af lufthavnens groundhandling-aktiviteter til Eurocontrols præstationsvurderingskommission med henblik på en konsolideret optimering.
- (24a) **Leverer lufthavnens forvaltningsorgan groundhandling-ydelser eller kontrollerer det en tilsvarende virksomhed direkte eller indirekte, bør en uafhængig tilsynsmyndighed overvåge, at groundhandling-ydelserne koordineres behørigt, for at sikre ligebehandling.** [Ændring 256]
- (25) Lufthavnens forvaltningsorgan, en offentlig myndighed eller et andet organ, der kontrollerer lufthavnen, bør også have beføjelse til at fastlægge de nødvendige regler for, at lufthavnsinfrastrukturen kan fungere hensigtsmæssigt.

⁽¹⁾ EFT L 82 af 22.3.2001, s. 16.

Tirsdag den 16. april 2013

- (26) Det er nødvendigt at definere obligatoriske minimumskvalitetsstandarder, som skal opfyldes af leverandører af groundhandling-ydelser og egen-handling-brugere, for at sikre den overordnede servicekvalitet og lige vilkår blandt leverandørerne.
- (26a) *For at sikre et tilstrækkeligt sikkerhedsniveau i samtlige lufthavne bør kravene til minimumssikkerhedsstandarder for groundhandling-ydelser være i overensstemmelse med sikkerheds- og forvaltningsprincipperne i den relevante EU-lovgivning. [Ændring 257]*
- (27) Med henblik på at styrke ydeevnen i hele luftfartskæden og gennemføre »gate-to-gate«-tilgangen bør leverandører af groundhandling-ydelser og egen-handling-brugere rapportere til Kommissionen om deres præstationer.
- (28) I en arbejdskraftintensiv sektor som groundhandling har løbende personaleudvikling og efteruddannelse afgørende betydning for servicekvaliteten og driftssikkerheden. *En kompetent EU-institution bør i samarbejde med de kompetente myndigheder i medlemsstaterne, lufthavnsvirksomheder og arbejdsmarkedets parter fastsætte ambitiøse minimumsstandarder til sikring af den højeste standard inden for undervisning og uddannelse af medarbejdere inden for groundhandling-sektoren. Der bør derfor fastsættes minimumskrav til uddannelse for Disse standarder bør ajourføres regelmæssigt og udvikles, så de kan bidrage til at sikre kvaliteten af de udførte opgaver med hensyn til pålidelighed, resiliens og sikkerhed og for at skabe lige vilkår blandt operatørerne. Så længe de gældende standarder ikke er opfyldt i en given lufthavn, suspenderes, inddrages eller ophæves tjenesteyderens akkreditering, indtil de gældende standarder igen er opfyldt. Der bør gives særlig faglig uddannelse for den specifikke lufthavn i mindst fem dage. [Ændring 258]*
- (29) Brug af underleverandører øger fleksibiliteten for leverandører af groundhandling-ydelser. Alligevel kan brug af underleverandører og disses brug af underleverandører også resultere i begrænsninger og få negative følger for sikkerheden. Brug af underleverandører bør derfor begrænses, og reglerne for brug af underleverandører bør tydeliggøres.
- (30) De rettigheder, der anerkendes i denne forordning, bør kun gælde leverandører af groundhandling-ydelser fra tredjelande og egen-handling-brugere fra tredjelande, hvis der er tale om fuld gensidighed. Hvis der ikke foreligger en sådan gensidighed, bør Kommissionen kunne beslutte, at en eller flere medlemsstater skal suspendere disse rettigheder over for de pågældende leverandører eller brugere.
- (31) Medlemsstaterne bør fortsat have beføjelse til at sikre et passende socialt beskyttelsesniveau for de ansatte *sikre, at medarbejderne* i virksomheder, som leverer groundhandling-ydelser, *har tilstrækkelig social og arbejdsmarkedsmæssig beskyttelse samt rimelige arbejdsforhold, herunder i forbindelse med underleverance og servicekontrakter. Såfremt de kompetente myndigheder i en medlemsstat opdager mangler i beskyttelsen eller at regler overtrædes, bør det være muligt at suspendere, inddrage eller ophæve akkrediteringen, indtil de gældende standarder igen er blevet opfyldt. [Ændring 259]*
- (31a) *Da handicappede og bevægelseshæmmede ofte udsættes for uberettiget forskelsbehandling i forbindelse med behandlingen af deres problemer og klager og i forbindelse med klageadgang, bør denne forordning anvendes i overensstemmelse med bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2006 af 5. juli 2006 om handicappede og bevægelseshæmmede personers rettigheder, når de rejser med fly ⁽¹⁾. [Ændring 260]*
- (31b) *Selv om handicappede og bevægelseshæmmede personers rettigheder, når de rejser med fly, er fastsat i forordning (EF) nr. 1107/2006, tilskynder nærværende forordning til øget samordning mellem på den ene side leverandørerne af assistance til handicappede og bevægelseshæmmede personer og på den anden side de instanser, der håndterer de rejsendes hjælpemidler, herunder medicinsk udstyr. [Ændring 261]*
- (31c) *I lyset af de fremskridt, der er sket på området for passagerrettigheder, og for at forhindre diskriminering mod handicappede bør der tages behørigt hensyn til målsætningerne og løsningerne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/85/EF af 20. november 2001 om særlige bestemmelser for køretøjer, der anvendes til personbefordring og har flere end otte siddepladser ud over førerens plads ⁽²⁾. [Ændring 262]*
- (32) Med henblik på at sikre, at der gælder harmoniserede forsikringskrav for leverandører af groundhandling-ydelser og egen-handling-brugere, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i *traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde* (TEUF) for så vidt angår forsikringskrav til

⁽¹⁾ EUT L 204 af 26.7.2006, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 42 af 13.2.2002, s. 1.

Tirsdag den 16. april 2013

leverandører af groundhandling-ydelser og egen-handling-brugere. For at sikre, at der gælder harmoniserede og behørigt ajourførte forpligtelser ~~vedrørende minimumskvalitetsstandarder for groundhandling-ydelser og~~ vedrørende rapporteringsforpligtelser for leverandører af groundhandling-ydelser og egen-handling-lufthavnsbrugere, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår ~~specifikationer for minimumskvalitetsstandarder for groundhandling-ydelser og med hensyn til~~ specifikationer for indhold og formidling af rapporteringsforpligtelser for leverandører af groundhandling-ydelser og egen-handling-brugere. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder, på ekspertniveau og med sektordialogudvalget, der blev oprettet i henhold til **Kommissionens afgørelse 98/500/EF af 20. maj 1998 om oprettelse af sektordialogudvalg til fremme af dialogen mellem arbejdsmarkedets parter på europæisk plan** ⁽¹⁾. **Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af de relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.** [Ændring 263]

- (32a) *I betragtning af de særlige forhold, der gælder for groundhandling-ydelser i forbindelse med rullestole og andet lægeligt udstyr og hjælpedstyr til handicappede og personer med nedsat mobilitet, og den afgørende betydning af sådant udstyr for sådanne passagerers uafhængighed bør de forsikringspolicer, som tegnes af groundhandling-virksomheder, sikre fuld kompensation for skade, som skyldes beskadigelse eller tab af sådant udstyr.* [Ændring 264]
- (32b) *Som følge af betydningen af sikkerheden, erhvervs kvalifikationer, uddannelse, overholdelse af kvalitetsstandarder og navnlig groundhandling-personalets operationelle indsats bør medlemsstaterne indføre sanktioner i tilfælde af overtrædelser af denne forordning. Sanktionerne bør være effektive, stå i forhold til overtrædelsernes grovhed og have afskrækkende virkning.* [Ændring 265]
- (32c) *Det bør tydeligt fremgå af de dokumenter, flyselskabet udleverer til passagererne, hvem der er leverandør af groundhandling-ydelserne for den pågældende flyforbindelse.* [Ændring 266]
- (32d) *Leverandører af groundhandling-ydelser har pligt til at oprette kontaktsteder for passagerer, hvis bagage er bortkommet.* [Ændring 267]
- ~~(33) Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af de relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.~~ [Ændring 263]
- (34) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser ⁽²⁾.
- (35) Rådgivningsproceduren bør anvendes til vedtagelse af gennemførelsesbeslutninger om undtagelser fra graden af åbning af markedet for groundhandling-ydelser til tredjemand og luftfartsselskaber, der udfører egen-handling, eftersom disse retsakter kun har et begrænset anvendelsesområde.
- (36) Rådgivningsproceduren bør også benyttes til vedtagelse af gennemførelsesbeslutninger om medlemsstaternes udvidelse af en public serviceforpligtelse til en lufthavn på en ø, eftersom disse retsakter kun har et begrænset anvendelsesområde.
- (37) Undersøgelingsproceduren bør benyttes til vedtagelse af gennemførelsesbeslutninger om hel eller delvis suspendering af retten til adgang til groundhandling-markedet i en medlemsstats område for leverandører af groundhandling-ydelser og lufthavnsbrugere fra et tredjeland.
- (38) Målet med denne forordning, nemlig en mere homogen anvendelse af EU-lovgivningen om groundhandling-ydelser, kan ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne på grund af lufttransportens internationale karakter og kan derfor bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre end, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

⁽¹⁾ EFT L 225 af 12.8.1998, s. 27.

⁽²⁾ EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.

Tirsdag den 16. april 2013

- (39) Den ministererklæring vedrørende Gibraltar lufthavn, der blev opnået enighed om den 18. september 2006 i Cordoba under det første ministermøde i dialogforummet om Gibraltar, erstatter den fælles erklæring vedrørende lufthavnen, der blev vedtaget den 2. december 1987 i London, og fuld iagttagelse heraf anses for at være ensbetydende med fuld iagttagelse af erklæringen fra 1987.
- (40) Direktiv 96/67/EF bør derfor ophæves —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Kapitel I

Anvendelsesområde og definitioner

Artikel 1

Anvendelsesområde

Denne forordning gælder alle lufthavne, der er beliggende på en medlemsstats område, som er omfattet af traktaten og åben for erhvervsmæssig trafik.

Anvendelsen af denne forordning på Gibraltar lufthavn foregriber ikke henholdsvis Kongeriget Spaniens og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands retlige holdning til den bestående uoverensstemmelse med hensyn til suveræniteten over det område, lufthavnen er beliggende på.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning gælder følgende definitioner:

- a) »lufthavn«: et område, der er specielt indrettet til landing, start og manøvrering af luftfartøjer, herunder også eventuelle anlæg, der er tilknyttet af hensyn til trafikken og servicering af luftfartøjer, samt nødvendige anlæg til betjening af den erhvervsmæssige lufttrafik
- b) »lufthavnens forvaltningsorgan«: organ, som uanset om det er i tilknytning til andre aktiviteter i henhold til nationale love eller bestemmelser, har fået til opgave at administrere og forvalte lufthavnens infrastrukturer og koordinere og kontrollere de aktiviteter, der udføres af de forskellige virksomheder, som opererer i lufthavnen
- c) »lufthavnsbruger«: en fysisk eller juridisk person, der er ansvarlig for flybefordring af passagerer, post og/eller fragt til eller fra den pågældende lufthavn
- d) »groundhandling«: de tjenesteydelser i en lufthavn til en lufthavnsbruger, som er fastsat i ~~bilag~~ **bilag I**
- e) »egen-handling«: det forhold, at en lufthavnsbruger selv udfører en eller flere former for groundhandling-ydelser og ikke indgår nogen form for kontrakt med tredjemand om levering af sådanne tjenesteydelser. Med henblik på denne forordning anses lufthavnsbrugere ikke indbyrdes som tredjemænd, hvis:
- den ene har en majoritetsbesiddelse i den anden, eller
  - samme organ har majoritetsbesiddelsen i dem begge
  - *hvad angår integratorer, omfatter egen-handling groundhandling-ydelser for alle luftfartøjer i transportnetværket, uanset om de ejes eller lejes, eller om de forvaltes af et luftfartsselskab ejet af integratoren eller tredjepart. Med henblik på dette afsnit behøver den virksomhed, som leverer groundhandling-ydelserne, ikke at være en lufthavnsbruger, men skal være tilknyttet integratoren og opfylde minimumskvalitetsstandarderne*
- f) »leverandør af groundhandling-ydelser«: enhver fysisk eller juridisk person, der leverer en eller flere former for groundhandling-ydelser til tredjemand
- fa) »integrator«: *en virksomhed, der leverer dør-til-dør-transport i form af en kontraktbaseret ydelse, der skal garantere transport af gods og/eller post fra start til slut, hvor transportoperationer, groundhandling, opbevaring, sortering og levering er en integreret og samlet del af ydelsen*

Tirsdag den 16. april 2013

- fb) »kollektive aftaler«, hvis de er omhandlet i en medlemsstats lovgivning, anses for at være repræsentative, hvis de finder anvendelse på de fleste groundhandling-ydelser, og hvis deres fysiske anvendelsesområde i medlemsstaten omfatter den lufthavn, hvori leverandøren af groundhandling-ydelser driver virksomhed**
- g) »central infrastruktur«: særlige anlæg og/eller faciliteter i en lufthavn, som af tekniske, miljømæssige, omkostningsmæssige eller kapacitetsmæssige årsager ikke kan opdeles, og som der ikke kan findes flere af, og hvis tilgængelighed er afgørende nødvendig for udførelsen af efterfølgende groundhandling-ydelser **i en lufthavn**
- h) »brug af underleverandører«: det forhold, at en leverandør af groundhandling-ydelser eller undtagelsesvis en egenhandling-bruger i egenskab af hovedleverandør indgår en kontrakt med en tredjemand, som benævnes »underleverandøren«, hvorefter underleverandøren skal udføre en eller flere kategorier (eller underkategorier) af groundhandling-ydelser
- ha) »underleverandør« en godkendt virksomhed i henhold til artikel 16 og 17**
- i) »godkendelse«: en godkendelse, som en kompetent myndighed giver en virksomhed, til at levere groundhandling-ydelser som anført i godkendelsen
- j) »uafhængig tilsynsmyndighed«: den myndighed, der er omtalt i artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/12/EF af 11. marts 2009 om lufthavnsafgifter ⁽¹⁾. [**Ændring 268**]

Kapitel II

Generelle foreløbige krav

Artikel 3

Lufthavnens forvaltningsorgan

1. Varetages forvaltningen og driften af en lufthavn ikke af et enkelt organ, men af flere forskellige organer, betragtes hvert af disse organer med henblik på denne forordning som en del af lufthavnens forvaltningsorgan.
2. Oprettes der kun et enkelt forvaltningsorgan for flere lufthavne, betragtes de enkelte lufthavne på samme måde enkeltvis med henblik på anvendelsen af denne forordning.

Artikel 4

Lufthavsbrugerudvalg

1. **Hver af de omhandlede lufthavne Efter anmodning fra lufthavsbrugerne nedsætter lufthavne med en årlig trafik på mindst 2 mio. passagerbevægelser eller 50 000 tons fragt i mindst de tre foregående år et lufthavsbrugerudvalg (»lufthavsbrugerudvalget«) bestående af repræsentanter for lufthavsbrugere eller organisationer som repræsenterer lufthavsbrugere samt af repræsentanter for lufthavnen og personalet. Inddragelse af arbejdsmarkedets parter i dette brugernetværk er obligatorisk. [**Ændring 269**]**
2. Alle lufthavsbrugere har ret til at deltage i lufthavsbrugerudvalgets arbejde eller være repræsenteret af en organisation, som vedkommende vælger at overdrage denne opgave til. Hvis de er repræsenteret af en sådan organisation, må organisationen dog ikke levere groundhandling-ydelser i den pågældende lufthavn.
3. Lufthavsbrugerudvalget fastsætter skriftligt sin forretningsorden, herunder afstemningsregler.

Afstemningsreglerne skal omfatte specifikke bestemmelser om, hvordan lufthavsbrugerudvalget undgår interessekonflikter som følge af tilstedeværelsen af lufthavsbrugere, der leverer groundhandling-ydelser i den berørte lufthavn. Især når lufthavsbrugerudvalget høres i løbet af udvælgelsesproceduren i artikel 8 og 9, har lufthavsbrugere, der ansøger om tilladelse til at levere en eller flere groundhandling-ydelser til tredjemand, ikke stemmeret.

4. Stemmevægtningen i lufthavsbrugerudvalget sikrer, at:

- a) en enkelt lufthavsbrugers stemmeret ikke overstiger 49 % af de samlede stemmer uanset den pågældendes årlige trafikmængde i en lufthavn

⁽¹⁾ EUT L 70 af 14.3.2009, s. 11.

Tirsdag den 16. april 2013

b) stemmeretten for egen-handling-brugere ikke overstiger en tredjedel af de samlede stemmer.

5. Lufthavnens forvaltningsorgan stiller et sekretariat til rådighed for lufthavnsbrugerudvalget.

Såfremt lufthavnens forvaltningsorgan afviser dette, eller hvis lufthavnsbrugerudvalget ikke accepterer det, udpeger lufthavnens forvaltningsorgan en anden enhed, der skal godkendes af lufthavnsbrugerudvalget. Lufthavnsbrugerudvalgets sekretariat fører og ajourfører listen over lufthavnsbrugere og deres repræsentanter, som sidder i lufthavnsbrugerudvalget.

6. Lufthavnsbrugerudvalgets sekretariat fører protokol over hvert møde i lufthavnsbrugerudvalget. Protokollen skal troværdigt afspejle synspunkter og afstemninger på mødet.

6a. Når lufthavnsbrugerudvalget i henhold til denne forordning skal høres, skal lufthavnens forvaltningsorgan eller, hvor det er relevant, den ordregivende myndighed underrette lufthavnsbrugerudvalget herom og fremsende den foreslåede afgørelse og alle nødvendige oplysninger senest seks uger, inden den endelige afgørelse træffes. I tilfælde af uenighed mellem lufthavnens forvaltningsorgan, eller i givet fald den ordregivende myndighed, og lufthavnsbrugerudvalget og med forbehold af artikel 41 i denne forordning, skal lufthavnens forvaltningsorgan eller i givet fald den ordregivende myndighed begrunde den endelige afgørelse over for det pågældende lufthavnsbrugerudvalg. [Ændring 270]

Kapitel III

Åbning af groundhandling-markedet

AFSNIT 1

EGEN-HANDLING

Artikel 5

Egen-handling

Alle lufthavnsbrugere kan udføre egen-handling.

AFSNIT 2

LEVERING AF GROUNDHANDLING-YDELSER TIL TREDJEMAND

Artikel 6

Levering af groundhandling-ydelser til tredjemand

1. Leverandører af groundhandling-ydelser, **der er etableret i Unionen eller i en stat, der er medlem af Den Europæiske Frihandels sammenslutning**, har fri adgang til markedet for levering af groundhandling-ydelser til tredjemand i enhver lufthavn, hvis årlige trafik har været ~~mindst~~ **på over** to mio. passagerbevægelser eller 50 000 tons fragt i mindst de foregående tre år.

2. For lufthavne i henhold til stk. 1 kan medlemsstaterne begrænse antallet af leverandører med tilladelse til at levere følgende former for groundhandling-ydelser:

a) bagagehåndtering

b) forpladshandling

c) brændstof- og oliepåfyldning

d) fysisk håndtering af fragt og post mellem lufthavnsbygningen og flyet i forbindelse med såvel indgående og udgående fragt og post som fragt og post i transit.

Medlemsstaterne må dog ikke begrænse dette antal til under to leverandører for hver kategori af groundhandling-ydelser eller **i forbindelse med** for lufthavne, hvis årlige trafik har været ~~mindst 5 mio.~~ **ligget på over 15 mio.** passagerer eller ~~100 000~~ **200 000** tons fragt i mindst de foregående tre år — til under tre leverandører for hver kategori af groundhandling-ydelser.

Tirsdag den 16. april 2013

2a. Begrænsningerne i stk. 2 kan variere fra den ene terminal til den anden inden for den samme lufthavns område, forudsat at de anvendes på en ikkediskriminerende måde, at de ikke medfører konkurrenceforvriddning, og at de overholder denne forordning, og med forbehold af, at minimumsantallet af serviceleverandører i hver terminal opretholdes.

3. I lufthavne, hvor antallet af leverandører er begrænset til to eller flere leverandører i overensstemmelse med stk. 2 i denne artikel eller artikel 14, stk. 1, litra a) og c), må mindst én af de godkendte leverandører ikke direkte eller indirekte være kontrolleret af:

- a) lufthavnens forvaltningsorgan
- b) en lufthavnsbruger, som i året forud for udvælgelsen af disse leverandører har transporteret mere end 25 % af de passagerer eller den fragt, der er registreret i lufthavnen, eller
- c) et organ, der direkte eller indirekte kontrollerer eller kontrolleres af lufthavnens forvaltningsorgan, jf. litra a), eller en lufthavnsbruger, jf. litra b).

Kontrol over en virksomhed opnås gennem rettigheder, aftaler eller på andre måder, som enkeltvis eller tilsammen, under hensyn til alle faktiske og retlige forhold, giver mulighed for at få afgørende indflydelse på leverandøren, jf. EU-Domstolens fortolkning.

4. Hvis antallet af godkendte leverandører begrænses i medfør af stk. 2, må medlemsstaterne ikke hindre en lufthavnsbruger, uanset hvilken del af lufthavnen vedkommende har fået tildelt, i for hver enkelt kategori af groundhandling-ydelser, der er underlagt begrænsninger, reelt på de i stk. 2 og 3 omhandlede betingelser at kunne vælge mellem mindst:

- to leverandører af groundhandling-ydelser eller
- tre leverandører af groundhandling-ydelser for lufthavne, hvis årlige trafik har været mindst ~~5 mio.~~ **15 mio.** passagerer eller ~~100 000~~ **200 000** tons fragt i mindst de foregående tre år.

5. Når en lufthavn når op på en af de tærskler for fragttrafik, der er omhandlet i denne artikel, uden dog at nå op på den tilsvarende tærskel for passagertrafik, gælder denne ~~artikel~~ **forordning** ikke for de former for groundhandling-ydelser, der udelukkende vedrører passagertrafik, **og den infrastruktur, som udelukkende vedrører håndteringen af passagererne.**

Når en lufthavn når op på en af de tærskler for passagertrafik, der er omhandlet i denne artikel, uden dog at nå op på den tilsvarende tærskel for fragttrafik, gælder denne artikel ikke for de former for groundhandling-ydelser, der udelukkende vedrører fragttrafik, og for den infrastruktur, der udelukkende vedrører håndteringen af fragt.

6. En lufthavn, hvis årlige trafik i mindst tre år i træk har været mindst to mio. passagerbevægelser eller 50 000 tons fragt, og hvis årlige trafik efterfølgende falder under tærsklen på to mio. passagerbevægelser eller 50 000 tons fragt, holder sit marked åbent for leverandører af groundhandling-ydelser til tredjemand i mindst de første tre år efter det år, den faldt under grænsen.

7. En lufthavn, hvis årlige trafik i mindst tre år i træk har været mindst ~~5 mio.~~ **15 mio.** passagerbevægelser eller ~~100 000~~ **200 000** tons fragt, og hvis årlige trafik falder under tærsklen på ~~5 mio.~~ **15 mio.** passagerbevægelser eller ~~100 000~~ **200 000** tons fragt, holder sit marked åbent for leverandører af groundhandling-ydelser til tredjemand i mindst de første tre år efter det år, den faldt under grænsen. [Ændring 271]

Artikel 7

Udvælgelse af leverandører

1. Leverandører, der har tilladelse til at levere groundhandling-ydelser i en lufthavn, hvor antallet af leverandører er begrænset i henhold til artikel 6 eller artikel 14, udvælges efter en gennemsigtig, åben og ikke-diskriminerende udbudsprocedure. **Den ordregivende myndighed har beføjelse til at kræve, at leverandørerne af groundhandling-ydelser forpligtes til at tilbyde en pakke bestående af en eller flere kategorier af groundhandling-ydelser som omhandlet i artikel 6, stk. 2. Lufthavnens forvaltningsorgan har beføjelse til at anmode den ordregivende myndighed om en sådan pakke.** [Ændring 272]

2. Den ordregivende myndighed er:

- a) lufthavnens forvaltningsorgan, forudsat at det
  - ikke selv leverer tilsvarende groundhandling-ydelser

Tirsdag den 16. april 2013

- ikke direkte eller indirekte kontrollerer en virksomhed, der leverer sådanne ydelser
  - ikke har nogen andel i en sådan virksomhed
- b) i alle andre tilfælde en kompetent myndighed, som er uafhængig af lufthavnens forvaltningsorgan **og ikke har nogen direkte eller indirekte forretningsforbindelser til aktiviteterne i lufthavnen.** [Ændring 273]
3. Lufthavnsbrugerudvalget **og lufthavnens forvaltningsorgan, såfremt det ikke er den ordregivende myndighed,** har ikke på noget trin i udvælgelsesproceduren adgang til tilbudsgivernes bud. **Efter anmodning fra lufthavnsbrugerudvalget eller lufthavnens forvaltningsorgan har ikke på noget trin i udvælgelsesproceduren adgang til, såfremt sidstnævnte ikke er den ordregivende myndighed, fremlægger den ordregivende myndighed et sammendrag af** tilbudsgivernes bud, hvis organet ikke er ordregivende myndighed **idet den sikrer, at sammendraget ikke indeholder fortrolige oplysninger.** [Ændring 274]
4. Efter at have underrettet Kommissionen **og med forbehold af Unionens statsstøttere** kan den pågældende medlemsstat i udbudsbetingelserne inkludere en public serviceforpligtelse for leverandører af groundhandling-ydelser i lufthavne, som betjener yderområder eller udviklingsområder, der udgør en del af dens område, hvor leverandører ikke er villige til at levere groundhandling-ydelser uden offentlig støtte (dvs. eneret eller godtgørelse), men hvor lufthavnene er af afgørende betydning for den pågældende medlemsstats adgangsmuligheder. ~~Denne bestemmelse berører ikke EU's statsstøttere~~. [Ændring 275]
5. Indkaldelsen af bud iværksættes og offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende. **Den Europæiske Unions Tidende opretter en passende rubrik for indkaldelse af bud på groundhandling-ydelser.** [Ændring 276]
6. Den ordregivende myndighed udvælger leverandører i to etaper:
- a) en kvalifikationsprocedure for at undersøge ansøgernes egnethed
  - b) en tildelingsprocedure for at udvælge de(n) godkendte leverandør(er).
- 6a. Er det ved indkaldelsen af bud ikke lykkedes at finde et tilstrækkeligt antal leverandører af groundhandling-ydelser som omhandlet i artikel 6, stk. 2, iværksætter den pågældende myndighed en ny udbudsrunde senest 48 måneder efter afslutningen af den foregående runde.** [Ændring 277]

Artikel 8

Kvalifikationsprocedure

1. I en kvalifikationsprocedure kontrollerer den ordregivende myndighed, at ansøgerne opfylder en række minimumskriterier. Den ordregivende myndighed fastlægger disse minimumskriterier efter høring af lufthavnsbrugerudvalget og lufthavnens forvaltningsorgan, hvis sidstnævnte ikke er den ordregivende myndighed.
2. Minimumskriterierne skal indeholde følgende betingelser:
  - a) ansøger har en gyldig godkendelse udstedt i overensstemmelse med kapitel IV
  - b) ansøger beviser sine kvalifikationer og forpligter sig skriftligt til at anvende de relevante bestemmelser og regler i lufthavnen, herunder gældende arbejdsretlige love, ~~gældende kollektive overenskomster~~, adfærdsregler og kvalitetskrav. **Desuden forpligter ansøger sig til at anvende de gældende repræsentative kollektive overenskomster.** [Ændring 278]
3. Den ordregivende myndighed opstiller en liste over de ansøgere, som opfylder kriterierne under kvalifikationsproceduren.

Artikel 9

Tildelingsprocedure

1. **Lufthavnens forvaltningsorgan udarbejder udbudsmaterialet som grundlag for tildelingsproceduren med klar angivelse af de krævede minimumsstandarder i lufthavnen, en repræsentativ flyveplan og den forventede udvikling i trafikken i den periode, som udbuddet vedrører.** Under tildelingsproceduren udvælger den ordregivende myndighed en leverandør blandt de egnede ansøgere fra listen og tildeler denne ansøger tilladelsen efter høring af lufthavnsbrugerudvalget og lufthavnens forvaltningsorgan, hvis sidstnævnte ikke er ordregivende myndighed.

Tirsdag den 16. april 2013

2. Udvælgelsen af den leverandør, der får tildelt tilladelsen, sker ved sammenligning af ansøgernes bud i forhold til en liste over tildelingskriterier. Tildelingskriterierne skal være relevante, objektive, gennemsigtige og ikkediskriminerende. Den ordregivende myndighed fastlægger tildelingskriterierne efter ~~høring af~~ **aftale med** lufthavnsbrugerudvalget og lufthavnens forvaltningsorgan, hvis sidstnævnte ikke er den ordregivende myndighed.

2a. Ansøgere fremlægger en detaljeret liste over de specifikke opgaver, som vil blive givet eller eventuelt kan gives i underleverance, og som ikke er forbundet med hovedaktiviteten.

3. Tildelingskriterierne skal indeholde følgende betingelser:

- a) sammenhængende og plausibel forretningsplan vurderet **for de første tre år** på grundlag af beregninger af modelomkostninger
- b) operationernes kvalitetsniveau vurderet på grundlag af en repræsentativ flyveplan, herunder, hvor det er relevant, effektiv udnyttelse af personale og udstyr, seneste indlevering af bagage og fragt, leveringstider for bagage og fragt samt maksimale gennemløbstider
- c) tilstrækkelige materielle ressourcer med hensyn til udstyrets tilgængelighed, **opfyldelse af relevante miljøkrav** miljøvenlighed og **driftsmæssige egnethed**
- d) tilstrækkelige menneskelige ressourcer med hensyn til arbejdstagernes erfaring, ~~og tilstrækkeligt~~ uddannelses-/kvalificeringsprogrammer **samt anstændige ansættelses- og arbejdsvilkår, bl.a. i forbindelse med overførsel af personale ved en ændring af en leverandør af groundhandling-ydelser, jf. artikel 12, samt et tilsagn om at anvende repræsentative kollektive overenskomster**
- e) informations- og kommunikationsteknologisk kvalitet
- f) organisatorisk planlægningskvalitet
- g) ~~overholdelse af miljøkrav~~ **vellykket gennemførelse af en anerkendt sikkerhedsrevision for at sikre en korrekt overholdelse af sikkerhedskravene.**

4. Den relative vægtning af tildelingskriterierne skal fremgå af indkaldelsen af bud og de relevante dokumenter. En række point med en passende maksimumsspredning anvendes på hvert tildelingskriterium. Den ordregivende myndighed kan fastsætte et minimumsantal point, som en udvalgt ansøger skal opnå for at opfylde bestemte tildelingskriterier. Fastsættelsen af et minimumsantal point skal være ikkediskriminerende og skal være klart anført i indkaldelsen af bud og de relevante dokumenter. Den ordregivende myndighed må ikke fjerne nogen tildelingskriterier, tilføje andre eller opdele dem, der oprindeligt var fastsat i indkaldelsen af bud.

5. Tilladelsen til at levere groundhandling-ydelser i den pågældende lufthavn tildeles den ansøger, der opnår det højeste antal point og samtidig også opfylder et eventuelt minimumsantal point, der kræves for bestemte tildelingskriterier.

6. Lufthavnsbrugere, der ansøger om at levere groundhandling-ydelser til tredjemand, eller som udfører egen-handling, høres ikke under tildelingsproceduren.

7. Den ordregivende myndighed sikrer, at tildelingsafgørelsen og årsagerne hertil offentliggøres. [Ændring 279]

Artikel 10

Udvælgelsesperiode og afslutning af aktiviteter

1. Leverandører af groundhandling-ydelser godkendes for en periode på mindst syv år og højst 10 år undtagen i tilfælde af undtagelser til åbning af egen-handling og levering af groundhandling-ydelser til tredjemand, jf. artikel 14, stk. 1. Den nøjagtige gyldighedsperiode for leverandørernes godkendelse og datoen for indledningen af operationerne skal være klart anført i indkaldelsen af bud.

2. En leverandør af groundhandling-ydelser begynder at levere tjenesteydelser inden for én måned fra den startdato, der er anført i indkaldelsen af bud. I behørigt begrundede tilfælde kan den ordregivende myndighed på anmodning af leverandøren af groundhandling-ydelser og efter høring af lufthavnsbrugerudvalget forlænge denne periode i højst ~~seks~~ **fem** måneder. ~~Efter udløbet af denne periode vil~~ **Hvis leverandøren efter denne periode på seks måneder fra den startdato, der er anført i indkaldelsen af bud, ikke har påbegyndt sine aktiviteter og ikke kan påvise, at han er rede til at gøre dette, kan den ordregivende myndighed beslutte, at tilladelsen ophører med at være gyldig. I så fald kan medlemsstaterne pålægge leverandøren økonomiske sanktioner og kan give tilladelsen til en leverandør, der er placeret som nr. 2 på grundlag af antallet af point i henhold til artikel 9, stk. 5. [Ændring 280]**

Tirsdag den 16. april 2013

3. Den ordregivende myndighed tager højde for afslutningen af tilladelsesperioden og sikrer, at en leverandør, som udvælges efter en ny indkaldelse af bud, får tilladelse til at starte sit virke dagen efter den sidste dag i de(n) tidligere udvalgte leverandør(er)s tilladelsesperiode.

4. Ophører en leverandør af groundhandling-ydelser med sin virksomhed før udløbet af den periode, den pågældende fik tilladelse til, erstattes leverandøren på grundlag af udvælgelsesproceduren i artikel 7, 8 og 9 og nærværende artikel. En leverandør, der indstiller sit virke, skal informere den relevante ordregivende myndighed om sin hensigt om at indstille sit virke i tilstrækkeligt god tid og mindst seks måneder, før vedkommende forlader lufthavnen. Der kan pålægges leverandøren økonomiske sanktioner, hvis denne ikke informerer den ordregivende myndighed i tilstrækkeligt god tid **mindst seks måneder i forvejen**, medmindre leverandøren kan påvise force majeure. [Ændring 281]

5. Hvis en leverandør indstiller sit virke før udgangen af den periode, den pågældende havde tilladelse til, og ikke giver den ordregivende myndighed tilstrækkelig tid til at udvælge en ny leverandør, før vedkommende forlader lufthavnen, med det resultat, at der er et midlertidigt monopol for visse groundhandling-ydelser i lufthavnen, giver den pågældende medlemsstat en leverandør af groundhandling-ydelser tilladelse til at levere groundhandling-ydelser i den pågældende lufthavn i en begrænset periode på højst 10 måneder uden at benytte udvælgelsesproceduren i henhold til artikel 7, 8 og 9 og nærværende artikel.

Såfremt det ikke lykkes medlemsstaten at finde en leverandør af groundhandling-ydelser i denne begrænsede tidsperiode, regulerer medlemsstaten prisen på de groundhandling-ydelser, der er et midlertidigt monopol på, indtil endnu en leverandør begynder at levere disse groundhandling-ydelser i lufthavnen.

6. Den ordregivende myndighed informerer lufthavnsbrugerudvalget og eventuelt lufthavnens forvaltningsudvalg om beslutninger, der træffes i henhold til artikel 7, 8 og 9 samt denne artikel.

7. Artikel 7, 8 og 9 samt bestemmelserne i nærværende artikel finder ikke anvendelse på tildelingen af offentlige kontrakter og koncessioner, der er omfattet af andre bestemmelser i EU-retten.

Artikel 11

Lufthavnens forvaltningsorgan som leverandør af groundhandling-ydelser

1. Begrænses antallet af leverandører af groundhandling-ydelser i henhold til artikel 6, kan lufthavnens forvaltningsorgan selv levere groundhandling-ydelser uden at skulle gennemgå den i artikel 7-10 fastsatte udvælgelsesprocedure. På samme måde kan det uden at følge denne procedure give en virksomhed tilladelse til at levere groundhandling-ydelser i den berørte lufthavn:

- a) hvis det direkte eller indirekte kontrollerer denne virksomhed, eller
- b) hvis denne virksomhed direkte eller indirekte kontrollerer forvaltningsorganet

ba) hvis denne virksomhed opfylder betingelserne i kapitel IV. [Ændring 282]

2. Såfremt et forvaltningsorgan, der leverer groundhandling-ydelser i overensstemmelse med stk. 1, ikke længere opfylder betingelserne i nævnte stykke, kan denne leverandør fortsætte med at levere groundhandling-ydelser i en periode på ~~fem~~ **tre** år uden at blive omfattet af udvælgelsesproceduren i artikel 7-10. Ved udløbet af denne femårsperiode informerer leverandøren den relevante ordregivende myndighed i tilstrækkeligt god tid og mindst seks måneder før udløbet af ~~fem~~ **tre** årsperioden. Der kan pålægges leverandøren økonomiske sanktioner, hvis denne ikke informerer den ordregivende myndighed i tilstrækkeligt god tid, medmindre leverandøren kan påvise force majeure. Hvis leverandøren indstiller sin virksomhed inden udløbet af ~~fem~~ **tre** årsperioden, finder artikel 10, stk. 4 og 5, anvendelse. [Ændring 283]

Artikel 12

Varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af personale til tjenesteydelser, der er underlagt ~~markedsadgangs~~ **begrænsninger** [Ændring 284]

1. Denne artikel finder ~~kun~~ anvendelse på groundhandling-ydelser, for hvilke medlemsstaten har begrænset antallet af leverandører i henhold til artikel 6 eller artikel 14. **Medlemsstaterne undersøger nøje på grundlag denne forordning, om det vil være hensigtsmæssigt at begrænse konkurrencen inden for andre sektorer.** [Ændring 285]

Tirsdag den 16. april 2013

2. Hvis en leverandør af groundhandling-ydelser, jf. stk. 1, efter udvælgelsesproceduren, jf. artikel 7-10, mister sin tilladelse til at levere disse ydelser, **eller hvis en leverandør af groundhandling-ydelser ophører med at levere disse ydelser til en lufthavnsbruger, eller hvis en egen-handling-bruger beslutter at ophøre med egen-handling,** ~~kan kræver~~ kræver medlemsstaterne ~~kræve~~, at de(n) leverandør(er) af groundhandling-ydelser **eller egen-handling-brugere,** som efterfølgende leverer disse ydelser, giver de medarbejdere, der tidligere blev ansat til at levere disse ydelser, de rettigheder, de ville have været berettigede til, hvis der var sket en overførsel, jf. direktiv 2001/23/EF. **Andet punktum i artikel 4, stk. 1, i direktiv 2001/23/EF finder ikke anvendelse på de i første punktum i nærværende stykke omhandlede sager. Afskedigelse af økonomiske, tekniske eller organisatoriske årsager er ikke tilladt.** [Ændring 286]

2a. **De i stk. 2 omhandlede rettigheder omfatter anvendelse af generelle kollektive overenskomster.** [Ændring 287]

3. Medlemsstaterne begrænser kravet i stk. 2 til de ansatte hos den tidligere leverandør, **herunder egen-handling-brugere,** der er involveret i levering af **groundhandling-ydelser, som den tidligere leverandør er ophørt med at levere, eller** som den tidligere leverandør mistede tilladelsen til, og som frivilligt accepterer at blive ansat af de(n) nye leverandør(er) **eller egen-handling-bruger. Udgifterne i forbindelse med afskedigelse af personale afholdes af luftfartsselskaberne i forhold til deres andel af den trafik, som den tidligere leverandør tog sig af.** [Ændring 288]

4. Medlemsstaterne begrænser kravet i stk. 2, således at det skal stå i forhold til den aktivitetsmængde, der rent faktisk overføres til de øvrige leverandører/den anden leverandør. [Ændring 289]

5. Såfremt en medlemsstat stiller krav som anført i stk. 2, skal Udbudsdokumenterne til udvælgelsesproceduren, jf. artikel 7-10, **skal** indeholde en liste over de berørte ansatte samt detaljerede oplysninger om deres kontraktmæssige rettigheder, og på hvilke betingelser de ansatte anses for at være tilknyttet de pågældende ydelser **Medarbejderne og fagforeningsrepræsentanter skal have adgang til disse lister.** [Ændring 290]

6. Såfremt en leverandør af groundhandling-ydelser ophører med til en lufthavnsbruger at levere groundhandling-ydelser, der udgør en betydelig del af denne leverandørs groundhandling-aktiviteter i tilfælde, der ikke er omfattet af stk. 2, og såfremt en egen-handling-lufthavn beslutter at ophøre med egen-handling, kan medlemsstaterne kræve af den eller de leverandører af groundhandling-ydelser eller egen-handling lufthavnsbruger, som efterfølgende leverer disse ground-handling-ydelser, at tildele medarbejdere, der tidligere blev ansat for at levere disse tjenesteydelser, de rettigheder, som de ville have været berettiget til, hvis der havde været en overførsel i den forstand, der er omhandlet i Rådets direktiv 2001/23/EF. [Ændring 291]

7. Medlemsstaterne skal begrænse kravet i stk. 6 til ansatte hos den tidligere leverandør, som er involveret i levering af groundhandling-ydelser, som den tidligere leverandør ophører med at levere, og som frivilligt indvilliger i at blive ansat hos den eller de nye leverandører eller den nye egen-handling-lufthavnsbruger. [Ændring 292]

8. Medlemsstaterne skal begrænse kravet i stk. 6 til ansatte hos egen-handling lufthavnsbruger, som er involveret i levering af groundhandling-ydelser, som egen-handling lufthavnsbruger beslutter at ophøre med at egen-handle, og som frivilligt indvilliger i at blive ansat hos den eller de nye leverandører eller den nye egen-handling lufthavnsbruger. [Ændring 293]

9. Medlemsstaterne begrænser kravet i stk. 6, så det svarer til omfanget af den aktivitet, der reelt overføres til den nye leverandør eller egen-handling-lufthavnbruger. [Ændring 294]

10. Medlemsstaterne kan overlade det til ledelsen og arbejdstagerne på et passende niveau via forhandlede aftaler at fastlægge de praktiske arrangementer for gennemførelsen af denne artikel.

10a. **For at sikre rimelige arbejdsmarkedsstandarder og forbedre kvaliteten af groundhandling-ydelserne sikrer medlemsstaterne, at løndumping forhindres ikke blot for de fastansatte groundhandling-medarbejdere, men også i forbindelse med overførsler af medarbejdere.** [Ændring 295]

10b. **Medlemsstaternes kompetente myndigheder sikrer, at der er tilstrækkelig social og arbejdsmarkeds-mæssig beskyttelse af de medarbejdere, der ansættes til at udføre disse ydelser.** [Ændring 296]

Tirsdag den 16. april 2013

10c. Af hensyn til en sikker, pålidelig og effektiv drift fastsætter og håndhæver lufthavnsforvaltningsmyndighederne minimumskvalitetsstandarder for ydelserne som en stødpude mod de skadelige konsekvenser af liberaliseringen inden for groundhandling-sektoren. [Ændring 297]

11. Medlemsstaten informerer Kommissionen om eventuelle foranstaltninger, der træffes i overensstemmelse med denne artikel.

Artikel 13

Lufthavne på øer

I forbindelse med udvælgelse af leverandører af groundhandling-ydelser i en lufthavn, jf. artikel 7-10, kan en medlemsstat udvide public service-forpligtelsen til også at omfatte andre lufthavne i den pågældende medlemsstat, hvis:

- a) disse lufthavne ligger på øer **eller i fjerntliggende områder på fastlandet** i samme geografiske område, og [Ændring 298]
- b) disse lufthavne har en trafik på mindst 100 000 passagerbevægelser om året, og
- c) udvidelsen er godkendt af Kommissionen.

Beslutningen om at godkende udvidelsen er en gennemførelsesretsakt, som vedtages efter rådgivningsproceduren, jf. artikel 43, stk. 2. Denne bestemmelse berører ikke Unionens statsstøtteregele.

For lufthavne, der ligger på øer, hvor virksomheder eller luftfartsselskaber ikke har økonomiske interesser i at levere groundhandling-ydelser i henhold til artikel 6, stk. 2, kan lufthavnens forvaltningsorgan selv påtage sig ansvaret for groundhandling-ydelserne for at sikre en gnidningsløs forvaltning af lufthavnsfaciliteterne. [Ændring 299]

Afsnit 3

Undtagelser for egen-handling og groundhandling til tredjemand

Artikel 14

Undtagelser

1. Når ~~specifikke plads- og kapacitetshensyn~~ **plads- og kapacitetsforholdene** i en lufthavn, ~~navnlig på grund af pladsmangel og arealets udnyttelsesgrad, umuliggør åbning af~~ **er så begrænsede, at det er umuligt at åbne** markedet og/eller ~~udøvelse af~~ **udøve** egen-handling i det omfang, der er fastsat i denne forordning, kan den pågældende medlemsstat beslutte at:

- a) begrænse antallet af leverandører til mindst to for en eller flere andre kategorier af groundhandling-ydelser end dem, der er nævnt i artikel 6, stk. 2, i hele eller dele af lufthavnen, hvorved artikel 6, stk. 3 finder anvendelse
- b) lade en enkelt leverandør levere en eller flere kategorier af groundhandling-ydelser, jf. artikel 6, stk. 2, i lufthavne, hvis årlige trafik er mindst 2 mio. passagerer eller 50 000 tons fragt
- c) lade en eller to leverandører levere en eller flere kategorier af groundhandling-ydelser, jf. artikel 6, stk. 2, til lufthavne, hvis årlige trafik er mindst ~~5 mio.~~ **15 mio.** passagerer eller ~~100 000 tons~~ **200 000 tons** fragt, idet artikel 6, stk. 3, finder anvendelse i tilfælde af en begrænsning til to leverandører
- d) lade et begrænset antal lufthavnsbrugere udøve egen-handling, jf. artikel 5, forudsat at de pågældende brugere udvælges på grundlag af relevante, objektive, gennemsigtige og ikkediskriminerende kriterier.

2. For alle undtagelser under stk. 1 gælder det, at de skal

- a) præcisere, hvilken eller hvilke kategori(er) groundhandling-ydelser undtagelsen gælder for, og de særlige plads- og kapacitetsproblemer, der ligger til grund herfor

Tirsdag den 16. april 2013

- b) være ledsaget af en plan med relevante foranstaltninger, som tager sigte på at afhjælpe disse problemer.
3. For undtagelserne gælder, at de:
- a) ikke må forårsage konkurrenceforvridning mellem leverandører af groundhandling-ydelser og/eller lufthavnsbrugere, der udfører egen-handling
- b) skal begrænses til det strengt nødvendige.
4. Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om enhver undtagelse, de har til hensigt at bevilge i henhold til stk. 1, samt begrundelsen herfor mindst seks måneder før dens ikrafttræden. **Denne begrundelse skal omfatte beviser på, at leverandørerne af groundhandling-ydelser i de pågældende lufthavne:**
- a) *lever op til de minimumskvalitetsstandarder i overensstemmelse med artikel 32*
- b) *ledes på en gennemsigtig måde og ikke modtager krydsfinansiering i overensstemmelse med artikel 29*
- c) *sikrer rimelige arbejds- og lønforhold på grundlag af kollektive overenskomster eller nationale love eller andre arbejdsmarkedsnormer i den pågældende medlemsstat.*
5. Kommissionen offentliggør i *Den Europæiske Unions Tidende* et resumé af de undtagelsesbeslutninger, den har fået meddelelse om, og opfordrer de berørte parter til at reagere herpå.
6. Kommissionen foretager en grundig undersøgelse af medlemsstaternes afgørelse om en undtagelse. På baggrund af en indgående analyse af forholdene og en undersøgelse af de relevante foranstaltninger, som den pågældende medlemsstat har foreslået, efterprøver Kommissionen, om de nævnte problemer eksisterer, og om det ikke er muligt at åbne markedet og/eller give adgang til egen-handling i det omfang, denne forordning foreskriver.
7. Kommissionen kan efter denne undersøgelse og efter høring af den pågældende medlemsstat godkende medlemsstatens afgørelse eller modsætte sig den, hvis den finder, at det ikke er dokumenteret, at de anførte problemer eksisterer, eller at de ikke er så alvorlige, at de berettiger en undtagelse. Efter høring af den pågældende medlemsstat kan Kommissionen ligeledes kræve, at medlemsstaten ændrer omfanget af undtagelsen, eller at den begrænser den til kun at gælde for de dele af en lufthavn, hvor de anførte problemer er konstateret.
8. Senest seks måneder efter at have modtaget meddelelsen fra den pågældende medlemsstat træffer Kommissionen en afgørelse, som offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.
9. Gennemførelsesbestemmelserne i denne artikels stk. 7 og 8 vedtages i overensstemmelse med rådgivningsproceduren, jf. artikel 43, stk. 2.
10. Undtagelser, som medlemsstaterne har indrømmet i medfør af stk. 1, kan bortset fra undtagelser, der er indrømmet i henhold til stk. 1, litra b) og c), ikke have en gyldighed på mere end tre år. Senest seks måneder inden denne periodes udløb skal den pågældende medlemsstat på ny træffe afgørelse om anmodningen om undtagelse efter bestemmelserne i denne artikel.
11. Undtagelser, som medlemsstaterne har indrømmet i medfør af stk. 1, litra b) og c), kan ikke have en gyldighed på mere end to år. En medlemsstat kan dog i overensstemmelse med overvejelserne i stk. 1 anmode om, at denne periode en enkelt gang forlænges med yderligere to år. Kommissionen træffer afgørelse om en sådan anmodning. Denne gennemførelsesbestemmelse vedtages efter rådgivningsproceduren, jf. artikel 43, stk. 2. [**Ændring 360**]

Artikel 15

Høringer af leverandører af groundhandling-ydelser og af lufthavnsbrugere

Lufthavnens forvaltningsorgan tilrettelægger en procedure for høring om anvendelsen af denne forordning mellem sig selv, lufthavnsbrugerudvalget og de virksomheder, der leverer groundhandling-ydelser. Denne høring omfatter navnlig priserne på de groundhandling-ydelser, der er genstand for en undtagelse i henhold til artikel 14, stk. 1, litra b) og c), samt leveringen af dem. Høringen finder sted mindst én gang om året. Lufthavnens forvaltningsorgan tager referat af mødet, som sendes til Kommissionen efter anmodning.

Tirsdag den 16. april 2013

Kapitel IV
Godkendelsesprocedurer

Artikel 16

Krav om at opnå passende godkendelse anerkendt i alle medlemsstater

1. Lufthavne, hvis årlige trafik har været mindst 2 mio. passagerbevægelser eller 50 000 tons fragt i mindst tre år i træk, ~~må~~ Ingen virksomhed ~~må~~ få tilladelse til at levere groundhandling-ydelser, hverken som leverandør af groundhandling-ydelser, **underleverandør** eller som egen-handling-bruger, medmindre den har fået den nødvendige godkendelse. ~~En virksomhed, der opfylder kravene i dette kapitel, har ret til at blive godkendt. i de tilfælde, hvor medlemsstaterne gør groundhandling betinget af, at der er opnået godkendelse fra en kompetent myndighed («godkendelsesmyndighed»), som er uafhængig af ethvert lufthavnsforvaltningsorgan.~~
2. Som ansvarlig for at udstede godkendelser til at levere groundhandling-ydelser ~~udpeger~~ Hver medlemsstat **udpeger** en kompetent myndighed («godkendelsesmyndighed») ~~eller — efter indberetning til Kommissionen — samarbejder med den kompetente myndighed i en anden medlemsstat, der er uafhængig af lufthavnens forvaltningsorgan, som ansvarlig for at udstede godkendelser til at levere groundhandling-ydelser.~~
3. Godkendelsesmyndigheden må ikke indrømme godkendelser eller opretholde gyldigheden heraf, hvis kravene i dette kapitel ikke er opfyldt. [~~Ændring 300~~]

Artikel 17

Betingelser for bevilling af en godkendelse

1. **Med forbehold af artikel 16** får en virksomhed bevilget godkendelse af en medlemsstats godkendelsesmyndighed, såfremt:
  - a) den er etableret og registreret i en medlemsstat
  - b) dens virksomhedsstruktur giver godkendelsesmyndigheden mulighed for at gennemføre bestemmelserne i dette kapitel
  - c) den opfylder de finansielle betingelser i artikel 18
  - d) ~~den kan føre bevis for hæderlighed, jf. artikel 19~~ **den opfylder kravene til medarbejdernes arbejdsvilkår og til uddannelses- og kvalifikationsprogrammet i henhold til artikel 8, stk. 2, litra b), og artikel 9, litra d, samt de arbejdsmarkedsræssige og sociale krav i artikel 12**
  - e) den opfylder kravet til medarbejdernes kvalifikationer i artikel 20
  - f) den opfylder kravene til en operationsmanual i artikel 21
  - g) den opfylder forsikringskravene i artikel 22.
2. ~~Stk. 1, litra a), c) og d), finder ikke anvendelse på brugere, der udøver egen handling, men ikke leverer groundhandling-ydelser til tredjemand. Lufthavnsbrugere, der har fået udstedt en godkendelse til egen handling, må ikke levere groundhandling-ydelser til tredjemand på grundlag af denne godkendelse.~~
3. En virksomhed, der ansøger om godkendelse eller har opnået godkendelse, skal respektere de nationale bestemmelser vedrørende social beskyttelse, miljøbeskyttelse og lufthavnssikkerhed i alle de medlemsstater, den opererer i.

Artikel 18

Finansielle betingelser for bevilling af en godkendelse

1. En virksomhed, der ansøger om godkendelse, må ikke være under insolvensbehandling eller lignende ordninger eller under konkursbehandling.
2. Godkendelsesmyndigheden vurderer nøje, om en virksomhed, der søger om godkendelse, kan bevise, at:
  - a) den når som helst kan opfylde sine faktiske og potentielle forpligtelser, der skal være opgjort på et realistisk grundlag, i et tidsrum på 24 måneder fra driftens påbegyndelse
  - b) den kan dække de faste og variable omkostninger i forbindelse med drift ifølge sin forretningsplan, opgjort på et realistisk grundlag, i et tidsrum på tre måneder fra driftens påbegyndelse, uden at der tages hensyn til driftsindtægterne.
3. Af hensyn til vurderingen, jf. stk. 1, forelægger hver ansøger sit reviderede regnskab for de foregående to regnskabsår.

Tirsdag den 16. april 2013

4. Af hensyn til den i stk. 2 omhandlede vurdering, forelægger hver ansøger en forretningsplan for i hvert fald de første tre års drift. Forretningsplanen skal ligeledes indeholde en udførlig beskrivelse af de økonomiske bånd mellem ansøgeren og enhver anden erhvervs mæssig virksomhed, som ansøgeren deltager i enten direkte eller gennem beslægtede foretagender. Ansøgeren skal i øvrigt meddele alle relevante oplysninger, herunder navnlig følgende data:

- a) forventet balance med resultatopgørelse for de følgende tre år
- b) forventede pengestrømsanalyser og likviditetsoversigter for de første tre driftsår
- c) udførlige oplysninger om finansieringen af køb/leasing af materiel, herunder, hvis der er tale om leasing, aftalevilkårene for hver kontrakt, hvis det er relevant.

Artikel 19

Bevis for hæderlighed

1. En virksomhed, der ansøger om godkendelse, skal dokumentere, at den har betalt sine skatter og socialsikringsbidrag i de seneste år i de medlemsstater, hvor den driver forretning, eller, i tilfælde af at den ikke driver virksomhed i EU, i sit oprindelsesland.

2. Virksomheden skal ligeledes dokumentere, at de personer, der vedvarende faktisk står for virksomhedens drift, fremlægger vandelsattest eller bevis på, at de ikke er under konkurs. For så vidt angår statsborgere fra andre medlemsstater, skal godkendelsesmyndigheden som tilstrækkeligt bevis godkende dokumenter, der er udstedt af de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor den pågældende virksomhed er etableret eller registreret, eller den medlemsstat, hvor personen har sin faste bopæl, og hvoraf det fremgår, at disse krav er opfyldt.

3. Såfremt den medlemsstat, hvor virksomheden er etableret og registreret, eller den medlemsstat, hvor personen har sin faste bopæl, ikke udsteder de i stk. 2 omtalte dokumenter, erstattes disse dokumenter af en under ed afgivet erklæring eller — i medlemsstater, hvor edsafleggelse ikke finder sted — en højtidelig erklæring, der af vedkommende afgives for en kompetent retlig eller administrativ myndighed eller, i påkommende tilfælde, for en notar eller en kompetent erhvervsorganisation i den medlemsstat, hvor virksomheden er etableret og registreret, eller den medlemsstat, hvor personen har sin faste bopæl. Myndigheden, notaren eller den kompetente erhvervsorganisation udsteder en attest til bekræftelse af denne ed eller højtidelige erklæring. [Ændring 301]

Artikel 20

Medarbejdernes kvalifikationer

En virksomhed, der ansøger om godkendelse, skal vise, at dens medarbejdere har de kvalifikationer, faglige erfaringer og den anciennitet, der er nødvendig for udførelsen af den aktivitet, virksomheden ansøger *eller ansøgte* om. **Individuelle krav til kvalifikationer, faglig erfaring og tjenestetid fastsættes og begrundes for hver enkelt lufthavn af den pågældende medlemsstats kompetente myndigheder i samarbejde med virksomheden, der driver lufthavnen, og arbejdsmarkedets parter. Medlemsstatens kompetente myndigheder fører tilsyn med overholdelsen af disse krav. Desuden fastsætter en kompetent EU-institution, medlemsstaternes kompetente myndigheder, lufthavnsdriftsvirksomheder og arbejdsmarkedets parter generelle uddannelsesstandarder for groundhandling-medarbejdere på EU-plan. Når der er fastsat bindende EU-minimumsstandarder for almen og faglig uddannelse, gennemfører medlemsstaterne disse og fører tilsyn med dem for at sikre de højest mulige sikkerhedsstandarder i hele Unionen.** [Ændring 302]

Artikel 21

Driftsmanual

En virksomhed, der ansøger om godkendelse, skal fremlægge en driftsmanual for de relevante aktiviteter, som indeholder følgende oplysninger:

- a) organisationsdiagram, ledelsespersonale, beskrivelse af ansvar og pligter, kontrol
- b) kapacitet til at operere sikkert i et lufthavns miljø
- c) materielpolitik
- d) kvalifikationskrav til medarbejdere samt tilsvarende krav til uddannelse og efteruddannelsesplan

da) procedurer til at forhindre arbejdsulykker og -skader [Ændring 303]

- e) flyvesikkerheds- og kvalitetsledelsesprocedurer

Tirsdag den 16. april 2013

- f) standardprocedurer for handling, bl.a. koordinering med lufthavnsbrugere og forvaltningsorganer, koordinering af aktiviteter og særlige handling-procedurer i forbindelse med bestemte kunder
- g) beredskabspolitik
- h) sikkerhedsstyringsprocedurer (security).

Artikel 22

Forsikringskrav

1. Leverandører af groundhandling-ydelser og egen-handling-brugere i Unionen skal have en forsikring, der dækker deres erstatningsansvar for skader forårsaget i forbindelse med groundhandling på en medlemsstats område, som giver ret til erstatning.

1a. Den i stk. 1 omhandlede forsikring skal sikre fuldstændig kompensation for tab som følge af beskadigelse eller tab af medicinsk udstyr eller hjælpeudstyr til handicappede passagerer eller passagerer med nedsat mobilitet. [Ændring 304]

2. Kommissionen ~~har bemyndigelse til at fastsætte~~ **fastsætter** yderligere oplysninger vedrørende forsikringskrav og minimumsbeløb ved en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 42. [Ændring 305]

Artikel 23

Godkendelsens gyldighed

1. En godkendelse er gyldig i ~~fem år~~ **ti år**. [Ændring 306]

1a. Godkendelsen udløber eller suspenderes i tilfælde af manglende overholdelse af artikel 34 og 40. Manglende overholdelse af artikel 34 og 40 under godkendelsesproceduren medfører tilbageholdelse af godkendelsen. [Ændring 307]

2. En godkendelse er gyldig for de kategorier og/eller underkategorier, der er specificeret i godkendelsen.

3. Leverandøren af groundhandling-ydelser skal til enhver tid på anmodning kunne godtgøre over for godkendelsesmyndigheden, at den pågældende opfylder alle krav i dette kapitel.

4. Godkendelsesmyndigheden fører tilsyn med, at kravene i dette kapitel opfyldes. Den skal i alle tilfælde foretage en fornyet vurdering af opfyldelsen af kravene i følgende tilfælde:

- a) hvis der er mistanke om et potentielt problem, eller
- b) når en anden medlemsstats godkendelsesmyndighed anmoder herom, eller
- c) når Kommissionen anmoder herom.

5. Godkendelsen forelægges igen til ny godkendelse, når en groundhandling-virksomhed:

- a) ikke har påbegyndt driften 12 måneder efter godkendelsens udstedelse, eller
- b) har indstillet driften i mere end 12 måneder.

6. En groundhandling-virksomhed underretter godkendelsesmyndigheden:

- a) forud for betydelige ændringer i omfanget af sin virksomhed
- b) hvis der indledes en insolvensprocedure mod virksomheden.

Artikel 24

Tilbagekaldelse af godkendelse

1. Godkendelsesmyndigheden kan til enhver tid tilbagekalde godkendelsen, hvis leverandøren af groundhandling-ydelser eller egen-handling-brugeren ikke opfylder de i dette kapitel nævnte kriterier på grund af forhold, som den pågældende kan gøres ansvarlig for. Årsagerne til tilbagekaldelsen meddeles den pågældende leverandør eller egen-handling-bruger og godkendelsesmyndighederne i de øvrige medlemsstater.

Tirsdag den 16. april 2013

2. Godkendelsesmyndigheden tilbagekalder godkendelsen, hvis leverandøren af groundhandling-ydelser bevidst eller uforsvarligt giver godkendelsesmyndigheden falske oplysninger om et vigtigt punkt.

2a. Manglende overholdelse af artikel 34 og 40 fører automatisk til ophævelse, suspendering eller tilbageholdelse af godkendelse. [Ændring 308]

Artikel 25

Godkendelsesafgørelser

1. Godkendelsesmyndigheden træffer afgørelse om en ansøgning snarest muligt og senest to måneder efter, at alle nødvendige oplysninger er indgivet, og under hensyntagen til alle foreliggende forhold. Afgørelsen meddeles ansøgeren og godkendelsesmyndighederne i de øvrige medlemsstater. Afslag skal begrundes.

1a. Proceduren for udstedelse af godkendelser skal være gennemsigtig og ikke-diskriminerende og kan i praksis ikke gå videre end bestemmelserne i denne forordning med hensyn til begrænsning af markedsadgangen eller friheden til egen-handling. [Ændring 309]

2. En godkendelse kan kun afslås, hvis leverandøren af groundhandling-ydelser eller egen-handling-brugeren ikke opfylder de i dette kapitel nævnte kriterier på grund af forhold, som den pågældende kan gøres ansvarlig for, **eller bestemmelserne i artikel 34 og 40. [Ændring 310]**

3. Godkendelsesmyndigheden offentliggør procedurerne for udstedelse og tilbagekaldelse af godkendelser og underretter Kommissionen herom.

Artikel 26

Gensidig anerkendelse af godkendelser

En godkendelse udstedt i en medlemsstat i overensstemmelse med dette kapitel tillader en operatør at levere groundhandling-ydelser enten som leverandør af groundhandling-ydelser eller som egen-handling-bruger i alle medlemsstater, der er omfattet af betingelserne i godkendelsen, og med forbehold for begrænsningerne om markedsadgang indført i henhold til artikel 6 og 14.

Kapitel V

Forpligtelse, der påhviler lufthavnens og centrale infrastrukturers forvaltningsorganer

Artikel 27

Adgang til centrale infrastrukturer og anlæg

1. Denne artikel gælder kun lufthavne, hvis årlige trafik har været mindst 2 mio. passagerbevægelser eller 50 000 tons fragt i mindst de foregående tre år.

2. Lufthavnens forvaltningsorgan offentliggør en liste over centrale infrastrukturer i lufthavnen, **hvis det ikke allerede er gjort. [Ændring 311]**

3. Forvaltningen af de centrale infrastrukturer kan være forbeholdt lufthavnens forvaltningsorgan eller et andet organ, der kan gøre det obligatorisk for leverandører af groundhandling-ydelser og egen-handling-brugere at benytte de pågældende infrastrukturer. Disse infrastrukturer forvaltes på en gennemsigtig, objektiv og ikkediskriminerende måde.

4. Lufthavnens forvaltningsorgan eller eventuelt den offentlige myndighed eller et andet organ, der kontrollerer forvaltningsorganet, beslutter på et objektivt grundlag og efter høring af lufthavnsbrugerudvalget og de virksomheder, der leverer groundhandling-ydelser i lufthavnen, hvilke infrastrukturer der skal centraliseres. Lufthavnens forvaltningsorgan eller eventuelt den offentlige myndighed eller et andet organ, der kontrollerer forvaltningsorganet, sikrer, at en infrastruktur eller et anlæg, der falder ind under definitionen af »central infrastruktur«, udpeges som sådan, og at kravene i dette kapitel overholdes for infrastrukturen eller anlægget.

5. Såfremt lufthavnsbrugerudvalget ikke er enig i forvaltningsorganets beslutning om at centralisere eller ikke centralisere en infrastruktur eller i omfanget af centraliseringen, kan det anmode den uafhængige tilsynsmyndighed, **det tilsvarende kompetente organ** i den pågældende medlemsstat **eller de myndigheder, der er etableret i medfør af artikel 6, stk. 5, og artikel 11. stk. 2 i direktiv 2009/12/EF** om at afgøre, hvorvidt den omhandlede infrastruktur skal centraliseres eller ej og i hvilket omfang **behandle begrundelsen for forvaltningsorganets beslutning for at se, om begrundelsen er gyldig. [Ændring 312]**

Tirsdag den 16. april 2013

6. Leverandører af groundhandling-ydelser og egen-handling-brugere skal have åben adgang til lufthavnsinfrastrukturer, centrale infrastrukturer og lufthavnsanlæg i det omfang, det er nødvendigt for, at de kan udføre deres aktiviteter. Lufthavnens forvaltningsorgan eller, hvor det er relevant, forvaltningsorganet for den centrale infrastruktur eller eventuelt den offentlige myndighed eller et andet organ, der kontrollerer lufthavnens forvaltningsorgan, eller, hvor det er relevant, forvaltningsorganet for den centrale infrastruktur kan gøre denne adgang betinget af vilkår, der er relevante, objektive, gennemsigtige og ikkediskriminerende.

7. Den disponible groundhandling-plads i lufthavnen skal på grundlag af regler og kriterier, der er relevante, objektive, gennemsigtige og ikkediskriminerende, fordeles mellem de forskellige leverandører af groundhandling-ydelser og de forskellige egen-handling-brugere, herunder nytilkomne, i det omfang det er nødvendigt for, at de kan udøve deres rettigheder, og for at sikre reel og loyal konkurrence. **Forvaltningsorganet kan om nødvendigt inddrage og omfordele pladsen.** [Ændring 313]

8. Indbringes en afgørelse om den centrale infrastrukturens anvendelsesområde for den uafhængige tilsynsmyndighed i overensstemmelse med stk. 5 i denne artikel, finder proceduren i til artikel 6, **stk. 3, 4 eller 5**, i direktiv 2009/12/EF anvendelse. [Ændring 314]

Artikel 28

Gebyrer for centrale infrastrukturer og anlæg **lufthavnsanlæg** [Ændring 315]

1. Denne artikel gælder kun lufthavne, hvis årlige trafik har været mindst 2 mio. passagerbevægelser eller 50 000 tons fragt i mindst de foregående tre år.

2. Såfremt der for brugen af de centrale infrastrukturer eller anlæg i lufthavnen opkræves et gebyr, sikrer lufthavnens forvaltningsorgan eller, hvor det er relevant, forvaltningsorganet for den centrale infrastruktur, at gebyrets størrelse fastsættes på grundlag af relevante, objektive, gennemsigtige og ikkediskriminerende kriterier.

3. Lufthavnens forvaltningsorgan eller, hvor det er relevant, forvaltningsorganet for den centrale infrastruktur er berettiget til at få dækket sine omkostninger og få en rimelig forrentning ud af de gebyrer, der pålægges. Gebyrerne udgør en godtgørelse for **en infrastruktur eller** en tjenesteydelse. [Ændring 316]

4. Et gebyr, jf. stk. 1, fastsættes efter den enkelte berørte lufthavns niveau efter høring af lufthavnsbrugerudvalget og de virksomheder, der leverer groundhandling-ydelser i lufthavnen. Lufthavnens forvaltningsorgan eller, hvor det er relevant, forvaltningsorganet for den centrale infrastruktur forelægger årligt lufthavnsbrugerudvalget og de virksomheder, der leverer groundhandling-ydelser i lufthavnen, oplysninger om de elementer, som danner grundlag for fastsættelsen af gebyrerne **på betingelse af, at alle ovennævnte parter forpligter sig til altid at behandle sådanne oplysninger som strengt fortrolige.** Disse oplysninger omfatter som minimum følgende: [Ændring 317]

- a) en opgørelse over de forskellige tjenesteydelser og infrastrukturanlæg, som stilles til rådighed til gengæld for gebyrerne
- b) den metode, der anvendes ved fastsættelse af gebyrerne
- c) lufthavnens overordnede omkostningsstruktur for de faciliteter og ydelser, som gebyrerne vedrører
- d) indtægterne fra de forskellige gebyrer og den samlede udgift til de tjenesteydelser, der dækkes af disse, ~~samt forrentning~~ [Ændring 318]
- e) enhver finansiering fra offentlige myndigheder af faciliteter og tjenesteydelser, som gebyrerne vedrører

ea) den skønnede fremtidige situation i lufthavnen for så vidt angår groundhandling-gebyrer, vækst i trafikken og foreslåede investeringer i infrastruktur [Ændring 319]

f) alle foreslåede større investeringers forventede resultat i form af deres indvirkning på lufthavnens kapacitet.

5. Lufthavnens forvaltningsorgan offentliggør gebyrernes størrelse, herunder en detaljeret liste over leverede ydelser, for at vise, at opkrævede gebyrer for levering af centrale infrastrukturer, ~~groundhandling-plads og væsentlige tjenesteydelser i forbindelse med levering af groundhandling-ydelserne~~ udelukkende bruges til at dække alle eller dele af omkostningerne i den forbindelse. Hvor det er relevant, informerer forvaltningsorganet for den centrale infrastruktur lufthavnens forvaltningsorgan om gebyrernes størrelse og forelægger i den forbindelse en detaljeret liste over de leverede ydelser. [Ændring 320]

Tirsdag den 16. april 2013

5a. Såfremt anvendelsen af andre lufthavnsanlæg end centrale infrastrukturer giver anledning til opkrævning af gebyrer, fastsættes størrelsen af disse gebyrer på grundlag af relevante, objektive, gennemsigtige og ikke-diskriminerende kriterier.

Medlemsstaterne kan fortsat give forvaltningsorganet for et netværk af lufthavne som defineret i direktiv 2009/12/EF tilladelse til at anvende en fælles og gennemsigtigt gebyrordning. [Ændring 321]

6. Er lufthavnsbrugerudvalget ikke enig i et gebyr fastsat af lufthavnens forvaltningsorgan eller, hvor det er relevant, forvaltningsorganet for den centrale infrastruktur, kan det bede medlemsstatens uafhængige tilsynsmyndighed **eller tilsvarende kompetente organer eller de myndigheder, der er etableret i medfør af artikel 6, stk. 5, og artikel 11, stk. 2, i direktiv 2009/12/EF**, om at træffe beslutning om gebyrets størrelse. [Ændring 322]

7. Hvis en afgørelse ~~tvist~~ om gebyrernes størrelse indbringes for den uafhængige tilsynsmyndighed i overensstemmelse med ~~stk. 8 i denne artikel, finder proceduren i henhold til artikel 6 i direktiv 2009/12/EF anvendelse.~~ **stk. 6, træder afgørelsen om gebyrernes størrelse ikke i kraft, før den uafhængige tilsynsmyndighed har behandlet sagen. Såfremt den uafhængige tilsynsmyndighed er enig i afgørelsen fra forvaltningsorganet for den centrale infrastruktur om størrelsen af groundhandling-gebyrerne, kan gebyrerne opkræves med tilbagevirkende kraft fra det tidspunkt, hvor den oprindelige afgørelse blev truffet.** [Ændring 323]

Artikel 29

Juridisk adskillelse

1. I lufthavne, hvis årlige trafikmængde har været mindst ~~2 mio.~~ **5 mio.** passagerbevægelser eller 50 000 tons fragt i mindst de foregående tre år, ~~opretter sikrer~~ lufthavnens forvaltningsorgan eller den centrale infrastrukturs forvaltningsorgan — såfremt den leverer groundhandling-ydelser til tredjemand — ~~en separat juridisk enhed til varetagelse af disse~~ **en streng adskillelse mellem regnskaberne for groundhandling-aktiviteter og regnskaberne for eventuelle andre aktiviteter.**

Enheden er med hensyn til juridisk form, organisation og beslutningstagning uafhængig af enhver enhed, **Regnskaberne for de enheder, som leverer groundhandling-ydelser, skal navnlig være adskilt fra enheder,** der arbejder med forvaltning af lufthavnens infrastruktur, hvis lufthavnens forvaltningsorgan leverer groundhandling-ydelser til tredjemand, og ~~af enhver enhed fra enheder,~~ der arbejder med central infrastruktur, hvis den centrale infrastrukturs forvaltningsorgan leverer groundhandling-ydelser til tredjemand.

2. I lufthavne, hvis årlige trafikmængde har været mindst ~~2 mio.~~ **5 mio.** passagerbevægelser eller 50 000 tons fragt i mindst de foregående tre år, kan de personer, der er ansvarlige for forvaltning af lufthavnsinfrastrukturen eller forvaltningen af den centrale infrastruktur ikke deltage direkte eller indirekte i virksomhedsstrukturerne i den uafhængige enhed, der leverer groundhandling-ydelser.

3. ~~Den juridiske enhed~~ **De enheder,** der leverer groundhandling-ydelser, jf. stk. 1, må ikke modtage nogen krydsfinansiering fra luftfartsaktiviteter i forbindelse med forvaltning af lufthavnsinfrastrukturen ~~i tilfælde, hvor lufthavnens forvaltningsorgan leverer groundhandling-ydelser,~~ eller fra luftfartsaktiviteter i forbindelse med forvaltning af den centrale infrastruktur ~~i tilfælde, hvor den centrale infrastrukturs forvaltningsorgan leverer groundhandling-ydelser,~~ som ville gøre det muligt for den juridiske enhed, der leverer groundhandling-ydelser, at sænke ~~sine~~ **deres** priser på groundhandling-ydelser til tredjemand.

4. I denne artikel betyder et forvaltningsorgans »luftfartsaktiviteter« enhver aktivitet, forvaltningsorganet gennemfører i sin lufthavn, som vedrører levering af tjenesteydelser eller infrastrukturer til lufthavnsbrugere, leverandører af groundhandling-ydelser i deres lufttransportaktivitet eller flypassagerer, der benytter lufthavnen, såsom opkrævning af lufthavnsafgifter, tildeling af infrastrukturer og anlæg samt sikkerhedsforanstaltninger i lufthavnen. Andre aktiviteter end luftfartsvirksomhed omfatter transaktioner med fast ejendom eller aktiviteter i en anden sektor end lufttransport.

5. Ved afslutningen af hvert regnskabsår ~~kontrollerer~~ **behandler** en uafhængig revisor ~~situationen~~ **de særskilte regnskaber** og ~~erklærer bekræfter~~ offentligt, at ~~en sådan~~ **der ikke har fundet nogen** krydsfinansiering ~~ikke har fundet sted~~ **sted fra luftfartsaktiviteter som omhandlet i stk. 3.** Såfremt den ~~juridiske~~ enhed, der leverer groundhandling-ydelser, modtager krydsfinansiering fra andre aktiviteter end luftfartsvirksomhed, skal den enhed, som forvalter lufthavnsinfrastrukturen eller enheden, der forvalter den centrale infrastruktur, påvise, at det er i overensstemmelse med stk. 3. [Ændring 324]

Tirsdag den 16. april 2013

Kapitel VI

Koordinering af aktiviteter og kvalitet

Artikel 30

Forvaltningsorganets rolle i koordineringen af groundhandling-ydelser

1. Lufthavnens forvaltningsorgan er ansvarligt for en god koordinering af groundhandling-aktiviteterne i lufthavnen. Som koordinator for flytrafikken på jorden sikrer lufthavnens forvaltningsorgan især, at leverandører af groundhandling-ydelsers og egen-handling-brugeres operationer **og levering af centrale infrastrukturer** er i overensstemmelse med lufthavnens adfærdskodeks, jf. artikel 31.

Lufthavnens forvaltningsorgan skal have beføjelse til at håndhæve denne adfærdskodeks. De vedtagne foranstaltninger skal være gennemsigtige, forholdsmæssige og ikke-diskriminerende.

Såfremt lufthavnens forvaltningsorgan leverer groundhandling-ydelser eller direkte eller indirekte kontrollerer en virksomhed, som gør det, påser den uafhængige tilsynsmyndighed, at groundhandling-aktiviteterne samordnes korrekt, og fører tilsyn med forvaltningsorganets håndhævelse af adfærdskodeksen.

2. I lufthavne, hvis årlige trafik har været mindst 5 mio. passagerer eller 100 000 tons fragt i mindst tre år i træk, gælder det endvidere, at

- a) leverandører af groundhandling-ydelsers og egen-handling-brugeres operationer **og levering af centrale infrastrukturer** som minimum skal leve op til de kvalitetsstandarder, der er fastsat i artikel 32
- b) lufthavnens forvaltningsorgan skal sikre, at **der er udarbejdet en beredskabsplan for** leverandører af groundhandling-ydelsers og egen-handling-brugeres operationer, **og at disse operationer om muligt** koordineres gennem lufthavnens samarbejdsbaserede beslutningsprocesser og via en tilstrækkelig beredskabsplan.

3. Denne artikels bestemmelser berører ikke Unionens konkurrenceregler.

4. Lufthavnens forvaltningsorgan forelægger en årsberetning om anvendelsen af foranstaltningerne i stk. 2 for Eurocontrols præstationsvurderingskommission. Præstationsvurderingskommissionen forelægger en konsolideret rapport for Kommissionen.

5. Lufthavnens forvaltningsorgan indberetter eventuelle problemer med leverandører af groundhandling-ydelser eller egen-handling-brugere **eller med levering af centrale infrastrukturer** i sin lufthavn til den nationale godkendelsesmyndighed. [Ændring 325]

Artikel 30a

Tilstedeværelse af en kontaktperson, som repræsenterer det enkelte luftfartselskab

I lufthavne med over 2 mio. passager skal hvert enkelt luftfartselskab råde over en kontaktperson eller være juridisk repræsenteret. Kontaktpersonen, som kan være en groundhandling-leverandør, skal have myndighed til at forpligte luftfartselskabet økonomisk, operationelt og juridisk i den pågældende lufthavn. [Ændring 326]

Artikel 31

Adfærdskodeks

1. Med henblik på denne artikel er »adfærdskodeks« alle regler, som defineres af lufthavnens forvaltningsorgan, en offentlig myndighed eller ethvert andet organ, der kontrollerer lufthavnen.

2. Lufthavnens forvaltningsorgan, en offentlig myndighed eller et andet organ, som kontrollerer lufthavnen, kan **efter høring af lufthavnsbrugerudvalget og de virksomheder, der leverer groundhandling-ydelser**, fastlægge en adfærdskodeks **for at sikre, at lufthavnen er velfungerende.** [Ændring 327]

3. Adfærdskodeksen skal være baseret på følgende principper:

- a) Den gælder for de forskellige leverandører af groundhandling-ydelser og lufthavnsbrugere uden forskelsbehandling.

Tirsdag den 16. april 2013

- b) Den er relevant i forhold til det tilstræbte mål.
- c) Den må ikke resultere i en faktisk indskrænkning af adgangen til markedet eller af udøvelsen af egen-handling i forhold til, hvad der er fastsat i denne forordning. **Navnlig ved overtrædelser af artikel 34 og 40 begrænses markedsadgangen automatisk. Manglende overholdelse af artikel 34 og 40 fører automatisk til suspendering, tilbageholdelse eller inddragelse af godkendelsen.** [Ændring 328]
- ca) **Lufthavnens forvaltningsorgan, en kompetent myndighed eller et andet organ med ansvar for lufthavnstilsyn kan frit vælge de nødvendige tiltag og instrumenter til sanktionering af overtrædelser af adfærdskodeksen eller manglende efterlevelse af instrukser. Sådanne nødvendige tiltag skal udtrykkeligt omfatte kontraktmæssige sanktioner.** [Ændring 329]
4. Medlemsstaten kan, ~~eventuelt på~~ **efter** forslag af ~~fra~~ lufthavnens forvaltningsorgan: [Ændring 330]
- a) **sanktionere, begrænse eller** forbyde en leverandør eller egen-handling-bruger at ~~levere~~ **leverandør af groundhandling-ydelser eller egen-handling-bruger at levere** groundhandling-ydelser eller benytte egen-handling, hvis den pågældende leverandør eller bruger undlader at overholde adfærdskodeksen. **Medlemsstaterne træffer afgørelse i henhold til dette stykke inden for en frist på to måneder efter modtagelsen af et forslag fra lufthavnens forvaltningsorgan** [Ændring 331]
- b) pålægge leverandører af groundhandling-ydelser i en lufthavn, at deltage på en rimelig og ikkediskriminerende måde i opfyldelsen af de public serviceforpligtelser, der er fastsat i nationale love og regler, særlig forpligtelsen til at sikre kontinuerlig service.

Artikel 32

Minimumskvalitetsstandarder

1. I denne artikel er »minimumskvalitetsstandarder« minimumsniveauet for den kvalitet, der kræves for groundhandling-ydelser.
2. I lufthavne, hvis årlige trafik har været mindst 5 mio. passagerbevægelser eller 100 000 tons fragt i mindst de foregående tre år, fastsætter lufthavnens forvaltningsorgan eller, hvor det er relevant, den offentlige myndighed eller et andet organ, der kontrollerer lufthavnen, **efter høring af lufthavnsbrugerudvalget** minimumskvalitetsstandarder for udførelsen af groundhandling-ydelser **og levering af centrale infrastrukturer. De minimumskvalitetsstandarder, som fastlægges af lufthavnens forvaltningsorgan, indberettes straks til Kommissionen og meddeles den kompetente myndighed, som i givet fald kan anmode om, at de pågældende minimumskvalitetsstandarder ændres.**

Disse standarder skal være i overensstemmelse med lufthavnsoperatørens og berørte luftfartøjsoperatørers sikkerhedskrav, ordninger og administrationssystemer i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 216/2008 af 20. februar 2008 om fælles regler for civil luftfart og om oprettelse af et europæisk luftfartssikkerhedsagentur⁽¹⁾.

3. Leverandører af groundhandling-ydelser **og lufthavnens forvaltningsorgan eller, hvor det er relevant, forvaltningsorganet for den centrale infrastruktur samt** egen-handling-brugere skal overholde disse minimumskvalitetsstandarder. Endvidere skal lufthavnsbrugere, leverandører af groundhandling-ydelser **og lufthavnens forvaltningsorgan eller, hvor det er relevant, forvaltningsorganet for den centraliserede infrastruktur** overholde minimumskvalitetsstandarderne i deres kontraktlige relationer.
4. Minimumskvalitetsstandarderne dækker navnlig følgende områder: driftsresultater, **personaleuddannelse, passende udstyr, uddannelse**, levering af information og bistand til passagerer, især som omhandlet i forordning (EF) nr. 261/2004⁽²⁾ og forordning (EF) nr. 1107/2006, samarbejdsbaserede beslutningsprocesser, sikkerhed, beredskabsforanstaltninger og ~~miljø~~ **overholdelse af miljøkrav.**
5. Minimumskvalitetsstandarderne skal være retfærdige, gennemsigtige, ikkediskriminerende og må ikke berøre gældende EU-lovgivning, bl.a. forordningerne (EF) nr. 261/2004 og (EF) nr. 1107/2006. De skal være sammenhængende, forholdsmæssige og relevante i forhold til lufthavnsoperationernes kvalitet. I den forbindelse tages der behørigt hensyn til kvaliteten af toldbehandling, lufthavnssikkerhed og immigrationsprocedurer.

⁽¹⁾ EUT L 79 af 19.3.2008, s. 1.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser (EUT L 46 af 17.2.2004, s. 1).

Tirsdag den 16. april 2013

6. Minimumskvalitetsstandarderne skal overholde de specifikationer, som er fastsat **bilag Ia** af Kommissionen. ~~Kommissionen har bemyndigelse til at vedtage specifikationerne gennem delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 42.~~

7. ~~Forud for fastlæggelsen af disse standarder hører lufthavnens forvaltningsorgan brugerudvalget og leverandørerne af groundhandling-ydelser. Den pågældende medlemsstats kompetente myndighed pålægger direkte eller på grundlag af en indberetning fra lufthavnens forvaltningsorgan passende sanktioner i tilfælde af manglende opfyldelse af minimumskvalitetsstandarderne. Dette sker efter følgende procedure:~~

— ~~såfremt leverandører af groundhandling-ydelser eller egen-handling-brugere ikke opfylder minimumskvalitetsstandarderne, orienterer lufthavnens forvaltningsorgan dem straks om de pågældende uregelmæssigheder og giver dem en liste over de kriterier, der skal opfyldes. Den orienterer ligeledes lufthavnsbrugerudvalget og medlemsstatens kompetente myndighed om den manglende overholdelse af standarderne~~

— ~~såfremt leverandøren af groundhandling-ydelser eller egen-handling-brugeren seks måneder efter udleveringen af listen over kriterier ikke i fuld udstrækning overholder minimumsstandarderne, kan lufthavnens forvaltningsorgan efter høring af lufthavnsbrugerudvalget anmode den berørte medlemsstat om at idømme leverandøren af groundhandling-ydelser eller egen-handling-brugeren en bøde eller om delvist eller fuldstændig at forbyde dem at levere ydelser i den pågældende lufthavn eller på hele den pågældende medlemsstats territorium. Kommissionen og den pågældende offentlige myndighed orienteres straks om, hvad medlemsstaten har foretaget i anledning af en sådan anmodning fra en lufthavns forvaltningsorgan.~~

7a. ~~Lufthavnens forvaltningsorgan fastlægger arten og omfanget af de aktiviteter, der er omfattet af hvert kriterium for minimumskvalitetsstandarder i dets lufthavn. Lufthavnens forvaltningsorgan hører lufthavnsbrugerudvalget om definitionen og omfanget af disse standarder samt om metoden for konstatering af overholdelsen af dem. Inden standarderne træder i kraft, modtager alle leverandører af groundhandling-ydelser og egen-handling-brugere uddannelse for at sikre, at de er i stand til ordentligt at vurdere, om de overholder minimumskvalitetsstandarderne.~~

7b. ~~Mindst én gang om året meddeler lufthavnens forvaltningsorgan lufthavnsbrugerudvalget, i hvilket omfang leverandørerne af groundhandling-ydelser og egen-handling-brugere overholder de gældende minimumskvalitetsstandarder.~~

7c. ~~Uden at det berører stk. 1 — 7, koncentrerer lufthavnens forvaltningsorgan sig om sikkerhedsforhold ved evalueringen af groundhandling-leverandørernes overholdelse af minimumskvalitetsstandarderne og griber ind på passende vis i overensstemmelse med den normale procedure, hvis den mener, at lufthavnens sikkerhed bringes i fare.~~

7d. ~~Alle gældende minimumskvalitetsstandarderne, herunder de kvantitative kriterier, skal gøres tilgængelig for offentligheden. Lufthavnens forvaltningsorgan hører først lufthavnens lufthavnsbrugerudvalg og leverandørerne af groundhandling-ydelser i lufthavnen, før den ajourfører eller ændrer minimumskvalitetsstandarderne. [Ændring 332]~~

Artikel 33

Indberetningsforpligtelser vedrørende udførelse af groundhandling-ydelser

1. ~~Lufthavne, hvis årlige trafikmængde har været mindst 5 mio. passagerbevægelser eller 100 000 tons fragt i mindst tre år i træk, indberetter leverandører og egen-handling-brugere deres driftsresultater til Kommissionen.~~

2. ~~Kommissionen har bemyndigelse til at vedtage detaljerede specifikationer vedrørende indhold og formidling af indberetningsforpligtelserne gennem en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 42. [Ændring 333]~~

Artikel 34

Uddannelse

1. ~~Leverandører af groundhandling-ydelser og egen-handling-brugere sikrer, at alle deres ansatte, der arbejder med levering af groundhandling-ydelser, bl.a. ledere og tilsynsførende, regelmæssigt deltager i **specifik faglig** og periodisk uddannelse, så de kan udføre de opgaver, de får pålagt, **og forhindre ulykker og personskader. En kompetent EU-institution fastsætter i samarbejde med de kompetente myndigheder i medlemsstaterne, lufthavnsdriftsvirksomheder og arbejdsmarkedets parter ambitiøse og bindende minimumsstandarder til sikring af den højeste standard inden for**~~

Tirsdag den 16. april 2013

undervisning og uddannelse af medarbejdere inden for groundhandling-sektoren. Disse standarder ajourføres regelmæssigt og udvikles, så de kan bidrage til at højne kvaliteten af driften for så vidt angår pålidelighed, stabilitet og sikkerhed og dermed skabe lige vilkår for operatørerne. Medlemsstaterne kompetente myndigheder fører tilsyn med overholdelsen af undervisnings- og uddannelsesstandarderne på hensigtsmæssig vis. Tjenesteydelsesleverandørerne akkreditering suspenderes, tilbagekaldes eller inddrages indtil de gældende standarder er opfyldt i den pågældende lufthavn. Formålet med denne procedure er at garantere sikkerheden inden for europæisk luftfart. Der kan beordres løbende uddannelse på bekostning af leverandøren af groundhandling-ydelser eller egen-handling-brugere. [Ændring 334]

2. Alle medarbejdere, der arbejder med levering af groundhandling-ydelser, skal **regelmæssigt** deltage ~~mindst to dage i et teoretisk og praktisk grunduddannelseskursus og~~ i uddannelse af relevans for de opgaver, de får pålagt. **Medlemsstaternes kompetente myndigheder fastsætter i samarbejde med lufthavnsoperatører og arbejdsmarkedets parter nærmere bestemmelser om yderligere lufthavnsspecifik uddannelse og om hyppighed og minimumsvarighed af en sådan uddannelse. Beståelse af en praktisk og en teoretisk prøve skal vise, at de relevante færdigheder og den nødvendige viden er oparbejdet. Samtlige udgifter til uddannelsen afholdes af arbejdsgiveren.** Alle medarbejdere skal deltage i den relevante uddannelse, ~~når før~~ de tiltræder et nyt job, eller ~~når før~~ de får pålagt **påtager sig** en ny opgave. [Ændring 335]

3. **Indholdet af prøverne og uddannelsen og gennemførelsen af dem skal harmoniseres på EU-plan og reguleres og kontrolleres af de kompetente myndigheder i medlemsstaterne.** Hvor det er relevant for den pågældende groundhandling-aktivitet, skal uddannelsen **og prøverne** mindst dække: [Ændring 336]

- a) sikkerhed (security), bl.a. sikkerhedskontrol, driftssikkerhed, sikkerhedsudstyr og forvaltning af sikkerhedstrusler
- b) farligt gods
- c) airside-sikkerhed, herunder sikkerhedsfilosofi, sikkerhedsforskrifter, farer, menneskelige faktorer airside-mærkninger og skiltning, nødsituationer, forebyggelse af skade fra indslugede fremmedlegemer, personlige værnemidler, ulykker-hændelser-nærvædhændelser, samt tilsyn med airside-sikkerhed
- d) uddannelse af airside-chauffører, bl.a. generelle ansvarsområder og procedurer (procedurer for nedsat sigtbarhed), køretøjsudstyr, lufthavnsregler samt layout for trafik- og manøvreområder
- e) ground serviceudstyr (GSE), drift og forvaltning, herunder GSE-vedligeholdelse og GSE-operationer
- f) kontrol med lastning og losning, herunder vægt og balancekompetencer og -bevidsthed, flys strukturelle lastebegrænsninger, lasteenheder, lastning af bulklastrum, lastfordelingsplan, balancetabeller/diagrammer, lasteinstruktionsrapport, lastemeddelelser og lastekontrol med farligt gods
- g) funktionsuddannelse i passagerbetjening **med særlig vægt på passagerer med særlige behov, navnlig bevægelses-hæmmede og handicappede passagerer**, herunder uddannelse i passagerindstigning, brouddannelse og passagerinformation og -bistand i overensstemmelse med forordningerne (EF) nr. 261/2004 og (EF) nr. 1107/2006 [Ændring 337]
- h) funktionsuddannelse i bagagehåndtering
- i) uddannelse i flyhåndtering og lastning
- j) flyets bevægelser på jorden, herunder operationer i den forbindelse, drift af materiel, til- og frakoblingsprocedurer for materiel-fly, håndsignaler for flyets bevægelser på jorden, dirigering af fly og bistand ved flyets bevægelser på jorden
- k) fysisk håndtering af fragt og post, herunder gældende forbud og begrænsninger i handel med varer
- l) uddannelse i koordinering af flyekspedition
- m) miljø, herunder kontrol af spild, udledningsforvaltning og bortskaffelse af affald

Tirsdag den 16. april 2013

- n) nødforanstaltninger, **uddannelse i førstehjælp** og beredskabsforvaltning [**Ændring 338**]
- o) indberetningssystemer
- p) outsourcing af kvalitetskontrol

pa) foranstaltninger til beskyttelse af groundhandling-medarbejdere mod sundhedsrisici, som typisk er forbundet med deres arbejde. [**Ændring 339**]

4. Alle leverandører af groundhandling-ydelser og egen-handling-brugere indberetter årligt oplysninger om overholdelsen af deres uddannelsesforpligtelser til lufthavnens forvaltningsorgan.

Artikel 35

Underentrepriser

1. Med forbehold af stk. 2, 3 og 4 kan leverandører af groundhandling-ydelser benytte underleverandører. **Artikel 34 og 40 finder tilsvarende anvendelse på underleverandører.** [**Ændring 340**]

2. ~~Egen-handling-brugere må kun give groundhandling-ydelser i underentreprise, hvis de midlertidigt er ude af stand til at udføre egen-handling på grund af force majeure.~~ [**Ændring 341**]

3. Underleverandører må ikke give groundhandling-ydelser i underentreprise.

4. En leverandør af groundhandling-ydelser, jf. artikel 11, stk. 1, må ikke give groundhandling-ydelser i underentreprise, undtagen hvis den pågældende midlertidigt er ude af stand til at levere disse groundhandling-ydelser på grund af force majeure.

5. Leverandører af groundhandling-ydelser og egen-handling-brugere, der benytter ~~en eller flere underleverandører~~ **en underleverandør til en bestemt ydelseskategori**, sikrer, at ~~underleverandørerne~~ **underleverandøren** opfylder de forpligtelser der påhviler leverandører af groundhandling-ydelser i henhold til denne forordning. [**Ændring 342**]

5a. Der gives kun kontrakter til underleverandører, som har påvist, at de er kvalificerede og pålidelige. [**Ændring 343**]

5b. Leverandører af groundhandling-ydelser og egen-handling-brugere, som anvender en eller flere underleverandører, er fortsat økonomisk ansvarlige for underleverancen. [**Ændring 344**]

5c. Den udliciterende enhed kan begrænse antallet af underleverandører, når dette er nødvendigt af plads- eller kapacitetshensyn. [**Ændring 345**]

6. Leverandører af groundhandling-ydelser og egen-handling-brugere, der benytter ~~en eller flere underleverandører~~ **en underleverandør til en bestemt kategori af ydelser**, giver lufthavnens forvaltningsorgan meddelelse om navnet på de(n) pågældende underleverandør(er) og de(n) pågældendes aktiviteter. [**Ændring 346**]

7. Ansøger en leverandør af groundhandling-ydelser om tilladelse til at levere groundhandling-ydelser under udvælgelsesproceduren, jf. artikel 7, skal denne anføre, hvor mange underleverandører den pågældende har til hensigt at benytte samt deres navne og aktiviteter.

Kapitel VII

Internationale forbindelser

Artikel 36

Forbindelser med tredjelande

1. **En medlemsstat kan helt eller delvist suspendere de forpligtelser, der udspringer af denne forordning, i forbindelse med leverandører af groundhandling-ydelser og lufthavnsbrugere fra tredjelande som omhandlet i dette stykke i overensstemmelse med EU-retten.** [**Ændring 348**] og med forbehold af Unionens internationale forpligtelser ~~kan~~

Tirsdag den 16. april 2013

~~Kommissionen i overensstemmelse med undersøgelsesproceduren, jf. artikel 43, stk. 3, beslutte, at en eller flere medlemsstater skal træffe foranstaltninger, herunder hel eller delvis suspendering af adgangsretten til groundhandling-markedet inden for dens/deres område(r), over for leverandører og egen-handling-brugere fra det pågældende tredjeland med henblik på at afhjælpe tredjelandets diskriminerende adfærd, hvis~~**når** det viser sig, at et tredjeland i forbindelse med adgang til markedet for groundhandling eller egen-handling: [**Ændring 347**]

- a) ikke retligt eller faktisk indrømmer leverandører groundhandling-ydelser og egen-handling-brugere fra en medlemsstat en behandling, der svarer til den, som medlemsstaten giver det pågældende tredjelandets leverandører eller egen-handling-brugere i sin lufthavn, eller
  - b) retligt eller faktisk indrømmer leverandører af groundhandling-ydelser og egen-handling-brugere fra en medlemsstat dårligere behandling end den, som tredjelandet giver sine egne leverandører af groundhandling-ydelser eller egen-handling-brugere, eller
  - c) indrømmer leverandører af groundhandling-ydelser og egen-handling-brugere fra andre tredjelande en gunstigere behandling end den, som tredjelandet giver leverandører af groundhandling-ydelser eller egen-handling-brugere fra en medlemsstat.
2. En leverandør af groundhandling-ydelser eller egen-handling-bruger fra et tredjeland anses for et være en fysisk eller juridisk person, der er oprettet i overensstemmelse med det pågældende tredjelandets love og har sit registrerede kontor, sin centraladministration eller sit hovedforretningssted på tredjelandets område.
3. Unionen og/eller medlemsstaterne sikrer, at der, for så vidt angår rettigheder vedrørende markedsadgang i tredjelande, ikke finder nogen forskelsbehandling sted mellem EU-lufthavnsbrugere, der leverer groundhandling-ydelser til tredjemand, og andre EU-leverandører af groundhandling-ydelser.

Kapitel VIII

Indberetnings- og overvågningsforpligtelser

Artikel 37

Indberetningsforpligtelser for medlemsstaterne

1. Medlemsstaterne fremsender inden den 1. juli hvert år listen over lufthavne, der er omfattet af mindst én af begrænsningerne i adgangen til groundhandling-markedet, jf. artikel 6, stk. 2, eller artikel 14, til Kommissionen.
2. Medlemsstaterne forelægger inden den 1. juli hvert år Kommissionen listen over leverandører af groundhandling-ydelser og egen-handling-brugere, der er godkendt af medlemsstaten i overensstemmelse med kapitel IV.

Artikel 38

Offentliggørelse af lufthavnslister

Inden udgangen af hvert år offentliggør Kommissionen følgende oplysninger i *Den Europæiske Unions Tidende*:

- a) en liste over EU-lufthavne, hvis årlige trafik har været mindst 5 mio. passagerbevægelser eller 100 000 tons fragt i mindst de foregående tre år
- b) en liste over EU-lufthavne, hvis årlige trafik har været mindst 2 mio. passagerbevægelser eller 50 000 tons fragt i mindst de foregående tre år
- c) en liste over EU-lufthavne, der er åbne for erhvervmæssig trafik
- d) en liste over lufthavne, der er omfattet af begrænsninger i overensstemmelse med artikel 6, stk. 2, eller artikel 14
- e) en liste over leverandører af groundhandling-ydelser eller egen-handling-brugere, der er godkendt i overensstemmelse med kapitel IV.

Tirsdag den 16. april 2013

Artikel 39

Evaluerings- og Informationsrapport

1. Senest ~~fire~~ **tre** år efter denne forordnings ikrafttrædelsesdato forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om forordningens gennemførelse. Rapporten skal især vurdere ~~enhver form for~~ **betydelig indvirkning** ~~indvirkningen~~ på kvaliteten af groundhandling-ydelser og **på** ansættelses- og arbejdsvilkårene. Rapporten ~~omfatter~~ **skal behandle** følgende indikatorer og kriterier ~~for en stikprøve af lufthavne~~: [Ændring 349]
- a) gennemsnitligt antal leverandører af groundhandling-ydelser i Unionens lufthavne for de 11 kategorier af ydelser
  - b) antal egen-handling-brugere i hver lufthavn i Unionen for de 11 kategorier af ydelser
  - c) antal lufthavne, hvor antallet af leverandører af groundhandling-ydelser er begrænset, og værdien af begrænsningen/begrænsningerne
  - d) antal virksomheder med en godkendelse fra en medlemsstat, som opererer i en anden medlemsstat
  - e) interessenternes mening om godkendelsessystemet (godkendelseskriterier, gennemførelsesproblemer, pris, **forvaltningsprocessen** osv.) [Ændring 350]
  - f) antal leverandører af groundhandling-ydelser og egen-handling-brugere, der opererer i Unionen (i alt)
  - g) pris- og forvaltningssystem for centrale infrastrukturer i hver lufthavn
  - h) forvaltningsorganets markedsandel i groundhandling-aktiviteterne i hver lufthavn for de 11 kategorier af ydelser
  - i) markedsandel for brugere, der leverer groundhandling-ydelser til tredjemand, i hver lufthavn for alle kategorier af ydelser
  - j) sikkerhedsulykker **og -hændelser i** forbindelse med groundhandling-ydelser [Ændring 351]
  - k) interessenternes mening om kvaliteten af groundhandling-ydelser i lufthavne med hensyn til medarbejderkompetence, miljø, sikkerhed og koordinering af aktiviteter (samarbejdsbaserede beslutningsprocesser, beredskabsforanstaltninger, uddannelse i en lufthavns kontekst, brug af underleverandører)
  - l) minimumskvalitetsstandarder for groundhandling-virksomheder **i hver EU-lufthavn i forbindelse med de 11 kategorier af groundhandling-ydelser, der er anført i bilag I. Undersøgelse af forholdet mellem forsinkelser, der skyldes groundhandling-ydelser, og minimumskvalitetsstandarderne** [Ændring 352]
  - m) ~~oplysninger om~~ **faglig uddannelse og videreuddannelse for så vidt angår de områder, der er anført i punkt a til pa i artikel 34, stk. 3. undersøgelse af sammenhæng mellem forsinkelse i groundhandling-ydelser og situationen omkring faglig uddannelse og videreuddannelse** [Ændring 353]
  - n) overførsel af medarbejdere og virkningen heraf på medarbejderbeskyttelsen, **navnlig antallet af medarbejdere, der er blevet overført, og antallet af medarbejdere, som har accepteret frivillig afskedigelse, i de tilfælde, hvor leverandøren af groundhandling-ydelser er blevet udskiftet; lønudviklingen for overførte medarbejdere og antallet af sager, der er blevet indbragt for arbejdsretten i forbindelse med overførsler** [Ændring 354]
  - o) beskæftigelse og arbejdsvilkår i groundhandling-sektoren, **navnlig udviklingen i lønningerne sammenlignet med udviklingen i den pris, der kræves for ydelserne, og i forhold til ændringer i produktiviteten i forbindelse med groundhandling-ydelser i lufthavne generelt og dem, som leveres af individuelle leverandører af groundhandling-ydelser.** [Ændring 355]

Tirsdag den 16. april 2013

2. Kommissionen og medlemsstaterne samarbejder om indsamling af information til den i stk. 1 omhandlede rapport.
3. På basis af denne rapport kan Kommissionen **i nært samarbejde med Europa-Parlamentet** beslutte, om en revision af forordningen er nødvendig. [Ændring 356]

Kapitel IX

Social beskyttelse

Artikel 40

Social beskyttelse

~~Med forbehold for anvendelsen af denne forordning og under hensyntagen til de øvrige bestemmelser i EU-lovgivningen kan Medlemsstaterne træffe de nødvendige foranstaltninger for at beskytte arbejdstagernes rettigheder sikrer retligt, at medarbejderne i virksomheder, som leverer groundhandling- eller egen-handlingydelser til tredjemand, har tilstrækkelig social og arbejdsmarkedsmæssig beskyttelse samt rimelige arbejdsforhold, herunder i forbindelse med underleverance og servicekontrakter. Hvis en medlemsstats kompetente myndigheder opdager, at de gældende normer ikke overholdes i en given lufthavn, suspenderes, tilbagekaldes eller ophæves en tjenesteydelsesleverandørs eller egen-handlingsenheds akkreditering, indtil de krævede normer igen er opfyldt. [Ændring 361]~~

Kapitel X

Klageadgang vedrørende afgørelser eller individuelle foranstaltninger

Artikel 41

Klageret

1. Medlemsstater eller eventuelt forvaltningsorganer påser, at enhver part, der kan godtgøre en retlig interesse, har adgang til at klage over de enkelte afgørelser eller foranstaltninger, der træffes i medfør af artikel 6, stk. 2, artikel 7-10, artikel 13, 23, 24, 27, 28, 31 og 32.
2. En klage kan indbringes for en national domstol eller en anden offentlig myndighed end den pågældende lufthavns forvaltningsorgan, og denne myndighed skal i givet fald være uafhængig af den offentlige myndighed, som kontrollerer lufthavnens forvaltningsorgan. Hvor det er anført i denne forordning, indbringes klagen for den uafhængige tilsynsmyndighed.

Kapitel XI

Bestemmelser om gennemførelsesbeføjelser og delegerede beføjelser

Artikel 42

Udøvelse af delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastsatte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 22, 32 og 33, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra denne forordnings ikrafttrædelsesdato.
3. Den i artikel 22, 32 og 33 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidig Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

Tirsdag den 16. april 2013

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 22, artikel 32 eller artikel 33 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har meddelt Kommissionen, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 43

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011. Hvor udvalgets udtalelse skal indhentes ved skriftlig procedure, afsluttes den skriftlige procedure uden noget resultat, hvis formanden træffer beslutning herom, eller et simpelt flertal af udvalgets medlemmer anmoder herom inden for tidsfristen for afgivelse af udtalelsen.
3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011. Hvor udvalgets udtalelse skal indhentes ved skriftlig procedure, afsluttes den skriftlige procedure uden noget resultat, hvis formanden træffer beslutning herom, eller et simpelt flertal af udvalgets medlemmer anmoder herom inden for tidsfristen for afgivelse af udtalelsen.

Kapitel XII

Afsluttende bestemmelser

Artikel 44

Ophævelse

Direktiv 96/67/EF ophæves med virkning fra anvendelsesdatoen for denne forordning.

Henvisninger til det ophævede direktiv betragtes som henvisninger til denne forordning.

Artikel 45

Overgangsbestemmelser

1. Leverandører, der er udvalgt i overensstemmelse med artikel 11 i direktiv 96/67/EF før denne forordnings anvendelsesdato, er fortsat godkendt på de betingelser, der er fastsat i direktiv 96/67/EF, indtil den oprindeligt planlagte udvælgelsesperiode er udløbet.
2. I lufthavne, hvor der kun blev udvalgt to leverandører pr. ydelseskategori i medfør af artikel 6, stk. 2, i direktiv 96/67/EF, og hvor der skal udvælges mindst tre leverandører i medfør af artikel 6, stk. 2, i denne forordning, gennemføres der en udvælgelsesprocedure i overensstemmelse med artikel 7-13 i denne forordning, således at den tredje leverandør udvælges og kan påbegynde sit virke senest ~~et år~~ **tre år** efter denne forordnings anvendelsesdato.
3. Godkendelser udstedt i overensstemmelse med artikel 14 i direktiv 96/67/EF er fortsat gyldige indtil udløb og under alle omstændigheder højst to år efter denne forordnings anvendelsesdato.
4. Hvis en virksomhed har fået udstedt en godkendelse i overensstemmelse med denne forordning, anmoder den inden for højst to måneder om ophævelse af eventuelle godkendelse(r) udstedt i overensstemmelse med artikel 14 i direktiv 96/67/EF. Såfremt en godkendelse udstedt i overensstemmelse med artikel 14 i direktiv 96/67/EF skal udløbe senest to måneder efter udstedelsen af den nye godkendelse i overensstemmelse med denne forordning, er virksomheden dog ikke forpligtet til at anmode om ophævelsen.
5. Artikel 26 i denne forordning finder ikke anvendelse på godkendelser, der er udstedt i overensstemmelse med artikel 14 i direktiv 96/67/EF.

Tirsdag den 16. april 2013

Artikel 46

Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning finder anvendelse fra den ... (*)

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i ..., den

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

På Rådets vegne

Formand

BILAG I

FORTEGNELSE OVER KATEGORIER AF GROUNDHANDLING-YDELSER

1. Administrativ groundhandling og overvågning omfatter følgende underkategorier:
  - 1.1. repræsentation af og forbindelse til de lokale myndigheder eller andre relevante organer eller personer, betaling af udgifter for lufthavnsbrugeren og tilvejebringelse af lokaler til lufthavnsbrugeren repræsentanter
  - 1.2. kontrol med lastning og losning samt fornøden kommunikation
  - 1.3. behandling, lagring, håndtering og administration af lasteenheder
  - 1.4. alle andre overvågningsaktiviteter før, under eller efter flyvningen og enhver anden administrativ service, lufthavnsbrugeren har behov for.
2. Passagerbetjening omfatter ydelse af alle former for information og bistand — herunder inden for rammerne af den relevante EU-lovgivning om passagerrettigheder — til passagerer ved ankomst, afgang, transit eller tilsluttende flyforbindelse, bl.a. billetkontrol, rejsedokumentkontrol, indtjekning af bagage **og konstatering af, at bagagen tilhører den pågældende passager, f.eks. ved hjælp af elektronisk kontrol**, og transport af denne til sorteringsområderne. [**Ændring 358**]
3. Bagagehåndtering omfatter behandling af bagagen i sorteringsområdet, sortering af den, forberedelse til forsendelse, anbringelse på transportsystemer, der fører den til flyet fra sorteringsområdet og omvendt, og transport af bagagen fra sorteringsområdet til udleveringen.
4. Fysisk håndtering af fragt og post omfatter følgende underkategorier:
  - 4.1. fragt: den fysiske håndtering af eksport-, import- og transitfragt, behandling af dermed forbundne dokumenter og toldbehandling og enhver sikkerhedsforanstaltning, der er aftalt mellem parterne eller påkrævet af omstændighederne
  - 4.2. post: den fysiske håndtering af indgående og udgående post, behandling af de dermed forbundne dokumenter og enhver sikkerhedsforanstaltning, der er aftalt mellem parterne eller påkrævet af omstændighederne.
5. Forpladshandling omfatter følgende underkategorier:
  - 5.1. dirigering af flyet ved ankomst og afgang
  - 5.2. ydelse af assistance ved parkering af flyet og levering af det nødvendige handling-udstyr
  - 5.3. kommunikation mellem flyet og leverandøren af airside-handling

---

(*) ~~18 måneder~~ **36 måneder** efter vedtagelsesdatoen. [**Ændring 357**]

Tirsdag den 16. april 2013

5.4. lastning og losning af flyet, herunder levering og drift af det nødvendige udstyr og transport af besætning og passagerer mellem flyet og terminalen samt transport af bagage mellem flyet og terminalen **samt lastning og losning af rullestole, bevægelseshjælpemidler og andre hjælpemidler for personer med nedsat mobilitet [Ændring 359]**

5.5. assistance ved start og levering af det nødvendige udstyr i forbindelse hermed

5.6. manøvrering af flyet ved afgang og ved ankomst, levering og drift af det nødvendige udstyr

5.7. transport af mad- og drikkevarer til og fra flyet samt lastning og losning heraf.

6. Rengøring og servicering af flyet omfatter:

6.1. udvendig og indvendig rengøring af flyet, toilettømning, vandpåfyldning

6.2. luftkonditionering og opvarmning af kabinen, fjernelse af sne og is og afisning af flyet

6.3. anbringelse i kabinen af kabineudstyr og oplagring af dette udstyr.

7. Brændstof- og oliehandling omfatter følgende underkategorier:

7.1. påfyldning og tømning af brændstof, herunder oplagring, også hvis det sker ved siden af lufthavnen, samt kvalitetskontrol og kontrol med de leverede mængder

7.2. påfyldning af olie og andre væsker.

8. Vedligeholdelse af flyet omfatter:

8.1. de forskriftsmæssige aktiviteter inden flyvningen

8.2. specifikke aktiviteter, som kræves af brugeren

8.3. levering og forvaltning af det nødvendige vedligeholdelsesmateriel og af reservedele

8.4. anmodning om eller bestilling af en standplads og/eller hangar, hvor vedligeholdelsen kan finde sted.

9. Operationel assistance og administration af flybesætninger omfatter følgende underkategorier:

9.1. forberedelse af flyvningen i afgangslufthavnen eller ethvert andet sted

9.2. assistance under flyvningen, herunder efter omstændighederne omlægning af flyets rute

9.3. aktiviteter efter endt flyvning

9.4. administration af flybesætninger.

10. Overfladetransport omfatter følgende underkategorier:

10.1. transport af passagerer, besætning, bagage, fragt og post mellem forskellige terminaler i samme lufthavn, men ikke transport mellem flyet og ethvert andet punkt inden for samme lufthavnsområde

10.2. enhver særtransport på brugerens anmodning.

11. Catering omfatter følgende underkategorier:

11.1. forbindelse med leverandørerne og administration

11.2. oplagring af mad- og drikkevarer og det nødvendige udstyr til tilberedning deraf

Tirsdag den 16. april 2013

- 11.3. rengøring af udstyr
- 11.4. forberedelse og levering af materiel og af mad- og drikkevarer.

BILAG Ia**LISTE OVER MINIMUMS-KVALITETSSTANDARDE**

Minimumskvalitetsstandarderne, som fastsættes af lufthavnens forvaltningsorgan eller et andet organ som omhandlet i artikel 32, omfatter følgende:

1. Driftsmæssige minimumskvalitetsstandarder:**a) passagerbetjening**

- maksimal ventetid for registrering af bagage. Der kan fastsættes en maksimal ventetid for lufthavnen som helhed eller for en enkelt terminal
- maksimal varighed for overførsel af passagerer mellem tilslutningsfly

b) bagagehåndtering

- maksimal varighed for udlevering af det første stykke bagage. Der kan fastsættes en maksimal varighed for lufthavnen som helhed eller for en enkelt terminal
- maksimal varighed for udlevering af det sidste stykke bagage. Der kan fastsættes en maksimal varighed for lufthavnen som helhed eller for en enkelt terminal
- maksimal varighed for udlevering af bagage under overførsel mellem tilslutningsfly. Der kan fastsættes en maksimal varighed for lufthavnen som helhed eller for en enkelt terminal

c) håndtering af fragt og post

- maksimal varighed for levering af fragt og post. Der kan fastsættes en maksimal varighed for lufthavnen som helhed eller for en enkelt terminal
- maksimal varighed for levering af fragt og post under overførsel mellem tilslutningsfly. Der kan fastsættes en maksimal varighed for lufthavnen som helhed eller for en enkelt terminal

d) vinterdrift

- maksimal varighed for afisning af fly
- minimumslager af afisningsvædske

e) groundhandling på forpladsen

- maksimal varighed for ombordstigning og udstigning af passagerer

f) rydning af rampen for uvedkommende genstande og affald.**2. Uddannelsesmæssige minimumskvalitetsstandarder:**

- regelmæssig deltagelse i kurser, som tilrettelægges af lufthavnen, om aktiviteter i områder i lufthavnen med begrænset adgang, sikkerhed og tryghed, kriseforvaltning og miljøbeskyttelse.

3. Minimumskvalitetsstandarder for orientering af og bistand til passagerer:

- visning af realtidsoplysninger vedrørende tidspunktet for udlevering af bagage
- visning af realtidsoplysninger vedrørende forsinkede eller aflyste flyvninger
- det mindste antal medarbejdere, som kan give oplysninger ved boardingudgangen

Tirsdag den 16. april 2013

- *det mindste antal medarbejdere, som kan tage imod klager eller oplysninger om bortkommet bagage.*
- 4. Minimumskvalitetsstandarder for udstyr:**
  - *antal og rådighed af servicekøretøjer for passagerer/bagage/fly.*
- 5. Minimumskvalitetsstandarder i forbindelse med CDM-systemet:**
  - *deltagelse i lufthavnens CDM-system.*
- 6. Sikkerhedsmæssige minimumskvalitetsstandarder:**
  - *udarbejdelse af et sikkerhedsforvaltningssystem og pligt til at samordne dette system med lufthavnens sikkerhedssystem*
  - *indberetning af ulykker og hændelser.*
- 7. Sikkerhedsmæssige minimumskvalitetsstandarder:**
  - *udarbejdelse af et sikkerhedsforvaltningssystem i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 300/2008 af 11. marts 2008 om fælles bestemmelser inden for civil luftfart ⁽¹⁾ og pligt til at samordne dette system med lufthavnens sikkerhedsstem.*
- 8. Minimumskvalitetsstandarder med hensyn til beredskabsplanlægning:**
  - *udarbejdelse af en beredskabsplan (herunder hvad der skal foretages i tilfælde af kraftigt snefald) og pligt til at samordne denne plan med lufthavnens plan.*
- 9. Miljø:**
  - *indberetning af hændelse, som berører miljøet (f.eks. udslip)*
  - *emissioner fra de anvendte køretøjer.*

[Ændring 332]

P7_TA(2013)0117

Tekniske foranstaltninger og kontrolforanstaltninger i Skagerrak ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 16. april 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om visse tekniske foranstaltninger og kontrolforanstaltninger i Skagerrak og om ændring af forordning (EF) nr. 850/98 og forordning (EF) nr. 1342/2008 (COM(2012)0471 — C7-0234/2012 — 2012/0232 (COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2016/C 045/31)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2012)0471),
- der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 43, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C7-0234/2012),
- der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 14. november 2012 ⁽¹⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 55,

⁽¹⁾ EUT L 97 af 9.4.2008, s. 72.

⁽¹⁾ EUT C 11 af 15.1.2013, s. 87.

Tirsdag den 16. april 2013

— der henviser til betænkning fra Fiskeriudvalget (A7-0051/2013),

1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P7_TC1-COD(2012)0232

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 16. april 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2013 om visse tekniske foranstaltninger og kontrolforanstaltninger i Skagerrak og om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 850/98 og (EF) nr. 1342/2008

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (-1) *Eftersom Skagerrak er det eneste farvand, som deles af medlemsstater og tredjelande, og som ikke er reguleret af en fiskeriaftale, hvor kvoter er gældende, og hvor tredjelande har fastlagt en forpligtelse til at lande alle fangster, er det rimeligt at fastlægge et særligt regelsæt med hensyn til kontrolforanstaltninger og tekniske foranstaltninger for Skagerrak, som er forskelligt fra de generelle regler, der gælder i Unionen. [Ændring 1]*
- (1) Som en følge af fiskerikonsultationerne for 2012, der blev afholdt den 2. december 2011 mellem Unionen og Norge, er der visse tekniske foranstaltninger og kontrolforanstaltninger gældende for Skagerrak, som bør ændres med henblik på at forbedre fiskerimønstret og i videst muligt omfang at harmonisere Unionens og Norges forskrifter.
- (2) Under fiskerikonsultationerne mellem Unionen og Norge af 28. juni 2012 blev de fælles tekniske foranstaltninger og kontrolforanstaltninger, der skal anvendes for Skagerrak, listen over arter, der er omfattet af en forpligtelse til at lande alle fangster, og tidsplanen for, hvornår disse arter gradvis bør omfattes af forpligtelsen til at lande, specificeret. **Kommissionen bør i samråd med de relevante interesserede parter og arbejdsgruppen kunne fjerne arter fra denne liste. Det bør ikke være muligt at opføre nye arter på listen, indtil den første evaluering af foranstaltningerne efter denne forordnings ikrafttræden er afsluttet. [Ændring 2]**
- (2a) *Det ville være for stor en belastning for fiskerisektoren, hvis eventuelle ændringer af de nuværende regler blev gennemført i et igangværende kvoteår. Sådanne ændringer bør derfor finde anvendelse fra begyndelsen af det næste fulde kvoteår. De regler, der indføres med denne forordning, bør følgelig finde anvendelse fra den 1. januar 2014. [Ændring 3]*
- (3) Der er behov for ændringer af de tekniske foranstaltninger, som allerede er indført i Skagerrak, for at reducere niveauet af uønskede bifangster og udsmid, som har negativ indvirkning på bæredygtig udnyttelse af havets biologiske ressourcer.

⁽¹⁾ EUT C 11 af 15.1.2013, s. 87.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 16.4.2013.

Tirsdag den 16. april 2013

- (4) Der bør fastsættes en forpligtelse til at lande alle fangster af bestande, der er omfattet af fangstbegrænsninger, undtagen for arter eller fiskeri, hvor der er videnskabelig dokumentation for en høj overlevelsesrate for udsmidte fisk, eller hvor fiskernes byrde ved at skulle udskille uønskede arter fra fangsten til særskilt behandling er urimelig stor.
- (5) Systemet med landing af alle fangster kræver, at det nuværende fiskeri og forvaltningen af det pågældende fiskeri ændres væsentligt. Forpligtelsen til at lande bør derfor indføres gradvist.
- (6) For at beskytte ungfisk og fiskerimarkedets funktion samt sikre, at der ikke kan opnås nogen uberettiget fortjeneste fra fangst af fisk, der er under en bevarelsesmæssig mindstereferencetørrelse, bør sådanne fangster kun kunne anvendes til fiskemel, foder til selskabsdyr eller andre produkter, som ikke er beregnet til menneskeføde, eller til velgørende formål.
- (7) For gradvis at eliminere udsmid bør selektiviteten i fiskeredskaber forbedres ved at **ændre redskaberne, herunder ved at** øge det generelle krav om mindstemasketørrelse for demersalt fiskeri, dog med undtagelser med henblik på at tillade anvendelsen af redskaber, herunder selektionsanordninger, med samme selektivitet i det pågældende fiskeri. **[Ændring 4]**
- (8) For at opnå den bedst mulige virkning og en effektiv overvågning og kontrol med de nye tekniske foranstaltninger er det nødvendigt at begrænse anvendelsen af fiskeredskaber i Skagerrak.
- (9) For at løse konflikter vedrørende gældende lovgivning i Skagerrak og de omkringliggende områder samt sikre, at reglerne om de tekniske foranstaltninger i Skagerrak overholdes, er det også nødvendigt at fastsætte visse foranstaltninger til at håndtere spørgsmål, hvis fiskerfartøjer i løbet af en given fangstrejse kombinerer deres fiskeri i Skagerrak med fiskeri i områder, hvor de nye tekniske foranstaltninger, der er vedtaget for Skagerrak, ikke skal anvendes.
- (10) For at sikre at foranstaltningerne i denne forordning overholdes, bør der vedtages specifikke kontrolforanstaltninger ud over de foranstaltninger, som er fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik ⁽¹⁾.
- (11) Da Skagerrak er et forholdsvis lille fiskeriområde, hvor det især er mindre fartøjer, som udfører kortere fangstrejser, bør anvendelsen af forhåndsmeddelelse som krævet i artikel 17 i forordning (EF) nr. 1224/2009 udvides til at omfatte alle fartøjer med en længde overalt på 10 m eller derover, og forhåndsmeddelelserne bør sendes to timer i forvejen med henblik på tilpasningen til det pågældende fiskeri.
- (12) For at sikre en behørig overvågning af fiskeriaktiviteter og især for at kontrollere, om forpligtelsen til at lande alle fangster af bestande, der er omfattet af fangstbegrænsninger, overholdes på havet, er det nødvendigt, at ~~anvende~~ **medlemsstaterne etablerer** et elektronisk fjernovervågningssystem. **Dette system bør være baseret på automatiseret kontrol, og dataene bør behandles i overensstemmelse med reglerne om databeskyttelse og gøres tilgængelige for forskning. Kontrolforanstaltningernes effektivitet vil også blive evalueret i samråd med de relevante interesserede parter, Kommissionen og arbejdsgruppen om tilsyn, kontrol og overvågning, jf. det godkendte referat af konklusionerne fra fiskerikonsultationerne mellem Unionen og Norge af 3. december 2010 (»det godkendte referat«), to år efter denne forordnings ikrafttræden. På grundlag af de indsamlede oplysninger bør Kommissionen evaluere, hvorvidt det er muligt at etablere et vidtrækkende kontrolsystem, som harmoniserer de enkelte ordninger.** **[Ændring 5]**
- (13) For at sikre at de nye tekniske foranstaltninger overholdes, bør de berørte medlemsstater fastlægge kontrol- og inspektionsforanstaltninger for Skagerrak og indarbejde disse foranstaltninger i deres respektive nationale kontrolhandlingsprogrammer.
- (14) Det er nødvendigt at fastsætte regler for fartøjer i transit gennem Skagerrak for at sikre, at de nye tekniske foranstaltninger overholdes.

⁽¹⁾ EUT L 343 af 22.12.2009, s. 1.

Tirsdag den 16. april 2013

- (15) Det bør sikres, at Kommissionen regelmæssigt vurderer de tekniske foranstaltningers hensigtsmæssighed og effektivitet. En sådan vurdering bør baseres på rapporter fra de berørte medlemsstater.
- (16) For at gøre det lettere at gennemføre et mere selektivt fiskeri i forbindelse med en forpligtelse til at lande alle fangster er det hensigtsmæssigt at fritage de fartøjer, der fisker i Skagerrak, fra den fiskeriindsatsordning, der er fastsat i kapitel III i Rådets forordning (EF) nr. 1342/2008 af 18. december 2008 om fastlæggelse af en langsigtet plan for torskebestande og for fiskeri efter disse bestande ⁽¹⁾.
- (17) Det er nødvendigt, at fiskerne gives en vis fleksibilitet til at tilpasse sig til den nye ordning i Skagerrak. I overensstemmelse hermed bør den tilladte fleksibilitet i den kvoteudnyttelse fra år til år, der er fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 847/96 af 6. maj 1996 om supplerende betingelser for forvaltningen af TAC og kvoter fra år til år ⁽²⁾, ikke betragtes som overfiskning.
- (18) Med henblik på en tilpasning til tekniske og videnskabelige fremskridt på en rettidig og forholdsmæssig måde samt på at sikre fleksibilitet og muliggøre udviklingen af visse foranstaltninger bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten for så vidt angår **yderligere præcisering af den undtagelse, hvorved det tillades at genudsætte fisk af en bestand i visse tilfælde, hvor det er gavnligt for denne bestands bæredygtige genoprettelse, samt for så vidt angår ændringer af bilag I vedrørende tidsplanen og de bestande, der er omfattet af forpligtelsen til at lande alle fangster, og for så vidt angår ændringer af bilag II vedrørende de bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelser. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet. [Ændring 6]**
- (19) ~~Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet. [Ændring 6]~~
- (20) For at sikre ensartede betingelser og rettidig reaktion på de faktiske fiskeriforhold og de foreliggende videnskabelige oplysninger bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelserne for så vidt angår bestemmelser af teknisk art, fastlæggelse af selektivitetsniveauet for redskaber og minimumskravene for den elektroniske fjernovervågning. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser ⁽³⁾.
- (21) Forbuddet mod at opbevare visse arter om bord på bestemte tidspunkter i Skagerrak og denne forordnings anvendelsesområde gør det nødvendigt at foretage visse ændringer af Rådets forordning (EF) nr. 850/98 af 30. marts 1998 om bevarelse af fiskeressourcerne gennem tekniske foranstaltninger til beskyttelse af unge marine organismer ⁽⁴⁾ og forordning (EF) nr. 1342/2008.
- (22) Forordning (EF) nr. 850/98 og (EF) nr. 1342/2008 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Ved denne forordning fastlægges nye tekniske foranstaltninger og kontrolforanstaltninger i **de områder af Skagerrak, som er omfattet af en medlemsstats jurisdiktion. [Ændring 7]**

⁽¹⁾ EUT L 348 af 24.12.2008, s. 20.

⁽²⁾ EFT L 115 af 9.5.1996, s. 3.

⁽³⁾ EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.

⁽⁴⁾ EFT L 125 af 27.4.1998, s. 1.

Tirsdag den 16. april 2013

2. Denne forordning gælder for alle fiskerfartøjer, der driver fiskeri i **de områder af** Skagerrak, **som er omfattet af en medlemsstats jurisdiktion**. [Ændring 8]

Artikel 2

Definitioner

Ved anvendelsen af denne forordning gælder, Udover definitionerne i **artikel 2 og 3** i forordning (EF) nr. 850/98 og artikel 3 i Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik ⁽¹⁾, **forstås i nærværende forordning ved:** [Ændring 9]

- a) tejer og kurve: små fælder, der er udformet til at fange krebsdyr og fisk i form af bure eller kurve af forskellige materialer, der sættes på havbunden enkeltvis eller i rækker, forbundet af tove (bøjeliner) til bøjer på overfladen, der viser deres position, og som har én eller flere åbninger eller indgange
- b) bevarelsesmæssig mindstereferencestørrelse: den størrelse for en given art, **baseret på de kønsmodne fisks størrelse**, under hvilken salg af fangster kun må finde sted til forarbejdning til fiskemel, foder til selskabsdyr eller andre produkter, som ikke er egnet til menneskeføde [Ændring 10]
- c) maskestørrelse i trawl, snurrevod eller lignende trukne redskaber: ~~maskestørrelsen~~ **den udstrakte maskeåbning** på alle fangstposer og forlængelsesstykker, der befinder sig om bord på et fiskerfartøj [Ændring 11]
- d) fangstpose: en fangstpose i snæver forstand
- e) forlængelsesstykke: et forlængelsesstykke som defineret i bilaget til Kommissionens forordning (EØF) nr. 3440/84 af 6. december 1984 om fastgørelse af anordninger til trawl, snurrevod og lignende redskaber ⁽²⁾
- f) bundtrawl: et redskab, der aktivt trækkes af et eller flere fiskerfartøjer over havbunden, og som består af net, der har en kegle- eller pyramideformet krop (trawlkrop), der bagtil er lukket af en fangstpose, som udspiles vandret ved hjælp af skovle i kontakt med havbunden, eller, hvis der er tale om to fartøjer, ved afstanden mellem fartøjerne
- g) snurrevod: et trukket, omkredsende redskab, der er fastgjort til et eller flere fartøjer med to lange tove (vodtøve), som skræmmer fiskene ind i voddets bane. Redskabet, der består af net og minder om et bundtrawl i form og størrelse, består af to lange vinger, en krop og en fangstpose
- h) bomtrawl: trawlredskab, der udspiles vandret af en tværbom ~~af stål eller træ~~, og som er forsynet med bundkæder, kædemåtter eller skræbekæder. Det trækkes aktivt på bunden ved hjælp af fartøjets maskine [Ændring 12]
- i) flydetrawl: et redskab, der trækkes af et eller flere fiskerfartøjer midt i vandsøjlen, og som består af net med store masker i den forreste sektion, som styrer fangsten mod nettets bagerste sektioner, der er fremstillet i småmasket netmateriale, hvor fiskedybden kontrolleres ved hjælp af et ekkolod og den vandrette udspilning kontrolleres ved hjælp af skovle, som normalt ikke berører havbunden
- j) pelagiske arter og industriarter: sild, makrel, brisling, blåhvilling, sperling, tobis eller hestemakrel

⁽¹⁾ EFT L 358 af 31.12.2002, s. 59.

⁽²⁾ EFT L 318 af 7.12.1984, s. 23.

Tirsdag den 16. april 2013

- ja) *elektronisk fjernovervågningssystem: et system, som overvåger fiskeriaktiviteter, og som drives af en medlemsstats myndigheder* [Ændring 13]
- jb) *indsamlings- og overførselsudstyr: et system, der indsamler data og sender dem til det elektroniske fjernovervågningssystem, og som omfatter videoovervågning (CCTV), et globalt positioneringssystem (GPS), sensorer og sendeudstyr.* [Ændring 14].

KAPITEL II

TEKNISKE BEVARELSESFORANSTALTNINGER

Artikel 2a

Forpligtelse til at begrænse fangsten af uønskede arter og ungfisk til et minimum

1. *Enhver, der udfører fiskeriaktiviteter i Skagerrak, skal så vidt muligt undgå fangster af uønskede arter og fangster under den bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelse, jf. bilag II, f.eks. i forbindelse med valget af fiskeredskaber samt stedet og tidspunktet for fiskeriindsatsen.*
2. *De berørte medlemsstater træffer alle nødvendige foranstaltninger til at begrænse fangsten af uønskede arter og fangster under den bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelse til et minimum, jf. bilag II, herunder ved at stille mere selektive redskaber til rådighed, jf. artikel 6.* [Ændring 15]

Artikel 2b

Forpligtelse til at registrere og indberette alle fangster

1. *Enhver, der udfører fiskeriaktiviteter i Skagerrak, registrerer alle fangster i logbogen og skelner mellem:*
  - a) *fisk fra bestande opført i bilag I*
  - b) *fangster under den bevarelsesmæssige minimumsreferencestørrelse fra sådanne bestande*
  - c) *fisk fra andre bestande.*
2. *Alle fangster, der registreres i overensstemmelse med stk. 1, indberettes til Kommissionen eller til flagmedlemsstatens myndigheder.* [Ændring 16]

Artikel 3

Forpligtelse til at lande alle fangster

1. Som en undtagelse fra artikel 19, stk. 1, i forordning (EF) nr. 850/98 skal alle fangster af de fiskebestande, der er opført i bilag I, tages om bord og opbevares på fiskerfartøjerne og landes i overensstemmelse med den tidsplan, der er anført i dette bilag, ~~medmindre de udsmidte fisk af sådanne bestande har en høj overlevelsesrate, eller fiskernes byrde med at skulle udskille uønskede arter fra fangsten til særskilt behandling er urimelig stor.~~

1a. *Uanset forpligtelsen til at registrere alle fangster i overensstemmelse med artikel 2b finder forpligtelsen til at lande alle fangster i henhold til nærværende artikels stk. 1 ikke anvendelse på en art inden for et bestemt fiskeri, for hvilken det i henhold til nærværende artikels stk. 4 er fastslået, at den har en høj overlevelsesrate, forudsat at den kan udskilles fra hovedfangsten.*

2. Uanset stk. 1 og som en undtagelse fra artikel 19, stk. 1, i forordning (EF) nr. 850/98 skal alle fangster af bestande, herunder bestande, ~~der ikke er opført i bilag I, som forpligtelsen til at lande ikke gælder for,~~ ved fiskeri med redskaber med en maskestørrelse på højst 32 mm, tages om bord og opbevares på fiskerfartøjerne og landes.

3. Stk. 1 finder ikke anvendelse på fiskeri med tejner eller kurve.

4. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter **om ændring af** bilag I på grundlag af fremskridt i de videnskabelige oplysninger, eller hvis fiskernes byrde viser sig at være uforholdsmæssigt stor i forhold til fordelene **og erfaringerne i forbindelse med gennemførelsen af denne forordning. Der må dog ikke tilføjes nogen arter til bilag I, inden den første gennemgang i henhold til artikel 15 er blevet gennemført. Kommissionen tillægges også beføjelser til at vedtage delegerede retsakter, hvori det præciseres, hvornår fangsten må sættes ud i overensstemmelse med stk. 1a. Inden**

Tirsdag den 16. april 2013

sådanne delegerede retsakter vedtages, sikrer Kommissionen ordentlig koordination med alle andre parter i fiskeriet i Skagerrak med henblik på at sikre, at samme regler er gældende i hele Skagerrak.

Sådanne delegerede retsakter vedtages i overensstemmelse med artikel 16. [Ændring 17]

Artikel 4

Særlige betingelser for kvoteforvaltning

1. Alle fangster af de i artikel 3 anførte bestande, som tages af EU-fiskerfartøjer, afskrives på de kvoter, der gælder for flagmedlemsstaten for den pågældende fiskebestand eller gruppe af fiskebestande, uanset landingsstedet.
2. Medlemsstaterne sikrer, at der er kvoter til rådighed for de fiskerfartøjer, der driver fiskeri i Skagerrak, for alle bestande, der er omfattet af forpligtelsen til at lande enhver fangst, under hensyntagen til den sandsynlige fangstsammensætning for de pågældende fartøjer.
3. Medlemsstaterne sikrer, at fiskerfartøjer, der fører deres flag, og som opbevarer fisk om bord, for hvilken medlemsstaten ikke har nogen kvote, **omgående indstiller fiskeriet og vender tilbage til havn.** [Ændring 18]

Artikel 5

Håndtering af ungfisk

1. Hvis der er fastsat en bevarelsesmæssige mindstereferencetørrelse for en bestand, der er omfattet af artikel 3, må salg af fangster af den pågældende bestand under den bevarelsesmæssige mindstereferencetørrelse kun finde sted til forarbejdning til fiskemel, foder til selskabsdyr eller andre produkter, som ikke er beregnet til menneskeføde, ~~eller til velgørende formål.~~ **Bliver det nødvendigt at oplagre sådanne fangster på land, inden de afsættes, oplagres de adskilt fra fangster, der er over den bevarelsesmæssige mindstereferencetørrelse.** [Ændring 19]
2. De bevarelsesmæssige mindstereferencetørrelser for bestande i Skagerrak er anført i bilag II.
3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter **om ændring af** bilag II på grundlag af fremskridt i den videnskabelige information **for efter høring af alle parter i fiskeriet i Skagerrak at sikre, at de bevarelsesmæssige mindstereferencetørrelser er i overensstemmelse med størrelsen af den pågældende arts kønsmodne fisk, og at masketørrelserne revideres tilsvarende. I forbindelse med vedtagelsen af sådanne delegerede retsakter bestræber Kommissionen sig på at etablere fælles bevarelsesmæssige minimumsreferencetørrelser sammen med Norge for at skabe lige vilkår.** [Ændring 20]

Sådanne delegerede retsakter vedtages i overensstemmelse med artikel 16.

Artikel 6

Specifikationer for fiskeredskaber

1. Det er forbudt at medføre eller at anvende bundtrawl, snurrevod, bomtrawl eller lignende trukne redskaber med en masketørrelse på under 120 mm.
2. Uanset stk. 1:
  - a) må redskaber, der har de samme selektive egenskaber som dem, der er fastsat i stk. 1, bekræftet ved forsøgsfiskeri eller vurdering foretaget af Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF), anvendes.
  - b) må trawl med mindstemasketørrelser på ~~mindre end~~ 32 mm **eller derunder** anvendes **i fiskeri efter pelagiske arter og industriarter**; hvis den ombordværende fangst ~~indeholder mere end 50 %~~ **imidlertid på noget tidspunkt i løbet af fangstrejsen består af mindre end 80 %** af en eller flere pelagiske arter eller industriarter, **skal fiskerfartøjet vende tilbage til havn.** [Ændring 21]
3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter for at træffe afgørelse om de redskaber, herunder selektionsanordninger fastgjort til sådanne redskaber, som må anvendes, fordi de anses for at være lige så selektive som dem, der er fastsat i stk. 1.

Sådanne delegerede retsakter vedtages i overensstemmelse med artikel 17.

Tirsdag den 16. april 2013

Artikel 7

Restriktioner i anvendelsen af redskaber

1. Fiskerfartøjer, der fisker i Skagerrak, må kun anvende ét fiskeredskab under en fangstrejse.
2. Uanset stk. 1 må fiskerfartøjer anvende enhver kombination af fiskeredskaber, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1, og artikel 6, stk. 2, litra a).
3. Fartøjer som omhandlet i stk. 1 må dog medføre mere end ét redskab, såfremt de støver de ubenyttede redskaber i overensstemmelse med artikel 47 i forordning (EF) nr. 1224/2009.

Artikel 8

Fangstrejser i Skagerrak og andre områder

1. Uanset artikel 4, artikel 15, artikel 19, stk. 1, og artikel 35, 36 og 37 i forordning (EF) nr. 850/98 finder dette kapitel også anvendelse på andre områder end Skagerrak for et fartøjs samlede fangstrejse.
2. Stk. 1 finder anvendelse på andre områder, når det pågældende fartøj fisker i Skagerrak og i det andet område når som helst under samme fangstrejse.

KAPITEL III

KONTROLFORANSTALTNINGER

Artikel 9

Forbindelse med andre forordninger

Kontrolforanstaltningerne i dette kapitel finder anvendelse ud over dem, der er fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008⁽¹⁾, Rådets forordning (EF) nr. 1006/2008⁽²⁾ og forordning (EF) nr. 1224/2009, og medmindre andet er fastlagt i artiklerne i dette kapitel.

Artikel 10

Forhåndsmeddelelse

1. Uanset artikel 17 i forordning (EF) nr. 1224/2009 skal førere af EU-fiskerfartøjer, der opbevarer fiskebestande, som er omfattet af denne forordnings artikel 3, meddele de kompetente myndigheder i deres flagmedlemsstat de oplysninger, der er angivet i artikel 17, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1224/2009, to timer inden anløb af havn.
2. Uanset artikel 1 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1010/2009⁽³⁾ skal førere af tredjelandes fiskerfartøjer, der opbevarer fiskebestande, som er omfattet af denne forordnings artikel 3, meddele de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvis havn de ønsker at benytte, de oplysninger, der er angivet i artikel 6, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1005/2008, to timer inden anløb af havn.

Artikel 11

Elektronisk fjernovervågning

1. Medlemsstaterne anvender et elektronisk fjernovervågningssystem til overvågning af fiskeri, der udøves af fiskerfartøjer, som fører deres flag og fisker i Skagerrak.
2. Et fiskerfartøj med en længde overalt på 12 meter eller derover, **som udfører fiskeriaktiviteter i den del af Skagerrak, som ligger i EU-farvand**, skal om bord have installeret et fuldt fungerende ~~elektronisk fjernovervågningssystem~~ **system**, som består af ~~et tilstrækkeligt antal~~ videoovervågningskameraer (CCTV) om bord, **et globalt positioneringssystem (GPS)**, ~~og sensorer~~, **og sendeudstyr (indsamlings- og overførselsudstyr)**, før det må forlade havn.

⁽¹⁾ EUT L 286 af 29.10.2008, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 286 af 29.10.2008, s. 33.

⁽³⁾ EUT L 280 af 27.10.2009, s. 5.

Tirsdag den 16. april 2013

3. Stk. 2 anvendes i overensstemmelse med følgende tidsplan:

- a) fra den 1. januar ~~2014~~ 2015 for EU-fiskerfartøjer med en længde overalt på 15 meter eller derover
- b) fra den 1. juli ~~2015~~ 2016 for EU-fiskerfartøjer med en længde overalt på 12 meter eller derover.

4. ~~Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter for så vidt angår følgende aspekter af elektronisk fjernovervågning: systemets pålidelighed, systemspecifikationer, data, der skal registreres og behandles, tilsyn med anvendelsen af den elektroniske fjernovervågning eller andre elementer, der er nødvendige for systemets funktioner. Data, der optages af CCTV-kameraer, kontrolleres automatisk ved hjælp af billedgenkendelsessoftware og behandles i overensstemmelse med de gældende regler og principper for databeskyttelse.~~

5. **Den Europæiske Hav- og Fiskerifond stiller bistand til rådighed for installeringen af CCTV-kameraer, det globale positioneringssystem (GPS), sensorer og sendeudstyr (indsamlings- og overførselsudstyr).**

6. **Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter for så vidt angår følgende aspekter af elektronisk fjernovervågning: systemets pålidelighed, systemspecifikationer, data, der skal registreres og behandles, tilsyn med anvendelsen af den elektroniske fjernovervågning og andre elementer, der er nødvendige for systemets funktioner.**

Disse ~~delegerede retsakter~~ gennemførelsesretsakter vedtages ~~overensstemmelse med~~ efter undersøgelsesproceduren i artikel 17, stk. 2. [Ændring 22]

Artikel 12

Kontrol- og inspektionsplan

1. Medlemsstaterne etablerer kontrol- og inspektionsforanstaltninger i overensstemmelse med bilag III for at sikre, at betingelserne i denne forordning overholdes, senest seks måneder efter denne forordnings ikrafttræden.
2. Kontrol- og inspektionsforanstaltningerne skal indgå i det nationale kontrollhandlingsprogram, jf. artikel 46 i forordning (EF) nr. 1224/2009, der gælder for den flerårige plan for torskebestande, der er fastsat i forordning (EF) nr. 1342/2008.

Artikel 13

Transit

Fiskerfartøjer i transit i Skagerrak med fisk om bord, der er fanget i andre områder end Skagerrak, fastgør og stuver redskaberne i overensstemmelse med artikel 47 i forordning (EF) nr. 1224/2009.

KAPITEL IV

REVISION

Artikel 14

Medlemsstaternes rapportering

De berørte medlemsstater aflægger rapport til Kommissionen om gennemførelsen af denne forordning ~~i det tredje år efter denne forordnings ikrafttræden~~ **senest den ... (*)** og derefter hvert tredje år. **Den første rapport skal særligt fokusere på de foranstaltninger, som medlemsstaterne har truffet til at minimere fangsten af uønskede arter og fangster under den bevarelsesmæssige mindstereferencetørrelse, jf. bilag II.** [Ændring 23]

Artikel 15

Evalueringsplan

Kommissionen vurderer på grundlag af de rapporter fra medlemsstaterne, der er omhandlet i artikel 14, og ~~sammenholdt med videnskabelig~~ **på grundlag af** rådgivning fra STECF, Det Internationale Havundersøgelseråd (ICES) og Det Regionale Rådgivende Råd for Nordsøen foranstaltningernes indvirkning på de pågældende bestande og fiskeriaktiviteter i

(*) To år efter denne forordnings ikrafttræden.

Tirsdag den 16. april 2013

året efter det år, hvor den modtager rapporterne. **Den første vurdering skal fokusere på, hvorvidt foranstaltningerne i denne forordning i tilstrækkelig grad har bidraget til en bæredygtig bevarelse af bestandene, og hvorvidt det er nødvendigt med yderligere foranstaltninger til at begrænse fangsten af uønskede arter og fangster under den bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelse til et minimum, jf. bilag II, samt på de socioøkonomiske konsekvenser for fiskerisektoren.** [Ændring 24]

KAPITEL V

PROCEDUREMÆSSIGE BESTEMMELSER

Artikel 16

Udøvelse af delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 3, stk. 4, og artikel 5, stk. 3, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode **på tre år fra den ... (*)**. **Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af treårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.** [Ændring 25]
3. Den i artikel 3, stk. 4, og artikel 5, stk. 3, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af de delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidig Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 3, stk. 4, og artikel 5, stk. 3, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 17

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Komitéen for Fiskeri og Akvakultur, der er nedsat ved artikel 30 i forordning (EF) nr. 2371/2002. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

KAPITEL VI

ÆNDRINGER

Artikel 18

Ændring af forordning (EF) Nr. 850/98

I forordning (EF) nr. 850/98 foretages følgende ændringer:

- 1) I artikel 4, stk. 4, litra a), nr. ii), i artikel 35 og i overskriften i bilag IV udgår ordene »Skagerrak og« eller »Skagerrak eller«.
- 2) Artikel 38 udgår.

(*) **Datoen for denne forordnings ikrafttræden.**

Tirsdag den 16. april 2013

3) I bilag X, del B, affattes overskriften således:

»B. BETINGELSER FOR BRUG AF VISSE KOMBINATIONER AF MASKESTØRRELSER I KATTEGAT«

Artikel 19

Ændringer af forordning (EF) Nr. 1342/2008

I forordning (EF) nr. 1342/2008 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 11, stk. 1, indsættes følgende afsnit:

»Den fiskeriindsatsordning, der er omhandlet i første afsnit, finder ikke anvendelse på Skagerrak fra den 1. januar ~~2013~~ **2014**.« [**Ændring 26**]

2) I artikel 12, stk. 5, indsættes følgende afsnit:

»Når Skagerrak er udelukket fra fiskeriindsatsordningen, jf. artikel 11, stk. 1, andet afsnit, tages den fiskeriindsats, der kan forbindes med Skagerrak, og som indgik i fastsættelsen af referenceværdien for indsatsen, ikke længere i betragtning ved fastsættelse af den maksimale tilladte fiskeriindsats«.

KAPITEL VII

UNDTAGELSESBESTEMMELSER

Artikel 20

Undtagelser fra forordning (EF) nr. 847/96

1. Som en undtagelse fra:

- a) artikel 3, stk. 3, i forordning (EF) nr. 847/96 kan den medlemsstat, som har fået tildelt en kvote, i de tilfælde hvor over 75 % af en sådan kvote for en bestand, der er omfattet af artikel 3 i nærværende forordning, er udnyttet inden den 31. oktober i det år, kvoten gælder for, anmode Kommissionen om tilladelse til at lande supplerende mængder fisk af samme bestand, som skal trækkes fra kvoten for denne bestand for det følgende år, med angivelse af omfanget af den ønskede forhøjelse (låntagning), og
- b) artikel 4, stk. 2, i forordning (EF) nr. 847/96, kan en medlemsstat, der har fået tildelt en relevant kvote, inden den 31. oktober i det år, kvoten gælder for, anmode Kommissionen at tilbageholde en del af dens kvote med henblik på overførsel til det følgende år (deponering).

De i litra a) og b) anførte mængder må ikke være større end:

- i) 20 % af den relevante kvote i ~~2013~~ **2014**
- ii) 15 % af den relevante kvote i ~~2014~~ **2015** og
- iii) 10 % af den relevante kvote fra og med ~~2015~~ **2016**. [**Ændring 27**]

2. Den supplerende mængde, der er lånt i overensstemmelse med stk. 1 betragtes ikke som en overskridelse af tilladte landinger i forbindelse med nedsættelserne i artikel 105 i forordning (EF) nr. 1224/2009.

KAPITEL VIII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 21

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning finder anvendelse fra den 1. januar 2014.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

På Rådet vegne

Formand

Tirsdag den 16. april 2013

BILAG I

Liste over arter, som gradvis skal omfattes af forpligtelsen til at lande

Navn	Videnskabeligt navn	Startdato for anvendelse
Torsk	<i>Gadus morhua</i>	1. januar ~~2013~~ 2014
Kuller	<i>Melanogrammus aeglefinus</i>	1. januar ~~2013~~ 2014
Sild	<i>Clupea harengus</i>	1. januar ~~2013~~ 2014
Makrel	<i>Scomber scombrus</i>	1. januar ~~2013~~ 2014
Dybhavsreje	<i>Pandalus borealis</i>	1. januar ~~2013~~ 2014
Sej	<i>Pollachius virens</i>	1. januar ~~2013~~ 2014
Brisling	<i>Sprattus sprattus</i>	1. januar ~~2013~~ 2014
Hvilling	<i>Merlangius merlangus</i>	1. januar ~~2013~~ 2014
Kulmule	<i>Merluccius merluccius</i>	1. januar ~~2013~~ 2014
Lange	<i>Molva molva</i>	1. januar ~~2013~~ 2014
Havtaske	<i>Lophius piscatorius</i>	1. januar ~~2013~~ 2014
Lubbe	<i>Pollachius pollachius</i>	1. januar ~~2013~~ 2014
Skolæst	<i>Coryphaenoides rupestris</i>	1. januar ~~2013~~ 2014
Byrkelange	<i>Molva dypterygia</i>	1. januar ~~2013~~ 2014
Brosme	<i>Brosme brosme</i>	1. januar ~~2013~~ 2014

[Ændring 28]

Tirsdag den 16. april 2013

Navn	Videnskabeligt navn	Startdato for anvendelse
Rødspætte	<i>Pleuronectes platessa</i>	1. januar ~~2015~~ 2016
Skærising	<i>Glyptocephalus cynoglossus</i>	1. januar ~~2015~~ 2016
Almindelig håising	<i>Hippoglossoides platessoides</i>	1. januar ~~2015~~ 2016
Blåhvilling	<i>Micromesistius poutassou</i>	1. januar ~~2015~~ 2016
Sperling	<i>Trisopterus esmarkii</i>	1. januar ~~2015~~ 2016
Guldlaks	<i>Argentina spp.</i>	1. januar ~~2015~~ 2016
Tunge	<i>Solea solea</i>	1. januar ~~2015~~ 2016
Jomfruhummer	<i>Nephrops norvegicus</i>	1. januar ~~2015~~ 2016
Slethvar	<i>Scophthalmus rhombus</i>	1. januar ~~2015~~ 2016
Ising	<i>Limanda limanda</i>	1. januar ~~2015~~ 2016
Pighvar	<i>Scophthalmus maximus</i>	1. januar ~~2015~~ 2016
Rødtunge	<i>Microstomus kitt</i>	1. januar ~~2015~~ 2016
Tobis	<i>Ammodytidae</i>	1. januar ~~2015~~ 2016
Hestemakrel	<i>Trachurus trachurus</i>	1. januar ~~2015~~ 2016
Rokker (undtagen dem, der i forordningerne om fiskerimuligheder er angivet til udsætning)	<i>Raja spp.</i>	1. januar ~~2015~~ 2016
Skrubbe	<i>Platichthys flesus</i>	1. januar ~~2015~~ 2016

Tirsdag den 16. april 2013

Navn	Videnskabeligt navn	Startdato for anvendelse
Havkat	<i>Anarhichas lupus</i>	1. januar ~~2015~~ 2016
Skælbrosme	<i>Phycis blennoides</i>	1. januar ~~2015~~ 2016
Stenbider	<i>Cyclopterus lumpus</i>	1. januar ~~2015~~ 2016
Rødfiskarter	<i>Sebastes spp.</i>	1. januar ~~2015~~ 2016

[Ændring 29]

BILAG II

Bevarelsesmæssig mindstereferencestørrelse

Art	Bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelser
Torsk (<i>Gadus morhua</i>)	30 cm
Kuller (<i>Melanogrammus aeglefinus</i>)	27 cm
Hvilling (<i>Merlangius merlangus</i>)	23 cm
Sej (<i>Polachius virens</i>)	30 cm
Sild (<i>Clupea harengus</i>)	18 cm
Makrel (<i>Scomber spp.</i>)	20 cm
Kulmule (<i>Merluccius merluccius</i>)	30 cm
Lange (<i>Molva molva</i>)	63 cm
Byrkelange (<i>Molva dipterygia</i>)	70 cm
Lubbe (<i>Pollachius pollachius</i>)	30 cm
Rødspætte (<i>Pleuronectes platesus</i>)	27 cm
Tunge (<i>Solea spp.</i>)	24 cm
Hestemakrel (<i>Trachurus spp.</i>)	15 cm

Tirsdag den 16. april 2013

BILAG III

Kontrol- og inspektionsforanstaltninger

1. Med henblik på gennemførelsen af kontrol og inspektion for at kontrollere overholdelsen af artikel 3 og 5 skal de nationale kontrol- og inspektionsforanstaltninger indeholde angivelser af mindst følgende:

- a) krav om udtagning af stikprøver af fuld fangst til havs og i havn
- b) analyse af alle de data, der er anført i artikel 109, stk. 2, litra a) og b), i forordning (EF) nr. 1224/2009
- c) brug af sensorer, der er fastgjort til redskaberne
- d) ~~brug af elektronisk fjernovervågning, der består af videoovervågningskameraer (CCTV), GPS og sensorer~~ **indsamlings- og overførselsudstyr til indsamling og overførsel af oplysninger i den foreskrevne rækkefølge til det relevante elektroniske fjernovervågningssystem**
- e) referenceflåden for de vigtigste fiskeriaktiviteter i Skagerrak, enten ved anvendelse af elektronisk fjernovervågning eller observatører
- f) et videnskabeligt prøveudtagningsprogram for udsmid, der omfatter alle de vigtigste fiskeriaktiviteter i Skagerrak.

2. Med henblik på gennemførelsen af kontrol og inspektion for at kontrollere overholdelsen af artikel 6, 7 og 8 skal de nationale kontrol- og inspektionsforanstaltninger indeholde angivelser af mindst følgende:

- a) de tildelte menneskelige og tekniske ressourcer **og, såfremt det skønnes nødvendigt, indsamlings- og overførselsudstyr til indsamling og overførsel af oplysninger i den foreskrevne rækkefølge til det relevante elektroniske fjernovervågningssystem**
- b) inspektionsstrategien, herunder omfanget af inspektioner til søs og på land og overvågningsniveauet.

3. Udgangspunkt for inspektion

De berørte medlemsstater skal i deres risikostyringssystem, der er etableret i overensstemmelse med artikel 5, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1224/2009, fastsætte det højeste risikoniveau for ~~fiskeriet~~ **fiskeri** i Skagerrak, **medmindre det udføres med fiskerfartøjer, der er udstyret med indsamlings- og overførselsudstyr, og fiskeri med tejner og kurve**. Der fastsættes en særskilt risikofaktor for fartøjer, der fisker i Skagerrak og andre EU-farvande under samme fangstrejse **undtagen for fartøjer udstyret med indsamlings- og overførselsudstyr og fiskeri med tejner og kurve**, og der fastsættes også for disse fartøjer det højeste risikoniveau. **Det højeste risikoniveau kan fastsættes for fiskeri med fiskerfartøjer, der er udstyret med indsamlings- og overførselsudstyr, og for fiskeri med tejner og kurve, men først efter en fartøjs- eller fiskerispecifik vurdering.**

4. Ensartede kontrolforanstaltninger

Medlemsstaterne sikrer, at byrden ved kontrolforanstaltningerne står i et rimeligt forhold til den kontrol, der er behov for. I denne forbindelse tages der særligt hensyn til, om et fartøj er udstyret med indsamlings- og overførselsudstyr.
[Ændring 30]

Onsdag den 17. april 2013

P7_TA(2013)0172

International inddrivelse af børnebidrag og andre former for underholdsbidrag *

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 17. april 2013 om forslag til Rådets afgørelse om ændring af bilag II og III til Rådets afgørelse af 9. juni 2011 om godkendelse på Den Europæiske Unions vegne af Haagerkonventionen af 23. november 2007 om international inddrivelse af børnebidrag og andre former for underholdsbidrag (COM(2013)0035 — C7-0045/2013 — 2013/0019(NLE))

(Høring)

(2016/C 045/32)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til forslag til Rådets afgørelse (COM(2013)0035),
  - der henviser til Haagerkonventionen af 23. november 2007 om international inddrivelse af børnebidrag og andre former for underholdsbidrag,
  - der henviser til artikel 81, stk. 3, samt artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra b), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C7-0045/2013),
  - der henviser til forretningsordenens artikel 55 og artikel 90, stk. 7,
  - der henviser til betænkning fra Retsudvalget (A7-0091/2013),
1. godkender ændringen af bilag II og III til Rådets afgørelse 2011/432/EU som foreslået af Kommissionen;
  2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet, Kommissionen og medlemsstaternes regeringer og parlamenter samt til Haagerkonferencen om International Privatret.

P7_TA(2013)0173

Overslag over indtægter og udgifter for regnskabsåret 2014 — Sektion I — Parlamentet

Europa-Parlamentets beslutning af 17. april 2013 om overslag over Europa-Parlamentets indtægter og udgifter for regnskabsåret 2014 (2013/2018(BUD))

(2016/C 045/33)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 314 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 ⁽¹⁾, særlig artikel 36,
- der henviser til den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽²⁾,

⁽¹⁾ EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

Onsdag den 17. april 2013

- der henviser til sin beslutning af 6. februar 2013 om retningslinjerne for 2014-budgetproceduren, Sektion I, II, IV, V, VI, VII, VIII, IX og X ⁽¹⁾,
  - der henviser til generalsekretærens beretning til Præsidiets med henblik på opstilling af det foreløbige forslag til Parlamentets budgetoverslag for regnskabsåret 2014,
  - der henviser til det foreløbige forslag til budgetoverslag, opstillet af Præsidiets den 11. marts 2013, jf. forretningsordenens artikel 23, stk. 7, og artikel 79, stk. 1,
  - der henviser til forslaget til budgetoverslag, opstillet af Budgetudvalget, jf. forretningsordenens artikel 79, stk. 2,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 79,
  - der henviser til betænkning fra Budgetudvalget (A7-0112/2013),
- A. der henviser til, at såfremt der ved udgangen af indeværende år ikke er indgået en aftale om forordningen om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme (FFR), foreskriver artikel 312, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, at lofterne for det sidste år af den nuværende FFR finder anvendelse, og artikel 30 i den nugældende interinstitutionelle aftale om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning foreskriver en forlængelse af 2013-lofterne, justeret årligt med en fast deflator på 2 %, indtil en ny FFR er blevet vedtaget;
- B. der henviser til, at Europa-Parlamentets budget ikke kun indeholder administrative udgifter, men også udgifter til pensioner;
- C. der henviser til, Parlamentet under indtryk af de vedvarende økonomiske og finansielle vanskeligheder, der er afspejlet i de spareforanstaltninger, som mange medlemsstater har truffet som reaktion på gældskrisen, fortsat bør udvise en høj grad af budgetmæssig ansvarlighed, selvkontrol og tilbageholdenhed; der samtidig henviser til, at Parlamentet skal gå en svær balancegang mellem budgetdisciplin og strukturelle besparelser på den ene side og en samordnet indsats til fordel for effektivitet på den anden side;
- D. der henviser til, at visse investeringer styrker Parlamentets institutionelle rolle og forbedrer budgettets bæredygtighed på lang sigt, og de bør derfor overvejes, trods det begrænsede spillerum;
- E. der henviser til, at det er særlig vigtigt, at Budgetudvalget og Præsidiets fortsætter et udvidet samarbejde under den årlige budgetprocedure, jf. artikel 23 og 79 i Parlamentets forretningsorden;
- F. der henviser til, at plenarforsamlingens beføjelser i forbindelse med vedtagelsen af overslag og det endelige budget vil blive fuldt ud bibeholdt i overensstemmelse med traktaten og forretningsordenen;
- G. der henviser til, at et forberedende forligsmøde og et forligsmøde fandt sted mellem Præsidiets og Budgetudvalgets delegationer den 5. og 13. marts 2013;

De overordnede rammer og det samlede budget

1. glæder sig over det gode samarbejde mellem Præsidiets og Budgetudvalget i forbindelse med den igangværende budgetprocedure og over den aftale, der blev indgået på forligsmødet den 13. marts 2013;
2. minder om, at de foreløbige forslag til budgetoverslag for 2014-budgettet, som fremsat af generalsekretæren i dennes rapport til Præsidiets, vedrører et beløb på 1 813 144 206 EUR; tager den foreslåede forhøjelsessats på 3,58 % over 2013-budgettet til efterretning; understreger, at denne foreslåede forhøjelse udgøres af juridiske forpligtelser, således stammer forhøjelsen på 2,20 % fra den ekstraordinære, supplerende etårige udgift til valg til Parlamentet og bestræbelserne på at blive en virkelig uafhængig demokratisk institution ved at indføre egne statutter for medlemmer og deres assistenter, og forhøjelsen på 1,30 % stammer fra andre juridiske forpligtelser; glæder sig over planerne i den fælles arbejdsgruppe nedsat af Præsidiets og Budgetudvalget om Parlamentets budget om at gennemgå de strukturelle reformer i Parlamentets budget, og forventer, at fremlæggelsen af dette arbejde senest i september 2013 vil udmønte sig i potentielle besparelser på 2014-budgettet uden at undergrave den høje kvalitet af lovgivningsarbejdet eller arbejdsforholdene;
3. understreger, at de finansielle forpligtelser tilknyttet valget til Europa-Parlamentet og udskiftningen af medlemmerne og deres assistenter i overgangen mellem de to valgperioder er af ekstraordinær art, og anerkender den indsats, der allerede er gjort for at dække disse engangsudgifter på budgettet; beklager, at disse supplerende udgifter skal afholdes i et enkelt

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0048.

Onsdag den 17. april 2013

budgetår, og opfordrer indtrængende generalsekretæren til at finde en måde, hvorpå det kan sikres, at disse udgifter for fremtiden spredes ud over hele Parlamentets valgperiode; mener imidlertid, at der skal gøres en yderligere indsats for at gennemføre flere ændringer, besparelser og strukturreformer, herunder ved at udnytte mulighederne i finansforordningen, med ambitionen om at holde forhøjelsen af budgettet tættere på inflationstakten;

4. bemærker, at alle de udgifter, der er forbundet med Kroatiens tiltrædelse, i 2014 skal dækkes i løbet af et samlet regnskabsår; bemærker, at de anslåede direkte udgifter vil kunne beløbe sig til 13,6 mio. EUR, inklusive støtte til Kroatiens integration i Unionen;

5. påskønner, at alle andre udgifter er blevet reduceret i et samlet omfang af 0,15 % ifølge de foreløbige forslag til budgetoverslag i forhold til 2013-budgettet; glæder sig over, at disse reduktioner var mulige i kraft af strukturelle besparelser, der var blevet indført tidligere, de anderledes former for parlamentarisk aktivitet, der finder sted i valgåret, og fastfrysningen af udgiftskonti, hvor det var muligt;

6. glæder sig over den indsats, som Præsidiets har gjort for at fremlægge realistiske foreløbige forslag til budgetoverslag; påskønner, at stigningsraten i 2014-budgettet, som foreslået i de foreløbige forslag til budgetoverslag, er særligt lave i forhold til den tilsvarende periode inden for den sidste FFR (2007–2013), idet raten heri kun var lavere i regnskabsårene 2012 og 2013; bemærker, at raten for 2014 vil være den mærkbart laveste (1,38 %), hvis de ekstraomkostninger, der er tilknyttet valget til det nye Parlament, blev fraregnet;

7. understreger, at der på forligsmødet den 13. marts 2013 blev indgået en aftale mellem Præsidiets og Budgetudvalget, som fastsætter det samlede niveau for 2014-overslagene til 1 808 144 206 EUR, svarende til en nettoforhøjelse på 3,29 % i forhold til 2013-budgettet, hvoraf 2,20 % omfatter tvungne udgifter forbundet med valget af det nye Parlament, 1,30 % omfatter andre juridiske forpligtelser, 0,78 % omfatter udvidelsen med Kroatien, mens inflationen tegner sig for 1,9 %⁽¹⁾ af forhøjelsen, hvilket giver et reelt fald på Parlamentets budget på 2,89 % i forhold til 2013-niveauet; opfordrer dog til mulige yderligere besparelser og omfordelinger gennem strukturelle reformer, der skal søges opnået i løbet af Parlamentets høring i efteråret 2013, i løbet af 2014-budgetproceduren og i de efterfølgende år; minder i den forbindelse om de foranstaltninger, som den fælles arbejdsgruppe om Parlamentets budget nedsat af Præsidiets og Budgetudvalget har identificeret, der skal undersøges nærmere med henblik på at generere betydelige organisatoriske besparelser, såsom mulighederne for interinstitutionelt samarbejde mellem Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget;

8. glæder sig over den procedure i to faser i foråret og efteråret i Parlamentets 2014-budget i henhold til den aftale, der blev indgået på forligsmødet den 13. marts 2013 mellem Præsidiets og Budgetudvalget; støtter det første skridt, som består af nedskæringer og besparelser på de foreløbige forslag til budgetoverslag for regnskabsåret 2014 på følgende områder og for de følgende beløb: »energiforbrug« (- 0,5 mio. EUR, konto 2024), »Den Europæiske Unions Tidende« (-1 mio. EUR, konto 3240), »parlamentarisk assistance« (-1 mio. EUR, artikel 422), »Europa-Parlamentets CO₂-kompensationsprogram« (- 0,25 mio. EUR, artikel 239), »indretning af lokaler« (- 1,25 mio. EUR, konto 2007) og »reserve til uforudsete udgifter« (-1 mio. EUR, kapitel 101);

9. foreslår at undersøge muligheden for at flytte artiklen »Pensioner« (artikel 103) og medlemmernes overgangsgodtgørelser væk fra underloftet for administrative udgifter i forbindelse med den årlige budgetprocedure for 2014;

10. tager de oprindelige konklusioner fra den fælles arbejdsgruppe nedsat af Præsidiets og Budgetudvalget om Parlamentets budget i betragtning ved at tilstræbe strukturelle og organisationsmæssige reformer, der har til formål at sikre øget effektivitet uden at undergrave den høje kvalitet af lovgivningsarbejdet eller arbejdsforholdene; bemærker i den forbindelse, at tilvejebringelse af uafhængig videnskabelig rådgivning og mulighederne for at udøve kontrol bør forbedres for at styrke Parlamentets arbejde som en institution med lovgivende og demokratiske kontrolbeføjelser; glæder sig over, at den fælles arbejdsgruppe søger efter yderligere potentielle besparelser og effektiviseringsformer, og forventer, at den fælles arbejdsgruppe forelægger sine første konklusioner i god tid inden forberedelsen af Parlamentets 2014-budgethøring i overensstemmelse med den procedure i to faser, som blev vedtaget på forligsmødet;

11. påpeger de betydelige besparelser, som kunne opnås, hvis Parlamentet havde et enkelt hjemsted; erindrer om sin beslutning af 23. oktober 2012 om interessen i at nå et positivt resultat i forbindelse med godkendelsesproceduren for den FFR for årene 2014-2020⁽²⁾, hvori Parlamentet indtrængende opfordrede budgetmyndigheden til at rejse dette spørgsmål under forhandlingerne om den næste FFR 2014-2020;

⁽¹⁾ Ifølge Eurostats prognose vil inflationen i EU i 2013 være på 1,9 %.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0360.

Onsdag den 17. april 2013

Specifikke spørgsmål

12. minder om, at strukturelle reformer, såsom reformerne af politik og forvaltning vedrørende rejser, reduceret varighed og antal af tjenesterejser, øget brug af videokonferencer og omorganisering af oversættelses- og tolketjenesterne, idet flere af disse reformer har været i kraft siden 2011, skønnes at ville muliggøre årlige besparelser på omtrent 29 mio. EUR;

13. glæder sig over de foreslåede nedsættelser i forhold til 2013-budgettet inden for oversættelses- (-56 %) og tolkningsudgifter (-23 %), lejeudgifter (-60 %), web-tv (-38 %) og indretning af lokaler (-31 %), og anmoder om detaljerede oplysninger, som dokumenterer, at disse foreslåede nedsættelser er mulige; gentager, at de foreslåede besparelser inden for oversættelses- og tolketjenesterne ikke må sætte princippet om flersprogethed over styr, og insisterer på, at medlemmernes lige adgang til sprog-tjenester skal sikres, og at der skal opretholdes korrekte arbejdsforhold i de berørte tjenester;

14. bemærker, at der allerede er planlagt et markant fald i udgifterne til Parlamentets tv-kanal (Europarl TV); anmoder om en detaljeret analyse af forbrugerbasen med henblik på at kontrollere de egentlige fordele, der er forbundet med denne tjeneste; opfordrer Parlamentet til at indgå partnerskaber med nationale tv-net for at dele udgifterne;

15. glæder sig over planerne om en kommunikationskampagne til oplysning om hovedtrækkene i Parlamentets arbejde i den indeværende valgperiode i forbindelse med EP-valget og som del af det generelle informations- og formidlingsbudget; anmoder om yderligere detaljer vedrørende påtænkte valg-relaterede udgifter;

16. bemærker, at processen med internalisering af sikkerhedstjenesten som led i den nye, samlede sikkerhedsordning vil fortsætte; glæder sig over, at tilgangen af yderligere kontraktansat personale vil være budgetneutral, idet den vil blive opvejet af en nedgang i bevillingerne til udlicitering af sikkerhedstjenesterne;

17. mener, at den fælles arbejdsgruppe om Parlamentets budget nedsat af Præsidiets og Budgetudvalget på baggrund af det arbejde, den påbegyndte i 2012, fortsat vil kunne spille en vigtig rolle med hensyn til at indkredse mulige strukturmæssige besparelser og overveje og for Budgetudvalget fremlægge ideer til yderligere besparelser samt større virkning og effektivitet; tilskynder til videreførelse af dens arbejde gennem en grundig gennemgang af mulige effektiviseringsformer, synergier og besparelser, der vil kunne gøre plads for investeringer i den institutionelle udvikling fra og med 2014;

18. anmoder om en rapport om de besparelser, der er opnået i løbet af gennemførelsen af 2013-budgettet i tråd med de krav om yderligere besparelser, som Parlamentet fremsatte i sin beslutning af 23. oktober 2012 om Rådets holdning til forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2013 — alle sektioner ⁽¹⁾; forventer, at en sådan rapport fremsendes til Budgetudvalget i god tid, så den kan tages i betragtning under budgetproceduren for 2014;

19. fremhæver, at den institutionelle tilbageholdenhed i betragtning af de relevante inflationsrater har medført en reduktion af Parlamentets budget i faste priser; erindrer om, at den omstændighed, at godtgørelser af personaleudgifter til tjenesterejser ikke er blevet indeksreguleret siden 2007, og fastfrysningen af alle medlemmernes godtgørelser på 2011-niveau frem til udgangen af indeværende valgperiode, er synlige udtryk for tilbageholdenhed; glæder sig desuden over planen om at fastfryse alle medlemmernes godtgørelser indtil udgangen af 2014; anmoder om, at der efter vedtagelsen af den reviderede personalevedtægt fremlægges en køreplan for gennemførelsen heraf for Budgetudvalget;

20. minder om de strukturelle besparelser, der er foretaget på budgetposterne for tjenesterejser i 2013; fremhæver angående rejseordninger, at medlemmerne ikke må forskelsbehandles på grundlag af, hvad der er deres hjemland;

21. finder, at Parlamentets bygningsprojekter i det nuværende klima af spareforanstaltninger skal håndteres med forsigtighed og gennemsigtigt; fastholder kravet om stram omkostningsforvaltning, projektplanlægning og tilsyn; gentager sin opfordring til en gennemsigtig beslutningsproces inden for bygningspolitikken baseret på tidlig information; erindrer om Parlamentets anmodning i sin beslutning af 16. februar 2012 om retningslinjerne for 2013-budgetproceduren ⁽²⁾ om, at der hver sjette måned fremlægges nøjagtige oplysninger om udviklingen i forbindelse med byggeprojekter og de finansielle følger, som er forbundet hermed, og Parlamentets konstatering af, at ingen yderligere byggeprojekter bør iværksættes inden udgangen af den indeværende valgperiode;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0359.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0050.

Onsdag den 17. april 2013

22. er klar over, at KAD-projektet er et betydeligt foretagende for Parlamentet og har til formål at rationalisere dets administration i Luxembourg for at skabe synergier; anerkender den indsats, der er gjort for at formidle information om status for KAD-bygningsprojektet til Budgetudvalget, og anmoder om, at denne formidling fortsætter i hele projektforløbet; bemærker, at tilpasningerne og nedskæringerne er blevet opnået efter anmodninger fra Budgetudvalget, og glæder sig derfor over, at KAD-projektet efter det nye offentlige udbud formentlig vil forblive under, og i alt fald ikke overskride de fastsatte finansielle rammer; bemærker, at de samlede betalinger pr. år, som følge af opførelsen af KAD-bygningen, i fremtiden vil være lavere end renteudgifter for tilsvarende ejendom;

23. tager til efterretning, at Huset for Europæisk Historie forventes at slå dørene op i 2015; påskønner, at der er formidlet ajourført information om status for projektets forløb fra generalsekretæren og Præsidiumet; gentager kraftigt sin holdning om, at de endelige omkostninger ikke må overstige de tal, der er opstillet i foretagendets forretningsplan; forventer at blive holdt ajour om eventuelle samfinansieringsaftaler med Kommissionen;

o

o o

24. vedtager budgetoverslaget for regnskabsåret 2014;

25. pålægger sin formand at sende denne beslutning og budgetoverslaget til Rådet og Kommissionen.

P7_TA(2013)0175

Det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår behandlingen af vouchere *

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 17. april 2013 om forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår behandlingen af vouchere (COM(2012)0206 — C7-0127/2012 — 2012/0102(CNS))

(Særlig lovgivningsprocedure — høring)

(2016/C 045/34)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til Kommissionens forslag til Rådet (COM(2012)0206),

— der henviser til artikel 113 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C7-0127/2012),

— der henviser til forretningsordenens artikel 55,

— der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget (A7-0058/2013),

1. godkender Kommissionens forslag som ændret;

2. opfordrer Kommissionen til at ændre sit forslag i overensstemmelse hermed, jf. artikel 293, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;

3. opfordrer Rådet til at underrette Parlamentet, hvis det ikke agter at følge den tekst, Parlamentet har godkendt;

4. anmoder Rådet om fornyet høring, hvis det agter at ændre Kommissionens forslag i væsentlig grad;

5. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet, Kommissionen og de nationale parlamenter;

Onsdag den 17. april 2013

Ændring 1
Forslag til direktiv
Betragtning 1

Kommissionens forslag

- (1) Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem indeholder bestemmelser om tid og sted for levering af varer og ydelser, afgiftsgrundlaget, forfald af merværdiafgift (moms) og fradragsret. Disse bestemmelser er imidlertid ikke tilstrækkeligt klare eller omfattende til at sikre konsekvens i afgiftsbehandlingen af transaktioner, der indebærer vouchere i et omfang, der har uønskede følger for et velfungerende indre marked.

Ændring

- (1) Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem indeholder bestemmelser om tid og sted for levering af varer og ydelser, afgiftsgrundlaget, forfald af merværdiafgift (moms) og fradragsret. Disse bestemmelser er imidlertid ikke tilstrækkeligt klare eller omfattende til at sikre konsekvens i afgiftsbehandlingen af transaktioner, der indebærer vouchere i et omfang, der har uønskede følger for et velfungerende indre marked. **For at udrydde mulighederne for afgiftsunddragelse og afgiftssvig, øge momsopkrævningen i forbindelse med vouchere og dermed forøge de offentlige indtægter er det nødvendigt at styrke anvendelsesområdet, neutraliteten og gennemsigtigheden for så vidt angår afgiftsbehandlingen af transaktioner, der indebærer vouchere.**

Ændring 2
Forslag til direktiv
Betragtning 2

Kommissionens forslag

- (2) Med henblik på at skabe en sikker, ensartet behandling og undgå uoverensstemmelser, konkurrencefordrejning, dobbelt- eller nulafgiftspålæggelse og for at mindske risikoen for afgiftsunddragelse er der behov for specifikke bestemmelser for momsbehandling af vouchere.

Ændring

- (2) Med henblik på at sikre **et velfungerende og effektivt indre marked uden hindringer såvel som** en sikker, ensartet behandling og undgå uoverensstemmelser, konkurrencefordrejning, dobbelt- eller nulafgiftspålæggelse, **uklarhed om afgiftspligt** og for at mindske risikoen for afgiftsunddragelse **og afgiftssvig** er der behov for specifikke bestemmelser for momsbehandling af vouchere.

Ændring 3
Forslag til direktiv
Betragtning 4

Kommissionens forslag

- (4) Momsbehandlingen af transaktioner i tilknytning til vouchere afhænger af voucherens specifikke karakter. Det er derfor nødvendigt at skelne mellem forskellige typer vouchere, og **disse sondringer skal fastlægges** i EU's lovgivning.

Ændring

- (4) Momsbehandlingen af transaktioner i tilknytning til vouchere afhænger af voucherens specifikke karakter. Det er derfor nødvendigt at skelne mellem forskellige typer vouchere, og **der må præciseres klare definitioner** i EU's lovgivning.

Onsdag den 17. april 2013

Ændring 4**Forslag til direktiv****Betragtning 5***Kommissionens forslag*

- (5) En ret til at modtage varer eller ydelser eller til at få en rabat **er en iboende del af en voucher**. Denne ret kan overdrages fra en person til en anden, før voucheren til sidst indløses. For at undgå risikoen for dobbeltafgiftspåleggelse, hvis den ydelse, som denne ret repræsenterer, afgiftspålægges, er det nødvendigt at fastslå, at overdragelsen af denne ret og indløsningen af varer eller ydelser skal betragtes som én enkelt transaktion.

Ændring

- (5) En **voucher giver indehaveren** ret til at modtage varer eller ydelser eller til at få en rabat. Denne ret kan overdrages fra en person til en anden, før voucheren til sidst indløses. For at undgå risikoen for dobbeltafgiftspåleggelse, hvis den ydelse, som denne ret repræsenterer, afgiftspålægges, er det nødvendigt at fastslå, at overdragelsen af denne ret og indløsningen af varer eller ydelser skal betragtes som én enkelt transaktion.

Ændring 5**Forslag til direktiv****Betragtning 8***Kommissionens forslag*

- (8) Vouchere distribueres ofte gennem en agent eller passerer gennem en distributionskæde på basis af købet og det efterfølgende videresalg. For at sikre neutraliteten er det vigtigt, at det momsbeløb, der skal betales for varer eller ydelser leveret til gengæld for en voucher, forbliver det samme. Derfor bør **værdien** af vouchere til flere formål fastsættes ved udstedelsen.

Ændring

- (8) Vouchere distribueres ofte gennem en agent eller passerer gennem en distributionskæde på basis af købet og det efterfølgende videresalg. For at sikre neutraliteten er det vigtigt, at det momsbeløb, der skal betales for varer eller ydelser leveret til gengæld for en voucher, forbliver det samme. Derfor bør **den nominelle værdi** af vouchere til flere formål fastsættes ved udstedelsen.

Ændring 6**Forslag til direktiv****Betragtning 10***Kommissionens forslag*

- (10) Det er nødvendigt at præcisere *momsbehandlingen* af transaktionerne i tilknytning til distributionen af vouchere til flere formål. Såfremt sådanne vouchere erhverves til en pris under deres værdi og bliver videresolgt til en højere pris, *skal* distributionsydelsen afgiftspålægges på grundlag af den afgiftspligtige persons overskud.

Ændring

- (10) Det er nødvendigt at præcisere *afgiftsbehandlingen* af transaktionerne i tilknytning til distributionen af vouchere til flere formål. Såfremt sådanne vouchere erhverves til en pris under deres **nominelle** værdi og bliver videresolgt til en højere pris, *bør* distributionsydelsen afgiftspålægges på grundlag af den afgiftspligtige persons overskud.

Onsdag den 17. april 2013

Ændring 7
Forslag til direktiv
Betragtning 11

Kommissionens forslag

- (11) Vouchere kan indebære levering af varer eller ydelser på tværs af grænser. Hvis der består forskelle med hensyn til forfald mellem medlemsstaterne, kan dette medføre dobbelt- eller nulafgiftspålæggelse. For at forhindre en sådan situation bør der ikke indrømmes undtagelser fra bestemmelsen om, at *afgift* forfalder der, hvor varerne eller ydelserne leveres.

Ændring

- (11) Vouchere kan indebære levering af varer eller ydelser på tværs af grænser. Hvis der består forskelle med hensyn til forfald mellem medlemsstaterne, kan dette medføre dobbelt- eller nulafgiftspålæggelse. For at forhindre en sådan situation **og gøre det klart, i hvilken medlemsstat der skal betales afgift**, bør der ikke indrømmes undtagelser fra bestemmelsen om, at *momsen* forfalder der, hvor varerne eller ydelserne leveres.

Ændring 8
Forslag til direktiv
Betragtning 15

Kommissionens forslag

- (15) Hvis de varer og ydelser, der leveres ved indløsning af en voucher, er afgiftspålagt, har den afgiftspligtige person ret til at fratække momsen på udgifter til udstedelsen af voucherne. Det bør præciseres, at denne afgift er fradragsberettiget, også selv om disse goder eller ydelser leveres af en anden end udstederen af voucheren.

Ændring

- (15) Hvis de varer og ydelser, der leveres ved indløsning af en voucher, er afgiftspålagt, har den afgiftspligtige person ret til at fratække momsen på udgifter til udstedelsen af voucherne **i overensstemmelse med EU-retten**. Det bør præciseres, at denne afgift er fradragsberettiget, også selv om disse goder eller ydelser leveres af en anden end udstederen af voucheren.

Ændring 9
Forslag til direktiv
Artikel 1 — nr. 3

Direktiv 2006/112/EF

Kapitel 5 — Artikel 30a — stk. 1 — indledning (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- 1) **I dette kapitel forstås ved:**

Ændring 10

Forslag til direktiv
Artikel 1 — nr. 3

Direktiv 2006/112/EF

Kapitel 5 — Artikel 30a — stk. 1 — nr. 1

Kommissionens forslag

Ændring

1. **Ved** »voucher« **forstås** et instrument, der giver ret til at modtage en levering af varer eller ydelser eller til at modtage en rabat eller en bonus med hensyn til en levering af varer eller ydelser, og hvor der består en tilsvarende forpligtelse til at opfylde denne ret.

- 1) »voucher«: et instrument, der giver ret til at modtage en levering af varer eller ydelser eller til at modtage en rabat eller en bonus med hensyn til en levering af varer eller ydelser, og hvor der består en tilsvarende forpligtelse til at opfylde denne ret

Onsdag den 17. april 2013

Ændring 11**Forslag til direktiv****Artikel 1 — nr. 3**

Direktiv 2006/112/EF

Kapitel 5 — Artikel 30a — stk. 1 — nr. 2

Kommissionens forslag

Ved »voucher til ét formål« **forstås** en voucher, der giver ret til at modtage en levering af varer eller ydelser, hvis leverandørens identitet, leveringsstedet og den gældende momssats for disse varer eller ydelser er kendt på tidspunktet for udstedelsen af voucheren.

Ændring

- 2) »voucher til ét formål«: en voucher, der giver ret til at modtage en levering af varer eller ydelser, hvis leverandørens identitet, leveringsstedet og den gældende momssats for disse varer eller ydelser er kendt på tidspunktet for udstedelsen af voucheren.

Ændring 12**Forslag til direktiv****Artikel 1 — nr. 3**

Direktiv 2006/112/EF

Kapitel 5 — Artikel 30a — stk. 1 — nr. 2 a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

- 2a) »leveringssted«: den medlemsstat, hvor den bagvedliggende levering af varer eller ydelser finder sted

Ændring 13**Forslag til direktiv****Artikel 1 — nr. 3**

Direktiv 2006/112/EF

Kapitel 5 — Artikel 30a — stk. 1 — nr. 3

Kommissionens forslag

Ved »voucher til flere formål« **forstås** en voucher, der ikke er en rabatkupon eller en bonus, og som ikke udgør en voucher til ét formål.

Ændring

- 3) »voucher til flere formål«: en voucher, der ikke er en rabatkupon eller en bonus, og som ikke udgør en voucher til ét formål, **og som giver indehaveren ret til at modtage varer eller ydelser, men hvor hverken disse varer eller ydelser eller leveringsstedet i den medlemsstat, hvor de skal afgiftspålægges, er defineret med tilstrækkelig klarhed, og hvor momsbehandlingen af voucheren derfor ikke kan afgøres med sikkerhed på salgs- eller udstedelsestidspunktet.**

Onsdag den 17. april 2013

Ændring 14

Forslag til direktiv

Artikel 1 — nr. 3

Direktiv 2006/112/EF

Kapitel 5 — Artikel 30a — stk. 1 — nr. 4

Kommissionens forslag

Ved »rabatkupon« forstås en voucher, der giver ret til at modtage en rabat eller en bonus med hensyn til en levering af varer eller tjenester.

Ændring

4) »rabatkupon«: en voucher, der giver ret til at modtage en rabat eller en bonus, **der er udtrykt enten som en procentdel eller som et fast beløb med en nominal værdi, med** hensyn til en levering af varer eller tjenester.

Ændring 15

Forslag til direktiv

Artikel 1 — nr. 6

Direktiv 2006/112/EC

Kapitel 5 — artikel 74a — stk. 1

Kommissionens forslag

1. Afgiftsgrundlaget for leveringen af varer eller ydelser, der er indløst mod en voucher til flere formål, skal være det samme som voucherens nominelle værdi eller, i tilfælde af delvis indløsning, den del af den nominelle værdi, der svarer til den delvise indløsning af voucheren med fradrag af momsbeløbet af de indløste varer eller ydelser.

Ændring

1. Afgiftsgrundlaget for leveringen af varer eller ydelser, der er indløst mod en voucher til flere formål, skal være det samme som voucherens nominelle værdi, **der faktisk anvendes til erhvervelse af disse varer eller ydelser**, eller, i tilfælde af delvis indløsning, den del af den nominelle værdi, der svarer til den delvise indløsning af voucheren med fradrag af momsbeløbet af de indløste varer eller ydelser.

Ændring 16

Forslag til direktiv

Artikel 2 — stk. 1

Kommissionens forslag

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør **senest** den 1. januar 2014 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse bestemmelser.

Ændring

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør **inden** den 1. januar 2014 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse bestemmelser.

De anvender disse bestemmelser fra den 1. januar 2015.

Medlemsstaterne anvender disse bestemmelser fra den 1. januar 2015.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Onsdag den 17. april 2013

Ændring 17
Forslag til direktiv
Artikel 2 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

Artikel 2a

Kommissionen vurderer inden den 1. januar 2017 anvendelsen af direktiv 2006/112/EF og sender Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om dets økonomiske og finanspolitiske indvirkning. Denne rapport skal indeholde en analyse af dette direktivs indvirkning på medlemsstaternes økonomier.

Torsdag den 18. april 2013

P7_TA(2013)0177

Ændring af aftalen mellem EF og Ukraine om lettelse af udstedelsen af visa ***

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 18. april 2013 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af aftalen mellem Den Europæiske Union og Ukraine om ændring af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Ukraine om lettelse af udstedelsen af visa (12282/2012 — C7-0200/2012 — 2012/0138(NLE))

(Godkendelse)

(2016/C 045/35)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (12282/2012),
  - der henviser til aftale mellem Den Europæiske Union og Ukraine om ændring af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Ukraine om lettelse af udstedelsen af visa (11044/2012),
  - der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 77, stk. 2, litra a), og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C7-0200/2012),
  - der henviser til forretningsordenens artikel 81 og artikel 90, stk. 7,
  - der henviser til henstilling fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og udtalelse fra Udenrigsudvalget (A7-0059/2013),
1. godkender indgåelsen af aftalen;
  2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes og Ukraines regeringer og parlamenter.

P7_TA(2013)0178

Aftale mellem EU og Moldova om lettelse af udstedelsen af visa ***

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 18. april 2013 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af aftalen mellem Den Europæiske Union og Republikken Moldova om ændring af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Moldova om lettelse af udstedelsen af visa (12012/2012 — C7-0201/2012 — 2012/0140(NLE))

(Godkendelse)

(2016/C 045/36)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (12012/2012),
- der henviser til aftalen mellem Den Europæiske Union og Republikken Moldova om ændring af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Moldova om lettelse af udstedelsen af visa (10871/2012),

Torsdag den 18. april 2013

- der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 77, stk. 2, litra a), og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C7-0201/2012),
  - der henviser til forretningsordenens artikel 81 og artikel 90, stk. 7,
  - der henviser til henstilling fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A7-0128/2013),
1. godkender indgåelsen af aftalen;
  2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes og Republikken Moldovas regeringer og parlamenter.

P7_TA(2013)0181

Europæiske demografiske statistikker ***I

Europa-Parlamentets ændringer af 18. april 2013 til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om europæiske demografiske statistikker (COM(2011)0903 — C7-0518/2011 — 2011/0440(COD)) ⁽¹⁾

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2016/C 045/37)

Ændring 1

Forslag til forordning

Betragtning 4

Kommissionens forslag

- (4) I henhold til artikel 175 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde skal Kommissionen hvert tredje år aflægge rapport til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om fremskridtene i forbindelse med virkeliggørelsen af den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed. Forberedelsen af disse rapporter og den regelmæssige overvågning af den demografiske udvikling og af mulige fremtidige demografiske udfordringer i **EU's** regioner, herunder forskellige typer regioner såsom grænseregioner, storbyregioner, landbrugsregioner samt bjerg- og øregioner, kræver årlige regionale data på regionalt NUTS 3-niveau. Den demografiske aldring udviser store regionale forskelle, og derfor skal Eurostat regelmæssigt udarbejde regionale fremskrivninger med henblik på at få et fuldstændigt billede af NUTS 2-regionerne i Den Europæiske Union.

Ændring

- (4) I henhold til artikel 175, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde skal Kommissionen hvert tredje år aflægge rapport til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om fremskridtene i forbindelse med virkeliggørelsen af den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed. Forberedelsen af disse rapporter og den regelmæssige overvågning af den demografiske udvikling og af mulige fremtidige demografiske udfordringer i **Unionens** regioner, herunder forskellige typer regioner såsom grænseregioner, storbyregioner, landbrugsregioner samt bjerg- og øregioner, kræver årlige regionale data på regionalt NUTS 3-niveau. Den demografiske aldring udviser store regionale forskelle, og derfor skal **Kommissionen** (Eurostat) regelmæssigt udarbejde regionale fremskrivninger med henblik på at få et fuldstændigt billede af NUTS 2-regionerne i Den Europæiske Union.

⁽¹⁾ Efter vedtagelsen af ændringerne blev sagen henvist til fornyet udvalgsbehandling, jf. forretningsordenens artikel 57, stk. 2, andet afsnit (A7-0050/2013).

Torsdag den 18. april 2013

Ændring 2**Forslag til forordning****Betragtning 7***Kommissionens forslag*

- (7) Målet for EU's strategi for bæredygtig udvikling, der blev lanceret på Det Europæiske Råd i Gøteborg i 2001 og fornyet i juni 2006, er en fortsat forbedring af livskvaliteten for nuværende og kommende generationer. Eurostats tilsynsrapporter, som offentliggøres hvert andet år, giver et objektivt statistisk billede af de gjorte fremskridt på baggrund af EU's indikatorer for bæredygtig udvikling.

Ændring

- (7) Målet for EU's strategi for bæredygtig udvikling, der blev lanceret på Det Europæiske Råd i Gøteborg i 2001 og fornyet i juni 2006, er en fortsat forbedring af livskvaliteten for nuværende og kommende generationer. **Kommissionens** (Eurostats) tilsynsrapporter, som offentliggøres hvert andet år, giver et objektivt statistisk billede af de gjorte fremskridt på baggrund af EU's indikatorer for bæredygtig udvikling.

Ændring 3**Forslag til forordning****Betragtning 8 a (ny)***Kommissionens forslag*

- (8a) De strategiske mål i Beijinghandlingsprogrammet (1995) tilvejebringer en referenceramme med hensyn til fremskaffelse og formidling af kønsopdelte data og oplysninger med henblik på planlægning og på evaluering af politikker.

Ændring

- (8a) De strategiske mål i Beijinghandlingsprogrammet (1995) tilvejebringer en referenceramme med hensyn til fremskaffelse og formidling af kønsopdelte data og oplysninger med henblik på planlægning og på evaluering af politikker.

Ændring 4**Forslag til forordning****Betragtning 9***Kommissionens forslag*

- (9) For at kunne foretage et skøn over den samlede befolkning inden for rammerne af Det Europæiske Nationalregnskabssystem (ENS) er det af afgørende betydning at råde over demografiske statistikker om befolkning.

Ændring

- (9) For at kunne foretage et skøn over den samlede befolkning inden for rammerne af Det Europæiske Nationalregnskabssystem (ENS) er det af afgørende betydning at råde over demografiske statistikker om befolkning. **Ajourføring og behandling af data er vigtig i forbindelse med udarbejdelsen af statistikker på europæisk plan.**

Torsdag den 18. april 2013

Ændring 5
Forslag til forordning
Betragtning 11

Kommissionens forslag

- (11) De demografiske data bør **stemme overens** med de relevante oplysninger, der indsamles i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 862/2007 af 11. juli 2007 om EF-statistikker over migration og international beskyttelse og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 311/76 om udarbejdelse af statistik vedrørende udenlandske arbejdstagere og Europa-Parlamentets og Rådet forordning (EF) nr. 763/2008 af 9. juli 2008 om folke- og boligtællinger.

Ændring

- (11) De demografiske data bør **være helt i overensstemmelse** med de relevante oplysninger, der indsamles i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 862/2007 af 11. juli 2007 om EF-statistikker over migration og international beskyttelse og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 311/76 om udarbejdelse af statistik vedrørende udenlandske arbejdstagere og Europa-Parlamentets og Rådet forordning (EF) nr. 763/2008 af 9. juli 2008 om folke- og boligtællinger.

Ændring 6
Forslag til forordning
Betragtning 13

Kommissionens forslag

- (13) Ved udviklingen, udarbejdelsen og formidlingen af europæiske statistikker bør de nationale og europæiske statistiske myndigheder overholde de principper, der er fastsat i adfærdskodeksen for europæiske statistikker som revideret og ajourført af Udvalget for det Europæiske Statistiske System den 28. september 2011.

Ændring

- (13) Ved udviklingen, udarbejdelsen og formidlingen af europæiske statistikker bør de nationale og europæiske statistiske myndigheder **og eventuelt andre relevante nationale og regionale myndigheder** overholde de principper, der er fastsat i adfærdskodeksen for europæiske statistikker som revideret og ajourført af Udvalget for det Europæiske Statistiske System den 28. september 2011.

Ændring 7
Forslag til forordning
Artikel 2 — litra a

Kommissionens forslag

- a) »national«: **samme betydning som i artikel 2, litra f), i forordning (EF) nr. 763/2008, hvor området er som defineret i forordning (EF) nr. 1059/2003** i den udgave, der var gældende på referencetidspunktet

Ændring

- a) »national«: **en medlemsstats område jf.** forordning (EF) nr. 1059/2003 i den udgave, der var gældende på referencetidspunktet

Torsdag den 18. april 2013

Ændring 8**Forslag til forordning****Artikel 2 — litra b**

Kommissionens forslag

b) »regional«: **samme betydning som i artikel 2, litra g), i forordning (EF) nr. 763/2008**; for lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union, statistiske regioner på niveau 1, 2 eller 3 som aftalt mellem disse lande og Kommissionen (Eurostat), i henhold til den udgave, der var gældende på referencetidspunktet

Ændring

b) »regional«: **NUTS 1-niveau, NUTS 2-niveau eller NUTS 3-niveau jf. forordning (EF) nr. 1059/2003 i den udgave, der var gældende på referencetidspunktet**; for lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union, statistiske regioner på niveau 1, 2 eller 3 som aftalt mellem disse lande og Kommissionen (Eurostat), i henhold til den udgave, der var gældende på referencetidspunktet

Ændring 9**Forslag til forordning****Artikel 2 — litra c**

Kommissionens forslag

c) »personer med sædvanlig bopæl«: alle personer, der har deres sædvanlige bopæl i en **medlemsstat** på referencetidspunktet

Ændring

c) »personer med sædvanlig bopæl«: alle personer, der har deres sædvanlige bopæl i en **EU-medlemsstat** på referencetidspunktet

Ændring 10**Forslag til forordning****Artikel 2 — litra d — indledning**

Kommissionens forslag

d) »sædvanlig bopæl«: **samme betydning som i artikel 2, litra d), første afsnit, i forordning (EF) nr. 763/2008**. Kun følgende personer anses for at have sædvanlig bopæl det pågældende sted:

Ændring

d) »sædvanlig bopæl«: **det sted, hvor en person normalt tilbringer den daglige hvileperiode, uanset om der forekommer midlertidigt fravær**. Kun følgende personer anses for at have sædvanlig bopæl det pågældende sted:

Ændring 11**Forslag til forordning****Artikel 2 — litra d — afsnit 1 a (nyt)**

Kommissionens forslag

kan omstændighederne i nr. i og ii ikke fastlægges, beregnes det samlede antal personer med sædvanlig bopæl ud fra deres lovlige eller registrerede bopæl på grundlag af videnskabeligt baserede, veldokumenterede og offentliggjorte statistiske skønsmetoder, som overvåges af Kommissionen (Eurostat).

Ændring

Torsdag den 18. april 2013

Ændring 12**Forslag til forordning****Artikel 2 — litra h***Kommissionens forslag*

h) »validerede data«: data, der opfylder et sæt kvalitetskriterier for udarbejdelse af data, herunder al kontrol, der foretages med hensyn til kvaliteten af de data, der skal offentliggøres, eller som allerede er offentliggjort.

Ændring

h) »validerede data«: **statistiske** data, der opfylder et sæt kvalitetskriterier for udarbejdelse af data, herunder al kontrol, der foretages med hensyn til kvaliteten af de data, der skal offentliggøres, eller som allerede er offentliggjort.

Ændring 13**Forslag til forordning****Artikel 3 — stk. 1***Kommissionens forslag*

1. Medlemsstaterne leverer data til Kommissionen (Eurostat) om befolkningen, jf. artikel 2, litra c) og d), på referencetidspunktet. **Hvis omstændighederne i artikel 2, litra d), nr. i eller ii, ikke kan fastlægges, leverer medlemsstaterne data til Kommissionen (Eurostat) om befolkningen på deres faste eller registrerede bopæl på referencetidspunktet; i så fald gør de en forholdsmæssig indsats for at beregne data, der er den bedst mulige tilnærmede værdi for den til befolkning, som er defineret i artikel 2, litra c) og d).**

Ændring

1. Medlemsstaterne leverer **statistiske** data til Kommissionen (Eurostat) om befolkningen, jf. artikel 2, litra c) og d), på referencetidspunktet. **Disse statistiske data skal dække følgende variabler:**

- a) **alder**
- b) **køn**
- c) **bopælsregion.**

Ændring 14**Forslag til forordning****Artikel 3 — stk. 2***Kommissionens forslag*

2. Medlemsstaterne leverer data til Kommissionen (Eurostat) om vitale hændelser **på referencetidspunktet, uanset hvor hændelserne fandt** sted. Medlemsstaterne anvender den samme definition af befolkning som for de data, der er nævnt i stk. 1.

Ændring

2. Medlemsstaterne leverer data til Kommissionen (Eurostat) om vitale hændelser, **som finder** sted **i referenceperioden**. Medlemsstaterne anvender den samme definition af befolkning som **den, de anvender** for de data, der er nævnt i stk. 1. **Disse data dækker følgende variabler:**

- a) **levende fødsler fordelt på køn, måned og rækkefølge, moderens alder, fødselsår og fødeland samt moderens statsborgerskab og bopælsregion**
- b) **dødsfald fordelt på alder, køn, fødselsår, bopælsregion, fødeland, statsborgerskabsland og måned for dødsfald.**

Torsdag den 18. april 2013

Ændring 15

Forslag til forordning

Artikel 3 — stk. 3

Kommissionens forslag

3. Medlemsstaterne anvender den samme definition af befolkning for alle **nationale og regionale** niveauer, *jf.* artikel 2, litra a) og b).

Ændring

3. Medlemsstaterne anvender den samme definition af befolkning for alle niveauer **i henhold til** artikel 2, litra a) og b).

Ændring 16

Forslag til forordning

Artikel 3 — stk. 3 a (nyt)

Kommissionens forslag

4. Ensartede betingelser for opdelingen af de data, der er nævnt i stk. 1 og 2, samt for hyppighed, frister og revisioner vedrørende data, vedtages **i overensstemmelse med** undersøgelsesproceduren, **der er nævnt** i artikel 9, stk. 2.

Ændring

3a. Leverer de regionale myndigheder statistiske data til de nationale myndigheder, fremsender medlemsstaterne disse data til Kommissionen (Eurostat) for at muliggøre en mere detaljeret oversigt over den demografiske situation i Unionen.

Ændring 17

Forslag til forordning

Artikel 3 — stk. 4

Kommissionens forslag

4. Ensartede betingelser for opdelingen af de data, der er nævnt i stk. 1 og 2, samt for hyppighed, frister og revisioner vedrørende data, vedtages **i overensstemmelse med** undersøgelsesproceduren, **der er nævnt** i artikel 9, stk. 2.

Ændring

4. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastlægger ensartede betingelser for opdelingen af de data, der er nævnt i stk. 1 og 2, samt for hyppighed, frister og revisioner vedrørende data. **Disse gennemførelsesretsakter** vedtages **efter** undersøgelsesproceduren i artikel 9, stk. 2.

Ændring 18

Forslag til forordning

Artikel 4

Kommissionens forslag

For at Rådet kan træffe afgørelser med kvalificeret flertal, leverer medlemsstaterne data om den samlede befolkning på nationalt niveau på referencetidspunktet, *jf.* artikel 2, litra c), senest 8 måneder efter udløbet af referenceåret. **I forbindelse med anvendelsen af denne artikel leverer medlemsstaterne ikke data om befolkningen på deres lovlige eller registrerede bopæl på referencetidspunktet.**

Ændring

For at Rådet kan træffe afgørelser med kvalificeret flertal, leverer medlemsstaterne data om den samlede befolkning på nationalt niveau på referencetidspunktet, *jf.* artikel 2, litra c), senest 8 måneder efter udløbet af referenceåret.

Torsdag den 18. april 2013

Ændring 19**Forslag til forordning****Artikel 5 — stk. 1**

Kommissionens forslag

1. Referencetidspunktet for befolkningsdata er ved midnat den 31. december.

Ændring

1. Referencetidspunktet for befolkningsdata er ved **udløbet af referenceperioden** (ved midnat den 31. december).

Ændring 22**Forslag til forordning****Artikel 8 — stk. 5**

Kommissionens forslag

5. Medlemsstaterne sikrer, at de befolkningsdata, der kræves i henhold til artikel 3 i denne forordning, stemmer overens med de befolkningsdata, der kræves i henhold til **artikel 3** i forordning (EF) nr. 862/2007.

Ændring

5. Medlemsstaterne sikrer, at de befolkningsdata, der kræves i henhold til artikel 3 i denne forordning, stemmer overens med de befolkningsdata, der kræves i henhold til **artikel 3, stk. 1, litra c**, i forordning (EF) nr. 862/2007.

Ændring 23**Forslag til forordning****Artikel 9 a (ny)**

Kommissionens forslag

---

*Ændring***Artikel 9a****Revisionsklausul**

Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om denne forordnings gennemførelse senest den 31. december 2018, og derefter hvert femte år. Kommissionen vurderer i denne rapport kvaliteten af de data, der fremsendes af medlemsstaterne, og konsekvenserne for de specifikke formål, der er nævnt i artikel 4. Rapporten ledsages om nødvendigt af forslag til yderligere forbedring af denne forordnings funktion.

Torsdag den 18. april 2013

P7_TA(2013)0182

Ophugning af skibe ***I

Europa-Parlamentets ændringer af 18. april 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ophugning af skibe (COM(2012)0118 — C7-0082/2012 — 2012/0055(COD))⁽¹⁾

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2016/C 045/38)

Ændring 1

Forslag til forordning

Titel

Kommissionens forslag

Ændring

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om ophugning af skibe

om **miljømæssigt forsvarlig ophugning og behandling** af skibe **og om ændring af direktiv 2009/16/EF og forordning (EF) nr. 1013/2006**

Ændring 2

Forslag til forordning

Betragtning 1 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

(1a) **Den fremherskende metode til demontering af skibe ved hjælp af den såkaldte strandværftsmetode udgør ikke og kan ikke udgøre en sikker og forsvarlig ophugning og bør derfor ikke længere tolereres.**

⁽¹⁾ Efter vedtagelsen af ændringerne blev sagen henvist til fornyet udvalgsbehandling, jf. forretningsordenens artikel 57, stk. 2, andet afsnit (A7-0132/2013).

Torsdag den 18. april 2013

Ændring 3
Forslag til forordning
Betragtning 3

Kommissionens forslag

- (3) Den nuværende skibsofhugningskapacitet i OECD-landene, som skibe, der *sejler under en medlemsstats flag*, lovligt kan få adgang til, er *utilstrækkelig*. Den sikre og forsvarlige ophugningskapacitet, som *allerede findes i lande uden for OECD*, er tilstrækkelig til at *håndtere alle skibe under EU-medlemsstaternes flag og forventes at vokse inden 2015 som følge af de foranstaltninger, som ophugningslandene har gennemført for at opfylde kravene i Hongkongkonventionen*.

Ændring

- (3) Den nuværende skibsofhugningskapacitet i OECD-landene, som skibe, der *udgør farligt affald til eksport*, lovligt kan få adgang til, *udnyttes ikke tilstrækkeligt*. Der er *uenighed om adgang til og kapacitet for skibsofhugningsanlæg i De Forenede Stater*. Uanset situationen i De Forenede Stater i denne henseende er der en betydelig potentiel kapacitet i visse medlemsstater og OECD-lande, som næsten ville kunne være tilstrækkelig for skibe, der sejler under en medlemsstats flag (EU-skibe), hvis den blev udnyttet fuldt ud. Sammen med den eksisterende og potentielt sikre og forsvarlige ophugningskapacitet i lande, som *ikke er medlem af OECD*, burde der være tilstrækkelig kapacitet til at *behandle alle EU-skibe*.

Ændring 4
Forslag til forordning
Betragtning 3 a (ny)

Kommissionens forslag

- (3a) I dag er situationen inden for skibsofhugning præget af en ekstrem eksternalisering af omkostningerne. Skibsofhugningsanlæg med lave eller ikke-eksisterende standarder for beskyttelse af arbejdstagerne, menneskers sundhed og miljøet tilbyder de højeste priser for udtjente skibe. Dette fører til, at langt størstedelen af den globale flåde, som sendes til ophugning, ophugges på strande i visse lande under menneskeligt nedværdigende og miljømæssigt ødelæggende forhold, som er uacceptable. Det er hensigtsmæssigt at oprette en finansiel mekanisme, som skal gælde for alle skibe, der anløber Unionens havne, uanset hvilket flag de sejler under, for at opveje denne situation ved at bidrage til at gøre miljømæssigt forsvarlig ophugning og behandling af skibe, som udgør farligt affald, konkurrencedygtig i forhold til metoder, som ikke opfylder standarderne.

Ændring

Torsdag den 18. april 2013

Ændring 5

Forslag til forordning

Betragtning 3 b (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (3b) *I henhold til princippet om, at forurenere betaler, bør udgifterne til miljømæssigt forsvarlig ophugning og behandling af skibe afholdes af skibsrederne. For at beskytte menneskers helbred og miljøet bør der indføres en finansiel mekanisme, der kan tilvejebringe midler, som kan bidrage til at gøre miljømæssigt forsvarlig ophugning og behandling af både EU-skibe og ikke-EU-skibe på anlæg, der er opført på en EU-liste, økonomisk konkurrencedygtig. Alle skibe, som anløber Unionens havne og ankerpladser, bør bidrage til omkostningerne ved en miljømæssigt forsvarlig ophugning og behandling af skibe for at modvirke det økonomiske incitament til at ty til operatører, som ikke opfylder standarderne, og gøre det mindre attraktivt at omflage. Skibe, som deponerer en finansiel sikkerhedsstillelse som garanti for, at de vil benytte anlæg på EU-listen til ophugning og behandling, bør fritages for ophugningsgebyret. Ophugningsgebyret samt den finansielle sikkerhedsstillelse bør være rimelig, ikke-diskriminerende og gennemsigtig.*

Torsdag den 18. april 2013

Ændring 6
Forslag til forordning
Betragtning 4

Kommissionens forslag

- (4) Hongkongkonventionen om sikker og miljømæssigt forsvarlig ophugning af skibe («Hongkongkonventionen») blev vedtaget den 15. maj 2009 af Den Internationale Søfartsorganisation (IMO) **på foranledning af Baselkonventionens parter**. Hongkongkonventionen træder først i kraft 24 måneder, efter at den er ratificeret af mindst 15 lande, hvis kombinerede handelsflåde repræsenterer mindst 40 % af den globale handelsflådes bruttotonnage, og hvis kombinerede maksimale årlige ophugningsmængde i de foregående 10 år udgør mindst 3 % af de samme landes kombinerede handelsflådes bruttotonnage. **Medlemsstaterne bør ratificere konventionen så hurtigt som muligt for at sætte skub i dens ikrafttræden.** Konventionen omhandler **udvikling, bygning, drift og klargøring** af skibe med henblik på at lette sikker og miljømæssigt forsvarlig ophugning, uden at der gås på kompromis med skibenes sikkerhed og driftseffektivitet. Den omfatter også **bestemmelser, som sikrer, at skibsophugningsanlæg drives på en sikker og miljømæssigt forsvarlig måde, og at der tilvejebringes en passende kontrol- og håndhævelsesmekanisme for skibsophugning.**

Ændring

- (4) Hongkongkonventionen om sikker og miljømæssigt forsvarlig ophugning af skibe («Hongkongkonventionen») blev vedtaget den 15. maj 2009 af Den Internationale Søfartsorganisation (IMO). Hongkongkonventionen træder først i kraft 24 måneder, efter at den er ratificeret af mindst 15 lande, hvis kombinerede handelsflåde repræsenterer mindst 40 % af den globale handelsflådes bruttotonnage, og hvis kombinerede maksimale årlige ophugningsmængde i de foregående 10 år udgør mindst 3 % af de samme landes kombinerede handelsflådes bruttotonnage. Konventionen omhandler **brug af farlige materialer i** skibe med henblik på at lette sikker og miljømæssigt forsvarlig ophugning, uden at der gås på kompromis med skibenes sikkerhed og driftseffektivitet. Den omfatter også, **i form af retningslinjer, drift af skibsophugningsanlæg og omfatter en håndhævelsesmekanisme for skibsophugning. Hongkongkonventionen gælder ikke for statsejede skibe eller fartøjer under 500 bruttotons (BT) eller for skibe, som i hele deres levetid kun opererer i farvande, som er underlagt flagstatens suverænitet eller jurisdiktion. Hongkongkonventionen dækker heller ikke den faktiske genanvendelse af stål, som er indsamlet på ophugningsanlægget, eller driften af anlæg, som efterfølgende behandler affald fra skibsophugningsanlægget. Hongkongkonventionen har ikke til formål at forhindre eksport af skibe, som udgør farligt affald, til ikke-OECD-lande — en praksis, som i dag er forbudt i henhold til forordning (EF) nr. 1013/2006. Det forventes, at der vil gå op til et årti, før Hongkongkonventionen træder i kraft.**

Torsdag den 18. april 2013

Ændring 7
Forslag til forordning
Betragtning 5

Kommissionens forslag

- (5) I Hongkongkonventionen fastlægges det udtrykkeligt, at parterne skal indføre strengere foranstaltninger i overensstemmelse med international ret, for så vidt angår sikker og miljømæssigt forsvarlig ophugning af skibe, med det formål at forebygge, reducere eller minimere negative virkninger på menneskers sundhed og miljøet. Oprettelsen af en europæisk liste over skibsofhugningsanlæg, der opfylder denne forordnings krav, **vil** bidrage til opfyldelsen af dette mål og til bedre håndhævelse ved at lette flagstaternes kontrol af skibe, der sendes til ophugning. Disse krav til skibsofhugningsanlæg bør baseres på kravene i Hongkongkonventionen.

Ændring

- (5) I Hongkongkonventionen fastlægges det udtrykkeligt, at parterne skal **være i stand til at** indføre strengere foranstaltninger i overensstemmelse med international ret, for så vidt angår sikker og miljømæssigt forsvarlig ophugning af skibe, med det formål at forebygge, reducere eller minimere negative virkninger på menneskers sundhed og miljøet. Oprettelsen af en europæisk liste over skibsofhugningsanlæg, der opfylder denne forordnings krav, **bør** bidrage til opfyldelsen af dette mål og til bedre håndhævelse ved at lette flagstaternes kontrol af skibe, der sendes til ophugning. Disse krav til skibsofhugningsanlæg bør baseres på kravene i Hongkongkonventionen, **men bør være mere vidtgående for at opnå et beskyttelsesniveau for menneskers helbred og miljøet, som i store træk svarer til beskyttelsesniveauet i Unionen. Dette bør også bidrage til at øge konkurrencen inden for miljømæssigt forsvarlig og sikker ophugning og behandling af skibe på EU-anlæg.**

Ændring 8
Forslag til forordning
Betragtning 7

Kommissionens forslag

- (7) Skibe, der ikke er omfattet af anvendelsesområdet for Hongkongkonventionen **og denne forordning**, bør fortsat ophugges i overensstemmelse med kravene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006 og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver.

Ændring

- (7) Skibe, der ikke er omfattet af anvendelsesområdet for Hongkongkonventionen, **skibe, der ikke er i stand til at sejle ved egen kraft, medmindre de har en gyldig kontrakt om fuldstændig reparation, og skibe, der ikke er i overensstemmelse med gældende bestemmelser i EU-retten og international ret med hensyn til sikkerhed, når de bliver til affald inden for et territorium under en medlemsstats jurisdiktion**, bør fortsat ophugges i overensstemmelse med kravene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006 og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver.

Torsdag den 18. april 2013

Ændring 9**Forslag til forordning****Betragtning 8***Kommissionens forslag*

- (8) Det er nødvendigt at præcisere anvendelsesområdet for henholdsvis denne forordning, forordning (EF) nr. 1013/2006 og direktiv 2008/98/EF for at undgå **overlapninger mellem retsakter, der har samme mål.**

Ændring

- (8) Det er nødvendigt at præcisere anvendelsesområdet for henholdsvis denne forordning, forordning (EF) nr. 1013/2006 og direktiv 2008/98/EF for at undgå **at anvende forskellige lovgivningsmæssige krav i samme situation.**

Ændring 10**Forslag til forordning****Betragtning 8 a (ny)***Kommissionens forslag*

- (8a) **Denne forordning anvendes på skibe, der er underlagt den internationale ret.**

Ændring

- (8a) **Anvendelsen af denne forordning bør respektere transitlandes rettigheder i henhold til international ret.**

Ændring 11**Forslag til forordning****Betragtning 9 a (ny)***Kommissionens forslag*

- (9a) **Medlemsstaterne bør sørge for en hurtig ratificering af Hongkongkonventionen for at forbedre praksis og betingelser i forbindelse med skibsofhugning.**

Ændring

- (9a) **Medlemsstaterne bør sørge for en hurtig ratificering af Hongkongkonventionen for at forbedre praksis og betingelser i forbindelse med skibsofhugning.**

Ændring 12**Forslag til forordning****Betragtning 11***Kommissionens forslag*

- (11) Medlemsstaterne bør fastsætte bestemmelser om sanktioner, der pålægges ved overtrædelse af denne forordning, og sikre, at de anvendes, med henblik på at hindre omgåelse af skibsofhugningsreglerne. Sådanne sanktioner kan være af civilretlig eller administrativ art og bør være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

Ændring

- (11) Medlemsstaterne bør fastsætte bestemmelser om sanktioner, der pålægges ved overtrædelse af denne forordning, og sikre, at de anvendes, med henblik på at hindre omgåelse af skibsofhugningsreglerne. Sådanne sanktioner kan være af **strafferetlig**, civilretlig eller administrativ art og bør være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

Torsdag den 18. april 2013

Ændring 13

Forslag til forordning

Betragtning 14

Kommissionens forslag

- (14) **Eftersom** målet om at forebygge, reducere eller fjerne negative virkninger på menneskers sundhed og miljøet forårsaget af ophugning, **drift og vedligeholdelse** af **skibe**, der sejler under en medlemsstats flag, ikke i tilstrækkelig grad **kan** opfyldes af medlemsstaterne på grund af den internationale karakter af skibsfart og skibsofhugning og derfor bedre **kan** opfyldes på EU-niveau, kan EU vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går forordningen ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål —

Ændring

- (14) Målet om at forebygge, reducere eller fjerne negative virkninger på menneskers sundhed og miljøet forårsaget af ophugning **og behandling** af **EU-skibe**, der sejler under en medlemsstats flag, **kan** ikke **altid** i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne **alene** på grund af den internationale karakter af skibsfart og skibsofhugning og **kan** derfor **i nogle tilfælde** bedre opfyldes på EU-plan, **på trods af at ratificeringen af Hongkongkonventionen ville føre Unionens kompetence til at regulere skibsofhugningsager tilbage til EU-medlemsstaterne; Unionen** kan **derfor** vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går forordningen ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål —

Ændring 14

Forslag til forordning

Artikel 1

Kommissionens forslag

Formålet med denne forordning er at forebygge, reducere **eller** fjerne negative virkninger på menneskers sundhed og miljøet forårsaget af ophugning, **drift og vedligeholdelse** af **skibe, der sejler under en medlemsstats flag.**

Ændring

Formålet med denne forordning er at forebygge, reducere **til et minimum og så vidt muligt** fjerne **ulykker, personskader og andre** negative virkninger på menneskers sundhed og miljøet forårsaget af ophugning **og behandling** af **EU-skibe, bl.a. ved at ophugge dem på anlæg, der er opført på en EU-liste og placeret i eller uden for Unionen, og at forbedre betingelserne for ophugning af ikke-EU-skibe.**

Formålet med denne forordning er også at mindske forskellene mellem operatører i Unionen, i OECD-lande og i relevante tredjelande med hensyn til sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen og miljøstandarder.

Denne forordning har ligeledes til formål at lette ratificeringen af Hongkongkonventionen.

Ændring 15

Forslag til forordning

Artikel 2 — stk. 1 — nr. 1 a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

- 1a) »EU-skib«: et skib, som sejler under en medlemsstats flag, eller som opererer under dens myndighed

Torsdag den 18. april 2013

Ændring 16**Forslag til forordning****Artikel 2 — stk. 1 — nr. 1 b (nyt)**

Kommissionens forslag

Ændring

1b) »ikke-EU-skib«: et skib, som sejler under et tredjelandes flag

Ændring 17**Forslag til forordning****Artikel 2 — stk. 1 — nr. 3 a (nyt)**

Kommissionens forslag

Ændring

3a) »affald«: affald som defineret i artikel 3, nr. 1, i direktiv 2008/98/EF

Ændring 18**Forslag til forordning****Artikel 2 — stk. 1 — nr. 3 b (nyt)**

Kommissionens forslag

Ændring

3b) »farligt affald«: farligt affald som defineret i artikel 3, nr. 2, i direktiv 2008/98/EF

Ændring 19**Forslag til forordning****Artikel 2 — stk. 1 — nr. 3 c (nyt)**

Kommissionens forslag

Ændring

3c) »behandling«: behandling som defineret i artikel 3, nr. 14, i direktiv 2008/98/EF

Ændring 20**Forslag til forordning****Artikel 2 — stk. 1 — nr. 3 d (nyt)**

Kommissionens forslag

Ændring

3d) »miljømæssigt forsvarlig forvaltning«: miljømæssigt forsvarlig forvaltning som defineret i artikel 2, nr. 8, i forordning (EF) nr. 1013/2006

Torsdag den 18. april 2013

Ændring 21

Forslag til forordning

Artikel 2 — stk. 1 — nr. 5

Kommissionens forslag

5. »skibsophugning«: den form for virksomhed, der består i hel eller delvis ophugning af et skib på et skibsophugningsanlæg med henblik på at nyttiggøre dele og materialer til oparbejdning og genanvendelse, herunder behandling af farlige materialer og andre materialer, og som omfatter tilhørende aktiviteter, som f.eks. lagring og behandling af dele og materialer på pladsen, men ikke deres videre **oparbejdning eller bortskaffelse** på separate anlæg

Ændring

- 5) »skibsophugning«: den form for virksomhed, der består i hel eller delvis ophugning af et skib på et skibsophugningsanlæg med henblik på at nyttiggøre dele og materialer til oparbejdning og genanvendelse, herunder behandling af farlige materialer og andre materialer, og som omfatter tilhørende aktiviteter, som f.eks. lagring og behandling af dele og materialer på pladsen, men ikke deres videre **behandling** på separate anlæg; **betydningen af begrebet »genanvendelse« (ophugning) i denne forordning afviger derfor fra definitionen i artikel 3, nr. 17, i direktiv 2008/98/EF**

Ændring 22

Forslag til forordning

Artikel 2 — stk. 1 — nr. 6

Kommissionens forslag

6. »skibsophugningsanlæg«: et defineret område, dvs. **en plads**, et værft eller et anlæg, som er beliggende i en medlemsstat eller et tredjeland, og som anvendes til ophugning af skibe

Ændring

- 6) »skibsophugningsanlæg«: et defineret område, dvs. et **opført** værft eller et anlæg, som er beliggende i en medlemsstat eller et tredjeland, og som anvendes til ophugning af skibe

Ændring 23

Forslag til forordning

Artikel 2 — stk. 1 — nr. 7

Kommissionens forslag

7. »**ophugningsvirksomhed**«: ejeren af skibsophugningsanlægget eller en anden organisation eller person, der har overtaget ansvaret for driften af skibsophugningen fra ejeren af skibsophugningsanlægget

Ændring

- 7) »**skibsophugningsvirksomhed**«: ejeren af skibsophugningsanlægget eller en anden organisation eller person, der har overtaget ansvaret for driften af skibsophugningen fra ejeren af skibsophugningsanlægget

Ændring 24

Forslag til forordning

Artikel 2 — stk. 1 — nr. 9 a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

- 9a) »**transit**«: **bevægelse af et skib til dets ophugningsdestination i overensstemmelse med denne forordning gennem et territorium, der tilhører et andet land, som ikke er udsendelses- eller destinationslandet, og som er berettiget til at modsætte sig denne flytning i henhold til international ret**

Torsdag den 18. april 2013

Ændring 25

Forslag til forordning

Artikel 2 — stk. 1 — nr. 20 a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

20a) »forladt skib«: et skib, som af den seneste registrerede ejer er blevet efterladt uden opsyn og opgivet i en EU-havn.

Ændring 26

Forslag til forordning

Artikel 3 — stk. 1

Kommissionens forslag

Ændring

1. Denne forordning gælder for **skibe, der har ret til at sejle under en medlemsstats flag, eller som opererer under dens myndighed.**

1. Denne forordning gælder for **EU-skibe.**

Artikel 5a, 5b og 11b, artikel 23, stk. 1, og artikel 29, stk. 1, i denne forordning gælder også for ikke-EU-skibe, som anløber en medlemsstats havn eller ankerplads for at indgå i en grænseflade mellem skib og havn.

Ændring 27

Forslag til forordning

Artikel 3 — stk. 2 — litra c a (nyt) og c b (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

ca) skibe, som ikke er i stand til at sejle ved egen kraft, uanset hvilket flag de sejler under, og som dermed udgør affald ifølge forordning (EF) nr. 1013/2006, uanset om de har en gyldig aftale om en fuldstændig reparation

cb) skibe, som ikke opfylder de gældende bestemmelser i henhold til EU-retten og international ret med hensyn til sikkerhed

Ændring 28

Forslag til forordning

Artikel 4 — overskrift

Kommissionens forslag

Ændring

Kontrol med farlige materialer

Kontrol med **forbudte eller begrænsede** farlige materialer

Torsdag den 18. april 2013

Ændring 29

Forslag til forordning

Artikel 4 — stk. 3 a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

3a. Ny anvendelse af antifouling-systemer, som indeholder organiske tinforbindelser som biocid, eller andet antifouling-system, hvis anvendelse er forbudt i henhold til den internationale konvention om begrænsning af skadelige antifouling-systemer på skibe, er forbudt på skibe.

Ændring 30

Forslag til forordning

Artikel 5

Kommissionens forslag

Ændring

Fortegnelse over farlige materialer

Fortegnelse over farlige materialer

1. Der **opbevares** en fortegnelse over farlige materialer om bord på alle nye **skibe**.

2. Der oprettes en fortegnelse over farlige materialer, inden et skib sendes til ophugning, og fortegnelsen opbevares om bord.

3. Eksisterende skibe, der er registreret under et tredjelandes flag, og som ansøger om registrering under en medlemsstats flag, sikrer, at en fortegnelse over farlige materialer opbevares om bord.

4. Fortegnelsen over farlige materialer skal:

a) være specifik for hvert skib

b) dokumentere, at skibet overholder forbuddet mod eller begrænsningerne for montering eller brug af farlige materialer i overensstemmelse med artikel 4

1. **Medlemsstaterne sikrer, at der udarbejdes** en fortegnelse over farlige materialer, **som opbevares tilgængeligt** om bord på alle nye **EU-skibe**.

2. **Medlemsstaterne sikrer, at der for eksisterende EU-skibe udarbejdes** en fortegnelse over farlige materialer **i overensstemmelse med tidsfristerne i stk. 2, litra a, eller** inden et skib sendes til ophugning, **alt efter hvad der kommer først,** og fortegnelsen opbevares **tilgængeligt** om bord.

2a. For udarbejdelsen af en fortegnelse gælder følgende tidsfrister:

— **for skibe, der er ældre end 25 år den ...*;**

— **for skibe, der er ældre end 20 år den ... (*);**

— **for skibe, der er ældre end 15 år den ... (**);**

— **for skibe, der er yngre end 15 år den ... (**).**

4. Fortegnelsen over farlige materialer skal:

a) være specifik for hvert skib

b) dokumentere, at skibet overholder forbuddet mod eller begrænsningerne for montering eller brug af farlige materialer i overensstemmelse med artikel 4

Torsdag den 18. april 2013

Kommissionens forslag

c) som minimum identificere de farlige materialer, der er anført i bilag I, og som findes i skibets konstruktion eller udstyr, samt deres placering og **omtrentlige** mængder.

5. I tillæg til stk. 4 udarbejdes der for eksisterende skibe en plan, som beskriver den visuelle/stikprøvebaserede inspektion, som **udformningen** af fortegnelsen over farlige materialer er baseret på.

6. Fortegnelsen over farlige materialer består af tre dele:

a) en liste over farlige materialer, der er anført i bilag I, og som findes i skibets konstruktion eller udstyr, samt deres placering og **omtrentlige** mængder (del I)

b) en liste over affald, der findes om bord på skibet, herunder affald, der opstår under driften af skibet (del II)

c) en liste over last om bord på skibet, når beslutningen om ophugning er truffet (del III).

7. Del I i fortegnelsen over farlige materialer vedligeholdes og ajourføres i hele skibets levetid, så ny montering, der indeholder farlige materialer, som er anført i bilag I, og relevante ændringer i skibets konstruktion og udstyr afspejles.

8. I tillæg til den vedligeholdte og ajourførte del I suppleres fortegnelsen inden ophugning af skibet med del II for driftsaffald og del III for last, og den verificeres af den medlemsstat, under hvis flag skibet sejler.

Ændring

c) **for nye skibe** som minimum identificere de farlige materialer, der er anført i bilag I, og som findes i skibets konstruktion eller udstyr, samt deres placering og **nøjagtige** mængder

ca) for eksisterende skibe som minimum identificere de farlige materialer, der er anført i bilag I, og som findes i skibets konstruktion eller udstyr, samt deres placering og mængder så nøjagtigt, som det lader sig gøre

cb) tage hensyn til de retningslinjer, som IMO har udarbejdet.

5. I tillæg til stk. 4 udarbejdes der for eksisterende skibe en plan, som beskriver den visuelle/stikprøvebaserede inspektion, som **udarbejdelsen** af fortegnelsen over farlige materialer er baseret på.

6. Fortegnelsen over farlige materialer består af tre dele:

a) en liste over farlige materialer, der er anført i bilag I, og som findes i skibets konstruktion eller udstyr, samt deres placering og mængder (del I) **i overensstemmelse med stk. 4, litra c**

b) en liste over (**farligt og ufarligt**) affald, der findes om bord på skibet, herunder affald, der opstår under driften af skibet, **og dets omtrentlige mængde** (del II).

c) en liste over last om bord på skibet, når beslutningen om ophugning er truffet (del III).

7. Del I i fortegnelsen over farlige materialer vedligeholdes og ajourføres i hele skibets levetid, så ny montering, der indeholder farlige materialer, som er anført i bilag I, og relevante ændringer i skibets konstruktion og udstyr afspejles.

8. I tillæg til den vedligeholdte og ajourførte del I suppleres fortegnelsen inden ophugning af skibet med del II for driftsaffald og del III for last, og den verificeres af den medlemsstat, under hvis flag skibet sejler.

Torsdag den 18. april 2013

Kommissionens forslag

9. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 26 med hensyn til ajourføring af listen over punkter til fortegnelsen over farlige materialer i bilag I.

Ændring

9. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 26 med hensyn til ajourføring af listen over punkter til fortegnelsen over farlige materialer i bilag I **med henblik på at sikre, at listen mindst indeholder de stoffer, der er anført i bilag I og II til Hongkongkonventionen, og for at tage højde for relevant EU-lovgivning, som fastlægger udfasning eller begrænsning af anvendelsen eller monteringen af farlige materialer.**

(*) To år efter denne forordnings ikrafttræden.

(**) Tre år efter denne forordnings ikrafttræden.

(***) Fire år efter denne forordnings ikrafttræden.

Ændring 120

Forslag til forordning

Artikel 5 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

Artikel 5a

Et incitamentbaseret system

I betragtning af den aktuelle situation inden for skibsophugning, som er præget af ekstrem eksternalisering af omkostninger og uacceptable forhold i forbindelse med ophugning af skibe, fremsætter Kommissionen inden udgangen af 2015 et lovgivningsmæssigt forslag til et incitamentbaseret system, som kan fremme sikker og forsvarlig ophugning af skibe.

Ændring 33

Forslag til forordning

Artikel 6 — overskrift

Kommissionens forslag

Ændring

Forberedelse til ophugning: generelle krav

Generelle krav **til skibsredere**

Ændring 34

Forslag til forordning

Artikel 6 — stk. 1 — litra a

Kommissionens forslag

Ændring

a) inden offentliggørelsen af den europæiske liste kun ophugges på skibsophugningsanlæg, der **er beliggende** i EU eller i et land, der er medlem af OECD;

a) inden offentliggørelsen af den europæiske liste kun ophugges på skibsophugningsanlæg, der **har den nødvendige tilladelse fra de kompetente myndigheder** i Unionen eller i et land, der er medlem af OECD;

Torsdag den 18. april 2013

Ændring 35

Forslag til forordning

Artikel 7 — stk. 1

Kommissionens forslag

1. Der udformes en skibsspecifik ophugningsplan inden ophugning af et skib.

Ændring

1. Der udformes en skibsspecifik ophugningsplan **for ethvert EU-skib, som er over 20 år gammelt, eller** inden ophugning af et skib, **alt efter hvad der kommer først, dog senest den ... (*)**.

(*) 30 måneder efter denne forordnings ikrafttræden.

Ændring 36

Forslag til forordning

Artikel 7 — stk. 2 — litra a

Kommissionens forslag

a) udarbejdes af **skibsofhugningsanlægget** på baggrund af de oplysninger, skibsrederen har givet i henhold til artikel 9, stk. 3, litra b)

Ændring

a) **forud for offentliggørelsen af den europæiske liste** udarbejdes af **et skibsofhugningsanlæg, som er beliggende i Unionen eller i et OECD-medlemsland**, på baggrund af de oplysninger, skibsrederen har givet i henhold til artikel 9, stk. 3, litra b)

Ændring 37

Forslag til forordning

Artikel 7 — stk. 2 — litra a a (nyt)

Kommissionens forslag

d) indeholder oplysninger om typen og mængden af farlige materialer og affald, der frembringes ved ophugningen af det specifikke skib, herunder de materialer, der er identificeret i fortegnelsen over farlige materialer, og oplysninger om, hvordan disse farlige materialer og dette affald **håndteres** på anlægget og på efterfølgende affaldsbehandlingsanlæg

Ændring

aa) **udarbejdes efter offentliggørelsen af den europæiske liste af et skibsofhugningsanlæg, som er optaget på den europæiske liste, under hensyntagen til de oplysninger, skibsrederen har givet i overensstemmelse med artikel 9, stk. 3, litra b)**

Ændring 38

Forslag til forordning

Artikel 7 — stk. 2 — litra d

Kommissionens forslag

d) indeholder oplysninger om typen og mængden af farlige materialer og affald, der frembringes ved ophugningen af det specifikke skib, herunder de materialer **og det affald**, der er identificeret i fortegnelsen over farlige materialer, og oplysninger om, hvordan disse farlige materialer og dette affald **behandles** på anlægget og på efterfølgende affaldsbehandlingsanlæg

Ændring

d) indeholder oplysninger om typen og mængden af farlige materialer og affald, der frembringes ved ophugningen af det specifikke skib, herunder de materialer **og det affald**, der er identificeret i fortegnelsen over farlige materialer, og oplysninger om, hvordan disse farlige materialer og dette affald **behandles** på anlægget og på efterfølgende affaldsbehandlingsanlæg

Torsdag den 18. april 2013

Ændring 39

Forslag til forordning

Artikel 7 — stk. 2 — litra e a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

ea) opdateres senest seks måneder efter et fornyelsessyn eller et supplerende syn.

Ændring 40

Forslag til forordning

Artikel 7 — stk. 2 a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

2a. Skibsredere, som sælger et EU-skib, der er over 20 år gammelt, til en ny ejer, som agter at sejle under et tredjeland's flag, skal sikre sig, at kontrakten med den nye skibsreder fastsætter, at den nye ejer og eventuelle efterfølgende ejere overtager ansvaret for at udarbejde en skibsophugningsplan, hvis de ønsker at anløbe EU-havne eller ankerpladser.

Ændring 42

Forslag til forordning

Artikel 8 — stk. 1

Kommissionens forslag

Ændring

1. Syn gennemføres af inspektører tilknyttet **administratio-
nen** eller en anerkendt organisation, som handler på vegne af administrationen.

1. Syn gennemføres af inspektører tilknyttet **de nationale
kompetente myndigheder** eller en anerkendt organisation, som handler på vegne af administrationen.

Ændring 43

Forslag til forordning

Artikel 8 — stk. 3

Kommissionens forslag

Ændring

3. Førstegangssynet gennemføres, inden skibet sættes i drift, **eller inden overensstemmescertifikatet udstedes**. De inspektører, der gennemfører dette syn, verificerer, at del I i fortegnelsen over farlige materialer er i overensstemmelse med kravene i denne forordning.

3. Førstegangssynet **af et nyt skib** gennemføres, inden skibet sættes i drift. **For eksisterende skibe gennemføres førstegangssynet inden for fem år efter nærværende forordnings ikrafttræden**. De inspektører, der gennemfører dette syn, verificerer, at del I i fortegnelsen over farlige materialer er i overensstemmelse med kravene i denne forordning.

Torsdag den 18. april 2013

Ændring 44**Forslag til forordning****Artikel 8 — stk. 5**

Kommissionens forslag

5. **Det** yderligere syn, enten generelt eller delvist, **kan gennemføres** efter **skibsrederens anmodning efter** en ændring, udskiftning eller **væsentlig** reparation af skibets konstruktion, udstyr, systemer, anordninger, arrangementer og materialer. De inspektører, der gennemfører dette syn, sikrer, at enhver sådan ændring, erstatning eller **væsentlig** reparation er gennemført på en sådan måde, at skibet overholder kravene i denne forordning, og de verificerer, at del I i fortegnelsen over farlige materialer er ændret tilsvarende.

Ændring

5. **Skibsrederen skal anmode om et** yderligere syn, enten generelt eller delvist, efter en **væsentlig** ændring, udskiftning eller reparation af skibets konstruktion, udstyr, systemer, anordninger, arrangementer og materialer. De inspektører, der gennemfører dette syn, sikrer, at enhver sådan **væsentlig** ændring, erstatning eller reparation er gennemført på en sådan måde, at skibet overholder kravene i denne forordning, og de verificerer, at del I i fortegnelsen over farlige materialer er ændret tilsvarende.

Ændring 45**Forslag til forordning****Artikel 8 — stk. 6 — afsnit 2 — litra a a (nyt)**

Kommissionens forslag

Ændring

aa) **skibet forinden er blevet rengjort i overensstemmelse med artikel 6, stk. 1, litra c)**

Ændring 46**Forslag til forordning****Artikel 8 — stk. 7 a (nyt)**

Kommissionens forslag

Ændring

7a. **De inspektører, der gennemfører syn, kan til enhver tid eller på behørigt begrundet anmodning fra havnemyndigheder, der nærer alvorlige bekymringer vedrørende tilstanden af et skib, som er anløbet havnen, træffe beslutning om uanmeldt syn for at afgøre, hvorvidt skibet overholder denne forordning.**

Ændring 47**Forslag til forordning****Artikel 9 — stk. 2**

Kommissionens forslag

Ændring

2. Kontrakten gælder senest fra tidspunktet for anmodningen om det endelige syn, der er nævnt i **artikel 8, stk. 1, litra d)**, og indtil ophugningen er afsluttet.

2. Kontrakten gælder senest fra tidspunktet for anmodningen om det endelige syn, der er nævnt i **artikel 8, stk. 6**, og indtil ophugningen er afsluttet.

Torsdag den 18. april 2013

Ændring 48

Forslag til forordning

Artikel 9 — stk. 3 — litra b

Kommissionens forslag

- b) forsyne skibsophugningsanlægget med alle de skibsrelevante oplysninger, som er nødvendige for udformningen af den ophugningsplan, der kræves i henhold til artikel 7

Ændring

- b) **mindst fire måneder forud for den planlagte dato for skibsophugningen** forsyne skibsophugningsanlægget med alle de skibsrelevante oplysninger, som er nødvendige for udformningen af den ophugningsplan, der kræves i henhold til artikel 7, **eller i tilfælde, hvor skibsrederen ikke råder over sådanne oplysninger, underrette skibsophugningsanlægget herom og samarbejde med dem for at sikre, at eventuelle huller bliver lukket på passende vis**

Ændring 49

Forslag til forordning

Artikel 9 — stk. 3 — litra b a (nyt)

Kommissionens forslag

- ba) **forsyde skibsophugningsanlægget med en kopi af ophugningscertifikatet udstedt i overensstemmelse med artikel 10**

Ændring 50

Forslag til forordning

Artikel 9 — stk. 3 — litra b b (nyt)

Kommissionens forslag

- bb) **kun at sende et skib til ophugning, hvis skibsophugningsplanen er udtrykkeligt godkendt af den kompetente myndighed i henhold til artikel 7, stk. 2, litra b)**

Ændring 51

Forslag til forordning

Artikel 9 — stk. 3 — litra c

Kommissionens forslag

- c) tage skibet tilbage, inden ophugningen indledes, eller efter at ophugningen er indledt, hvis det er teknisk muligt, hvis **forekomsten af farlige materialer om bord ikke væsentligt svarer til fortegnelsen over farlige materialer og ikke tillader hensigtsmæssig ophugning af skibet.**

Ændring

- c) tage skibet tilbage, inden ophugningen indledes, eller efter at ophugningen er indledt, hvis det er teknisk muligt, hvis **den planlagte ophugning af skibet ikke kan gennemføres eller ville undergrave sikkerheden eller miljøbeskyttelsen, fordi skibet ikke er beskrevet korrekt, enten i fortegnelsen eller andetsteds**

Torsdag den 18. april 2013

Ændring 52

Forslag til forordning

Artikel 9 — stk. 3 — litra c a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

ca) dække de faktiske ekstraudgifter i tilfælde af, at mængden af farlige materialer om bord er væsentligt større end anført i fortegnelsen over farlige kemikalier, men hverken gør det umuligt at ophugge skibet eller undergraver sikkerheden eller miljøbeskyttelsen

Ændring 53

Forslag til forordning

Artikel 9 — stk. 4 — litra a

Kommissionens forslag

Ændring

a) i samarbejde med skibsrederen at udforme en skibsspecifik ophugningsplan i overensstemmelse med artikel 7

a) i samarbejde med skibsrederen at udforme en skibsspecifik ophugningsplan i overensstemmelse med artikel 7 **senest en måned efter modtagelsen af alle relevante oplysninger i henhold til stk. 3, litra b)**

Ændring 54

Forslag til forordning

Artikel 9 — stk. 4 — litra c

Kommissionens forslag

Ændring

c) at **forbyde** iværksættelse af ophugning af skibet inden indgivelse af den meddelelse, der er nævnt i litra b)

c) at **nægte** iværksættelse af ophugning af skibet inden indgivelse af den meddelelse, der er nævnt i litra b), **og inden den kompetente myndigheds godkendelse af skibsophugningsplanen**

Ændring 55

Forslag til forordning

Artikel 9 — stk. 4 — litra d — indledning

Kommissionens forslag

Ændring

d) når modtagelsen af et skib til ophugning forberedes, skriftligt og mindst **14 dage** inden den planlagte start på ophugningen at underrette den relevante kompetente myndighed om planen om at ophugge det pågældende skib:

d) når modtagelsen af et skib til ophugning forberedes, skriftligt og mindst **tre måneder** inden den planlagte start på ophugningen at underrette den relevante kompetente myndighed om planen om at ophugge det pågældende skib:

Torsdag den 18. april 2013

Ændring 56**Forslag til forordning****Artikel 9 — stk. 4 a (nyt)***Kommissionens forslag**Ændring*

4a. Skibsrederen giver den kompetente myndighed en kopi af kontrakten.

Ændring 57**Forslag til forordning****Artikel 10 — stk. 1***Kommissionens forslag**Ændring*

1. Når et førstegangssyn, et periodisk syn eller et yderligere syn på skibsrederens foranledning er gennemført, udsteder **en** medlemsstat et overensstemmelsescertifikat ved brug af formularen i bilag IV. Dette certifikat suppleres af del I i fortegnelsen over farlige materialer.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 26 med hensyn til opdateringen af formularen til overensstemmelsescertifikatet i bilag IV.

1. Når et førstegangssyn, et periodisk syn eller et yderligere syn på skibsrederens foranledning er gennemført **og bestået**, udsteder **den** medlemsstat, **under hvis flag skibet sejler**, et overensstemmelsescertifikat ved brug af formularen i bilag IV. Dette certifikat suppleres af del I i fortegnelsen over farlige materialer.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 26 med hensyn til opdateringen af formularen til overensstemmelsescertifikatet i bilag IV.

Ændring 58**Forslag til forordning****Artikel 10 — stk. 2***Kommissionens forslag**Ændring*

2. Efter gennemførelse af det endelige syn i overensstemmelse med artikel 8, stk. 6, udsteder administrationen et ophugningscertifikat ved brug af formularen i bilag V. Dette certifikat suppleres af fortegnelsen over farlige materialer og skibets ophugningsplan.

2. Efter gennemførelse *med positivt resultat* af det endelige syn i overensstemmelse med artikel 8, stk. 6, udsteder administrationen et ophugningscertifikat ved brug af formularen i bilag V, **hvis den anser, at skibsophugningsplanen opfylder kravene i denne forordning**. Dette certifikat suppleres af fortegnelsen over farlige materialer og skibets ophugningsplan.

Ændring 59**Forslag til forordning****Artikel 11 a (ny)***Kommissionens forslag**Ændring***Artikel 11a****Inspektioner**

Torsdag den 18. april 2013

Kommissionens forslag

Ændring

Medlemsstaterne gennemfører kontrolbestemmelser for EU-skibe svarende til bestemmelserne i direktiv 2009/16/EF i overensstemmelse med deres nationale lovgivning. Der gennemføres en grundigere inspektion, hvor retningslinjerne fra IMO tages i betragtning, hvis en inspektion afslører, at et skib ikke opfylder kravene i artikel 4, stk. 1-3a, artikel 5 og artikel 7, at et skib ikke medfører et gyldigt fortegningscertifikat i henhold til artikel 10, stk. 1, eller der efter en inspektion er klare grunde til at tro, at:

- skibets eller dets udstyrs tilstand ikke opfylder kravene i artikel 4, stk. 1-3a eller ikke væsentligt svarer til oplysningerne i certifikatet og/eller fortegnelsen over farlige materialer, eller
- der ikke er en procedure om bord på skibet for vedligeholdelse af fortegnelsen over farlige materialer.

Ændring 60

Forslag til forordning

Artikel 11 b (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

Artikel 11b

Bestemmelser, der gælder for ikke-EU-skibe, udover artikel 5a og 5b, artikel 23, stk. 1, og artikel 29, stk. 1

1. Medlemsstaterne sikrer, at ikke-EU-skibe opfylder de i artikel 4, stk. 1-3a fastsatte krav, uden at dette berører krav i anden EU-lovgivning, som måtte kræve yderligere foranstaltninger. Medlemsstaterne forbyder montering eller brug af de i artikel 4, stk. 1-3a, omhandlede materialer på ikke-EU-skibe, mens de ligger i havn, for anker, på skibsværft eller ved offshoreterminal.

2. Nye ikke-EU-skibe, som anløber en havn eller ankerplads i en medlemsstat, skal medføre en gyldig fortegnelse over farlige materialer.

3. Eksisterende ikke-EU-skibe, som anløber en havn eller ankerplads i en medlemsstat, skal medføre en fortegnelse over farlige materialer inden udløbet af tidsfristerne i henhold til artikel 5, stk. 2a. Fortegnelsen skal opfylde kravene i artikel 5, stk. 4-7.

Torsdag den 18. april 2013

Kommissionens forslag

Ændring

4. Ikke-EU-skibe, som anløber en havn eller ankerplads i en medlemsstat, skal fremlægge en overensstemmelseserklæring udstedt af skibets administration eller en anerkendt organisation, som handler på vegne af administrationen, som bekræfter, at skibet opfylder bestemmelserne i stk. 1-3.

5. Ikke-EU-skibe, som er købt af en ejer, som sejler under et EU-flag, da skibet var over 20 år gammelt, skal, når de anløber en havn eller ankerplads i en medlemsstat, medføre en tilgængelig ophugningsplan i overensstemmelse med artikel 7, stk. 2, litra d).

6. Der gennemføres en grundigere inspektion, hvis en inspektion afslører, at et skib ikke opfylder kravene i stk. 1-5, eller der efter en inspektion er klare grunde til at tro, at

— skibets eller dets udstyrs tilstand ikke opfylder kravene i stk. 1 eller ikke væsentligt svarer til oplysningerne i certifikatet og/eller fortegnelsen over farlige materialer eller

— der ikke er en procedure om bord på skibet for vedligeholdelse af fortegnelsen over farlige materialer.

7. Medlemsstaterne sikrer, at der anvendes sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har en afskrækkende virkning, over for ejere af ikke-EU-skibe, som ikke opfylder bestemmelserne i denne artikel.

Ændring 61

Forslag til forordning

Artikel 12 — stk. 2 — indledning

Kommissionens forslag

For at et skibsophugningsanlæg kan blive optaget på den europæiske liste, skal det:

Ændring

For at et skibsophugningsanlæg kan blive optaget på den europæiske liste, skal det **under hensyntagen til relevante IMO-, ILO- og andre internationale retningslinjer:**

Ændring 62

Forslag til forordning

Artikel 12 — stk. 2 — litra a a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

aa) drives fra permanente bygningsstrukturer (tørdokker, kajer eller betonbeddinge)

Torsdag den 18. april 2013

Ændring 63**Forslag til forordning****Artikel 12 — stk. 2 — litra a b (nyt)**

Kommissionens forslag

Ændring

ab) have rådighed over tilstrækkelige kraner til at løfte dele, som er skåret af et skib

Ændring 64**Forslag til forordning****Artikel 12 — stk. 2 — litra b**

Kommissionens forslag

Ændring

b) fastlægge håndterings- og kontrolsystemer, -procedurer og -teknikker, der ikke **medfører** sundhedsrisici for de berørte arbejdere og befolkningen i nærheden af skibsofhugningsanlægget, og som forebygger, reducerer, minimerer og så vidt muligt fjerner negative virkninger på miljøet forårsaget af skibsofhugning

b) fastlægge håndterings- og kontrolsystemer, -procedurer og -teknikker, der **sikrer, at der** ikke **opstår** sundhedsrisici for de berørte arbejdere og befolkningen i nærheden af skibsofhugningsanlægget, og som forebygger, reducerer, minimerer og så vidt muligt fjerner negative virkninger på miljøet forårsaget af skibsofhugning

Ændring 65**Forslag til forordning****Artikel 12 — stk. 2 — litra d**

Kommissionens forslag

Ændring

d) udvikle og **godkende** en skibsofhugningsplan for anlægget

d) udvikle og **vedtage** en skibsofhugningsplan for anlægget

Ændring 66**Forslag til forordning****Artikel 12 — stk. 2 — litra j**

Kommissionens forslag

Ændring

j) sikre, at nødhjælpsudstyr, som f.eks. brandslukningsudstyr og køretøjer, ambulancer og kraner, kan få adgang til alle områder af skibsofhugningsanlægget

j) sikre, at nødhjælpsudstyr, som f.eks. brandslukningsudstyr og køretøjer, ambulancer og kraner, **hurtigt** kan få adgang til **skibe og** alle områder af skibsofhugningsanlægget, **så snart ophugningsarbejdet er påbegyndt**

Torsdag den 18. april 2013

Ændring 67

Forslag til forordning

Artikel 12 — stk. 2 — litra k

Kommissionens forslag

k) sikre indeslutning af alle farlige materialer, der findes om bord på et skib, under ophugningsprocessen med henblik på at forhindre udslip af disse farlige materialer til miljøet, navnlig i tidevandsområder

Ændring

k) sikre indeslutning af alle farlige materialer, der findes om bord på et skib, under ophugningsprocessen med henblik på at forhindre udslip af disse farlige materialer til miljøet, navnlig i tidevandsområder, **især ved at opskære bunden i en permanent eller flydende tørdok**

Ændring 68

Forslag til forordning

Artikel 12 — stk. 2 — litra m

Kommissionens forslag

m) udelukkende håndtere farlige materialer og farligt affald på uigennemtrængelige gulve med et effektivt afløbssystem

Ændring

m) **uden at det berører litra k)** udelukkende håndtere farlige materialer og farligt affald på uigennemtrængelige gulve med et effektivt afløbssystem

Ændring 69

Forslag til forordning

Artikel 12 — stk. 2 — litra m a (nyt)

Kommissionens forslag

ma) **sikre, at affald, der forberedes til genvinding, udelukkende overføres til genvindingsanlæg, der er godkendt til at genvinde sådant affald uden risiko for menneskers sundhed og på en miljømæssigt forsvarlig måde**

Ændring

Ændring 70

Forslag til forordning

Artikel 12 — stk. 2 — litra m b (nyt)

Kommissionens forslag

mb) **sikre passende lagerplads til afmonterede reservedele, herunder et areal med impermeabel belægning til oplagring af olieforurenede reservedele**

Ændring

Torsdag den 18. april 2013

Ændring 71**Forslag til forordning****Artikel 12 — stk. 2 — litra m c (nyt)**

Kommissionens forslag

Ændring

mc) sikre funktionsdygtigt udstyr til behandling af afløbsvand, herunder regnvand, i overensstemmelse med gældende sundheds- og miljøbestemmelser

Ændring 72**Forslag til forordning****Artikel 12 — stk. 2 — litra m d (nyt)**

Kommissionens forslag

Ændring

md) sikre passende lagerplads til eksplosivt og/eller brændbart materiale eller gas, herunder forebyggelse af brandfare og unødvendig store lagerbeholdninger

Ændring 73**Forslag til forordning****Artikel 12 — stk. 2 — litra m e (nyt)**

Kommissionens forslag

Ændring

me) sikre passende uigennemtrængelig og afskærmet lagerplads og oplagring til fast og flydende PCB/PCT-affald eller -materiale

Ændring 74**Forslag til forordning****Artikel 12 — stk. 2 — litra m f (nyt)**

Kommissionens forslag

Ændring

mf) sikre, at alle materialer med PCB/PCT forvaltes i henhold til kravene og forpligtelserne i Stockholmkonventionen om persistente organiske miljøgifte

Torsdag den 18. april 2013

Ændring 75

Forslag til forordning

Artikel 12 — stk. 2 — litra n

Kommissionens forslag

n) sikre, at affald, der frembringes på skibsofhugningsanlægget, udelukkende overføres til affaldsbehandlingsanlæg, der er godkendt af den kompetente myndighed til at håndtere og bortskaffe sådant affald uden risiko for menneskers sundhed og på en miljømæssigt forsvarlig måde.

Ændring

n) sikre, at affald, der frembringes på skibsofhugningsanlægget, udelukkende overføres til affaldsbehandlingsanlæg, der er godkendt af den kompetente myndighed til at håndtere og bortskaffe sådant affald uden risiko for menneskers sundhed og på en miljømæssigt forsvarlig måde. **Derfor skal det udarbejde et register over sekundære operatører, som arbejder på det primære anlæg, herunder med oplysninger om deres affaldsbehandlingskapacitet og -metode.**

Ændring 76

Forslag til forordning

Artikel 13 — stk. 2 — nr. 1

Kommissionens forslag

1) angive den tilladelse, licens eller godkendelse til at ophugge skibe, som dets kompetente myndighed har udstedt, og angive størrelsesbegrænsninger (maksimal længde, bredde og letvægt) for de skibe, det har godkendelse til at ophugge, samt alle gældende begrænsninger

---

Ændring

1) angive den tilladelse, licens eller godkendelse til at ophugge skibe, som dets kompetente myndighed har udstedt, og angive størrelsesbegrænsninger (maksimal længde, bredde og letvægt) for de skibe, det har godkendelse til at ophugge, samt alle gældende begrænsninger **og betingelser**

Ændring 77

Forslag til forordning

Artikel 13 — stk. 2 — nr. 3 a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

3a) dokumentere, at skibsofhugningsanlægget overholder alle nationale sundheds- og sikkerhedsbestemmelser

Ændring 78

Forslag til forordning

Artikel 13 — stk. 2 — nr. 4 a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

4a) angive identiteten på alle underentreprenører, som er direkte involveret i skibsofhugningen, og fremlægge dokumentation for deres tilladelser

Torsdag den 18. april 2013

Ændring 79

Forslag til forordning

Artikel 13 — stk. 2 — nr. 5 — litra b — indledning

Kommissionens forslag

- b) hvilken **affaldshåndteringsproces** der anvendes på anlægget (**forbrænding, deponering** eller anden **affaldshåndteringsmetode**), og dokumentere, at den anvendte proces gennemføres, uden at menneskers sundhed bringes i fare, uden at miljøet skades, og navnlig:

Ændring

- b) hvilken **affaldsbehandlingsproces** der anvendes på anlægget (**f.eks. deponering, syreneutralisering, kemisk nedbrydning**) eller anden **affaldsbehandlingsmetode for hvert af de materialer, der er anført i bilag I**, og dokumentere, at den anvendte proces gennemføres **i overensstemmelse med de fastsatte bedste praksisser, globale standarder og love**, uden at menneskers sundhed bringes i fare, uden at miljøet skades, og navnlig:

Ændring 80

Forslag til forordning

Artikel 13 — stk. 2 — nr. 5 — litra c — indledning

Kommissionens forslag

- c) hvilken **affaldshåndteringsproces** der anvendes, hvis de farlige materialer sendes til et efterfølgende **affaldshåndteringsanlæg** uden for skibsophugningsanlægget. Der skal gives følgende oplysninger for hvert efterfølgende affaldshåndteringsanlæg:

Ændring

- c) hvilken **affaldsbehandlingsproces** der anvendes, hvis de farlige materialer sendes til et efterfølgende **affaldsbehandlingsanlæg** uden for skibsophugningsanlægget. Der skal gives følgende oplysninger for hvert efterfølgende affaldshåndteringsanlæg:

Ændring 81

Forslag til forordning

Artikel 13 — stk. 2 — nr. 5 — litra c — nr. ii

Kommissionens forslag

- ii) dokumentation for, at **affaldshåndteringsanlægget** er godkendt til at **håndtere** de farlige materialer

Ændring

- ii) dokumentation for, at **affaldsbehandlingsanlægget** er godkendt **af den relevante kompetente myndighed** til at **behandle** de farlige materialer

Ændring 82

Forslag til forordning

Artikel 13 — stk. 2 — nr. 5 — litra c a (nyt)

Kommissionens forslag

- ca) **have indført et system til at dokumentere de faktiske mængder af farlige materialer, som er fjernet fra hvert enkelt skib, sammenholdt med fortegnelsen over farlige materialer og de respektive behandlingsprocesser, som anvendes i og uden for anlægget til disse materialer**

Ændring

Torsdag den 18. april 2013

Ændring 83**Forslag til forordning****Artikel 13 — stk. 2 — nr. 5 a (nyt)**

Kommissionens forslag

Ændring

5a) have passende forsikring til at dække sundheds- og sikkerhedsforpligtelser og udgifterne til genopretning af miljøet i henhold til den relevante lovgivning i den medlemsstat eller det tredjeland, hvor anlægget er beliggende.

Ændring 84**Forslag til forordning****Artikel 13 — stk. 2 — nr. 5 b (nyt)**

Kommissionens forslag

Ændring

5b) gennemføre regelmæssig overvågning af vand og sedimenter i nærheden af skibsfugningsanlægget for at tjekke for forurening

Ændring 115**Forslag til forordning****Artikel 14**

Kommissionens forslag

Ændring

Godkendelse af skibsfugningsanlæg beliggende i en medlemsstat

udgår

1. Kompetente myndigheder godkender skibsfugningsanlæg, der er beliggende inden for deres territorium, som overholder krav, der er omhandlet i artikel 12, til at foretage skibsfugning. Godkendelsen kan gives til det pågældende skibsfugningsanlæg for en periode på højst fem år.

2. Medlemsstaterne opretter og ajourfører en liste over skibsfugningsanlæg, de har godkendt i overensstemmelse med stk. 1.

3. Den liste, der er nævnt i stk. 2, indgives til Kommissionen omgående og senest et år efter datoen for denne forordnings ikrafttræden.

4. Hvis et skibsfugningsanlæg ikke længere overholder kravene i artikel 12, trækker medlemsstaten godkendelsen af det pågældende skibsfugningsanlæg tilbage og meddeler straks Kommissionen dette.

5. Hvis et nyt skibsfugningsanlæg er godkendt i overensstemmelse med stk. 1, meddeler medlemsstaten straks Kommissionen dette.

Torsdag den 18. april 2013

Ændring 116**Forslag til forordning****Artikel 15 — overskrift**

Kommissionens forslag

Godkendelse af skibsofhugningsanlæg **beliggende uden for EU**

Ændring

Optagelse af et skibsofhugningsanlæg **på den europæiske liste****Ændring 117****Forslag til forordning****Artikel 15 — stk. 1**

Kommissionens forslag

1. En ophugningsvirksomhed, der **er beliggende uden for EU**, og som ønsker at ophugge **skibe, der sejler under en medlemsstats flag**, indgiver en ansøgning om optagelse af virksomhedens skibsofhugningsanlæg på den europæiske liste til Kommissionen.

Ændring

1. En ophugningsvirksomhed, der **ejer et skibsofhugningsanlæg**, og som ønsker at ophugge **EU-skibe og ikke-EU-skibe i overensstemmelse med denne forordning**, indgiver en ansøgning om optagelse af virksomhedens skibsofhugningsanlæg på den europæiske liste til Kommissionen.

Ændring 87**Forslag til forordning****Artikel 15 — stk. 3**

Kommissionens forslag

3. **Ved at ansøge om optagelse** på den europæiske liste **accepterer skibsofhugningsanlægget muligheden for at blive genstand for en inspektion af anlægget foretaget af Kommissionen eller agenter, der handler på dennes vegne, eller efter optagelse på den europæiske liste med henblik på at bekræfte**, at de overholder kravene i artikel 12.

Ændring

3. **For at blive optaget** på den europæiske liste **vurderes et skibsofhugningsanlæg af et internationalt hold af eksperter udpeget af Kommissionen forud for dets optagelse på den europæiske liste med henblik på at bekræfte**, at de overholder kravene i artikel 12, **og derefter hvert andet år. Skibsofhugningsanlægget skal også acceptere, at det kan blive genstand for yderligere uanmeldte inspektioner på pladsen foretaget af et internationalt team. Det internationale eksperthold samarbejder med de kompetente myndigheder i den medlemsstat eller det tredjeland, hvor anlægget er beliggende, med henblik på at gennemføre sådanne inspektioner på stedet.**

Ændring 118**Forslag til forordning****Artikel 15 — stk. 4**

Kommissionens forslag

4. Ud fra en vurdering af de oplysninger og den dokumentation, der er indgivet i overensstemmelse med stk. 2, afgør Kommissionen ved en gennemførelsesretsakt, om det pågældende skibsofhugningsanlæg skal optages på den europæiske liste. Disse gennemførelsesretsakter vedtages i overensstemmelse med den i artikel 27 omhandlede undersøgelsesprocedure.

Ændring

4. Ud fra en vurdering af de oplysninger og den dokumentation, der er indgivet i overensstemmelse med stk. 2, afgør Kommissionen ved en gennemførelsesretsakt, om det pågældende skibsofhugningsanlæg, **som er beliggende i en medlemsstat eller uden for Unionen**, skal optages på den europæiske liste. Disse gennemførelsesretsakter vedtages i overensstemmelse med den i artikel 27 omhandlede undersøgelsesprocedure.

Torsdag den 18. april 2013

Ændring 119
Forslag til forordning
Artikel 16 — stk. 1

Kommissionens forslag

Ændring

1. Kommissionen fastlægger ved en gennemførelsesretsakt i overensstemmelse med den i artikel 27 omhandlede undersøgelsesprocedure en europæisk liste over skibsofhugningsanlæg, som:

udgår

a) er beliggende i EU og er meddelt af medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 14, stk. 3

b) er beliggende uden for EU, og hvis optagelse er vedtaget i overensstemmelse med artikel 15, stk. 4.

Ændring 88
Forslag til forordning
Artikel 16 — stk. 2

Kommissionens forslag

Ændring

2. Den europæiske liste offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende og på Kommissionens websted senest **36 måneder** efter datoen for denne forordnings ikrafttræden.

2. Den europæiske liste offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende og på Kommissionens websted senest **24 måneder** efter ... (*). **Den opdeles i to underlister, herunder henholdsvis EU/OECD- og ikke-OECD-skibsofhugningsanlæg.**

(*) Datoen for denne forordnings ikrafttræden.

Ændring 89
Forslag til forordning
Artikel 16 — stk. 2 a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

2a. Den europæiske liste skal indeholde følgende oplysninger om skibsofhugningsanlægget:

- a) ophugningsmetoden
- b) arten og størrelsen af de skibe, som er egnede til ophugning, og
- c) eventuelle begrænsninger for anlæggets drift, herunder med hensyn til håndtering af farligt affald.

Torsdag den 18. april 2013

Ændring 90**Forslag til forordning****Artikel 16 — stk. 2 b (nyt)**

Kommissionens forslag

Ændring

2b. Den europæiske liste skal indeholde datoen for skibsofhugningsanlæggets optagelse på listen. En optagelse gælder i en periode på maksimum fem år og kan fornyes.

Ændring 91**Forslag til forordning****Artikel 16 — stk. 2 c (nyt)**

Kommissionens forslag

Ændring

2c. I tilfælde af væsentlige ændringer i de oplysninger, der er indsendt til Kommissionen, indsender skibsofhugningsanlæggene, der er optaget på den europæiske liste omgående ajourført dokumentation. Under alle omstændigheder erklærer skibsofhugningsanlægget tre måneder før udløbet af maksimumsperioden på fem år, at

- a) den fremsendte dokumentation er fuldstændig og ajourført, og at
- b) skibsofhugningsanlægget opfylder og fortsat vil opfylde kravene i artikel 12.

Ændring 92**Forslag til forordning****Artikel 16 — stk. 3 — litra a**

Kommissionens forslag

Ændring

a) med henblik på at optage et skibsofhugningsanlæg på den europæiske liste i **følgende tilfælde:**

a) med henblik på at optage et skibsofhugningsanlæg på den europæiske liste, **når dets optagelse på den europæiske liste er vedtaget i henhold til artikel 15, stk. 4**

i) **når det er blevet godkendt i henhold til artikel 13**

ii) **når dets optagelse på den europæiske liste er vedtaget i henhold til artikel 15, stk. 4**

Torsdag den 18. april 2013

Ændring 93

Forslag til forordning

Artikel 16 — stk. 3 — litra b — nr. 2

Kommissionens forslag

2) hvis anlægget *har været optaget på listen i mere end fem år og* ikke har dokumenteret, at det stadig opfylder kravene i artikel 12.

Ændring

2) hvis anlægget *tre måneder før udløbet af maksimumsperioden på fem år* ikke har dokumenteret, at det stadig opfylder kravene i artikel 12.

Ændring 94

Forslag til forordning

Artikel 16 — stk. 3 — litra b — nr. 2 a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

2a) *hvis skibsophugningsanlægget ligger i en stat, som pålægger skibe, som sejler under en medlemsstats flag, forbud eller diskriminerende foranstaltninger.*

Ændring 95

Forslag til forordning

Artikel 21 — litra a

Kommissionens forslag

a) underretter skriftligt administrationen senest **14 dage** inden den planlagte start på ophugningen om hensigten om at ophugge et skib, således at administrationen kan forberede det syn og den certificering, der kræves i henhold til denne forordning

Ændring

a) underretter skriftligt administrationen senest **tre måneder** inden den planlagte start på ophugningen om hensigten om at ophugge et skib, således at administrationen kan forberede det syn og den certificering, der kræves i henhold til denne forordning; *skibsrederen underretter samtidig administrationen i det land, under hvis jurisdiktion skibet befinder sig på det pågældende tidspunkt, om hensigten om at ophugge et skib*

Ændring 96

Forslag til forordning

Artikel 21 — litra b a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

ba) *fremsender til administrationen en liste over de stater, som skibet ifølge planen vil bevæge sig igennem på vej til skibsophugningsanlægget*

Torsdag den 18. april 2013

Ændring 97**Forslag til forordning****Artikel 22 — stk. 1 — litra c***Kommissionens forslag*

c) oplysninger om ulovlig ophugning og opfølgende foranstaltninger, som medlemsstaten har iværksat.

Ændring

c) oplysninger om ulovlig ophugning og opfølgende foranstaltninger, som medlemsstaten har iværksat, **herunder oplysninger om de sanktioner, der er fastsat i henhold til artikel 23.**

Ændring 98**Forslag til forordning****Artikel 22 — stk. 2***Kommissionens forslag*

2. Hver medlemsstat indgiver rapporten senest den 31. december 2015 og derefter **hvert andet år.**

Ændring

2. Hver medlemsstat indgiver rapporten senest den 31. december 2015 og derefter **hvert år.**

Ændring 99**Forslag til forordning****Artikel 22 — stk. 3 a (nyt)***Kommissionens forslag**Ændring*

3a. Kommissionen samler disse oplysninger i en elektronisk database, som til stadighed er tilgængelig for offentligheden.

Ændring 100**Forslag til forordning****Artikel 23 — stk. 1***Kommissionens forslag*

1. Medlemsstaterne sikrer, at der findes sanktioner, som er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har en afskrækkende virkning, mod skibe, som:

a) ikke om bord medbringer en fortegnelse over farlige materialer **som fastsat** i artikel 5 og **28**

b) **er sendt til ophugning uden at overholde de generelle krav til forberedelse af ophugning som omhandlet i artikel 6**

Ændring

1. Medlemsstaterne sikrer, at der findes sanktioner, som er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har en afskrækkende virkning, **og at de anvendes effektivt mod ejere af EU-skibe og ikke-EU-skibe**, som

-a) ikke overholder forbuddene mod visse farlige materialer i henhold til artikel 4 og 11b

a) ikke om bord medbringer en **gyldig** fortegnelse over farlige materialer i **henhold til** artikel 5 og **11b**

aa) ikke om bord medbringer en skibsophuggningsplan i henhold til artikel 7 og 11b

Torsdag den 18. april 2013

Kommissionens forslag

Ændring

- c) er sendt til ophugning uden et overensstemmelsescertifikat som fastsat i artikel 6
- d) er sendt til ophugning uden et ophugningscertifikat som fastsat i artikel 6
- e) er sendt til ophugning uden skriftlig underretning af administrationen som fastsat i artikel 21
- f) er blevet ophugget på en måde, der ikke er i overensstemmelse med skibsophugningsplanen som fastsat i artikel 7.

Ændring 101

Forslag til forordning

Artikel 23 — stk. 1 a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

1a. Medlemsstaterne sikrer, at sanktioner i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/99/EF af 19. november 2008 om strafferetlig beskyttelse af miljøet ⁽¹⁾ finder anvendelse på ejere af de EU-skibe, som:

- a) er sendt til ophugning uden at overholde de generelle krav som omhandlet i artikel 6 i denne forordning
- b) er sendt til ophugning uden et overensstemmelsescertifikat som omhandlet i artikel 10, stk. 1, i denne forordning
- c) er sendt til ophugning uden en kontrakt som omhandlet i artikel 9 i denne forordning
- d) er sendt til ophugning uden skriftlig underretning af administrationen som omhandlet i artikel 21 i denne forordning
- e) er ophugget uden den kompetente myndigheds godkendelse af skibsophugningsplanen i overensstemmelse med artikel 7, stk. 2, litra b), i denne forordning eller på en måde, som ikke var i overensstemmelse med skibsophugningsplanen som omhandlet i artikel 7 i denne forordning.

⁽¹⁾ EUT L 328 af 6.12.2008, s. 28.

Torsdag den 18. april 2013

Ændring 102**Forslag til forordning****Artikel 23 — stk. 2***Kommissionens forslag*

2. **Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.** Hvis et skib er sendt til ophugning på et skibsofhugningsanlæg, der ikke er optaget på den europæiske liste, skal de anvendte sanktioner svare til den pris, som skibsrederen har modtaget for det pågældende skib.

Ændring

2. Hvis et skib er sendt til ophugning på et skibsofhugningsanlæg, der ikke er optaget på den europæiske liste, skal de anvendte sanktioner svare til den pris, som skibsrederen har modtaget for det pågældende skib, **uden at dette berører anvendelsen af artikel 5 i direktiv 2008/99/EF.**

Ændring 103**Forslag til forordning****Artikel 23 — stk. 5 og 6***Kommissionens forslag*

5. Hvis et skib sælges og inden for **seks måneder** efter dets salg sendes til ophugning på et skibsofhugningsanlæg, der ikke er optaget på den europæiske liste, skal de anvendte sanktioner:

- a) **i fællesskab** pålægges den sidste **og næstsidste** ejer af skibet, hvis skibet stadig sejler under en **EU-medlemsstats** flag
- b) **kun** pålægges den **næstsidste** ejer af skibet, hvis skibet ikke længere sejler under en **EU-medlemsstats** flag.

6. Medlemsstaterne kan vedtage undtagelser for sanktionerne i stk. 5, hvis skibsrederen ikke har solgt sit skib med henblik på at få det ophugget. I det tilfælde skal medlemsstaterne forlange dokumentation for skibsrederens påstand, herunder en kopi af salgskontrakten.

Ændring

5. Hvis et skib sælges og inden for **tolv måneder** efter dets salg sendes til ophugning på et skibsofhugningsanlæg, der ikke er optaget på den europæiske liste, skal de anvendte sanktioner:

- a) pålægges den sidste ejer af skibet, hvis skibet stadig sejler under en **medlemsstats** flag
- b) pålægges den **sidste** ejer af skibet, **som sejlede under en medlemsstats flag i den etårige periode**, hvis skibet ikke længere sejler under en **medlemsstats** flag.

6. Medlemsstaterne kan **kun** vedtage undtagelser for sanktionerne i stk. 5, hvis skibsrederen ikke har solgt sit skib med henblik på at få det ophugget. I det tilfælde skal medlemsstaterne **af skibsrederen** forlange dokumentation for skibsrederens påstand, herunder en kopi af salgskontrakten **indeholdende bestemmelser herom, og oplysninger om købers forretningsmodel.**

Ændring 104**Forslag til forordning****Artikel 24 — stk. 3***Kommissionens forslag*

3. Hvis anmodningen om foranstaltninger og de ledsagende bemærkninger viser, at det er sandsynligt, at der foreligger en overtrædelse af forordningen, tager den kompetente myndighed sådanne bemærkninger og anmodninger i betragtning. Under disse omstændigheder giver den kompetente myndighed ophugningsvirksomheden lejlighed til at udtale sig om anmodningen om foranstaltninger og de ledsagende bemærkninger.

Ændring

3. Hvis anmodningen om foranstaltninger og de ledsagende bemærkninger viser, at det er sandsynligt, at der foreligger en overtrædelse af forordningen, tager den kompetente myndighed sådanne bemærkninger og anmodninger i betragtning. Under disse omstændigheder giver den kompetente myndighed **skibsrederen og** ophugningsvirksomheden lejlighed til at udtale sig om anmodningen om foranstaltninger og de ledsagende bemærkninger.

Torsdag den 18. april 2013

Ændring 105**Forslag til forordning****Artikel 24 — stk. 5**

Kommissionens forslag

Ændring

5. **Medlemsstaterne kan beslutte ikke at anvende stk. 1 og 4 i tilfælde af overhængende overtrædelse af denne forordning.**

udgår

Ændring 106**Forslag til forordning****Artikel 26 — stk. 2**

Kommissionens forslag

Ændring

2. **De beføjelser** til at vedtage delegerede retsakter, der er omhandlet i artikel 5, 9, 10 og 15, tillægges Kommissionen for en **ubestemt** periode **fra datoen for denne forordnings ikrafttræden**.

2. **Beføjelsen** til at vedtage **de** delegerede retsakter, der er omhandlet i artikel 5, 9, 10 og 15, tillægges Kommissionen for en periode **på fem år fra den ... (*)**. **Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.**

(*) Datoen for denne forordnings ikrafttræden

Ændring 107**Forslag til forordning****Artikel 28 — stk. 1**

Kommissionens forslag

Ændring

1. **En fortegnelse over farlige materialer skal være oprettet for alle skibe senest fem år efter denne forordnings ikrafttræden.**

udgår

Ændring 108**Forslag til forordning****Artikel 28 a (ny)**

Direktiv 2009/16/EF

Bilag IV — nr. 45 (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

Artikel 28a**Ændring af direktiv 2009/16/EF om havnestatskontrol**

I bilag IV i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/16/EF af 23. april 2009 om havnestatskontrol ⁽¹⁾ tilføjes følgende nummer:

Torsdag den 18. april 2013

Kommissionens forslag

Ændring

»45) certifikat for fortegnelsen over farlige materialer i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. XX [indsæt denne forordnings fulde titel] (*)

⁽¹⁾ EUT L 131 af 28.5.2009, s. 57.

(*) EUT L [...] af [...], s. [..].«

Ændring 109

Forslag til forordning

Artikel 29 — stk. 1

Forordning (EF) nr. 1013/2006

Artikel 1 — stk. 3 — litra i

Kommissionens forslag

Ændring

i) skibe, der **er omfattet af anvendelsesområdet for** forordning (EU) nr. XX [indsæt denne forordnings fulde titel].

i) skibe, der **indleveres til et skibsofhugningsanlæg optaget på den europæiske liste i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets** forordning (EU) nr. XX [indsæt denne forordnings fulde titel].

Ændring 110

Forslag til forordning

Artikel 29 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

Artikel 29a

Transit

1. Medlemsstaterne sikrer, at den relevante administration eller en anden statslig myndighed underretter den eller de kompetente myndigheder om en transit senest 7 dage efter modtagelsen af meddelelsen fra skibsrederen.

2. Den eller de kompetente myndigheder i transitlandet har 60 dage fra datoen for den i stk. 1 nævnte underretning til at:

- a) give samtykke til skibets transit gennem landets farvande, med eller uden betingelser, eller
- b) nægte at give samtykke til skibets transit gennem landets farvande.

Den berørte medlemsstat underretter straks skibsrederen om den eller de kompetente myndigheders afgørelse vedrørende transitten.

3. Såfremt det i stk. 2 omhandlede samtykke nægtes eller gøres afhængigt af opfyldelse af betingelser, som er uacceptable for skibsrederen, kan skibsrederen kun sende skibet til ophugning via transitlande, som ikke har gjort indvendinger.

Torsdag den 18. april 2013

Kommissionens forslag

Ændring

4. Udebliver svaret i den i stk. 2 nævnte periode på 60 dage, antages den kompetente transitmyndighed at have nægtet at give sit samtykke.

5. Uden at det berører stk. 4, og i overensstemmelse med artikel 6, stk. 4, i Baselkonventionen anses en kompetent transitmyndighed, hvis den på et hvilket som helst tidspunkt har besluttet ikke at kræve forudgående skriftligt samtykke enten generelt eller under bestemte betingelser, for at have givet sit samtykke, hvis den berørte medlemsstat ikke har modtaget noget svar senest 60 dage efter underretningen af den kompetente transitmyndighed.

Ændring 111

Forslag til forordning

Artikel 30

Kommissionens forslag

Ændring

Kommissionen tager denne forordnings bestemmelser op til revision senest to år efter datoen for Hongkongkonventionens ikrafttræden. Denne revision omfatter optagelse af anlæg, som er godkendt af Hongkongkonventionens parter, på den europæiske liste over skibsofhugningsanlæg **med henblik på at undgå dobbeltarbejde og administrative byrder.**

Kommissionen tager denne forordnings bestemmelser op til revision senest to år efter datoen for Hongkongkonventionens ikrafttræden. Denne revision omfatter, **hvorvidt** optagelse af anlæg, som er godkendt af Hongkongkonventionens parter, på den europæiske liste over skibsofhugningsanlæg **er i overensstemmelse med kravene i denne forordning.**

Ændring 112

Forslag til forordning

Artikel 31 — stk. 1

Kommissionens forslag

Ændring

Denne forordning træder i kraft på **den 365. dag** efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Denne forordning træder i kraft på **den tredje dag** efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende. **Den anvendes fra den ... (*)**.

(*) Et år efter denne forordnings ikrafttræden.

Ændring 113

Forslag til forordning

Bilag IV — overskrift 5 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

PÅTEGNING OM UANMELDT SYN

Ved et uanmeldt syn i henhold til forordningens artikel 8 blev det konstateret, at skibet er i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i forordningen.

Torsdag den 18. april 2013

Kommissionens forslag

---

*Ændring***Underskrift: ... (den påtegningsberettigedes underskrift)****Sted: ...****Dato: (dd/mm/åååå) ...****(den udstedende myndigheds stempel)**

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA